

Recomandare

Eu cred că Dumnezeu, Tatăl nostru ceresc, mă iubește. Aceasta îmi umple inima de o mare bucurie, și cred că umple inimile tuturor celor care cred acest lucru.

Sunt plin de bucurie și atunci când mă gândesc că această lume nu este a noastră. Este a lui Isus. În Sfânta Scriptură scrie: „... pentru că toate au fost create prin El și pentru El... și toate subzistă în El” (Col 1,16-17). Așadar, Tatăl ceresc a creat-o pentru El, în dar pentru El.

Iubirea lui Dumnezeu poate fi experimentată citind Sfânta Scriptură. Aceasta este oferită tuturor. Atunci când cineva o citește cu credință și cu iubire, simte că inima i se înflăcărează.

De când Dumnezeu ne-a pus în mână Iubirea Lui în formă scrisă, Biblia, de atunci ne surprinde încontinuu, iar și iar, cu câte ceva: pentru că iubirea Lui se revarsă încontinuu. Știm că revelația s-a desăvârșit odată cu scrierea Sfintei Scripturi, dar nu s-a încheiat. Dumnezeu are întotdeauna ceva de comunicat, de spus, își revarsă continuu, clipă de clipă, asupra noastră iubirea Lui. Asta constatăm și în istoria Bisericii. Pentru mine, este o atât de mare alinare faptul că Isus este prezent în Preasfântul Sacrament al altarului, este cu noi și cuprinde întreaga lume precum un năvod mare, o susține și, din când în când – să zicem așa – face simțit și cunoscut ici-colo câte ceva din dumnezeirea Sa.

Mă gândesc la două cazuri: cel al sfintei Margareta Alacoque (a trăit între anii 1647-1690), vizionara Preasfintei Inimi, căreia Domnul Isus i-a apărut de mai multe ori. În jurnalul ei scrie următoarele: „Mi-a spus: «Inima Mea Dumnezeiască iubește oamenii cu atâta ardoare și în mod special pe tine, încât nu mai poate ține închisă în sine văpaia iubirii înflăcărate, însă prin intermediul tău trebuie să o revărs și să Mă revelez lor, pentru ca să-i îmbogățesc cu acele daruri pe care ți le dezvălui. Acestea cuprind în ele harurile sfințitoare și mântuitoare, care sunt necesare pentru a-i smulge din vârtejul osândirii.»” Isus își exprimă iubirea Sa covârșitoare și pasionată pentru oameni, pe care, de-a lungul istoriei, a făcut-o mereu simțită.

Celălalt caz este al Sfintei Faustina (1905-1938), care a fost sanctificată la 30 aprilie 2000. Isus i-a vorbit acestei simple călugărițe, care avea o încredere nemărginită în Dumnezeu, cu aceste cuvinte impresionante: „Am trimis poporului Meu, al Vechiului Testament, profeți cu fulgere și tunete. Astăzi te trimit pe tine la întreaga omenire cu mesajul Milostivirii Mele. Nu vreau să pedepsesc omenirea rănită, ci vreau să o vindec și să o strâng la Inima Mea iubitoare.” Esențialul misiunii soarei Faustina constă în a reaminti oamenilor adevărul revelat în Sfânta Scriptură, a iubirii milostive a lui Dumnezeu față de fiecare om, chiar și față de cel mai mare păcătos.

Iubirea lui Dumnezeu adeseori erupe în lume sub diferite forme. Noi, oamenii, stăm doar consternați și ne minunăm, întrucât Dumnezeu ne descoperă acest fapt de cele mai multe ori într-un mod de neînțeles, mai bine zis neașteptat pentru noi. Putem spune că din dumnezeire se desprinde o scânteie, iar noi, oamenii, simțim și experimentăm în diferite moduri că Dumnezeu este prezent în lumea noastră.

Să privim un pic în lume. Lumea noastră este plină de semne: cu minuni ale Sfântului Sacrament, cu apariții mariane, cu vizionari. Primim mesaje prin intermediul cărora Dumnezeu atinge foarte mulți oameni și, ca urmare, iau ființă multe comunități. Despre aceste comunități Biserica spune că sunt capodopere ale Duhului Sfânt. Uneori ne minunăm văzând amprenta lui Dumnezeu în lume, în atât de multe cazuri. Iar noi, oamenii, ce facem? Repede... laborator... să analizăm... să desfacem în bucăți... se nasc multe aserțiuni din rațiunea noastră, apoi tragem concluziile și, cumva, tot nu înțelegem aceste lucruri. Pentru că este adevărat că pricepem foarte multe cu mintea noastră, dar acestea nu vorbesc neapărat rațiunii cu adevărat, ci sunt daruri destinate inimii, sunt mesaje ale credinței.

La vremea respectivă ascultam mult Radio Europa Liberă. De îndată ce, în anul 1981, au început aparițiile de la Medjugorje, acest post de radio emitea despre apariții. Și eu ascultam cu mare interes. Într-una din emisiuni a sunat la telefon un bărbat și a spus următoarele: „... în această lume modernă, cum se poate vorbi despre asemenea prostii: că apare Maria?”.

Prezentatoarea emisiunii l-a întrebat foarte amabil: „Dumneavoastră unde trăiți?” „Aici, în München” – a răspuns bărbatul. La care prezentatoarea a adăugat: „Așadar, trăiți aici, în lumea liberă; atunci, să știți că aceste emisiuni sunt difuzate dincolo de cortina de fier, pentru ca și cei care trăiesc acolo să știe ce se întâmplă în lume. Întrucât dumneavoastră trăiți aici, aveți posibilitatea să mergeți la locul aparițiilor; așadar faceți-vă timp, mergeți acolo, aruncați o privire și după aceea vom mai vorbi despre asta. Acolo, la fața locului, omul vede mai clar și să sperăm că veți primi răspuns și la întrebarea: de ce vă deranjează pe dvs. atât de tare această emisiune.” Bărbatul a amuțit și a închis încet telefonul.

De multe ori îmi trece prin gând acest mic episod, atunci când aud, vorbesc, când citesc despre lucruri supranaturale, despre minuni, apariții, despre vizionari. Dealtfel, cred că înțelegem cel mai bine aceste intervenții divine extraordinare dacă mergem la fața locului. Și Moise a vorbit așa la vederea rugului aprins: „Ia să merg și să văd această mare arătare...” (Exod 3,3).

Totodată, mai știu că nu toată lumea are această posibilitate, să călătorească ca pelerin în lumea întregă pentru a obține informații de la sursă. În schimb, avem posibilitatea să citim foarte multe relatări ieșite din pana celor care au avut asemenea posibilități și care au trăit experiențe profund spirituale în aceste locuri minunate. De exemplu, putem citi relatarea celor trăite de cardinalul vienez Christoph Schönborn, în pelerinajul lui de la Medjugorje.

O mai nouă relatare este și prezenta carte, care informează despre multe lucruri și, totodată, face mai ușor de înțeles anumite întrebări ale oamenilor care adeseori se fac auzite la vestea unor apariții. Citind această carte, ajunge să lăsăm doar o mică deschizătură în scepticismul inimii noastre și imediat ne va coplesi acel val al certitudinii, că Dumnezeu este cel care ne vorbește aici. Prin intermediul acestor evenimente extraordinare El vrea să-ți întipărească adânc în suflet un singur mesaj: Omule, te iubesc nemărginit!

Gy. Blénessy Balázs

Partea 1: De ce atât de multe apariții?

Îi salut cu multă iubire pe stimații ascultători ai acestui post de radio, cu ocazia acestei noi emisiuni pe care o redactez, tocmai ca să aduc la cunoștința ascultătorilor acele profeții mai importante care, datorită mesajului pe care îl cuprind și șirului de evenimente extraordinare, se situează în mod justificat în urma aparițiilor de la La Salette, Lourdes, Fatima, Garabandal, Medjugorje și a altora asemenea dintre care pe unele Biserica le-a acceptat, altele însă sunt tot în curs de investigare.

Mai mulți oameni mă întrebă care este adevăratul motiv al acestor trenări îndelungate cu care Biserica, mai exact comisiile de investigare din diecezele locale, se comportă față de aparițiile a căror veridicitate este mai evidentă decât lumina zilei. Cu siguranță există multiple cauze, pe care le voi prezenta mai în amănunt pe parcurs. Acum, doar pe scurt, tuturor celor pe care îi preocupă astfel de întrebări, le voi răspunde doar cu un scurt proverb: „Pentru o muncă bine făcută este nevoie de mult timp, dar pentru una rău făcută este nevoie de și mai mult”. În schimb, un lucru e cert – nu este greu de analizat aceste apariții, așa cum mulți cred aceasta într-un mod eronat, la fel ca și faptul că ar fi necesare decenii până să se lămurească, în cele din urmă, că acei vizionari au transmis mesajele urgente ale lui Dumnezeu. O, nu, despre cu totul altceva este vorba aici. Nu este deloc dificil a investiga și a recunoaște că o apariție sau o profeție este de la Dumnezeu sau de la cel rău, sau dacă este o născocire a respectivului vizionar. Când Dumnezeu ne vorbește într-un asemenea mod, folosește, să spunem, un canal de har neobișnuit și, atunci, nu ne dă un mesaj ce ar presupune o dificultate de rezolvare a unei ecuații de gradul trei sau a unei integrale, ci ne vorbește într-un mod foarte simplu și inteligibil. Ba mai mult, de fiecare dată întărește aceste mesaje cu minuni și semne. Așadar, repet, nu este dificil a recunoaște proveniența dumnezeiască a evenimentelor și mesajelor extraordinare. Pe de o parte, pentru că Dumnezeu regizează scenariul aparițiilor în asemenea mod încât ele să fie ușor de recunoscut pentru toată lumea, chiar și pentru comisia de investigare a

Bisericii, iar pe de altă parte știm foarte bine, și transmitem ca învățătură, faptul că Isus Cristos a înzestrat Biserica Sa cu carisma discernerii duhurilor. Fiind în posesia acestei carisme, cei îndrituiți au capacitatea ca, foarte ușor și dacă este necesar chiar foarte repede, să recunoască dacă un eveniment extraordinar, o profecie, este de la Dumnezeu sau nu. Referitor la aceasta, aș dori să amintesc doar două exemple: binecunoscuțele apariții de la Lourdes și cele de la Fatima.

Lourdes, situat într-un peisaj de o frumusețe mirifică, aparține de dieceza de Tarbes, unde la 11 februarie 1858 apare pentru prima dată Sfânta Fecioară. Pentru Bernadette, aparițiile se încheie în același an, în data de 16 iulie, când se întâlnește cu Sfânta Fecioară în acest mod pentru ultima oară. Peste 12 zile episcopul înființează deja o comisie de cercetare. După nici trei ani și jumătate de lucru, mai exact la 18 ianuarie 1862, episcopul diecezei de Tarbes, monseniorul Bertrand Severe Laurance (1790-1870), a recunoscut oficial veridicitatea aparițiilor și a dat acordul bisericesc pentru cinstirea Fecioarei de la Lourdes.

În schimb, pentru aparițiile de la Fatima, aprobarea din partea Bisericii a venit exact în data de 13 octombrie 1930, așadar la peste 13 ani după ultima apariție. Episcopul de Leiria, de care aparține și astăzi Fatima, a emis decretul de inițiere a procesului canonic referitor la aparițiile de la Fatima doar în data de 3 mai 1922, așadar la 5 ani de la încheierea aparițiilor. În cazul Fatimei este de neînțeles această întârziere, chiar din mai multe puncte de vedere.

Primul: în comparație cu Lourdes, aici există trei vizionari, ceea ce ușurează semnificativ investigația. În cazul aparițiilor de la Lourdes oricine ar putea spune: este vorba doar despre o persoană, cine știe dacă această fetiță este sănătoasă sau nu? Știm că, pe atunci, medicina nu era atât de avansată ca în zilele noastre. La Fatima, situația este mult mai ușoară, deoarece se poate afirma mai ușor despre o persoană că nu este normală, dar despre trei, care spun același lucru, este deja mult mai dificil. Al doilea: La miracolul soarelui, care a fost promis și care a durat aproximativ 12 minute, au fost martori oculari peste 70.000 de oameni. Acolo au fost prezente persoane din

toate categoriile sociale, mulți ziariști și persoane ilustre. Iar al treilea: Sfânta Fecioară vorbește atât Bisericii cât și credincioșilor, ca să fie înfăptuite cât mai repede cererile ei cuprinse în mesaje, altminteri se vor abate asupra lumii mari catastrofe. Printre altele, Sfânta Fecioară a profetizat și al Doilea Război Mondial în cazul în care omenirea nu se convertește. Iată, rezultatul omisiunii, atât al celor din Biserică, cât și al enoriașilor, pentru că, dacă vrem să recunoaștem sincer, Biserica noastră nu a fost o plămădeală destul de puternică pentru a determina ca omenirea să treacă printr-o mare convertire și prin asta să evite profetia dată de către Sfânta Fecioară, și anume, cel de-al Doilea Război Mondial. Acest fapt este întărit de orice teolog serios, deoarece, dacă atunci ar fi ascultat de chemarea Sfintei Fecioare și, ca unul – episcopi, preoți, credincioși – ar fi îndeplinit ceea ce Măicuța a cerut, s-ar fi putut evita atât răspândirea comunismului, cât și al II-lea Război Mondial. Așadar, istoria noastră ar fi luat o cu totul altă turnură. Aceste intervenții divine nu pot fi privite cu ușurință. Dumnezeu nu a venit să se distreze cu noi, ci Dumnezeu, în nemărginita Lui înțelepciune, intervine pentru ca să ne dea nouă rezolvarea, cu scopul de a putea evita anumite atrocități. Și, din acest exemplu, se vede că oamenii pot să ajute, dar și să întârzie lucrarea lui Dumnezeu care întotdeauna și peste tot țintește mântuirea oamenilor.

După această scurtă introducere, să încercăm să răspundem la întrebarea pe care, deja, foarte mulți oameni au pus-o de-a lungul a douăzeci de ani, văzând în lume îndesirea aparițiilor. De ce aceste multe apariții? Dacă ne adâncim pentru puțin timp în rugăciune și gândim puțin, atunci răspunsul este foarte simplu și el există și în Biblie, uneori mai învăluit, alteori mai fățiș. Dau acum un răspuns scurt, clar și inteligibil, ieșit din pana Sfântului Paul, care se găsește în Scrisoarea către Romani în versetul 20 al capitolului 5: „... dar unde s-a înmulțit păcatul, s-a revărsat cu prisosință harul”. În pofida faptului că unora acest răspuns nu li se pare potrivit, totuși, mesajele aparițiilor dau mărturie despre aceasta.

În încheiere, aş dori acum să citez câteva dintre aceste mesaje. Mesajul pe care dragii ascultători îl vor auzi acum este cel al Sfintei Fecioare, dat lumii în data de 13 septembrie 1984:

„Dragii mei copii! Am nevoie și în continuare de rugăciunile voastre. Întrebați, de ce atâta rugăciune? Priviți în jur, dragii mei copii, și veți vedea cât de tare s-a întronat păcatul în lume. De aceea, rugați-vă pentru ca Isus să învingă! Mulțumesc că ați răspuns la chemarea mea.”

Într-adevăr, Sfânta Fecioară vorbește clar, și dacă există cineva care vede în mod corect situația în care ne aflăm, eu cred că cei din ceruri sunt aceia care văd foarte bine încotro se îndreaptă omenirea. Și dacă Măicuța spune că lumea voastră este inundată de păcat, atunci asta așa și este, chiar dacă eu nu vreau să accept acest lucru. Situația fiind reală, eu trebuie să mă schimb. Eu sunt cel care trebuie să privesc cu ochii lui Dumnezeu această lume, eu trebuie să mă convertesc, și atunci primesc de la Dumnezeu, în dar, un mod mai corect de a vedea lumea, mai real. Nu mă amețesc cu tot felul de povești de adormit copiii, ci îmi iau viața în mâini și o schimb potrivit voinței lui Dumnezeu, pentru ca să pot lucra pentru mântuirea proprie și a altora.

Al doilea mesaj pe care l-am ales este cel al Sfintei Fecioare dat lumii în data de 25 ianuarie 1991:

„Dragii mei copii! Astăzi vă chem să vă rugați așa cum nu ați mai făcut-o niciodată. Rugați-vă pentru pace! Satana este puternic și vrea să nimicească nu doar viața umană, ci și natura și planeta pe care trăiți. De aceea, dragii mei copii, rugați-vă, ca prin intermediul rugăciunii binecuvântarea dumnezeiască a păcii să vă ocrotească! Dumnezeu m-a trimis la voi pentru a vă ajuta. Dacă vreți, luați Rozarul. Un simplu Rozar poate face minuni în lume și în viața voastră. Vă binecuvântez și rămân cu voi, până când Dumnezeu va voi. Mulțumesc că nu veți fi nestatornici aparițiilor mele. Mulțumesc că ați răspuns la chemarea mea.”

Pe mine, întotdeauna mă atinge ultima propoziție care, totodată, îmi stârnește și un examen de conștiință atunci când Măicuța ne mulțumește că am răspuns chemării Ei. Oare, într-adevăr, ai răspuns și mai răspunzi și astăzi chemării Ei?

Cu aceste gânduri mă despart pentru moment de dragii ascultători, dorind tuturor o nouă săptămână binecuvântată în care să medităm la această întrebare.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 20 februarie 2012

Partea a 2-a:

Profeția, parte organică a Bisericii lui Isus Cristos

Îi salut cu multă iubire pe stimații ascultători radio, acum, în perioada sfântă a Postului Mare care, potrivit mesajelor profețiilor, va fi un post memorabil. De aceea, profeții timpurilor noastre ne zoresc către convertire și către rugăciunea regulată a Rozarului. Să răspundem așadar cu bucurie la această chemare a Domnului Isus pe care ieri, în prima duminică a Postului Mare, ne-a adresat-o prin pana Sfântului Evanghelist Marcu: „*Convertiți-vă și credeți în Evanghelie!*” (Mc 1,15)

A crede în Evanghelie nu înseamnă altceva decât să-mi transform viața, în totalitate, conform învățăturilor cristice cuprinse în ea. Prezenta emisiune o dedic ca un preambul, întrucât cred că este necesar să clarific unele concepte eronate care se ivesc permanent, ca obiecții sau ca o puternică rezistență, împotriva aparițiilor și a profețiilor, respectiv împotriva intervenției extraordinare a lui Dumnezeu. Așadar, este fără nici un echivoc – ceea ce am amintit și în prima emisiune – că aceste dese intervenții extraordinare ale lui Dumnezeu denotă situații de urgență. Despre faptul că marea parte a omenirii trăiește în păcat, respectiv alege ca mod de viață firesc calea morții spirituale și, dacă acest stil de viață continuă tot așa, consecința directă va fi osânda. Așa cum a spus Sfântul Ioan: „*moartea cea de-a doua*”.

Dacă privim în trecut, am putea vedea că însăși istoria dovedește că intervențiile extraordinare ale lui Dumnezeu au dezvăluit întotdeauna pericole. Pe parcursul istoriei, când omenirea s-a confruntat cu mari pericole, pe care și le-a atras asupra sa tocmai din cauza propriilor răutăți, Dumnezeu întotdeauna a atenționat omul prin profeții săi și i-a cerut să părăsească această cale a păcatului, să se întoarcă la El și să înceapă o nouă viață. Dacă luăm Biblia și începem să citim, atunci putem vedea că vom găsi un șir întreg de asemenea exemple. Avem exemplul lui Noe. Cunoaștem cu toții istoria potopului, atunci când Dumnezeu înștiințează clar omenirea de atunci că, în

cazul în care oamenii nu se convertesc îi va ajunge pedeapsa. Pe Noe l-a trimis la ei ca și profet. Dar, din păcate, nici atunci nu au ascultat de profet, nu s-au convertit și, astfel, i-a ajuns din urmă pedeapsa lui Dumnezeu. Sau avem cazul orașului Ninive – acesta este un alt exemplu și, slavă Domnului, unul pozitiv – când oamenii din Ninive ascultă, ca unul, de profet și scapă. Ce minunat! Atunci când părintele Livio Fanzaga a făcut un interviu, în direct la Radio Maria Italia, cu Mirjana Dragicevici, și ea a spus că, deja, unele pedepse nu pot fi evitate ci doar atenuate cu rugăciune și convertiri, atunci părintele Livio a întrebat vizionara:

„Uite Mirjana, dacă, acum, întreaga omenire s-ar converti ca unul, nici atunci nu ar putea fi evitate pedepsele promise?”

Mirjana a răspuns doar atât:

„Știi și tu foarte bine că, din păcate, acest lucru este imposibil”.

Dar să continui cu exemplele din Biblie: avem cazul Sodomei și al Gomorei. Nici aceste două orașe nu au luat în seamă cuvintele de avertizare ale lui Dumnezeu. Este cunoscută în Noul Testament și profeția distrugerii Ierusalimului pe care însuși Fiul lui Dumnezeu a prorocit-o. Apoi, lăsați-mă să vă amintesc și evenimente mai apropiate de timpul nostru ca, de exemplu, apariția de la La Salette, care a început în toamna anului 1846, exact cu doi ani înainte de izbucnirea revoluției franceze. Și atunci Dumnezeu a atenționat lumea: dacă nu pornește pe calea cea bună, atunci trebuie să se aștepte la pedeapsă.

Să vorbim și despre apariția de la Fatima, în care a fost profețită cu mare precizie izbucnirea revoluției bolșevice și propagarea doctrinelor sale false, precum și urmările sale nefaste pe care le simțim chiar și acum. La Fatima a mai fost profețit și al Doilea Război Mondial – dacă omenirea nu se convertește. Repet: s-ar fi putut evita acest război teribil și nimicitor. Conform cuvintelor Sfintei Fecioare, al Doilea Război Mondial a fost legat de anumite condiții, dar, din păcate, Biserica noastră și omenirea nu au răspuns nici atunci la chemarea divină. Apoi, profețiile de la Fatima și astăzi prezintă spectrul unui al treilea război mondial, care, din păcate, conform unor profeți, este de

neevitat. Eventual, prin tot mai multe convertiri și prin multă-multă rugăciune, poate fi atenuată desfășurarea lui. Și toate acestea pentru ce? Repet: pentru că nici Biserica și nici lumea nu au reacționat, timp de decenii, într-un mod eficient la apelurile repetate ale celor din Ceruri, și nu o fac nici acum. Așadar, când în lume se ridică tot mai mulți profeți și aparițiile se tot înmulțesc, atunci, acesta este un semn sigur că societatea epocii respective s-a prăbușit din punct de vedere moral. Dumnezeu, în nemărginita Sa milostivire, dând încă șanse de redresare omenirii, apelează la soluții extreme: deschide canalele extraordinare ale harurilor cerești și acestea nu sunt altceva decât profețiile și aparițiile. La fel ca și noi, oamenii, când, dintr-un oarecare motiv se bulversează cursul firesc al vieții sociale, ca de exemplu din cauza unui cutremur, incendiu, sau altă calamitate naturală, atunci guvernul instaurează pe teritoriul respectiv o situație de urgență și face asta ca să salveze ce mai poate fi salvat. Așa face Dumnezeu acum, cu noi, pentru că ne iubeste foarte mult și nu vrea să ne piardă pe vecie.

Luând în considerare toate acestea, nu pot accepta acele lozinci ieftine – indiferent din gura cui se fac auzite – că nu avem nevoie de apariții și de profeți sau, dacă acestea tot există, atunci nu trebuie să ne batem prea mult capul cu ele pentru că nu sunt importante, ne descurcăm foarte bine și fără ele, iar noi știm ce trebuie să facem pe planul credinței și al virtuților, pentru că Domnul Isus ne-a spus tot ce trebuie să știm. Toate acestea sunt consemnate în revelația oficială.

Minunat! Exact acest lucru îl spune și Domnul Isus, doar că mai adaugă ceva: că, într-adevăr, El ne-a făcut cunoscut tot ce trebuie știut pentru mântuire, însă problema este că aceste învățături au ajuns la urechi surde, iar noi nu ne trăim existența zilnică în conformitate cu poruncile lui Dumnezeu, ci după bunul nostru plac, mai ales în păcate grave. Dumnezeu îi trimite pe vizionari tocmai pentru a ne avertiza despre aceste omisiuni uriașe, din pricina cărora ne-am aruncat în brațele satanei.

Apoi, mai sunt și alte lozinci cunoscute, care nu sunt bune de nimic decât doar pentru a rămâne pe calea blestemată a mediocrității, care este mesagerul sigur și prevestitor al morții

spirituale, și care spun așa: „Chiar dacă nu acceptăm aceste mesaje, cu toate că unele sunt recunoscute de Biserică, noi tot ne putem mântui”.

Ei bine, nu, dragul meu prieten, nu este așa! Asta este o lozincă de doi bani, de autojustificare ieftină, care este bună doar pentru a-ți împietri inima și mai mult și pentru a te îndepărta și mai tare de Dumnezeu, în capcana teoriilor tale eronate. Nu avem voie să uităm că, în spatele neacceptării profetțiilor stă o spiritualitate eronată care definește modul de gândire și de acțiune al persoanei în cauză. Erorile și jumătățile de adevăr sunt capcane bine mascate ale satanei, care întotdeauna ascund pericole. Eroarea rămâne întotdeauna eroare, indiferent sub ce argument convingător este ascunsă. Așa cum lupul va da naștere întotdeauna unui pui de lup, și eroarea, întotdeauna va da naștere la o eroare.

Domnul Isus se plânge fiecărui vizionar, fără excepție, de indiferența accentuată a oamenilor și, printre ei, chiar foarte mulți creștini care, de asemenea, Îl resping sau sunt indiferenți față de profetii. Referitor la aceasta Domnul Isus spune:

„A sosit timpul ca toți cei care sunt împotriva Mea să fie trași la răspundere, pentru că, în orice caz, ei împiedică planul de mântuire al lui Dumnezeu. Dacă nu ești sigur de veridicitatea unei apariții, atunci prosternează-te în tăcere și roagă-te! Cere Duhului Sfânt să-ți arate calea cea dreaptă și adevărul, dar sub nici o formă nu ai voie să-i împrști cu injurii pe profetii Mei!”

Am amintit deja stimaților ascultători într-o emisiune anterioară că profetia, în sine, este parte organică a Bisericii lui Cristos. Acest cuvânt, „organic”, înseamnă că este strâns legată de ea, adică inseparabil, și nu se poate fără aceasta. Domnul Isus repetă toate aceste adevăruri într-un mesaj dat binecunoscutei vizionare Vassula, în data de 2 aprilie 1989.

În încheiere aș dori să dau citire acestui mesaj:

Vassula întreabă:

„Doamne, de ce unora le este atât de greu să îi accepte pe profetii acestor timpuri și cuvintele pe care Tu le rostiești?”

Isus răspunde așa:

„Adevărat vă spun, că oile Mele Îmi recunosc glasul”.

Deschid acum o paranteză și spun cu curaj că, dacă tu nu recunoști glasul lui Isus în aceste profeții, atunci nu aparții turmei Sale.

Vassula întreabă din nou:

„Dar, Doamne, scepticii nu sunt convinși nici dacă văd vindecări sau dacă mari păcătoși se convertesc”.

Răspunsul lui Isus:

„Vassula! Nu ar fi convinși nici chiar dacă cineva ar învia în fața ochilor lor. Profeția lui Isaia se referă la ei: Cu auzul aud, dar nu înțeleg, de văzut văd, dar nu pricep; căci s-a împietrit inima acestui neam, urechile le-au devenit surde și și-au închis ochii de teamă ca nu cumva să vadă cu ochii, să nu audă cu urechile și inima lor să nu înțeleagă, ca să nu se întoarcă la Mine și să-i vindec! Mulți uită – spune Domnul Isus – că profeții sunt, de asemenea, mădulare ale trupului Meu. V-am dat harul de a putea alcătui o unitate. Dragi copii, pe unii i-am făcut apostoli, pe alții preoți sau învățători, iar pe alții i-am făcut profeți ai vremurilor de restriște. De ce atât de multă lume se miră de acest lucru și de ce nu îi acceptați pe profeții Mei? Cum poate funcționa Trupul Meu dacă unul din mădulele sale este tăiat? Am obosit să-Mi tot sfârtecați Trupul. Fiica Mea! Tu acceptă-i cu iubire pe cei care te prigonesc și nu îi judeca! Profeții Mei vor fi întotdeauna prigoniți, vor fi condamnați, biciuiți, asupriți, alungați dintr-un oraș într-altul; ei sunt priviți cu dispreț și sunt răstigniți. Astfel, atrageți asupra voastră sângele fiecărui om sfânt vărsat pe pământ. Sfânta Scriptură nu minte niciodată, Eu sunt Cuvântul.”

Iar la sfârșit îmi iau la revedere de la dragii mei ascultători cu versetul al 15-lea din Psalmul 105:

„Nu vă atingeți de cei unși ai mei și nu le faceți rău profeților mei!”

Urez tuturor, în continuare, un post binecuvântat!

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 27 februarie 2012

Partea a 3-a:

Despre timorare, intimidare, etc. – ca acuzații false împotriva însemnătății profețiilor și a răspândirii mesajelor lor.

Îi salut cu multă iubire pe ascultătorii radio în această lună martie, care, aici, în Italia – slavă Domnului – este considerată ca lună de primăvară datorită climei calde, chiar dacă primăvara astronomică va începe doar în data de 21 martie. Așadar, să ne bucurăm de primăvară, dar nu doar de sosirea primăverii astronomice, ci și a primăverii spirituale, pe care toți trimișii și vizionarii Domnului o anunță la unison. Știu bine că profeții lui Dumnezeu ne atrag atenția asupra faptului că tranziția din această iarnă spirituală, urâtă și înghețată, în care trăim acum, în minunata primăvară spirituală, nu va fi fără durere, dar va fi frumoasă, pentru că Dumnezeu o pregătește și Milostivirea Lui o duce la bun sfârșit, oferită fiind din dragostea Lui.

Profeții și vizionarii au profețit mult despre această primăvară spirituală de-a lungul secolelor și a ultimelor decenii și – slavă Domnului – glasul lor se aude și în zilele noastre, zorindu-ne să ne pregătim, pentru ca, aceia care o vom trăi, să primim cum se cuvine acest dar deosebit și minunat al Milostivirii lui Dumnezeu. Dar înainte de a face cunoscute și a analiza aceste profeții, consider necesar a clarifica una-două concepte eronate, pentru că sunt uzitate ca acuzații împotriva însemnătății profețiilor și a răspândirii mesajelor lor. Întrucât profețiile vorbesc constant și despre pedepsele pe care Dumnezeu le aplică umanității, pe de o parte ca pedeapsă pentru păcatele comise, pe de altă parte, însă, aceste pedepse slujesc ca mijloace pentru schimbarea structurii sociale actuale, pentru ca, în urma acestor modificări survenite în condițiile de viață, oamenii să devină mai deschiși față de acceptarea valorilor perene. Pedeapsa parțială, pe care vizionarii cel mai adesea o numesc purificare, îi scapă pe oameni de falșii dumnezei, pentru ca brațele lor devenite goale să-L poată îmbrățișa pe unul și adevăratul Dumnezeu. Unii îi acuză atât pe vizionari, cât și pe

cei care ajută la răspândirea mesajelor lor, că acestea îi timorează și îi sperie pe oameni. Subliniez aici că cei din Ceruri urgencează răspândirea profețiilor, fiindcă, așa cum o spun tuturor Domnul Isus și Sfânta Fecioară, ele ar trebui cunoscute de către toată lumea. Atunci când unii răspund la acest apel al Domnului Isus, ei nu au nici pe departe intenția de a speria sau intimida pe cineva. Ei ar dori doar ca oamenii să înceapă să trăiască în frică de Dumnezeu. Înainte, însă, să clarificăm conceptele eronate mai sus amintite, apoi vom purcede și la explicarea teologică a fricii de Dumnezeu. „De ce îi speriați pe oameni cu aceste mesaje?” – se face auzită această întrebare, ca acuzație, chiar și din gura unor oameni învățați, din partea cărora, pe drept, s-ar putea aștepta să cunoască bine sensul cuvântului, precum și contextul corect în care să fie uzitat.

În general, vorbim despre înspăimântare, timorare atunci când, în scopul de a atinge un țel dorit, amenințăm persoane sau grupuri cu evenimente tragice neadevărate, sau care au doar o foarte mică probabilitate de a se întâmpla. Mai demult, atât părinții cât și pedagogii utilizau așa numita modalitate de a speria. Și în zilele noastre există popoare, neamuri, unde se folosește amenințarea ca modalitate de educare în scopul de a-l ține pe copil pe calea cea bună. Și pe mine mă speriau părinții și bunicii în copilărie atunci când, eventual, făceam rele sau când eram bolnav și nu voiam să îmi iau medicamentele, spunând că îl vor chema pe bau-bau să mă ducă cu el. Cu mintea mea de copil credeam că există bau-bau și că acest personaj întunecat chiar mă va lua cu el. Dar azi știu deja că asta nu avea nici o bază reală. Acest lucru îl numim timorare, speriere.

Profețiile nu sunt așa, ci diferă semnificativ, cu excepția că au o însușire comună: ambele sunt pentru a sluji în atingerea țelului bun. Profețiile nu sunt sperieturi, pentru că au un suport real, chiar dacă evenimentul tragic în cauză poate fi parțial sau total înlăturat în urma convertirilor. Dumnezeu nu are obiceiul să ne sperie, întrucât El întotdeauna și în orice împrejurare ne spune adevărul, deși este posibil să ne umple de teamă. Totodată, ne face liberi pentru o mai desăvârșită iubire de Dumnezeu și de aproapele. (Ioan 8,32) Concluzionând așa-dar cele spuse până acum, sper că pentru toată lumea este clar

că „a speria” are un total alt sens decât sintagma „a umple de frică”.

Un alt cuvânt asemănător, care și aici diferă ca sens, este „amenințarea”. „De ce trebuie oamenii amenințați cu așa ceva?” – se face auzită des această acuzație din gura unora. În cazul cuvântului *amenințare*, avem de a face cu aceeași situație ca în cazul folosirii cuvântului *speriere*, și aceasta fiind la rândul ei o acuzație falsă. Atunci când ameninț pe cineva, vorbesc despre un eveniment neplăcut, cu adevărat real, care se va abate în viitor asupra respectivei persoane și al cărui țel nu este de a-l aduce pe om pe calea cea bună, ci de a-l pedepsi. Cine amenință vrea doar să pedepsească sau să se răzbune, sub nici o formă nu vrea să îi călăuzească pe oameni la Dumnezeu. În schimb, singurul țel al profețiilor este exact acela de a ne călăuzi pe noi către Dumnezeu.

Așadar, după toate acestea, am să-i rog pe toți cei care revarsă asemenea acuzații asupra vizionarilor și asupra tuturor celor care acceptă și răspândesc profețiile autentice, să-și înfrâneze pornirile. Referitor la asta, Tatăl Ceresc spune într-un mesaj pe care l-a dat chiar anul acesta, în 26 februarie, profetei irlandeze, citez: „Dacă vă îndoiiți de vizionarii Mei, rămâneți în liniște. Arătați răbdare, arătați iubire față de aceia care susțin că vorbesc în numele Meu. Niciodată să nu judecați pe nimeni în numele Meu pentru că nu aveți autoritatea să faceți asta. Niciodată nu-i calomniați pe alții. Când faceți acest lucru încălcați Poruncile Mele.”

Așadar, nu există nici un dubiu că, dacă depășim măsura, indiferent din care parte, atunci cădem în capcana celui rău, deoarece nici apostrofarea și nici calomnia nu sunt virtuți, cu atât mai puțin antipatia fățișă, sau, mai rău, ura. În ceea ce privește conținutul mesajelor, nu este exclus ca pe unii să îi șocheze – sau, de acum, să spunem corect – îi poate umple de teamă, dar asta nu ne îndreptățește să îi atacăm pe profeții lui Dumnezeu într-un mod iresponsabil, fără să gândim. Trebuie să urmăm învățătura lui Isus în toate și atunci ocolim capcana satanei.

În ceea ce privește profețiile, am avut ocazia să stau de vorbă cu mai multe persoane, care nu au negat faptul că sunt

cuprinși de teamă cunoscând conținutul anumitor mesaje. Este firesc, deoarece și Biserica noastră ne învață despre importanța fricii mântuitoare, despre care acum nu voi vorbi mai pe larg pentru că nu acesta este scopul acestei emisiuni, dar îl îndemn pe fiecare să ia o carte de catehism și să cerceteze ce înseamnă frica sfântă. Sau, dacă cineva nu are posibilitatea de a citi, să-l întrebe pe parohul său sau pe un profesor de religie.

Ca ajutor, voi cita doar din scrierile Sfântului Ilarie – episcop, și a Sfântului Grigorie cel Mare – papă, citate pe care le-am luat din cartea zilnică a rugăciunilor preoților, așa numitul Breviar. Sf. Grigorie cel Mare, în volumul „Explicații morale la Cartea lui Iov”, scrie următoarele: „Dumnezeu este creatorul luminii zilei și al întunericului nopții” deoarece necazurile, pentru omul laic, creează întunericul suferinței, iar pentru cel credincios înseamnă învățătură, și aceasta aprinde lumină în sufletul său. Continuă apoi citând din Cartea lui Iov: „Eu aduc pacea și Eu permit și suferința”. Dacă omul – explică Sf. Grigorie cel Mare – tânjește nepotrivit după bunurile pământesti, atunci acestea vor fi pentru el lucruri rele și vor deveni lovituri ce pedepesc.

Din cauza păcatului devenim dușmani ai lui Dumnezeu și e drept să ajungem înapoi la pacea Lui prin lovituri ale pedepsei, pentru că, în timp ce fiecare lucru bun creat devine sursă de suferință, sufletul refăcut prin suferință să se reînnoiască cu smerenie în pacea Dumnezeului Creator.

Este fără echivoc, așadar, că se tem de profeții, de vizionari, de conținutul mesajelor, acei oameni care se atașează într-un mod nepotrivit de această lume și nu se preocupă prea mult de viața spirituală, chiar dacă ei nu cred că este așa. De aceea este în ei o opoziție dură față de profeții sau o frică mai mare decât s-ar permite.

Citez acum dintr-o predică a unui autor din secolul al doilea, care, de asemenea, se află în lecturile Rugăciunilor Orelor din Breviar: „Un credincios stăruitor niciodată nu se întristează, indiferent ce năpastă se abate asupra lui în această viață trecătoare, pentru că, după aceasta, urmează o perioadă de fericire și acolo, sus, trezindu-se la o nouă viață, se va bucura veșnic, fără tristețe, împreună cu părinții și dreptii.” Sfântul

episcop Ilarie scrie: „Pentru noi, teama de Dumnezeu reprezintă cu adevărat iubirea pentru El. Iubirea desăvârșită pentru El exclude de fapt frica. Iubirea noastră pentru Dumnezeu se manifestă în felul următor: ne supunem avertizărilor Sale, respectăm poruncile și ne încredem în promisiunile Sale.”

În încheiere, aș dori să clarific o teorie falsă, destul de folosită, care poate fi auzită atât în occident cât și la noi acasă, în est. „Până când Biserica nu le va accepta, eu nu mă duc nici la Medjugorje, nici la Seuca, nici la Manduria”, și aș putea să mai înșirui acele locuri de apariții care se găsesc cu duimul în diferitele țări ale lumii. La această frază, răspunsul meu este întotdeauna următorul: dacă la vremea respectivă, când au început aparițiile la Lourdes sau la Fatima – pe care Biserica le-a recunoscut – nu s-ar fi dus nimeni, urmând această teorie, atunci asupra a ce și-ar mai fi dat Biserica verdictul? Vizionarii ar fi văzut doar așa, pentru ei? Și ar fi tot repetat mesajele în fața oglinzii? Iată ce ușor se poate înlătura vălul, descoperind o eroare sau o falsitate! Când apare Măicuța Sfântă sau Domnul Isus, ori alți sfinți, atunci le cer vizionarilor să vestească acest lucru, să facă cunoscute mesajele pentru că acestea se adresează tuturor. Dacă judecăm un pic, din toate putem observa că falsele ideologii pot fi ușor descoperite.

Și, ca încheiere la cele spuse până acum, aș mai adăuga doar atât, și asta să nu uitați nicicând, că Dumnezeu niciodată, dar niciodată nu face lucruri inutile. Noi oamenii da, dar Dumnezeu nu. Așadar, atunci când El trimite profeți înseamnă că avem foarte mare nevoie de ei. Aceasta este o altă problemă, că eu încă nu am recunoscut importanța acestui lucru și, mai ales, că eu sunt cel care am nevoie de acești profeți, de aceste mesaje. Cu aceste gânduri aș dori să le transmit din nou dragilor ascultători urări de bine pentru un post rodnic. Binecuvântarea lui Dumnezeu să fie asupra vieții și a muncii voastre.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 5 martie 2012

Partea a 4-a:

Sfânta Fecioară – un adevărat exemplu pentru fiecare om în urmarea lui Cristos. Aparițiile de la Akita – 1973. Despre frica mântuitoare.

Îi salut cu multă iubire pe stimații ascultători, acum, după Ziua Femeii, în speranța ca după multele urări de bine și după sărbătorire, să vă fi rugat pentru femei, pentru că dacă nu ați făcut-o ele nu vor deveni mai bune decât au fost, ba dimpotrivă... Eu, în schimb, vă asigur că le-am amintit în rugăciunile mele, dar nu doar acum, ci și în alte ocazii, deoarece Sfânta Fecioară a amintit mai multor vizionari importanța femeilor în istoria omenirii. Nu este voie să uităm că multe lucruri depind de ele. Tocmai de aceea este foarte important pentru ele să fie atente ce fel de model urmează. Atât despre femei.

Și acum să privim la Sfânta Fecioară, adevăratul model al femeilor, dar care este și adevăratul exemplu pentru toți oamenii în urmarea lui Cristos, nu doar pentru femei. De-a lungul istoriei, Dumnezeu a trimis-o pe Fiica Sa iubită în foarte multe locuri din lume, pentru a atenționa omenirea asupra consecințelor tragice cauzate de modul de viață păcătos. Astfel, s-a întâmplat că Sfânta Fecioară a apărut în luna iunie a anului 1973 la Akita în Japonia. Din păcate, despre Akita nu multă lume a auzit – cel puțin asta demonstrează cercetările mele făcute până acum – deși însemnătatea profetică a aparițiilor de la Akita nu este mai mică decât însemnătatea celor de la Fatima, Beauraing, Banneaux sau a altor apariții acceptate de Biserică.

Ceea ce am observat în cazul profețiilor este că cel rău reușește de fiecare dată să frâneze răspândirea lor pe scară largă, precum și reducerea importanței acestora. Firește că aceasta nu se întâmplă din cauză că așa ar trebui să fie în mod normal sau că el, satana, este un expert, neputând nimeni să-i bareze calea. O, nu, ci pentru că noi suntem slabi. Noi suntem lași în răspândirea profețiilor, suntem indiferenți și induși în eroare prin gândirea noastră umană. Da, induși în eroare de cel rău, chiar dacă uneori nu pare așa.

Să ne aducem aminte episodul din Evanghelia în care Domnul Isus profetește propria pătimire. Petru, luându-L deoparte, din pură iubire și din milă, îi spune următoarele cuvinte:

„Să te ferească Dumnezeu, Doamne! Asta nu ți se va întâmpla niciodată!”

La acest gest delicat și ocrotitor de iubire răspunsul venit de pe buzele lui Isus sună foarte dur:

„Mergi în urma mea, Satană. Tu ești o piatră de poticnire pentru mine, pentru că nu te gândești la cele ale lui Dumnezeu, ci la cele ale oamenilor” (Mt 16,22-23).

Ce dur este, nu-i așa? Oare de ce răspunsul lui Isus este atât de dur la un gest de iubire atât de profund, care izbucnește din adâncul inimii lui Petru ca o certitudine de iubire față de Învățătorul admirat? Pentru că, în acest caz, așa cum Domnul Isus ne dezvăluie foarte exact, este vorba doar despre gândirea omenească, ignorând orice plan divin, și acesta este drumul sigur și foarte rapid către osândă. Așadar, să nu gândim că noi putem să ne jucăm cu trimișii lui Dumnezeu, cu vizionarii, ascunzându-ne în spatele unor lozinci agreabile, ca și cum am vrea să apărăm de fiecare dată doar Evanghelia pură a lui Dumnezeu. Și îmi sună în urechi, iar și iar, fraza repetată la nesfârșit de mulți oameni:

„Nu avem nevoie de apariții, de profeții, de vizionari. Avem Evanghelia, care cuprinde totul; Isus ne-a comunicat deja tot ceea ce este necesar pentru mântuire”.

Și aș mai putea continua cu astfel de fraze și lozinci ieftine. Este adevărat că Evanghelia cuprinde totul, și Domnul Isus chiar le și spune asta vizionarilor, drept răspuns celor care se ascund în spatele unor asemenea fraze; dar problema constă tocmai în faptul că Evanghelia nu se găsește în noi. Dumnezeu îi trimite pe profeți tocmai ca să ne arate clar acest lucru, fiindcă, dacă Evanghelia ar fi în noi, adică dacă am trăi potrivit ei, atunci țara în care trăim și întreaga Europă creștină împreună cu întreaga lume creștină nu ne-ar prezenta o imagine a Sodomei și Gomorei, ci una mai frumoasă, mai bună din punct de vedere moral. Iar eu am fost moderat, în ceea ce privește comparația, atunci când am amintit drept exemplu aceste două orașe perverse care au sfârșit în foc și pucioasă, deoarece

Domnul Isus, în anumite mesaje, spune – iar eu cred în totalitate aceasta întrucât văd zi de zi – că suntem mai răi decât cei din Sodoma și Gomora.

Cel care nu ascultă cu regularitate emisiunile mele ar putea gândi, pe baza celor auzite până acum, că acest părinte Selymes este un adevărat profet-alarmist și este foarte pesimist. Păi, nici pe departe nu sunt un profet alarmist și nici nu sunt pesimist, pentru că ceea ce amintesc uneori, ca exemplu negativ, este poate doar a zecea parte din realitate sau poate nici atât. Ce ar fi dacă v-aș arăta lupul întreg și nu doar laba din față?

Să privim acum la Akita, acest mic oraș japonez care, din păcate, a cam căzut în negura uitării, deși Sfânta Fecioară a adresat un apel serios către această lume complet surdă. Aparițiile au debutat în luna iunie a anului 1973. Sora Agnesa Katsuko Sasagawa, când a deschis tabernacolul pentru adorație, capela s-a umplut subit de o lumină puternică – asta s-a întâmplat exact de sărbătoarea Înălțării la Cer a Domnului nostru Isus Cristos – și acest fenomen a continuat și în următoarele trei zile. Într-una din ocazii, sora Agnesa a văzut îngerii stând în semicerc la altar, sărbătorind Sfântul Sacrament. Tot în luna iunie, îngerul păzitor i-a apărut sorei Agnesa, când era internată în spital, și i-a comunicat un mesaj. Odată cu apariția îngerului păzitor, în palma stângă a sorei Agnesa a apărut o rană în formă de cruce, care a început să sângereze. În luna iulie a aceluiași an în palma dreaptă a statuii Sfintei Fecioare, de asemenea, a apărut o rană sângerândă. Îngerul păzitor al sorei Agnesa i-a explicat importanța Sfântului Sânge în convertirea păcătoșilor și în ispășirea păcatelor. În data de 23 septembrie 1973, întreaga suprafață a statuii a început să transpire și a devenit umedă. Ambii ochi s-au umplut de lacrimi care au început să-i curgă pe obraji. Capela s-a umplut de un parfum dulce, plăcut. Aceasta s-a întâmplat de mai multe ori și în prezența mai multor oameni. John Ito Shojiron, episcopul diecezei de Niigata, de care aparține și Akita, a fost, de asemenea, martor la astfel de evenimente extraordinare. Statuia sculptată în lemn a Fecioarei Maria de la Akita a plâns în totalitate de 101 ori cu lacrimi normale, dar și cu lacrimi de sânge. Acum, să ascultăm împreună relatarea unui martor ocular, cea

a ziaristului Kichido, care a fost și el prezent la un asemenea eveniment minunat!

Martorul Kichido Fujimoto a descris această experiență astfel:

„Am văzut cum lacrimile curgeau, în jos, de-a lungul statuii Fecioarei Maria. Lacrimile curgeau ca niște pârâiașe până jos pe globul pământesc aflat sub picioarele statuii. Am gustat lacrimile și erau sărate. Am avut impresia că Mama lui Dumnezeu are un mesaj deosebit pentru mine și pentru alții. Dacă o mamă de pe pământ plânge în fața copiilor ei, atunci cu siguranță motivul este serios. Dar cred că dacă o statuie a Maicii noastre cerești varsă lacrimi, atunci are ceva foarte urgent de spus nouă tuturor.”

Eu cred că acest ziarist a sintetizat foarte frumos și pe scurt, dar, totodată, punctând foarte bine care este țelul lui Dumnezeu prin aceste apariții. Următorul mesaj pe care îl veți auzi, nu este cu nimic mai prejos, ca însemnătate, în categoria sa – dacă pot să spun așa – ca și profețiile primite în zilele noastre, incluzând aici și pe cele primite de profeta irlandeză. Dar să ascultăm ce spune Sfânta Fecioară serei Agnesa, în data de 13 octombrie 1973:

„În data de 13 octombrie 1973, sora Sasagawa a primit un mesaj deosebit de serios destinat lumii (spunea reporterul): «Pedeapsa pregătită pentru voi va fi fără precedent. Va fi mai rău decât pe vremea potopului. Va cădea foc din cer și mare parte a omenirii va fi nimicită. Dacă oamenii nu se convertesc, toate acestea se vor întâmpla.»”

Dacă reflectăm un pic la cele de dinainte, într-adevăr sunt niște mesaje înfricoșătoare, însă aceste mesaje nu au fost născocite de mine. Tatăl Ceresc este Cel care, prin intermediul Sfintei Fecioare, se folosește și de ultimul instrument, apelând și la înfricoșare pentru a ne converti, și ca să ne salveze de focurile iadului.

Însuși Domnul Isus ne răspunde în mai multe ocazii, prin mesajele mai multor vizionari, la întrebarea legată de frică, deoarece El știe foarte bine că aceste mesaje pe mulți dintre noi ne umplu de frică. Într-unul din mesaje ne vorbește astfel:

„Rugați-vă cu toții, pentru că rugăciunile voastre pot ușura gravitatea acestor timpuri, care încă mai pot fi atenuate. Știu

că multora le este frică, și au și de ce – spune Domnul Isus – dar aceasta numai dacă nu au o inimă curată.”

Dealtfel, Biblia vorbește foarte mult despre frica de Dumnezeu cea mântuitoare. Această sintagmă se găsește în Vechiul Testament de peste 600 de ori, dar se regăsește și în Noul Testament de aproape 100 de ori. În schimb, știm că în Biblie – incluzând Vechiul și Noul Testament – expresia „Nu vă fie frică” se găsește de 365 de ori, așadar câte un „nu vă fie frică” pentru fiecare zi. Acela care-L iubește pe Dumnezeu și încearcă să trăiască respectându-i poruncile nu are de ce să se teamă. Sfânta Fecioară a repetat acest lucru de nenumărate ori la Medjugorje.

În încheiere, să ascultăm ce spune Moise în Cartea Exodului, la capitolul 20, vorbind astfel poporului ales: „Nu vă înspăimântați; căci Dumnezeu a venit tocmai ca să vă pună la încercare și ca să aveți frica Lui înaintea ochilor voștri, pentru ca să nu păcătuiți.”

Singurul țel a lui Dumnezeu, și de aceea îi și trimite pe profeți, este ca să învățăm a avea teamă de Dumnezeu. Și a-L iubi.

Cu aceste cuvinte eu îmi iau rămas bun, dorind în continuare dragilor ascultători un post binecuvântat și, în mod special, să aibă teamă și să-L iubească pe Dumnezeu.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 12 martie 2012

Partea a 5-a:

Continuarea istoriei aparițiilor de la Akita. „Este important să deveniți creștini ca să cunoașteți harul lui Dumnezeu”.

Îi salut cu multă iubire pe dragii radio-ascultători, acum, către sfârșitul Postului Mare, când merită și se cade să facem o retrospectivă a drumului parcurs și să punem în balanță roadele spirituale ale săptămânilor care au trecut, pentru a vedea în ce măsură am reușit să înfăptuim cerințele propuse și exercițiile ascetice. Aici, îmi vine în minte învățătura Sfântului Chiril din Ierusalim, care se găsește în Breviarul preoților: Citez:

„Scoate din sufletul tău, ceea ce nu-i de acolo, ca să primești haruri din abundență. Pentru că iertarea păcatelor este primită de către toată lumea deopotrivă, dar comunicarea Duhului Sfânt se petrece la unii oameni potrivit măsurii credinței lor. Dacă-ți încorzi puterile puțin, primești puțin, dar dacă te muncești mult, mare va fi recompensa. Alergi pentru tine, este vorba de beneficiul tău.”

Nu încape îndoială că fără asceză nu există mistică, adică progres spiritual. Adevărații profeți și vizionari cu toții ne atenționează, fără excepție, să luăm în serios mântuirea noastră și a altora și, pentru asta, să luăm în serios și acele instrumente care sunt indispensabile sfințirii noastre. Acum doar le voi enumera pe scurt: sacramentele, rugăciunea, postul și faptele bune. În emisiuni anterioare am vorbit mai pe larg despre acestea.

În istoria aparițiilor, Akita ocupă un loc deosebit în primul rând datorită așezării geografice, în al doilea rând datorită conținutului mesajelor, iar în al treilea rând datorită circumstanțelor și a evenimentelor ce au însoțit aparițiile.

Să vedem acum prima specificitate!

Sfânta Fecioară apare într-o țară din extremul orient, în Japonia, unde numărul creștinilor – nu al catolicilor, ci al creștinilor – este mai mic de 1% din populație.

După toate acestea, întrebarea mea este: ce caută Sfânta Fecioară într-o țară în care catolicii reprezintă doar zero virgulă ceva la sută? Răspunsul este foarte simplu și se află în

Evanghelie, care este totodată și fundamentul misionar al Bisericii Catolice: „*Mergeți în lumea întreagă și vestiți Evanghelia!*” – a spus Isus. Asta au făcut apostolii și urmașii lor.

Așadar, și Măicuța Sfântă, pe lângă faptul că este Mama lui Isus, mai este și apostol. Și putem vedea cum, pe parcursul istoriei, după ridicarea ei la Ceruri, Ea a apărut de nenumărate ori când pe un continent, când pe altul, când într-o țară, când într-alta, cu scopul de a ne călăuzi la Cristos. Și precum putem observa, Sfânta Fecioară ia foarte în serios această muncă de apostolat și n-o va încheia decât la sfârșitul lumii, pentru că și în Japonia a apărut pentru a atrage atenția asupra unicului Dumnezeu adevărat, respectiv asupra învățăturii lui Isus Cristos.

Cei care au studiat istoria Bisericii, știu că în Evul Mediu, prin anii 1560, Sfântul Francisc Xaveriu și tovarășii săi au propovăduit Evanghelia mai întâi în India și Indonezia, apoi în Japonia. Interesant este faptul că, în timp ce în India numărul creștinilor se ridică la mai multe zeci de milioane, în Japonia nu atinge nici măcar 1%. De ce nu se răspândește creștinismul în Japonia? Răspunsul este unul foarte simplu: motivul este bunăstarea materială și socială.

Recunosc cu sinceritate că, într-o vreme, strâmbam un pic din nas atunci când se citea la Sfânta Liturghie sau cu alte ocazii, acel pasaj în care Isus vorbește în Evanghelia despre faptul că este greu ca bogatul să intre în Împărăția Cerurilor. Nu înțelegeam – cum, Doamne – eu totuși cunosc oameni bogați care sunt cu adevărat foarte de treabă și buni creștini. Știu, firește, că este mai mare numărul celor bogați care nu se preocupă nici de Dumnezeu și nici de alte realități supranaturale, interesându-i doar plăcerile și bunurile pământești. Și de ce ar fi greu ca un bogat să intre în Împărăția Cerurilor, deoarece eu cunosc oameni bogați care în realitate au o credință profundă și-L iubesc pe Dumnezeu?

Da. Nu am înțeles asta pe deplin decât atunci când am venit aici, în occident, și a devenit clar pentru mine că bunăstarea materială reprezintă unul dintre cele mai mari pericole pe calea mântuirii. Printre cei bogați sunt foarte puțini cei care administrează cu adevărat bine, și potrivit voinței lui Dumne-

zeu, bunurile lor materiale. Dar nu este numai asta. Însuși sentimentul posesiunii unei averi considerabile mă face să devin mândru, ceea ce ajunge să devină o barieră uriașă în fața acceptării harurilor lui Dumnezeu.

Legat de această idee îl citez acum doar pe Sfântul Apostol Petru, deși în Sfânta Scriptură găsim în foarte multe locuri pasaje asemănătoare: „*Dumnezeu dă haruri celui smerit, dar celui mândru i se împotrivesc*”.

În Italia, sfințirea caselor se face în perioada Postului Mare. Și eu merg acum din casă în casă, din vilă în vilă și adevărul este că, de cele mai multe ori, oamenii bogați sunt aspri și reci față de preoți, față de Biserică și față de Dumnezeu. Dacă, totuși, mă lasă să intru în palatul lor, mă privesc ca pe un mic purice, ca pe cineva foarte incomod, așteptând să îmi spun repede rugăciunea și să dispar. Este un sentiment foarte neplăcut. Dar, de fapt, este demn de milă acel mod superior și arogant în care îi tratează ei pe preoți, chiar Biserica, uneori dând și glas acestui comportament. Și, iată, aceasta este problema și în Japonia. Creștinismul nu se răspândește din cauza bunăstării materiale, deoarece noi ne-am creat un Paradis aici pe pământ și ne este arhisuficient. Nu avem nevoie nici de Dumnezeu și nici de un alt paradis.

Dacă tot vorbim de Paradis, atunci să vă povestesc o întâmplare interesantă petrecută anul trecut, în mai, care m-a făcut să râd. În orele după-amiezii, am organizat ore de rugăciune în diferite comunități de călugări ale mănăstirilor arondate teritoriului nostru. În fiecare zi, înainte de Sfânta Liturghie, am mers în grup în curtea mănăstirii respective și, în fața statuii Maicii Sfinte, ne-am rugat Rozarul. De fiecare dată, la această oră de rugăciune a fost prezentă și o doamnă bogată, al cărei soț a murit cu câțiva ani înainte, lovit de o mașină. Într-o zi, ne-a rugat să mergem și la vila ei și să ținem o astfel de oră de rugăciune în fața statuii Maicii Sfinte aflată în grădina casei sale. Ne-am și dus și, într-adevăr, locuia într-un palat minunat, având o grădină de vis și într-un colț al grădinii se găsea o statuie a Sfintei Fecioare de la Lourdes. Ne-am rugat Rozarul, după care gazda ne-a omenit. Întrucât parohul meu și cu mine trebuia să ne grăbim la Liturghie, ne-am luat rămas bun de la

ceilalți, iar stăpâna casei, petrecându-ne către ieșire, în timp ce vorbeam despre soțul ei decedat, încheind, a spus: „Să sperăm că el este deja în Paradis”. După ce ne-am urcat în mașină și am ieșit din curte, parohul meu a spus doar atât: „Da, ...el din paradis a intrat în alt Paradis”. Zâmbesc ori de câte ori mi-aduc aminte de această istorioară, întrucât parohul meu s-a referit, cu o fină ironie, la o realitate foarte serioasă.

Dar să revenim la Akita! Este interesant de observat că în cazul aparițiilor de la Akita, harurile ieșite din comun s-au manifestat în mai multe feluri, au sosit – să zicem așa – pe mai multe canale.

Primul este apariția Sfintei Fecioare, dovedită de extazul sorei Agnesa.

Dumnezeu știe că un astfel de mesaj nu este destul de convingător pentru un popor păgân, de aceea aplică a doua categorie care poate fi simțită și văzută de către toată lumea. În acest caz, raționamentul de cârcotaș, respectiv orice îndoială sunt excluse, pentru că poate fi văzută, cu proprii ochi, statuia sângerândă, poate fi simțit parfumul și poate fi auzit și cântul îngerilor, fapt la care voi reveni mai pe larg.

O cunoștință din Statele Unite mi-a spus următoarele:

„Întreaga lume ar trebui să se oprească pentru un moment, chiar și doar la vederea unui singur asemenea caz, întrebându-se, oare ce se întâmplă aici, de ce sângerează această statuie, deoarece acesta nu este fâgașul firesc al naturii. Sânge poate curge dintr-o vietate. Firește că mă refer aici la oameni și animale, care au sânge. Așadar, dintr-o vietate poate curge sânge, dar dintr-o statuie, indiferent din ce fel de material fără viață ar fi fost confecționată, nu poate să curgă nici sânge și nici lacrimi. Dar dacă totuși curge, atunci aceasta depășește firescul, ceea ce este considerat a fi un caz atât de neobișnuit, încât ar trebui tuturor să le atragă atenția.” Într-adevăr, acest om are dreptate.

În emisiunea trecută am ascultat împreună relatarea ziaristului japonez care din acest fenomen minunat a tras niște concluzii foarte logice. A spus că Cerul are ceva foarte serios să ne spună, la care toată lumea ar trebui să fie atentă, nu doar japonezii. Din păcate, japonezii nu au făcut asta, sau doar

foarte puțini. Atât de puțini, încât acest număr, raportat la numărul de locuitori, este aproape nesemnificativ. Ceea ce s-a întâmplat la Akita a fost un caz ieșit din comun dar, din păcate, nici acea atitudine indiferentă, lipsită de interes a japonezilor nu poate fi numită normală; în felul în care au reacționat japonezii.

Cu toate că aparițiile de la Akita erau destinate întregii lumi și profețiile care s-au făcut auzite acolo vizau întreaga lume, totuși, mesajele au elemente specifice care îi vizau doar pe japonezi. Sfânta Fecioară cunoaște foarte bine situația extremului orient, tocmai de aceea, trecând de profeții, dă și mesaje foarte specifice, să spunem așa, croite pentru ei.

Citez: „Este important să deveniți creștini, ca să cunoașteți harul lui Dumnezeu”. Ca și cum ar spune japonezilor și tuturor celor care nu sunt creștini, că nu există dumnezei, ci doar un singur Dumnezeu, în Sfânta Treime, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar acest adevăr de credință îl întăresc în multe alte mesaje atât Domnul Isus cât și Sfânta Fecioară.

Așadar, acest mesaj sună clar pentru toate popoarele și toate neamurile care nu-L adoră pe unicul Dumnezeu în Sfânta Treime și nu urmează învățăturile Lui. Și, dacă tu totuși cinstești și adori un alt Dumnezeu, trebuie să știi că te afli într-o mare eroare.

Indiferent dacă este vorba despre o tradiție părintească sau despre o nouă învățătură de sorginte orientală, toate acestea sunt născociri umane sau emanații ale celui rău, care nu au nimic de a face cu singurul Dumnezeu adevărat. Dar Dumnezeu, în marea Sa milostivire, a venit din nou la noi ca să alunge întunericul și să ne călăuzească la adevărul unic și clar, și toate acestea sunt pentru ca să îl cunoaștem pe Isus Cristos, Fiul Său Unic, care este Lumina Lumii.

Cel care cercetează aparițiile de la Akita, dar mai întâi de toate istoria Japoniei, știe că acest popor poate fi admirat din foarte multe puncte de vedere: curajul său, eroismul său, disciplina sa, cinstirea muncii, și am mai putea enumera multe. Dar toate acestea nu sunt de ajuns: dacă lumina suprafirească a credinței nu străbate aceste valori omenești, acestea nu slujesc mântuirii.

Știm foarte bine că Isus Cristos este Alfa și Omega. El este Poarta, așa cum citim în Cartea Apocalipsului, prin care putem intra în Împărăția Veșnică a lui Dumnezeu. Așadar, de aceea, toate neamurile și popoarele trebuie să cunoască Adevărul, adică pe Mesia, pe Mântuitorul, pe Isus Cristos.

Să ne amintim doar că, în Liturghie, după ce preotul preface pâinea și vinul, el arată cu mâna spre cele două specii și spune: „Misterul credinței”. Iar credincioșii, la acest apel, răspund scurt, dar concis, cu o mărturisire de credință: „Moartea Ta o vestim, Doamne, și învierea Ta o mărturisim, până când vei veni”. Așadar, oricum, avem nevoie de harul lui Dumnezeu, pe care Isus Cristos ni l-a dăruit în deplinătatea sa. De aceea, Sfânta Fecioară a accentuat într-unul din mesajele de la Akita că este necesar a deveni creștin pentru a cunoaște harul lui Dumnezeu. De aceea, acum, în zilele noastre, sunt atâția vizionari și profeți, pentru că, așa cum spune Domnul Isus și Sfânta Fecioară în mai multe locuri și în mai multe rânduri, au început pregătirile mai îndepărtate pentru a Doua Venire a lui Isus Cristos.

Să ne amintim numai ce a spus Măicuța noastră la Medjugorje, în anul 1981, că aceasta este ultima apariție mariană pe pământ. Atunci când aparițiile de la Medjugorje se vor încheia și vizionara va dezvălui secretele, potrivit unui scenariu stabilit de Sfânta Fecioară, nu va mai fi nevoie de nici o apariție pe pământ – spune Maica Sfântă. Oare de ce? Tocmai pentru că se vor petrece evenimente care vor încheia pentru totdeauna istoria omenirii; însă aceste amănunte nu ne sunt încă pe deplin clare. În schimb, Domnul Isus vorbește deschis că a început numărătoarea inversă, adică pregătirea mai îndepărtată pentru a Doua Venire a lui Isus Cristos. Da, știu că nimeni nu cunoaște nici ziua, nici ora, ci doar Tatăl Ceresc, dar putem cunoaște apropierea timpului, iar Isus despre asta vorbește: că timpul este aproape. Chiar amintește în unele mesaje că nu ne spune ziua, dar ne spune că timpul este aproape, iar acest lucru îl putem ști.

Cei care citesc cu regularitate profețiile, și printre ele pe cele ale Vassulei Ryden și ale profetei irlandeze, pot constata că Domnul Isus interpretează și dezvăluie Scripturile cu foarte

mare pricepere și intră în detalii pe care nu am avut de unde să le cunoaștem până acum. Și aceste detalii iluminează într-adevăr cele cuprinse în Sfânta Scriptură, precum și ceea ce are ea în esență de spus. Pentru mine, în mod personal, aceste profeții înseamnă foarte mult și mă ajută deopotrivă.

Eu nu pot decât să sfătuiesc pe toată lumea, ceea ce de altfel și Domnul Isus ne cere, să citim aceste profeții, să le luăm foarte în serios și să ne pregătim, deoarece în învățăturile Domnului Isus întotdeauna figurează importanța vegherii: „*Vegheați, așadar, pentru că nu știți nici ziua, nici ceasul!*” Iar într-un alt loc, Domnul Isus spune: „*Vegheați dar, iar mijlocul să vă fie încins, candelilele să fie aprinse, deoarece mirele poate veni în ceasul în care nici nu gândiți.*” Așadar, nu trebui să găsim ciudat faptul că Domnul Isus ne spune că timpul este aproape. Iar acum cu adevărat este aproape.

Cu această credință, îmi iau rămas bun de la stimații ascultători cu speranța că vom reuși să rămânem în iubire până la sfârșit.

Emisiune difuzată în data de 26 martie 2012

Partea a 6-a:

Cronologia evenimentelor de la Akita. Există diferențe substanțiale între extaz și transă. Ceea ce este asemănător nu este identic.

Îi salut cu multă iubire pe stimații radio-ascultători, acum în Săptămâna Mare sau, așa cum spun italienii, în Săptămâna Sfântă. Într-adevăr, această săptămână este sfântă, fiindcă sărbătorește deplinătatea sfințeniei, pe Isus Cristos, Fiul Unul Născut al lui Dumnezeu, pe Mesia. Mai rămâne doar ca noi să ne sfințim și atunci toate vor fi la locul lor. Sfânta Fecioară de la Akita ne atrage atenția asupra acestui fapt, și la fel face peste tot în lume unde a apărut sau unde mai apare și în zilele noastre.

Să privim acum, pe scurt, cronologia evenimentelor desfășurate la Akita!

S-a petrecut în luna iunie a anului 1973, în capela misionarilor Comunității Cuvântului lui Dumnezeu, atunci când sora Agnesa Sasagawa, a deschis tabernacolul pentru adorație. Capela s-a umplut brusc de lumină. Acest eveniment s-a petrecut la sărbătoarea Înălțării la Ceruri a Domnului și a continuat și în următoarele zile. Într-una din aceste ocazii, sora a văzut la altar un cor de îngeri stând în formă de semicerc și care sărbătoreau Preasfântul Sacrament. Îngerii, nu doar că erau vizibili, dar au și putut fi auziți cântând în grup la stânga și la dreapta ușii tabernacolului. La această serie de evenimente supranaturale, care s-au desfășurat pe parcursul a șase ani, au fost martori zeci de mii de oameni, printre ei numărându-se și necredincioși sau persoane de alte religii ca musulmani șiiți, budiști, dar și creștini.

În ajunul sărbătorii Preasfintei Inimi, în luna iunie 1973, îngerul păzitor i-a apărut sorei Agnesa când era bolnavă, pe patul de spital. Concomitent cu apariția îngerului, în palma stângă a sorei a apărut o rană în formă de cruce care a început să sângereze.

În data de 6 iulie, întâi îi apare îngerul păzitor, pe urmă, statuia Sfintei Fecioare, situată la dreapta altarului, începe să îi

vorbească deși sora Agnesa este complet surdă. În aceeași zi, surorile din congregație observă că în palma dreaptă a statuii Sfintei Fecioare a apărut o rană sângerândă. Surorile au fost atenționate de un glas din Ceruri asupra importanței rugăciunii fierbinți, a ispășirii și a îngrijirii celor săraci. Deschidem acum o mică paranteză și spunem că omenirea întotdeauna a fost în criză de rugăciune, de ispășire, de îngrijire a săracilor. Am închis paranteza.

Statuia Fecioarei Maria a asudat sânge de mai multe ori, apoi a plâns cu lacrimi normale și cu lacrimi de sânge. Să ascultăm acum o înregistrare a unei traduceri în engleză, din vremea aceea.

„În data de 23 septembrie 1973, întreaga suprafață a statuii a asudat sânge și a devenit umedă. Ambii ochi s-au umplut de lacrimi și au început să curgă șuvoi pe obraji. Capela s-a umplut de o mireasmă dulce, plăcută. Acest lucru s-a întâmplat și în prezența mai multor persoane. Episcopul Ito a fost de asemenea martor la aceasta. Lacrimile au fost cercetate la o cunoscută universitate niponă. Analiza a dat verdictul că lacrimile sunt de proveniență umană. În totalitate, statuia a plâns de 101 ori. Sângele înmiresmat a fost adunat în fiole.”

Acum deschid o nouă paranteză, deoarece știm că sângele nu emană un miros plăcut. Sângele este acel element al corpului uman care se alterează cel mai repede și emană un miros neplăcut. Acest sânge emană o mireasmă plăcută. Consider important acest mic amănunt, deoarece, atunci când am fost la Roma, în anul 1994, am luat parte timp de un an și jumătate, de două ori pe săptămână, la exorcisme ale părintelui Gabriele Amorth, iar posedații, după ce au fost eliberați de demoni, au povestit că atunci când au fost la vrăjitoare sau prezicători, sau indiferent cum îi numim, au văzut și acolo statui ale lui Isus sau ale Mariei care plâneau cu lacrimi de sânge, însă diferența este că în încăperea mirosea foarte urât și-i apuca neliniștea. Este veridică observația Sfântului Filip Neri, precum și a altor sfinți, că Satana îl maimuțărește pe Dumnezeu și că el știe să producă miracole care seamănă cu acelea pe care le face Dumnezeu. Dar există o diferență majoră între cele două evenimente extraordinare, la fel ca și între extaz și transă. Când

utilizăm acest termen de specialitate, și anume extazul, atunci știm că în acest caz este vorba despre un vizionar și în spatele acestuia se găsește Dumnezeu, dar atunci când spunem că cineva a căzut în transă, atunci este vorba despre o uneltire a Satanei. Aș merge înapoi, în timp, la Vechiul Testament, când vrăjitorii faraonului au săvârșit aceeași minune ca și Moise, reușind și ei să își transforme toiagele în șerpi, dar, cu deosebirea esențială că toiagul lui Moise, adică șarpele lui, devorea ză șerpii vrăjitorilor.

Sintetizăm pe scurt ceea ce am spus până acum: ceea ce este asemănător, nu este același lucru. Două ouă sunt asemănătoare dar nu sunt unul și același. Cel rău, exact pe acest tărâm știe cel mai bine să ne inducă în eroare. Judecata limpede și carisma discernământului duhurilor constă tocmai în capacitatea de a ști să separăm grâul de neghină, și anume, de a discerne între acele lucruri pe care Dumnezeu le întreprinde într-un mod supranatural pentru mântuirea sufletelor și acele evenimente ieșite din comun pe care cel rău obișnuiește să le facă, dar nu spre mântuirea sufletului, ci exact pe dos, pentru a împinge sufletele către osândă.

Acum închid paranteza și continuăm cu prezentarea evenimentelor extraordinare de la Akita. Așadar, sângele înmiresmat a fost strâns în fiole și a fost dus la laboratorul unei clinici japoneze pentru a fi analizat. Buletinul de analiză oficial spune că sângele și lacrimile provenite de la această statuie a Mariei, din Akita, sunt de origine umană. Știm de statui ale Sfintei Fecioare care lăcrimează în mai multe părți ale lumii, însă cea de la Akita nu doar a lăcrimat și a asudat de peste 100 de ori cu lacrimi normale și de sânge, ci trebuie menționat și faptul că, începând din luna iunie a anului 1973, o călugăriță surdă, în trei ocazii diferite a auzit un glas din direcția statuii.

Sora Agnesa, potrivit promisiunilor Sfintei Fecioare, în anul 1982 s-a vindecat brusc de surzenia ei permanentă. Primul mesaj l-a primit în dimineața zilei de 6 iulie, prima vinere din lună.

„Fiica mea novice! Ai făcut foarte bine abandonând totul pentru a mă urma. Este dureroasă infirmitatea urechii tale? Te asigur că te vei vindeca în curând. Ai răbdare. Aceasta este

ultima încercare. Îți cauzează suferință rana de la mână? Roagă-te, ispășind pentru păcatele oamenilor. Fiica mea, fiecare membru al acestei comunități are o valoare inestimabilă. Spune cu conștiinciozitate rugăciunea Slujitorilor Sfintei Euharistii! Vino să ne rugăm împreună! Roagă-te foarte mult pentru papa, pentru episcopi și pentru preoți!”

Trebuie să știm că urechile sorei Sasagawa au asurzit pe când preda catehismul într-o biserică de pe un platou muntos din Miyako. Din cauza surzeniei, în timpul lucrului, a suferit un accident, fiind transportată la spitalul Rosa din localitatea Joetsu. Dr. Sawada a diagnosticat-o cu surzenie totală și nevindecabilă, dându-i documentele oficiale prin care era îndreptățită la pensia de handicap. Întrucât nu mai putea lucra ca profesor de religie, a intrat în comunitatea Slujitoarelor Sfintei Euharistii, care se găsește în Akita, unde și-a început viața dedicată rugăciunii.

Al treilea și totodată ultimul mesaj, sora Agnesa Sasagawa l-a primit prin glasul venind dinspre statuia Maicii lui Dumnezeu, în data de 13 octombrie 1973, exact în ziua comemorării aparițiilor de la Fatima. Citez:

„Mult iubita mea fiică! Fii atentă la ceea ce îți spun acum! Trebuie să dai acest mesaj superiorului tău. Așa cum am mai spus, dacă oamenii nu se căiesc și nu se îndreaptă, Tatăl Ceresc va stârni o pedeapsă cumplită asupra umanității. Va fi o pedeapsă mai mare decât potopul, așa cum nu s-a mai văzut până acum. Va cădea foc din cer și va distruge o mare parte a omenirii, atingându-i deopotrivă pe cei răi și pe cei buni, necruțându-i nici pe preoți, nici pe credincioși. Supraviețuitorii vor fi într-o asemenea suferință, încât îi vor invidia pe cei morți. Singurele arme care vă rămân sunt Rozarul și Crucea pe care v-a lăsat-o Fiul meu. Spuneți în fiecare zi rugăciunea Rozarului. Rugați-vă Rozarul pentru papa, pentru episcopi și pentru preoți. Puterile diabolice pătrund chiar și în Biserică.”

Să ascultăm acum o înregistrare care dă mărturie despre conținutul celui de-al doilea mesaj.

„Rugați-vă Rozarul pentru papa, pentru episcopi și pentru preoți! Puterea diavolului va avea o influență atât de mare în Biserică, încât cardinalii se vor ridica împotriva altor cardinali,

iar episcopii împotriva altor episcopi. Îi vor disprețui pe acei preoți care mă cinstesc pe Mine, și frații lor îi vor ataca. Vor dărâma biserici și altare. Multă lume din Biserică va accepta noutățile adoptate, iar diavolul îi va convinge pe mulți preoți și călugări să părăsească slujirea Domnului. Cel rău îi va ispiti în mod deosebit pe cei care s-au consacrat lui Dumnezeu. Cauza tristeții Mele este că știu cât de multe suflete se pierd.”

Acest mesaj conține o condiție: dacă oamenii nu se vor căi de păcate și nu se vor îndrepta... Într-adevăr, este vorba despre un avertisment serios, totuși, putem distinge și iubirea maternă, care spune: „Mă întristează pierderea multor suflete”.

Și aici să ne oprim pentru o clipă! Este Săptămâna Mare. Cunoaștem foarte bine motivul pentru care Isus Cristos s-a întrupat, a trăit printre noi, iar apoi și-a jertfit viața pentru noi pe Cruce, doar pentru a deschide poarta Raiului pentru fiecare om. Așadar, Dumnezeu vrea, și de aceea a și mijlocit misterul răscumpărării, ca să salveze fiecare om. Dumnezeu nu ar vrea să piardă niciun suflet. Iată de ce sunt aparițiile, de ce Dumnezeu dă semne. Ca să ne trezească din beția păcatului pentru a nu fi osândiți. Sfânta Fecioară pomenește de mai multe ori că, din păcate, în zilele noastre lumea a decăzut într-o asemenea măsură încât mulți oameni ajung la osânda veșnică. De aceea Măicuța plânge cu lacrimi de sânge, de aceea Domnul dă din ce în ce mai multe apariții, de aceea trimite din ce în ce mai mulți profeți. Însăși Sfânta Scriptură spune în mai multe locuri: „Nu faceți rău profeților Mei!” Să nu respingem cuvântul profeților ci, analizându-ne viața în oglinda acestora, să pășim pe calea convertirii pentru a nu ne pierde. Eu cred că, în acest an liturgic, nu va fi nici o perioadă mai propice decât Săptămâna Mare ca să luăm în serios mesajele Domnului care ne îndeamnă să luăm foarte în serios convertirea noastră, rugându-ne și postind. Pentru acestea aș dori din suflet ca Domnul să vă dea putere, însuflețire și perseverență, urându-vă totodată și Sărbători Pascale binecuvântate!

Emisiune difuzată în data de 2 aprilie 2012

Partea a 7-a:

Continuare despre aparițiile de la Akita. Despre conceptul „pelerinaj oficial”. Despre trei categorii ale locurilor de apariții.

Îi salut cu multă iubire de aici, din Medjugorje, pe dragii mei ascultători. Da, ați auzit bine, pentru că, slavă Domnului, în prezent mă aflu aici.

Am însoțit un grup de pelerini în acest loc minunat de pelerinaj și, astfel, experimentez, iar și iar, prezența extraordinară a Sfintei Fecioare sau, exprimându-mă altfel, așa cum spun pelerinii, ating cu mâinile realitățile cerești. Într-adevăr, noi, oamenii, avem nevoie de a simți cât mai puternic apropierea și prezența lui Dumnezeu, iar aici, la Medjugorje, acestea pot fi experimentate din plin.

Îmi cer scuze, poate ar fi trebuit să semnalez încă de la început faptul că nu sunt în regulă cu corzile vocale, dar sper că și așa mă veți înțelege.

Doar atât ca introducere. Iar acum să mergem mai departe cu aparițiile de la Akita, continuând astfel tema emisiunilor anterioare. Din mesajele de la Akita încep să înțeleg tot mai bine cât de mult iubeste Dumnezeu lumea și, așa cum spune și psalmistul, și nu doar în psalmi, ci în foarte multe locuri din Sfânta Scriptură putem citi că Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului și pierzania lui, ci să se convertească și să fie viu.

Așadar, este lesne de înțeles că aparițiile, care sunt permise de Dumnezeu, au menirea ca oamenii să se convertească și să fie vii. În continuare aș dori să dau citire și să explic circulara dată de episcopul de atunci, din Niigata, monseniorul John Ito.

Scrisoarea pastorală a episcopului John Ito Shojiro.

„Cu ocazia acestei Sfinte Sărbători Pascale, trimit tuturor credincioșilor din dieceza mea binecuvântare și urări de bine. În anul 1962 Papa Ioan al XXIII-lea m-a numit episcop de Niigata și de atunci sunt păstorul acestei dieceze. Conform reglementărilor de vârstă, voi ieși în curând la pensie, după 22 de ani de pastorație. Vă mulțumesc pentru rugăciunile și pentru colaborarea voastră, care mi-au permis să împlinesc

această sfântă menire. Azi, înainte de retragerea mea, am hotărât să vă prezint o dare de seamă, ca și conducător și ierarh al vostru, despre un eveniment care este drag inimii mele. Este vorba despre un șir de evenimente mistice care sunt în legătură cu statuia de lemn a Sfintei Fecioare. Acea operă de artă, făurită din lemn, se găsește în capela Slujitoarelor Sfintei Euharistii. Am înaintat deja la Roma cererea pentru aprobarea acestei instituții laice. Instituția în care se află această statuie se găsește în Akita, care aparține de dieceza noastră de Niigata. Bănuiesc că ați citit despre aceste lucruri în ziare sau în cărți sau pe alte canale mass-media. Atunci când, în anul 1976, am înființat prima comisie de investigație bisericească, am comunicat publicului larg să se abțină de la pelerinaje oficiale și de la cinstirea publică legată de această statuie a Mariei, până nu se încheie investigația. De atunci nu am mai făcut nici o declarație publică referitoare la acest subiect.”

Acum, să ne oprim pentru un moment și să clarificăm conceptul de „pelerinaj oficial”, deoarece mulți înțeleg greșit această afirmație a Bisericii. Mulți gândesc că această afirmație este un termen de specialitate, care ar însemna că este interzis a merge la acel loc de apariții, dar de fapt nu este așa. În general, pelerinaje oficiale pot fi organizate doar în acele locuri de pelerinaj, în care cândva au fost apariții pe care Biserica le-a acceptat deja, ca de exemplu Fatima, Lourdes sau alte asemenea locuri. De ce am spus, în general? Pentru că există locuri de apariții unde nici nu a fost inițiat un proces canonic de investigație, dar care au fost vizitate de-a lungul secolelor de mulți papi, episcopi, preoți, călugări, foarte mulți credincioși, devenind astfel un loc de pelerinaj îndrăgit și unde se organizează și pelerinaje oficiale. Un astfel de exemplu este cel al locului de pelerinaj marian numit Divina Amore, care se află în imediata vecinătate a Romei.

Când Biserica spune că într-un anumit loc de apariții nu este permis să se organizeze pelerinaje oficiale, aceasta nu înseamnă că acolo nu are voie să meargă nimeni și, mai ales, cei aparținând Bisericii, ci semnalează doar categoria favorizată în care a fost încadrat locul de pelerinaj în cauză.

Există trei astfel de categorii: în prima categorie, se recunoaște proveniența supranaturală a apariției. În latină sună așa: *constat de supernaturalitate*. În cea de-a doua categorie sunt clasificate acele locuri unde investigația continuă și Biserica nu a adoptat încă nici o hotărâre. În latină se spune: *non constat de supernaturalitate*. Iar a treia categorie este cea în care Biserica, după o îndelungă și serioasă investigație, stabilește că fenomenul în cauză nu este de la Dumnezeu și astfel respinge și proveniența divină. Iar în latină se spune: *constat de non supernaturalitate*.

Revenind așadar la cele spuse mai înainte, atunci când Biserica clasifică un anumit loc de apariții în categoria „non constat de supernaturalitate”, înseamnă doar că nu s-a luat o decizie ecleziastică finală, dar sub nici o formă nu înseamnă, așa cum unii vor să traducă ad literam, că apariția în cauză nu este de proveniență supranaturală. De exemplu și Medjugorje se găsește în această categorie și toate celelalte locuri de pelerinaj unde aparițiile continuă sau sunt în perioada de cercetare. Repet, acesta este un termen de specialitate, care este rar folosit, și înseamnă că fenomenul supranatural în cauză nu este încă recunoscut de Biserică. Nu spune că exclude posibilitatea supranaturalității apariției, dar nici că ea este demonstrată în mod definitiv. Este de înțeles acest lucru, întrucât Biserica nu va da niciodată o decizie finală în cazul unor apariții care sunt în curs de desfășurare. Și nici nu a făcut-o vreodată. Și în cazul Lourdes și Fatima decizia finală a fost dată doar după încheierea aparițiilor. Așadar, sintagma latină de mai sus vrea să spună că deocamdată nu există o recunoaștere oficială, dar totodată spune că nu exclude proveniența divină a apariției. Sintetizând, pe scurt, Biserica spune clar despre aparițiile clasificate în această a doua categorie, că nu este încă recunoscută supranaturalitatea, dar nici nu este exclusă. În prima, *constat de supernaturalitate*, recunoaște supranaturalitatea apariției, iar în cea de-a treia, *constat de non supernaturalitate*, nu recunoaște supranaturalitatea fenomenului. În lumina celor de mai sus, și clarificând acești termeni, sper că am ajutat multora să vadă altfel aceste lucruri. Da, este permis să se

meargă la Medjugorje sau în alte locuri de pelerinaj, dar nu într-o formă de organizare ecleziastică oficială.

Dar să vedem în continuare scrisoarea pastorală a episcopului. Deoarece la Akita este vorba despre lucruri serioase ce aduc atingere Bisericii, nu era permis ca investigația să fie făcută superficial.

„Gândesc că nu mi-aș fi făcut în mod corespunzător datoria de episcop în această dieceză, dacă acum, când părăsesc această demnitate, aș fi tăcut despre ceva de care am fost interesat încă de la început. De aceea, am hotărât să fac o declarație în această scrisoare pastorală.”

Ce bine ar fi dacă mulți episcopi, care sunt implicați în lucruri asemănătoare, ar gândi la fel ca și episcopul Ito. Cred că am fi putut evita multe neînțelegeri, mai ales neplăceri, și am fi deschis calea către convertiri în masă și renașteri spirituale, dar despre acestea voi vorbi în cele ce urmează.

Îmi iau acum rămas bun de la dragii ascultători, cu cea amintire de neuitat în inimă că această emisiune a fost realizată aici, la Medjugorje. Recunoștință lui Dumnezeu pentru toate!

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 16 aprilie 2012

Partea a 8-a:

Scrisoarea pastorală a episcopului de Niigata, John Ito, referitoare la Akita

Îi salut cu multă iubire pe dragii ascultători, de data aceasta de aici, din Italia!

Aș dori acum să le mulțumesc tuturor celor care ne-au petrecut cu rugăciunile lor în acest pelerinaj. Într-adevăr, am primit mari haruri cu ocazia acestuia. Am credința că nimeni, dintre cei care au participat la acest pelerinaj, nu a regretat. Ba, dimpotrivă, își vor aminti cu drag. Dar să continuăm cu scrisoarea pastorală a episcopului de Niigata, John Ito.

„În acest an se vor împlini 11 ani de când au început aparițiile, și anume în 1973, iar după calendarul nipon, anul 48. Întrucât pentru mine a fost primul asemenea eveniment extraordinar, am plecat la Roma în 1975, la Congregația pentru Doctrina Credinței, unde am cerut sfatul secretarului de atunci al congregației, Monseniorul Hammer, pe care îl cunoșteam de mai demult. El m-a edificat despre faptul că investigarea unor asemenea evenimente și luarea de poziție cade în sarcina episcopului locului. În 1976 am rugat Arhiepiscopia de Tokio să alcătuiască o comisie de investigare. Arhiepiscopia a declarat că nu este în măsură să se pronunțe asupra supranaturalității evenimentelor de la Akita.”

Aici să ne oprim pentru un moment, pentru că aș avea o întrebare. De ce nu este Arhiepiscopia din Tokio în măsură să investigheze caracterul supranatural al evenimentelor de la Akita? Oare pentru că au de făcut lucruri mult mai importante? Cu adevărat, intervențiile supranaturale ale lui Dumnezeu, pe care le întreprinde în scopul mântuirii sufletelor, nu sunt importante sau sunt mai puțin importante? Nu aș crede. Mai degrabă este vorba despre faptul că unii oameni, fie ei arhiepiscopi, episcopi, preoți sau laici, nu au înțeles încă marea iubire pe care Dumnezeu le-o poartă, deși, în virtutea vocației lor, vorbesc și predică despre asta cu regularitate. Eu cred că nimeni nu mă va acuza de părtinire, dacă spun că nu există lucru mai important decât să fim atenți la intervențiile extraor-

dinare ale lui Dumnezeu, ba mai mult, nu doar să fim atenți, ci să și punem în practică ceea ce Dumnezeu ne cere prin intermediul acestor mesaje. Dar să vedem mai departe circulara:

„Mai târziu, în anul 1979, am cerut congregației să înființeze o a doua comisie de investigație, care-mi dădea posibilitatea să cercetez mai în profunzime faptele. În anul 1981 congregația a transmis nunțiatului apostolice din Tokio un document care prezenta evenimentele în mod nefavorabil. Înscrișul conținea ambiguități. De aceea, consider de datoria mea să rectific rela-tarea referitoare la cele petrecute.”

Să ne oprim din nou pentru o clipă. De ce acest înscriș conținea ambiguități? Cine a compus acel înscriș? Și cine au fost aceia sau acela care au judecat negativ aceste minunate evenimente ale aparițiilor de la Akita? Eu nu înțeleg. Și nu voi înțelege niciodată de ce ierarhii responsabili de aceasta nu tratează în mod corespunzător aceste apariții extraordinare, dându-le importanța cuvenită. Și ne mai mirăm că lumea a decăzut din punct de vedere moral într-un asemenea mod? Păi, să nu ne mirăm dacă nu îl luăm în serios pe Dumnezeu. Dumnezeu este un Tată iubitor, care întotdeauna se grăbește să ne ajute și o face chiar și într-un mod extraordinar, dacă este necesar, doar pentru a ne salva de la distrugerea noastră morală și fizică; dar, dacă noi respingem cu mândrie sau cu indiferență Mâna întinsă a Tatălui, nu putem da vina pe alții. Nu este permis să tratăm cu superficialitate lucrurile lui Dumnezeu, și cu atât mai puțin aparițiile, pentru că putem ajunge într-o mare încurcătură. Nu cunoaștem oare întâmplarea despre potop? Sau cea a Sodomei și Gomorei? Sau istoria poporului ales, modul în care Dumnezeu își învață poporul și ce metode de educare utilizează atunci când poporul rățăcește de la calea cea dreaptă? Să punem mâna pe Biblie și să citim despre acestea. Și observăm că Dumnezeu nu și-a cruțat nici măcar poporul ales atunci când acesta a pășit pe calea satanei. Dumnezeu face totul pentru a ne salva pe noi de la distrugere și de la osânda veșnică. Am certitudinea că aceste mesaje, al căror număr depășește orice record al zilelor noastre, sunt date pentru noi, Domnul fiind printre noi în acest fel pentru mântuirea noastră.

Dar să citez în continuare circulara episcopului Ito:

„Când în anul 1982 aparițiile au încetat, am început o nouă investigație în care am cercetat totul de la început. Am trimis la Roma, prin intermediul nunțiatului apostolic din Tokio documentele completate cu noile raporturi asupra evenimentelor. Cu ocazia vizitei din toamna anului trecut am avut posibilitatea de a vorbi despre aceste lucruri cu trei persoane desemnate de către Congregația pentru Doctrina Credinței. La sfârșitul discuțiilor mi s-a spus că aceste apariții sunt încă în curs de cercetare.”

Într-adevăr, trebuiesc cercetare, dar nu pentru o veșnicie.

„Din seria evenimentelor referitoare la statuia Sfintei Fecioare face parte și sângerarea rănii de la mâna dreaptă, respectiv transpirația care emana o mireasmă plăcută. Transpirația era atât de abundentă, încât statuia a trebuit ștearsă. Au curs lacrimi din ochii statuii. După părerea mea, cea mai vizibilă și palpabilă certitudine este această lăcrimare cu un lichid apos, ce curgea din ochii statuii, cioplite din lemn, a Sfintei Fecioare. Acest fenomen a început în data de 4 ianuarie 1975, care de altfel a fost un an sfânt, iar până la sărbătoarea Maicii Sfinte Îndurerate din data de 15 septembrie 1981 au curs lacrimi de 101 ori. Eu personal am fost martor de patru ori al acestor revărsări de lacrimi care au fost văzute atunci de aproximativ 500 de persoane. Am gustat acest lichid în două rânduri. Era sărat și mie mi-a părut că este vorba într-adevăr de lacrimi umane.”

Așadar, în data de 23 septembrie 1973, toată suprafața statuii a început să asude devenind umedă. Ambii ochi s-au umplut de lacrimi care au început să curgă în jos pe obraji. Capela s-a umplut de o mireasmă plăcută. Acestea s-au întâmplat în mai multe rânduri și în prezența mai multor persoane. Și episcopul Ito a fost martor la acestea. Lacrimile au fost analizate la un laborator al unei cunoscute universități nipone. Analizele au stabilit că acestea sunt de proveniență umană. Statuia a plâns în totalitate de 101 ori.

Din nou aș deschide o paranteză. Așadar, însuși episcopul a fost martor de patru ori la evenimentele enumerate mai sus, apoi, peste 500 de persoane au văzut-o plângând pe Sfânta Fecioară, uneori cu lacrimi normale, alteori cu lacrimi de sân-

ge. Episcopul John Ito s-a alăturat cu adevărat și cu mare responsabilitate sprijinirii acestor apariții de la Akita, și nu doar ca episcop, ci și ca martor ocular, iar el a făcut tot posibilul ca să se pronunțe cât mai degrabă deciziile ecleziastice referitoare la aceste evenimente extraordinare. Dar, așa cum am auzit mai devreme, în anumite cercuri ecleziastice s-a adoptat tactica trenării.

Da. Consider lent procesul de investigare.

Iar în cazul aparițiilor de la Akita acest lucru este de neînțeles, atunci când însuși episcopul constată în patru rânduri că Sfânta Fecioară plânge și, în afară de el, încă multe alte persoane. Se petrec sub ochii noștri un șir de evenimente cu foarte mulți martori, evenimente vizibile, palpabile, a căror cercetare nu ar necesita un timp îndelungat. Atunci la ce bun să tragem de timp în privința emiterii aprobării ecleziastice referitoare la o asemenea intervenție divină? Oare spre folosul sufletelor?

Episcopul John Ito, ierarhul diecezei de Niigata, după 11 ani de cercetări a declarat oficial că evenimentele legate de acea statuie, precum și mesajele primite de sora Agnesa Sasagawa, sunt de origine supranaturală.

Am convingerea că între cel de-al treilea mesaj de la Akita și cel de la Fatima există o legătură strânsă. La auzul mesajului de la Fatima oamenii nu s-au convertit și nu și-au schimbat viața. Maica Sfântă a trebuit să apară din nou ca să reînvie spiritualitatea Fatimei.

Pagubele morale și spirituale cauzate de trenare și încetinelă nu pot fi cuantificate dar, în acest caz, sub nici o formă nu este valabilă zicala „încet, dar bine”, ci mai degrabă aceea care spune: „dacă mergi pe calea cea bună, atunci înaintezi”.

Să înaintăm și noi, zi de zi, în viața spirituală, citind cu regularitate Sfânta Scriptură, rugându-ne cu regularitate Rozarul și, mai ales, punând pe primul loc lucrarea de sfințire a vieții noastre. Nimic să nu stea înaintea ei, fiindcă nimic nu este mai important. Nu există nimic mai important decât să lucrăm zi de zi pentru sfințirea noastră. Pentru acest scop vă doresc putere și perseverență.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 23 aprilie 2012

Partea a 9-a:

Scrisoarea circulară referitoare la apariții a episcopului John Ito; și-a dat seama că între mesajele de la Fatima și cele de Akita sunt legături profunde.

Îi salut cu multă iubire pe dragii mei ascultători, într-una din cele mai frumoase luni ale anului, luna mai, când în bisericile catolice din lumea întreagă credincioșii se roagă Rozarul sau alte devoțiuni mariane. Sfânta Fecioară ne îndeamnă de sute de ani să ne rugăm Rozarul pentru că, așa cum adesea ne spune Ea, este unul dintre cele mai puternice arme împotriva satanei. Așadar să facem bine și să ne rugăm și noi zilnic Rozarul, și nu doar în luna mai, ci în toate zilele vieții noastre. Vom vedea zilnic roadele benefice ale acestuia. Episcopul John Ito, care se ruga zilnic Rozarul, a recunoscut imediat că între mesajele de la Fatima și cele de la Akita există o legătură profundă. El a mai realizat și faptul că, în urma aparițiilor de la Fatima, oamenii nu s-au convertit deși, minunea solară, care a durat 12 minute și a fost văzută de peste 70.000 de oameni, a zdruncinat lumea la vremea respectivă.

„Cred că, între cel de-al treilea mesaj de la Akita și cel de la Fatima există o legătură profundă. În urma apariției de la Fatima oamenii nu s-au convertit și nu și-au schimbat viața. De aceea Sfânta Fecioară a trebuit să apară din nou, pentru a reînvia spiritul Fatimei...” – repeta adesea episcopul Ito.

În scrisoarea pastorală referitoare la aceste evenimente, preasfințitul Ito atinge mai multe chestiuni importante, la care, răspunzând în mod logic, avem dovada fără echivoc că aparițiile de la Akita sunt de proveniență dumnezeiască. În emisiunea anterioară am ascultat împreună mărturia episcopului Ito care, martor fiind la aceste evenimente, a și gustat lacrimile care se prelingeau de-a lungul statuii, trimițând mostre ale acestor lacrimi la un cunoscut laborator din Japonia. Dar să vedem în continuare această circulară care, după părerea multora, este una dintre circularele foarte dramatice ale secolului al XX-lea.

„Profesorul Sagishaka, decanul facultății de medicină a universității din Akita, specialist în medicină legală, a supus acest lichid unor analize și a depus mărturie că este similar cu cel al lacrimilor umane. A face să apară apă acolo unde ea nu există în mod natural depășește orice capacitate umană, iar eu cred că pentru aceasta este nevoie de o putere care nu este umană. Și, în plus, nu este vorba despre apă curată, ci vorbim despre un lichid secretat de un organism uman viu. Acest lichid a curs sub forma lacrimilor și s-a repetat de peste 100 de ori de-a lungul mai multor ani și în prezența a nenumărați martori oculari. S-a stabilit și faptul că nu este vorba despre o înșelătorie omenească. Dacă aceste evenimente nu sunt de domeniul firescului, atunci trebuie să avem în vedere trei cauze. Prima: acestea ar putea fi atribuite unor puteri omenești deosebite; doi: înșelăciunea celui rău; trei: este vorba despre o intervenție supranaturală.”

Să vedem primul caz, supoziția că aceste evenimente ar putea fi cauzate de puteri omenești deosebite. De altfel, nu știu ce puteri paranormale ar fi putut cauza această lăcrimare. Unii oameni spun despre sora Sasagawa, una dintre surorile Slujitoarelor Sfintei Euharistii, care are o legătură deosebită cu evenimentele de la Akita, că dispune de puteri paranormale prin care poate să transfere statuii propriile lacrimi. Conform celor spuse de profesorul Itaya, care predă la facultatea de tehnologie din Tokio și este specialist în acest domeniu, persoana în cauză trebuie să aibă cunoștință despre acest fenomen pentru a putea activa aceste puteri paranormale. Dar lacrimile au curs din ochii statuii și atunci când sora Agnesa dormea, ba mai mult, nici nu știa despre acest lucru, deoarece se afla la o distanță de peste 400 de kilometri, la familia sa. De aceea, eu cred că supoziția puterilor omenești paranormale cade.

Dar mai sunt și oameni care presupun că este vorba despre o ispravă malefică. Aceasta este a doar o supoziție. Dacă situația ar fi de această manieră, ea ar trebui să aibă o influență negativă asupra credinței. Dar sub nici o formă nu este vorba de așa ceva. Ba dimpotrivă. Are o influență benefică. De exemplu, o femeie care preconiza de mult să se convertească la religia catolică, văzând aceste lacrimi, s-a hotărât să se boteze,

ceea ce a și făcut. Într-un alt caz, un bărbat credincios, dar care nu mai frecventa biserica de mai multe decenii, s-a convertit și de atunci merge în fiecare duminică la biserică și se împărtășește des. Un alt om credincios, după ce a fost la Akita, s-a hotărât că va lucra în sprijinul propovăduirii Evangheliei și, de unul singur, a înființat un centru mobil de evanghelizare, și face asta și în prezent.

În plus, datorită mijlocirii Sfintei Fecioare de la Akita, au fost raportate o mulțime de vindecări, inclusiv ale unor boli incurabile. Dintre toate, am ales doar două care, pentru mine, dovedesc foarte mult cele afirmate. Unul din cazuri este vindecarea unei femei din Coreea. Din anul 1981 suferea de o tumoră cerebrală care a ținut-o la pat, vegetând doar. Într-o zi i-a apărut Sfânta Fecioară de la Akita și i-a spus că nu mai este necesar să stea în pat și s-a ridicat imediat pentru că se vindecase. Această vindecare s-a produs atunci când un grup de preoți și enoriași coreeni se rugau către Sfânta Fecioară de la Akita pentru vindecarea acelei femei, și au cerut o minune în vederea procesului de sanctificare a martirilor coreeni. Există și radiografii despre acest caz, atât în perioada bolii cât și după vindecarea totală. Acestea, pot demonstra și unui profan în ale medicinei vindecarea persoanei respective. Veridicitatea acestor radiografii este confirmată de cel care le-a întocmit, și anume, doctorul Tom Vhu Kin, medic la spitalul Sf. Paul din Seul, precum și de către preotul misionar Thai San, care este președintele tribunalului ecleziastic al mitropoliei de Seul. Toate aceste documente au fost trimise la Roma. Anul trecut am fost la Seul și am vorbit cu persoana respectivă și am putut să mă conving personal de veridicitatea însănătoșirii depline a acestei femei, ca rezultat al unei minuni. A fost ea însăși la Akita ca să-i mulțumească Sfinte Fecioare pentru această minune.

Un alt caz: cel al vindecării depline a sorei Agnesa Sasagawa, de surzenia totală de care era suferindă de multă vreme. Dar voi reveni mai amănunțit asupra acestui subiect.

Având în vedere aceste certitudini pe care le-am enumerat mai înainte, și despre care putem spune că au o influență benefică asupra credinței și asupra sănătății trupești și sufletești, se poate exclude proveniența malefică a evenimentelor de la Akita.

Iar dacă este așa, ne-a rămas doar posibilitatea intervenției supranaturale. Sau, cel puțin, este foarte dificil a afirma că nu este vorba de evenimente supranaturale.

Episcopul John Ito, ierarhul diecezei de Niigata, după 11 ani de cercetări, a declarat că evenimentele legate de statuie și mesajele pe care le-a primit sora Agnesa Sasagawa sunt de origine supranaturală.

S-ar putea pune întrebarea: care este scopul acestor fenomene? Și eu pun această întrebare: oare cauza nu este în legătură cu acele mesaje pe care urechile surde ale sorei Agnesa le-a auzit din gura statuii Maicii Sfinte? Primul mesaj l-a primit în data de 6 iunie, în dimineața primei vineri din lună. Din statuia strălucitoare a Mariei s-a auzit un glas:

„Fiica mea novice! Ai făcut foarte bine abandonând totul pentru a mă urma. Este dureroasă infirmitatea urechii tale? Te asigur că te vei vindeca în curând. Ai răbdare. Aceasta este ultima încercare. Îți cauzează suferință rana de la mână? Roagă-te, ispășind pentru păcatele oamenilor. Fiica mea, fiecare membru al acestei comunități are o valoare inestimabilă. Spune cu conștiinciozitate rugăciunea Slujitorilor Sfintei Euharistii! Vino să ne rugăm împreună! Roagă-te foarte mult pentru papa, pentru episcopi și pentru preoți!”

Trebuie să știm că urechile sorei Agnesa Sasagawa au asurzit pe vremea când preda catehismul într-o biserică din Myoko. A avut parte de un accident și a fost transportată la spitalul Rosa al orașului Jotsu, unde dr. Sawada a stabilit că sora suferă de o surzenie totală. I-a întocmit și actele medicale care o îndreptățeau la pensia de handicap. Întrucât nu mai putea lucra ca și profesoară de religie, a intrat în cadrul comunității Slujitoarelor Sfintei Euharistii din Akita, unde și-a început viața consacrată rugăciunii.

Aici, eu aș face o pauză, ca să medităm puțin la cele auzite până acum. Cu siguranță, nici în viața noastră lucrurile nu sunt simple, dar putem fi siguri de un lucru: dacă umblăm pe calea credinței și a iubirii, atunci providența dumnezeiască și sfânta Sa voie se manifestă și prin intermediul vieții noastre, și face toate acestea prin purtarea crucii și prin momentele pline de bucurie, ca astfel să salveze atât sufletul nostru cât și pe cel

al semenilor noștri. Să dea Domnul ca viața noastră să slujească într-adevăr spre mântuirea sufletelor.

Cu acest gând îmi iau din nou rămas bun de la stimații ascultători, urându-le o nouă săptămână binecuvântată.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 7 mai 2012

Partea a 10-a:

Îndemn la citirea cu atenție a Bibliei, pentru ca să ne convingem de pedagogia minunată a lui Dumnezeu. Dumnezeu poate spune date calendaristice și uneori chiar date mai apropiate. Încheierea seriei de emisiuni destinate Akitei cu ultimele fraze ale scrisorii circulare a episcopului John Ito și cu chemarea Sfintei Fecioare.

Îi salut cu multă iubire pe dragii ascultători acum, către sfârșitul perioadei pascale când, ca un acord simfonic dumnezeiesc de final, ne pregătim pentru venirea Duhului Sfânt.

Dar, oare, ne pregătim într-adevăr pentru venirea Duhului Sfânt? Sau permitem să curgă timpul, anotimpurile, așa cum facem de obicei, iar sărbătorile să vină și să plece, gândindu-ne că totul merge ca și până acum, fără nici o schimbare, să zicem, mai radicală? Dar anul acesta va fi altfel, spun profeții și vizionarii. De altfel și profețiile de la Akita au vorbit despre această perioadă, nedând nici o dată mai precisă. Există însă, în zilele noastre, profeți care restrâng cercul, comunicând și ani, dar nu zile sau ore. Acest lucru este de înțeles, întrucât natura noastră umană ar fi șocată dacă am cunoaște mai exact data și ora unor schimbări radicale fizice și sufletești. În schimb, cunoașterea mai îndeaproape a unui anumit timp, ne îndeamnă pe mulți dintre noi spre o sfântă seriozitate și ne îndreaptă spre o cale a convertirii reale. Eu însumi cunosc mai multe cazuri, printre semenii mei, care au trebuit să părăsească această viață într-un timp scurt, fie din cauza unei boli, fie din alte motive. Atunci când li s-a comunicat acest apropiat sfârșit, și anume, că viața lor pământească se măsoară de acum înainte doar în săptămâni, atunci, după câteva zile de criză sufletească au făcut o introspecție serioasă și au părăsit această lume împăcați cu Dumnezeu.

În zilele noastre, revine în mod repetat acel slogan potrivit căruia aparițiile în care Domnul Isus sau Sfânta Fecioară comunică date nu sunt veridice. Această afirmație este eronată și nu este de nici un folos, cel mult pentru a ne determina să ne dezicem de orice intervenție divină extraordinară. Dumnezeu poate să comunice un moment de timp, și chiar o face, indicând date mai apropiate. Face asta pentru că ne iubește și nu vrea osândirea nimănui. Nici nu ar fi un Tată iubitor dacă nu ne-ar atenționa asupra pericolelor pe care le-a născocit viclenia satanei. Cel care răsfoiește des paginile prețioase ale Bibliei, știe că profețiile, aproape fără excepție, vorbesc de anumite perioade certe, revelând secrete atât unor persoane cât și unor comunități.

Din cauza timpului limitat al acestei emisiuni, voi aminti doar câteva exemple, dar îl îndemn pe fiecare dintre dumneavoastră să ia în mână Biblia și să o răsfoiască cu atenție pentru a se convinge de pedagogia minunată a lui Dumnezeu, care este îndreptată în mod explicit spre mântuirea sufletelor. Cunoaștem cu toții, din Vechiul Testament, relatarea despre potop, atunci când Dumnezeu i-a poruncit lui Noe să construiască o arcă uriașă, deoarece Cerurile vor pedepsi acea generație păcătoasă prin revărsarea apelor. Când arca a fost gata, Domnul i-a spus lui Noe: *„Căci după încă șapte zile voi face să cadă ploaie pe pământ timp de patruzeci de zile și patruzeci de nopți și voi pierde de pe fața pământului toate ființele pe care le-am făcut”*. Putem citi aceste rânduri în capitolul 7 din Cartea Genezei. Iată un moment, în timp, foarte apropiat. În Noul Testament, Domnul Isus, pe lângă faptul că prevestește apropiata distrugere a Ierusalimului, mai prevestește și lepădarea lui Petru, trădarea lui Iuda și am mai putea continua. Iar Sfântul Paul profețește în Milet, creștinilor adunați acolo, veniți chiar și din Efes ca să se întâlnească cu el, că nimeni dintre cei prezenți nu îl va mai vedea. Vezi capitolul 20 din Faptele Apostolilor.

Din păcate și pentru noi este valabilă judecata învinuitoare, prin care Domnul Isus i-a muștrat pe farisei când ei s-au îndoit de învățăturile referitoare la Împărăția lui Dumnezeu. Citez din capitolul 22 al Evangheliei lui Matei: *„Voi rătăciți pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu”*. Dom-

nul Isus le-a spus vizionarilor, de mai multe ori, că aceste profeții extraordinare, aceste haruri nu pot fi pricepute fără harul lui Dumnezeu, judecând doar cu mintea omenească. Pentru a mă face înțeles voi fi mai concret. Omul care nu se deschide în fața lui Dumnezeu, fiindcă marea parte a vieții sau, poate, întreaga viață de până acum și-a petrecut-o în păcate de moarte, nu va putea înțelege lucrurile Cerești, deoarece din viața lui lipsește Sfântul Duh. Un astfel de om vede lumea total diferit față de un credincios care este în stare de har și, astfel, deține lumina și călăuzirea Duhului Sfânt. Referitor la aceasta, Biserica noastră are o învățătură sigură, care este clădită pe revelație. Eu aș cita acum doar din capitolul 2 al primei scrisori către Corinteni a Sfântului Apostol Paul, care întărește cele susținute anterior: *„Iar noi nu am primit duhul lumii, ci am primit Duhul care este din Dumnezeu, ca să cunoaștem darurile care ne-au fost date de Dumnezeu”*. După părerea mea, nici că s-ar putea vorbi mai clar de atât.

Așadar, dacă îți trăiești zilele vieții tale în stare de har sfințitor, atunci ești un templu al Duhului Sfânt, deoarece El trăiește în tine și, astfel, recunoști darurile lui Dumnezeu, indiferent că sunt daruri firești sau supranaturale. Aici se găsește explicația, de ce mulți creștini, chiar și dintre cei consacrați lui Dumnezeu, nu recunosc harurile deosebite ale lui Dumnezeu. Sfântul apostol Paul continuă: *„Omul numai cu firea lui nu acceptă cele ale Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie și nu le poate cunoaște pentru că acestea trebuie judecate în mod spiritual”*. Întrucât, pentru ei acestea sunt o nebunie, ei desconsideră aparițiile cu un simplu gest al mâinii, spunând următorul slogan binecunoscut: *„totul este doar scamatorie, praf în ochii proștilor”*.

Prietene, nu este așa. Aparițiile nu sunt o scamatorie, o înșelăciune, ci sunt daruri extraordinare ale lui Dumnezeu, date în sprijinul mântuirii noastre. Așadar, trăgând concluziile finale despre cele spuse până acum, dacă vrei să recunoști planul de mântuire a lui Dumnezeu, în ceea ce te privește pe tine și întreaga omenire, trebuie să fii în starea harului sfințitor și trebuie să ceri încontinuu conducerea și lumina Duhului Sfânt. În legătură cu cele spuse, mai citez doar un gând din scrierile sfân-

tului episcop Ilarie, intitulat „Sfânta Treime”: „Capacitățile trupului omenesc sunt inactive dacă lipsesc cele ce îl fac să funcționeze: dacă nu există sursă de lumină, atunci nu ne putem folosi ochii, dacă nu vine nici un cuvânt sau un sunet, atunci nici urechea noastră nu își poate îndeplini menirea. Tot așa este și cu sufletul omenesc: dacă prin credință nu se adapă din darurile Duhului Sfânt, atunci, deși el are capacitatea de a-L cunoaște pe Dumnezeu, nu va atinge lumina cunoașterii”.

În mai multe mesaje, Domnul Isus ne atenționează, cu severitate, să nu criticăm și să nu punem piedici în calea vizionărilor, pentru că vom fi aspru pedepsiți. Dacă te îndoiești sau îți este de-a dreptul imposibil să înțelegi intervențiile supranaturale ale lui Dumnezeu, atunci rămâi tăcut. Roagă-te și cere Duhului Sfânt să-ți arate adevărul, dar sub nici o formă nu se cuvine să împiedici intervenția supranaturală, la nivel global, a lui Dumnezeu, care este îndreptată spre salvarea sufletelor de la osânda în iad. Potrivit mesajelor Domnului Isus, noi suntem generația cea mai depravată și cea mai mare parte a omenirii mărșăluiește către osândă.

Acesta este motivul pentru care Domnul trimite în lume atât de mulți vizionari, deoarece nu vrea să piardă pe nimeni. Vrea să salveze fiecare suflet, deoarece – așa cum spune El – fiecare suflet este prețios în ochii Săi. Akita este o piatră de hotar în lumea aparițiilor și își păstrează actualitatea atât în ceea ce privește urgența convertirii, cât și pedepsele promise.

Ceea ce este deosebit de interesant în mesajele aparițiilor actuale este că Domnul Isus face de mai multe ori referire la apariții recente sau la cele care sunt încă în curs de desfășurare. Astfel face și în cazul Akita, de exemplu, prin aceasta dorind să sublinieze actualitatea mesajului ei.

Acum să ascultăm câteva din aceste mesaje. În data de 10 decembrie 1995 Domnul Isus îi spune Vassulei Ryden: „Eu sunt Învierea și voi însufleți tot ceea ce am scris prin intermediul mâinii tale, pentru ca tot omul să știe că mesajul adevăratei vieți în Dumnezeu nu este scris de trup, ci de duhul harului. Nu vei simți întunecimea și chinul pentru că te ascund în Preasfânta Mea Inimă. Suflet mic, fă să se audă glasul meu maiestuos și nu te speria de gălăgia din jurul tău. De pe buzele

Tatălui Meu, supărarea se revarsă nestăvilită din cauza păcătoșilor care nu se căiesc pentru păcatele lor. Își va arăta mânia prin străfulgerarea focului nimicitor, așa cum, nu de mult, a adus-o la cunoștința voastră, prin Mama voastră Cerească, la Akita”.

Într-un alt loc Sfânta Fecioară spune: „Pe mine m-a trimis Cel Preaînalt pentru a vă atenționa și, cu blândețe, să vă aduc pe calea cea bună. Dar generația voastră nu și-a făcut loc în inima sa pentru Noi și nu ia în serios cuvintele Noastre nici până în ziua de azi. Veți vedea că, în curând, veți culege ceea ce ați semănat.” Tot prin Vassula se amintește, în data de 3 iunie 1988, și despre Medjugorje. Citez: „Satana seamănă sămânța confuziei pentru a denatura adevărul. Printre grâu seamănă neghină și vă dezorientează. Este mânios pe mesajele de la Medjugorje și, de aceea, încearcă să dezorienteze pe toată lumea și încearcă să demonstreze că acele lucrări dumnezeiești nu provin de la Mine.”

În data de data de 19 februarie 2011, la orele 15:00, Domnul Isus i-a spus profetei irlandeze următoarele: „Toate profețiile de până acum, care au fost primite de vizionarii binecuvântați de la La Salette, Fatima și Garabandal, acum se vor împlini în văzul tuturor. Pentru toate miile de credincioși care cunosc și acceptă aceste profeții, să știți că Eu, Mântuitorul vostru, vă chem acum pe fiecare dintre voi să vă rugați pentru sufletele lumii întregi. Deschideți-vă sufletele încă o dată în fața acestor noi mesaje. Ele sunt ultimele mesaje de acest fel pe care le dau tuturor copiilor Mei, înainte de a mă întoarce ca să-i judec.”

Urmează un nou citat de la Vassula: „Vassula, timpul se apropie, se apropie tot mai mult. O, veniți la Mine, dragii Mei. Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Veniți la Mine până mai este timp, până când iarba mai este verde și copacii mai înfloresc. O, veniți la Mine, vă iubesc foarte mult, întotdeauna v-am iubit, chiar și în pofida răutății și a păcatelor voastre. Creație, de ce vă aruncați cu atâta ușurință la picioarele satanei? Creație, întoarce-te la Mine până ce mai adie vântul de primăvară și mai este timp pentru convertire. O, Vassula, aproape s-a împlinit timpul, este foarte aproape de voi ceea ce trebuie să vină.”

Referitor la aceasta, Vassula a spus următoarele: „În timp ce Isus îmi spunea aceste cuvinte, am văzut, într-o viziune interioară, un vânt puternic otrăvitor, care a suflat peste noi și peste natură, lăsând moarte peste tot în urma sa. Tot ce a fost atins a murit.”

Am citat doar câteva mesaje, dintre sutele existente, și care concordă aproape cuvânt cu cuvânt. Așadar, nici acest lucru nu este întâmplător. Cei care studiază mesajele spun cu toții că sunt ceva foarte serios, chiar dacă, deocamdată, nu putem pricepe cu mintea noastră omenească acel viitor care se înfățișează în aceste mesaje. Au mai fost asemenea cazuri în istoria mântuirii. Oamenii și-au închipuit altfel nașterea lui Isus, activitatea Lui publică și faptele care au dus la mântuire. Din păcate și acum va fi la fel. După toate cele spuse, este potrivit și vrednic să încheiem seria evenimentelor de la Akita cu ultimele fraze ale scrisorii circulare date de episcopul John Ito:

„După multă și îndelungată rugăciune și după o serioasă chibzuință, eu, ca episcop de Niigata, trag următoarele concluzii finale. În urma investigațiilor care durează până în ziua de azi nimeni nu poate nega caracterul supranatural al seriei de evenimente de la Akita, negăsindu-se nici un element care să fie în contradicție cu învățăturile Bisericii catolice sau cu bunele moravuri.”

Dragii mei ascultători, cu aceste cuvinte eu îmi iau rămas bun și închei această emisiune cu unul dintre mesajele Sfintei Fecioare pe care l-a transmis la Akita:

„Dragii mei copii, Eu sunt Mama voastră. Vă iubesc foarte mult și vă îndemn cu stăruință să vă rugați. Dragii mei copii! Vă chem neîncetat, chiar dacă v-ați îndepărtat mult de inima Mea. Sufăr pentru fiecare dintre voi, cei care v-ați îndepărtat. Vă rog, abandonați-vă în totalitate lui Dumnezeu și trăiți în concordanță cu mesajele pe care vi le dau Eu.”

Emisiune difuzată în data de 28 mai 2012

Partea a 11-a:

Aparițiile de la Betania (Venezuela) și de la Pilar (Spania)

Îi salut cu multă iubire pe radio-ascultătorii acestei emisiuni „Deschidere către lumea aparițiilor”, prezentând acum alte două apariții mariane, de pe alte continente, care s-au petrecut în două puncte diferite ale lumii. Pentru apariția de pe continentul sud-american, firește că cei din Ceruri au scris un alt scenariu, cu o specificitate aparte, de altfel fiind așa și în cazul celorlalte apariții, întrucât nu există două apariții identice. Pot fi, eventual, asemănătoare în anumite părți – firește – și în ceea ce privește conținutul mesajelor.

La Betania, care se găsește în Venezuela, vizionara Maria Esperanza Bianchini a avut deja experiențe mistice și înainte de apariții. În Betania, aparițiile regulate au început în data 25 martie 1976, când Sfânta Fecioară s-a revelat ca fiind Maica Reconcilierii dintre Popoare și Națiuni. În prima zi a aparițiilor, în afară de vizionară au mai fost prezente 80 de persoane, care mărturisesc că pe tot parcursul apariției au putut fi observate semne luminoase precum și alte semne ca, de exemplu, o puternică mireasmă de trandafiri. În urma aparițiilor au luat ființă grupuri de rugăciune care se adunau săptămânal și urmau îndrumările Sfintei Fecioare. Ceea ce în zilele noastre ar putea fi considerat drept curiozitate, și poate fi numit un gest de curaj, este prezența, încă de la începuturi, a episcopului locului, monseniorul Juan José Bernolto, care nu doar a permis celebrarea Sfintelor Liturghii la locul aparițiilor, ci chiar domnia sa le-a celebrat de mai multe ori și a sposedit pelerinii sosiți acolo.

În data de 25 martie 1984 istoria aparițiilor de la Betania ia o turnură neașteptată.

„În data de 25 martie 1984 s-a petrecut un moment uluitor în istoria aparițiilor. Din apariții cu caracter privat acestea s-au transformat în apariții publice. În acea zi, Sfânta Fecioară a apărut în Betania de șapte ori și fiecare apariție a durat între 10 și 15 minute. 108 martori au descris-o pe Sfânta Fecioară ca pe

o persoană tridimensională, care seamănă cu Fecioara de la Lourdes. Purta un brâu albastru și era înconjurată de o lumină strălucitoare. În această zi, ultima apariție a durat 30 de minute.”

Conform rapoartelor oficiale de mai târziu, în acea zi Sfânta Fecioară a fost văzută de către 150 de persoane, printre care copii, tineri precum și oameni în vârstă. În acea zi, în mod interesant, grupul de pelerini a fost foarte eterogen. Au fost prezenți acolo studenți, soldați, medici, psihologi, psihiatri, ingineri, juriști, preoți, simpli muncitori, așadar oameni de toate categoriile. După Sfânta Liturghie, care a avut loc la orele amiezii, primii care au văzut-o pe Sfânta Fecioară au fost copiii, cam la 100 de metri depărtare, pe colină, deasupra copacilor. La reacția gălăgioasă a copiilor mulțimea a fugit într-acolo și mulți au avut parte de harul de a o vedea pe Sfânta Fecioară. Nu este chiar o noutate în istoria aparițiilor, întrucât, în lume există mai multe locuri de apariții, incluzând aici și Medjugorje, unde mai mulți pelerini au relatat faptul că au văzut-o pentru câteva clipe, de la o anumită depărtare, pe Măicuța Sfântă.

Chiar în această dimineață, după Sfânta Liturghie, o călugăriță din India mi-a relatat foarte emoționată, că într-un spital din orașul Tiruchirapalli, în capela spitalului aflat sub patronajul Surorilor Misionare Franciscane, statuia Sfintei Fecioare a prins viață și a început să plângă. Acest fenomen a fost confirmat de mai mulți martori oculari. Vestea s-a răspândit ca fulgerul și a atras la fața locului mulțime de pelerini.

Întrucât în zilele noastre se tot înmulțesc aparițiile și fenomenele supranaturale, mulți își pun întrebarea, oare care este motivul real? De-a lungul anilor eu mi-am spus părerea de mai multe ori în cadrul emisiunilor mele. Dar, de data aceasta, s-o ascultăm pe vizionară, Maria Esperanza, ce răspunde ea la această întrebare:

„A sosit vremea ca omenirea să se trezească, în aceste vremuri de restriște. Apariția Maicii noastre este un apel către fiecare națiune ca să se împace cu Dumnezeu și cu semenii săi.”

Chiar dacă răspunsul a fost scurt, totuși, cred că este foarte clar pentru toată lumea. Noi, oamenii, care trăim doar o viață

scurtă pe pământ, trebuie să înțelegem un lucru: Dumnezeu vrea să trăim în pace și în iubire cu toată lumea. Pentru aceasta ne stau la dispoziție toate harurile, precum și alte mijloace. Așadar, nimic nu ne motivează să umblăm pe calea urii și a distrugerii pe care o generează. Trebuie să-i iertăm cu sinceritate, din toată inima, pe semenii noștri și trebuie să ne împăcăm cu cei care ne-au supărat sau cărora noi le-am greșit. Așa este, însă pentru aceasta puterea omenească nu este suficientă, și cred că fiecare dintre noi am experimentat acest lucru. Pentru a trăi într-o adevărată iubire fraternală avem nevoie de puterea lui Dumnezeu, pentru că forțele malefice, care mereu stârnesc tensiuni, pot fi învinse doar cu puterea lui Cristos. Întotdeauna, Sfânta Fecioară ne atrage atenția asupra faptului că trebuie să ne împăcăm cu Dumnezeu și, apoi, următorul pas va fi foarte ușor de făcut. De aceea, în mesajele aparițiilor, o importanță deosebită o capătă spovada și împărtășania pentru a putea respinge, cu puterea lui Dumnezeu, atacurile care vin cu regularitate din partea celui rău.

Sfântul Apostol Paul, în scrisorile sale, ne vorbește de foarte multe ori despre puterea de neînchipuit a lui Cristos care, dacă trăiește în noi, atunci tot binele devine posibil pentru noi. În scrisoarea către Efeseni, la capitolul 1, versetul 18, scrie așa, citez: *„Luminându-vă ochii inimii voastre ca să cunoașteți speranța chemării Sale, care este bogăția gloriei moștenirii Sale și care este imensa măreție a puterii Sale față de noi, credincioșii.”*

Firește că puterea Lui este mare, dar, ca să primim această putere trebuie să o acceptăm. De aceea, este nevoie de folosirea cu regularitate a instrumentelor aducătoare de har. Mai citez și din capitolul 3 versetul 20 al aceleiași scrisori pauline:

„Iar Celui care poate să facă mai presus decât putem noi să cerem sau să gândim, prin puterea cu care lucrează în noi, Lui să-i fie slavă în Biserica și în Cristos Isus, în toate generațiile din vecii vecilor. Amin.”

Așa este, Dumnezeu a făcut totul în noi, doar că noi trebuie să acceptăm puterea Lui, adică să-L lăsăm pe Isus Cristos să trăiască în noi. Iar în scrisoarea către Filipeni Apostolul exclamă: *„Pot face totul în Cel care mi-a dat putere”*.

Din nou, pot doar să vă îndemn iarăși să citiți cu regularitate Sfânta Scriptură, trăiți-o și veți vedea că problemele care ne înlănțuie și care ne sunt piedică vor dispărea. Așadar, cu Domnul Isus totul este posibil. Firește că avem nevoie și de răbdare, pentru că noi, oamenii, spunem așa: „Dă-mi Doamne, dar acum!”. Noi să ne facem partea și să încredințăm Domnului restul! Să fim siguri că El întotdeauna ne va da ceea ce este mai bun pentru noi.

Aici voi aminti iarăși cele mai importante instrumente ale harului, pe care Măicuța Sfântă le pomenește adeseori la Medjugorje. Padre Jozo, fostul paroh de la Medjugorje, care și el a beneficiat de mai multe apariții ale Sfintei Fecioare, în catehezele sale vorbește despre cinci pietricele, cu care, ca și David, devenim capabili să îl învingem pe uriașul Goliat, adică pe satana, cel care întinează pământul.

Iată cele cinci pietricele:

– Prima este rugăciunea: așadar, trebuie să ne rugăm cu inima și zilnic trebuie să ne rugăm și Rozarul.

– A doua este citirea Bibliei. Fără Cuvântul lui Dumnezeu rătăcim în întuneric.

– Următoarea pietricică este spovada. Trebuie să ne curățim de fiecare dată. Nu putem trăi în starea păcatului de moarte, pentru că asta înseamnă că pășim pe tărâmul satanei și atunci să nu ne mirăm dacă se întâmplă tot felul de lucruri groaznice cu noi.

– A patra este împărtășania, adică Euharistia, Pâinea Vieții, Trupul lui Cristos, cu care trebuie să ne hrănim, altminteri nu avem viață în noi.

– A cincia este postul. Putem aici enumera toate renunțările, mortificările și tot ceea ce stăvilește dorințele nepotrivite ale trupului, pentru a putea crește în viața spirituală.

Trebuie să ne întipărim foarte bine în minte următoarele: fără utilizarea cu regularitate a acestor instrumente ale harurilor, putem atinge doar rezultate parțiale în viața spirituală sau să nu obținem nici un rezultat. Este interesant de observat că aceste instrumente ale harurilor figurează în toate aparițiile veridice, care, totodată, sunt și un criteriu de bază în stabilirea veridicității.

Un lucru interesant, legat de aparițiile de la Betania, a fost că pelerinii care au văzut-o pe Sfânta Fecioară au văzut-o în diferite feluri. Aceasta a fost o trimitere clară la locurile de apariții mariane care s-au petrecut de-a lungul secolelor. Aceasta este o dovadă că faptele minunate ale lui Dumnezeu, adică intervențiile lui supranaturale, nu se perimează niciodată. Natu-ra mesajelor și importanța lor în istoria mântuirii nu-și pierd valabilitatea. În materialul audio pe care vi l-am pus, ați putut auzi că unii au asemuit-o pe Sfânta Fecioară cu cea din apariția de la Lourdes, alții cu cea a Medaliei Miraculoase, alții cu Sfânta Fecioară a Muntelui Carmel sau cu Maica Îndurerată, iar alții cu Fecioara de la Pilar.

Toate acestea nu sunt întâmplătoare, întrucât cel care este cât de cât cunoscător al aparițiilor mariane, știe că aparițiile de la Pilar, din Spania, au avut loc în anul 40 d.Cr., în data de 2 ianuarie. Da, ați auzit bine, este vorba despre anul 40 după Cristos. Dar să vedem ce s-a întâmplat de fapt atunci. Iacob cel bătrân, frate al lui Ioan, apostol și evanghelist, fiul lui Zebedeu și al Salomeei, propovăduia Evanghelia în Spania. În ciuda faptului că a depus toate eforturile și propovăduia cu toată feroarea pentru a-i converti pe spaniolii păgâni, s-au botezat doar foarte puțini dintre ei, mai exact opt persoane. În anul 40 d.Cr., în data de 2 ianuarie, Apostolul Iacob, obosit și dezamăgit din cauza lucrării apostolice, a decis să se întoarcă la Ierusalim. De aceea, și-a chemat ucenicii în afara zidurilor Zaragozei, pe malul râului Ebro (după care a fost denumită peninsula Iberică). Când au sosit cu toții, deodată, cerul întunecat a fost luminat de o mare lumină și a fost văzut un cor de îngeri care cântau ținând în mână un stâlp pe care stătea Preafericita Fecioară Maria. Este interesant de reținut că, pe atunci, Măicuța încă mai trăia în Ierusalim. Aici este vorba despre o bilocație a Sfintei Fecioare. Când îngerii au ajuns la fața locului, au pus jos stâlpul, iar Fecioara i-a spus apostolului Iacob următoarele:

„Aici, în acest loc, trebuie să construiești o capelă, fiule. Ia acest stâlp pe care stau, pentru că este trimis din Cer de către Fiul meu și învățătorul tău. Altarul capelei trebuie să îl așezi lângă acest stâlp. În acest loc sfânt Atotputernicul, datorită

mijlocirii și a rugăciunilor mele, va face multe minuni celor care, cu credință, Îi vor cere ajutorul în nevoi. Acest stâlp minunat va sta aici până la sfârșitul timpurilor, și din acest oraș nu vor lipsi niciodată cei care vor cinsti numele Fiului meu Isus Cristos.” Mai târziu, apostolul Iacob a construit o capelă conform cerințelor Sfintei Fecioare. Apoi s-a întors la Ierusalim unde, peste doi ani, a pășit și el în rândul martirilor.

Așadar, nu este întâmplător că în Venezuela mulți au văzut-o pe Madona din Pilar. Este un mesaj fără echivoc pentru toți. A sosit sfârșitul timpurilor, trebuie să ne pregătim pentru marile schimbări. Nu avem pentru ce să ne temem, întrucât această ultimă mare bătălie este pregătită de însăși Fecioara Maria și o va duce spre izbândă, sub conducerea Sfântului Arhanghel Mihail.

În anul 1977, monseniorul Pio Bello Ricardo, episcopul de Los Teques, a început investigația canonică a aparițiilor. A interogată foarte mulți martori oculari, printre ei aflându-se și mulți oameni care s-au vindecat miraculos de boli foarte grave. Este foarte mare și numărul celor care s-au convertit, sporind numărul martorilor care au fost necredincioși înainte, însă după un pelerinaj efectuat la Betania și-au schimbat radical viața, trăindu-și-o acum în lumina Evangheliei lui Cristos. Roadele spirituale apărute în urma aparițiilor sunt deosebit de bogate. Aproape că nici nu mai pot fi cuantificate. Episcopul Pio Bello Ricardo, după ce s-a consultat cu papa de fericită amintire, Ioan Paul al II-lea, și cu prefectul de atunci al Congregației pentru Doctrina Credinței, cardinalul Ratzinger, a recunoscut ca veridice aparițiile de la Betania.

În data de 21 noiembrie 1987, după zece ani de investigație amănunțită, monseniorul Pio Bello Ricardo a recunoscut aparițiile de la Betania ca fiind veridice, dar să ascultăm declarația domniei sale cu ocazia acestui eveniment solemn:

„Aici, la Betania, a fost investigată veridicitatea aparițiilor. Declar că aceste apariții sunt veridice, supranaturale și de proveniență divină.”

„Episcopul Ricardo se străduiește permanent să adune noi martori. Mesajele Sfintei Fecioare sunt semnificative. Fac apel pentru restabilirea credinței catolice și trăirea ei mai profundă,

cer rugăciune pentru preoți, pentru convertirea păcătoșilor, pentru pacea din lume.” – continuă reporterul.

Eu, acum, îmi iau rămas bun de la ascultătorii radio, dorindu-le să se străduiască a lua în serios mesajele Sfintei Fecioare și să-și transforme viața potrivit lor.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 11 iunie 2012

Partea a 12-a:

Despre mesajele spuse la Betania din Venezuela: Despre ce vorbește Sfânta Fecioară? Care sunt evenimentele viitoare asupra cărora ne atenționează?

Îi salut cu multă iubire pe ascultătorii radio, acum, în pragul perioadei de vacanță și de concediu. În legătură cu aceasta, vă pot sfătui eventual să petreceți, pe cât posibil, această perioadă spre mântuire, întrucât nu este permis să uităm cuvintele și mesajele Domnului Isus, care spun că trăim într-o perioadă apocaliptică. Iar dacă este așa, atunci, într-adevăr, nu avem timp de pierdut. Trebuie să profităm de fiecare minut pentru a ne pregăti pentru schimbările pe care le aduce viitorul.

Dacă stimații ascultători își mai aduc aminte de emisiunea trecută, când le-am făcut cunoscut pe scurt istoria aparițiilor mariane din Venezuela, de data aceasta aș dori să vă fac cunoscute mesajele spuse acolo. Este important să amintesc că mesajele de la Betania sunt în concordanță cu cele ale altor apariții mariane veridice, pe care Biserica le-a acceptat, sau care sunt acum în curs de cercetare, iar veridicitatea lor am putea spune că este 99%, dacă nu chiar 100%.

Din nou trebuie să dau glas faptului pe care nu doar eu îl amintesc, ci și mulți alții, și anume, că există un mare dezinteres sau, ca să mă exprim mai frumos, o rețineră inexplicabilă față de apariții, capcană în care cade o mare parte a oamenilor. Firește, nimeni nu neagă faptul că trebuie să fim prudenți, dar nu este necesară o prudență bolnăvicioasă, așa cum spune Domnul Isus, care împiedică în mare măsură convertirile. Întrucât nu este dificil a recunoaște proveniența dumnezeiască a unei apariții, subiect pe care l-am dezbătut de mai multe ori în emisiunile mele, tocmai de aceea nu este permis să ne înstrăinăm de apariții sau să ne fie teamă de ele, crezând că am putea fi victimele unei erori. Tatăl Ceresc, în marea Sa înțelepciune, regizează scenariul fiecărei apariții, astfel încât episcopi, preoți și credincioși recunosc din primele momente mâna lui

Dumnezeu și nu permit ca negura furtunii iscate de satana să stingă flacăra dumnezeiască care s-a aprins la început. Întrucât Dumnezeu se îngrijește de fiecare dată și de garanția veridicității, care poate fi recunoscută imediat, tocmai de aceea este de neînțeles pentru mine atitudinea rezervată a multora sau, mai bine zis, o atitudine sceptică în ceea ce privește aparițiile.

Dacă îl iubim pe Dumnezeu, noi trebuie să ne bucurăm foarte mult de apariții și imediat trebuie să purcedem la răspândirea pe scară largă a acestora, pentru ca minunatele fapte ale Domnului să fie cunoscute în timp cât mai scurt și de cât mai mulți oameni. Sfânta Scriptură este plină de astfel de îndemnuri, dar mai ales Psalmii, pe care putem să îi luăm pe drept ca Voință a lui Dumnezeu.

Să ascultăm acum câteva versete din aceștia:

Psalmul 9: *„Te voi lăuda, Doamne, din toată inima, voi vesti toate faptele Tale minunate. Mă voi bucura și voi tresălta de veselie în Tine, voi cânta Numele Tău, Dumnezeule Preaînalt.”* Apoi în versetele următoare revine la acest mare Adevăr și ne îndeamnă ca, într-adevăr, să cântăm Domnului: *„Cântați Domnului care locuiește în Sion, faceți cunoscute printre popoare faptele Sale”*.

În psalmul 40, printre altele putem citi: *„Multe sunt minunile pe care le-ai făcut și planurile Tale pentru noi, Doamne, Dumnezeul meu! Nimeni nu este asemenea Ție! Aș vrea să le povestesc și să vorbesc despre ele, dar ele se înmulțesc fără număr.”*

Iar în psalmul 145 citim: *„Domnul este mare și vrednic de orice laudă, măreția Lui este fără margini. O generație va povesti altei generații lucrările Tale și vor istorisi minunile Tale. Vor lăuda strălucirea măririi Tale și vor reaminti lucrările Tale minunate. Vor povesti puterea faptelor Tale înfricoșătoare și vor vorbi despre măreția Ta.”*

Acestea sunt doar câteva citate pe care le-am luat din Sfânta Scriptură, mai ales din Psalmi, ca să vedem că, într-adevăr, Dumnezeu face minuni pentru ca noi să le vestim. Dumnezeu face minuni și dovedește neîncetat marea Sa iubire pentru noi în scopul mântuirii noastre. Nu este permis să tăcem despre aceasta, ba dimpotrivă, noi trebuie să vestim! Și, Biserica noastră a primit misiunea de a vesti faptele minunate ale Domnului, până când Domnul va veni. Domnul Isus și Sfânta Fecioară

întotdeauna ne roagă să facem cunoscut într-un cerc cât mai larg faptele și mesajele aparițiilor. Este de înțeles, întrucât fiecare intervenție divină supranaturală țintește convertirea oamenilor. Așadar, mântuirea a milioane de suflete poate depinde de o apariție. Domnul Isus amintește de mai multe ori aceste lucruri. De aceea, să nu ne mirăm atunci când El ne pune în vedere faptul că va cere o socoteală strictă și va aplica o pedeapsă severă tuturor celor care împiedică, în mod intenționat, răspândirea veștii aparițiilor sau munca vizionarilor.

Așadar, trebuie să ne bucurăm pentru fiecare apariție, pentru că Domnul face minuni pentru noi, dovedind iar și iar marea Sa iubire pentru noi.

Iar dacă tu, la auzirea unei asemenea vești, nu te bucuri și nu te atinge nimic, atunci e bai mare cu tine. Cercetează-ți profund lăuntru, fă un examen de conștiință și întreabă-te de ce nu te bucuri de faptele minunate ale lui Dumnezeu, de ce nu te bucuri atunci când Dumnezeu își dovedește existența cu o putere deosebită? Așadar, noi trebuie să primim cu bucurie, de fiecare dată, faptele minunate ale lui Dumnezeu, pentru că minunile sunt dovada cea mai puternică a existenței lui Dumnezeu, a prezenței Sale permanente și a iubirii Sale nemărginite. Iată de ce satana atacă în forță fiecare apariție, deoarece convertirea și mântuirea a milioane de suflete poate depinde de o apariție. Să ne gândim la Lourdes, Fatima, Akita, Medjugorje, și aș mai putea înșirui acele locuri de apariții pe unde trec milioane de oameni și se convertesc. Și aparițiile de la Betania au fost atacate de la început de către cel rău, dar nu a avut mari șanse, întrucât, după scurt timp de la debutul lor, dieceza Los Teques primește un nou episcop, în persoana lui Pio Bello Richardo, care știe ce are de făcut și imediat poruncește la treabă. În sprijinul celor spuse, să ascultăm acum o înregistrare de arhivă:

„Episcopul Richardo se străduiește să strângă noi membri la Betania. Mesajele Sfintei Fecioare sunt semnificative. Cere rugăciune pentru restabilirea credinței catolice și trăirea mai profundă a acesteia, pentru Biserică, pentru preoți, pentru convertirea păcătoșilor și pentru pacea lumii.”

Așa cum am mai spus, cel rău este foarte mânios pe apariții și le împiedică acolo unde poate. Întrucât acolo, la fața locului, nu a avut posibilitatea să pună piedici în calea desfășurării fi-rești a evenimentelor, și asta datorită episcopului, satana a împiedicat, în schimb, răspândirea pe scara largă a veștilor legate de apariția de la Betania. Dar aici lăsăm să vorbească de la sine înregistrarea de arhivă:

„În secolul al XX-lea, Sfânta Fecioară a avut o apariție mai puțin cunoscută, la Betania, în Venezuela, dar recunoscută acum”.

Eu mă bucur pentru aceasta și mulțumesc lui Dumnezeu că mi-a oferit posibilitatea să cercetez și să fac cunoscute aceste apariții importante.

După acest scurt intermezzo să vedem mesajele. Despre ce vorbește Sfânta Fecioară la Betania? Care sunt evenimentele viitoare asupra cărora ne atenționează? Pentru că ceea ce ne cere știm deja, întrucât, cu ocazia fiecărei apariții, ne îndreaptă spre mijloacele purtătoare de har de care avem neapărată nevoie pentru mântuire. Eu le enumăr din nou, cu plăcere, deși dragii mei ascultători le cunosc foarte bine: rugăciunea regulată, postul, spovada, împărtășania, citirea și meditarea cu regularitate a Sfintei Scripturi, faptele bune și exersarea permanentă a virtuților. Așa cum am auzit data trecută, la Betania nu doar vizionara Maria Esperanza Bianchini a văzut-o pe Sfânta Fecioară, ci și mulți alții, cu diferența că, în timp ce vizionara aleasă a putut să o vadă zilnic, de aproape, și să vorbească cu ea, alții au văzut-o doar rar și de la o anumită distanță. În ceea ce privește conținutul mesajelor, ele ar putea fi catalogate după următoarele teme:

1. Reînnoirea credinței: primește un accent important și urgent într-o lume în care foarte mulți îl neagă pe Dumnezeu și realitatea supranaturală sau, dacă unii totuși nu neagă existența Sa, Îl ignoră în totalitate, își trăiesc viața fără El și nu iau deloc în seamă învățăturile și poruncile Sale.

2. Importanța creșterii în credință: care este imposibilă fără utilizarea instrumentelor purtătoare de har, amintite mai sus.

3. Punerea bazelor unei vieți creștine veridice unde pe primul loc este Dumnezeu, în toate situațiile și împrejurările.

4. Chemarea, de urgență, la rugăciune pentru: Biserică, păpă, episcopi, preoți, vocații, convertirea păcătoșilor, pacea lumii și pentru acele pericole care amenință viața omenirii.

5. Folosirea frecventă a sacramentelor, mai ales spovedania și împărtășania. Să ne aducem aminte ce ne spune Maica Sfântă la Medjugorje: Nu există om pe fața pământului care să nu aibă nevoie ca măcar o dată pe lună să meargă la spovadă. Faptul că unii nu se consideră păcătoși este o altă chestiune.

6. Solidaritate, adică trăirea și exersarea concretă a iubirii. Nu ajung doar vorbele frumoase sau un zâmbet, așa cum se spune uneori de efectul lor benefic asupra semenilor. Omul flămând nu se satură cu zâmbetul tău, iar celui fără adăpost cuvintele tale frumoase nu-i aduc un acoperiș deasupra capului. Firește că faptele bune pe care le faci spre folosul altora trebuie să le duci la bun sfârșit zâmbind și vorbind frumos. Dar zâmbetul și vorba bună nu sunt de ajuns.

Printre mesajele de la Betania sunt și unele care ne atrag atenția cu prioritate, asupra grozăviilor și evenimentelor dramatice care ne stau înaintea. De ce trebuie vorbit despre aceasta? De ce Domnul Isus și Sfânta Fecioară ne dau asemenea mesaje? De ce ne înștiințează despre ce ne așteaptă dacă nu ne convertim? Ca să ne rugăm pentru evitarea acestor evenimente, pentru că ele pot fi evitate. Domnul a spus în mai multe rânduri: convertirile pot înlătura multe asemenea primejdii. Să citim scrisoarea Sfântului apostol Iacob care, printre altele, spune că rugăciunea celui drept acoperă o mulțime de păcate și ne salvează de multe pericole. Domnul Isus și Măicuța nu ne vorbesc de toate acestea pentru a ne speria – nici pe departe –, ci doresc să ne îndemne la o viață mai sfântă, prin care pot fi înlăturate aceste orori.

Mi-e milă de acei episcopi, teologi, preoți și laici care întinează, împrășcă cu invective orice apariție care încă nu este recunoscută de Biserică. Ei, deși poate că au cunoștințe vaste, le lipsește însă înțelepciunea necesară. Se naște întrebarea: dacă peste câțiva ani, Biserica va accepta aceste apariții pe care ei acum le calomniază în fel și chip, mai târziu oare își vor cere iertare? Mă îndoiesc... În legătura cu aceasta, Domnul Isus spune următoarele: dacă nu ești sigur, păstrează tăcerea, roa-

gă-te, rămâi în liniște, cere lumina Duhului Sfânt ca să-ți arate adevărul.

Ceea ce este cu totul neverosimil, și, pentru mulți, de necrezut, este că Domnul Isus a precizat data apropiată a celei de-a doua veniri a Sa.

Da, știi, data sfârșitului lumii nu o cunoaște nimeni, dar aici nu este vorba despre sfârșitul lumii, ci despre sfârșitul timpurilor. În ce mod se reîntoarce Domnul Isus, și când o va face, nimeni nu știe. El Însuși spune: să lăsăm aceasta în seama Lui – „dar nu este încă sfârșitul...” Spun toate acestea pentru că și în mesajele de la Betania apare de multe ori apropiata revenire a lui Isus.

Chiar înainte de recunoașterea aparițiilor, în data de 11 august 1987, Sfânta Fecioară a transmis vizionarei acest mesaj, citez: „În această perioadă, omenirea abuzează grav de nemărginitele haruri speciale care îi sunt oferite și mășăluiește către osânda veșnică. Dacă nu își schimbă în curând viața, îi va mistui întâi focul războiului, iar apoi cel al iadului.”

Într-adevăr, cuvintele Domnului sunt grave, dar cred că foarte gravă este și acea tragedie pe care am provocat-o și continuăm să o provocăm noi, oamenii, acestei lumi, unii altora și întregului univers prin păcatele noastre.

Cu aceste gânduri îmi iau la revedere de la dragii mei ascultători, sperând că le-au ajuns la inimă acele cuvinte pe care Domnul Isus ni le-a transmis pentru a schimba lucrurile care pot fi și trebuie schimbate.

Vă doresc tuturor o nouă săptămână binecuvântată, petrecută în rugăciune!

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 18 iunie 2012

Partea a 13-a:

Scurtă prezentare a mesajelor de la Finca Betania din Venezuela. Despre mult amintita frică, despre vremurile apocaliptice, despre vocațiile preotești și călugărești.

Îi salut cu multă iubire pe stimații ascultători radio, de data aceasta nu din Italia, ci chiar din studioul radio Maria din Oradea, unde acum vom transmite în direct emisiunea „Deschidere către lumea aparițiilor”, dorind tuturor să-și facă un pic de curaj și să se deschidă către această minunată lume a aparițiilor. În această lumină – sau, mai degrabă strălucire – dumnezeiască, dispare semiobscuritatea înșelătoare a nălucirilor, se ridică ceața, iar apoi dispare și orbirea spirituală în care – dacă suntem sinceri trebuie să recunoaștem – s-a prăbușit lumea noastră, rătăcind astfel în întuneric.

Om care, aruncând o privire prin filtrul luminii mistice a profețiilor, începe să vadă lucrurile în mod real, începe să vadă adevărata imagine a lui Dumnezeu și știe să gândească la scară largă. Se minunează de frumusețea planului dumnezeiesc, dăruit lumii noastre, prin care El vrea să salveze milioanele de suflete de la nimicire, de la osânda veșnică.

Din păcate, o spun cu tristețe, din nou a trebuit să constat indiferența oamenilor, printre ei și membri ai clerului, care nu vor să audă de intervențiile supranaturale ale lui Dumnezeu, de apariții și profeții, care – conform spuselor Domnului Isus – sunt instrumentele purtătoare de har cele mai eficace în stoparea celui rău și în mântuirea sufletelor.

Eu cred că și noi, păstorii, avem idei și utilizăm diferite metode prin care să îndrumăm sufletele în drumul lor către Dumnezeu. Dar sunt convins că metodele cele mai bune le utilizează Tatăl Ceresc, Cel de o nemărginită bunătate, Cel înțelept și Cel Atotputernic, deoarece El singur are o privire de ansamblu fără de cusur, doar El știe care este cea mai eficientă metodă ce trebuie folosită. Iar, dacă El consideră că acum trebuie să trimită tot mai mulți profeți, nouă nu ne rămâne decât

să Îi mulțumim pentru aceste mari daruri și – așa cum ne învață și enciclica *Lumen Gentium* a Conciliului Vatican II – să ne plecăm capul și să acceptăm. Și să îi dăm lui Dumnezeu puterile noastre, priceperea noastră și tot ce avem, așa cum ne cere El, pentru a-l ajuta să salveze sufletele. Și aparițiile de la Finca Betania dau mărturie despre acest lucru și – slavă Domnului – că ea acum se află printre aparițiile recunoscute de Biserică. Acum, pe scurt, să facem cunoștință cu mesajele acestor apariții de la începutul anilor '80. La a 13-a apariție, Sfânta Fecioară a spus: „Copiii mei, întoarceți-vă cu încredere deplină la Fiul meu Isus Cristos, la Preasfânta Sa Inimă, în care Tatăl a binevoit. Abandonați-vă Lui, iar atunci temerile voastre referitoare la viitor vor dispărea din inima voastră. Teama se cuibărește doar în inimile celor care nu Îl caută sincer pe Dumnezeu. Pentru că, toți cei care se întorc cu încredere filială către Tatăl Ceresc, primesc Darul Mângâierii și Lumina Duhului Sfânt. Așadar, nu vă îngrijorați, pentru că Duhul Sfânt vă luminează și vă consolează în aceste vremuri apocaliptice. Nu trebuie să vă îngrijorați nici de vocațiile preoțești și călugărești, deoarece veți avea parte cu prisosință de darurile vieților consacrate.”

Din acest mesaj aș dori să evidențiez trei lucruri:

Primul: cea mult accentuată teamă, care ne este reproșată de foarte multe ori de către cei care atacă profețiile și mesajele. De ce trebuie oamenii înfricoșați? – suntem întrebați adeseori. Am mai răspuns la această întrebare și într-o emisiune anterioară, dar o voi face din nou, cu plăcere, fiindcă este un subiect amintit adesea. Înțelepciunea din bătrâni spune că e mai bine să ne temem decât să ne speriem. Omului îi este frică de foarte multe lucruri, așadar, teama este un tovarăș aproape permanent al vieții. Ne e teamă și ne îngrijorăm când de una, când de alta. Teama, spune teologia, este una din consecințele păcatului originar. Așadar, noi, oamenii, suntem mereu neliniștiți din diferite motive, într-o mai mică sau mai mare măsură. Dar, dacă ne întoarcem la Dumnezeu cu o inimă sinceră, atunci Sfântul Duh ne consolează, ba mai mult, ne aduce bucurie. Și nu spun asta doar din proprie experiență, ci și din experiența multor oameni care s-au întors pe calea mântuirii

după o lungă rătăcire departe de Dumnezeu, iar acum afirmă cu bucurie că, într-adevăr, Duhul Sfânt este capabil să mângâie. Ei acum depun mărturie cu bucurie despre adevăr, despre efectul benefic al profetiilor și, mai ales, despre mângâierea Duhului Sfânt.

Al doilea element demn de atenția noastră, al acestui scurt mesaj, este această sintagmă: vremuri apocaliptice, sfârșitul timpurilor sau timpurile de pe urmă. În mesajele de la Betania întâlnim des această expresie, dar o vom găsi nu doar aici, ci și în numeroase alte apariții ale căror mesaje adeseori fac referire la sfârșitul timpurilor. Știu că mulți se smintesc tocmai din această cauză și întreabă uimiți: Despre ce este vorba? Despre ce vorbesc acești vizionari? Iar noi, preoți și laici, de ce răspândim aceste mesaje? Răspunsul este unul simplu: pentru că Domnul Isus și Maica Sfântă ne cer acest lucru. În mai multe mesaje, date prin vizionari, se fac auzite cereri de genul: „Vă îndemn pe voi, slujitorii Mei sfințiți: episcopi, preoți, călugări și pe toți, să spuneți tuturor că acestea sunt mesajele Mele și că a început pregătirea pentru cea de a Doua Venire a Mea”. Până când va ține, asta nu mai știm. Dumnezeu nu ne descoperă amănunțit toate detaliile planului Său, dar ne dă de știre cât se poate de clar că unele evenimente sunt iminente. Tocmai de aceea cere multă rugăciune, ne cere curăția inimii și să Îl căutăm sincer pe Dumnezeu. Așadar, nu trebuie să ne speriem sau să ne smintim de această expresie – sfârșitul timpurilor. Cândva, timpul a început, și va avea și un sfârșit. Asta ne învață și teologia. Faptul că a sosit sfârșitul timpurilor – nu eu am dorit-o. Nu sunt eu cel care a planificat scenariul istoriei și nici nu depinde de mine împlinirea lui. Totul este dirijat prin Voia sau prin permisiunea Sa. Iar eu cred că tot ceea ce face El este pentru noi, pentru mântuirea noastră, cu înțelepciune și la timpul potrivit. Da, referirea la sfârșitul timpurilor este un element care tot revine.

Mai rămânem încă un pic pe continentul sud-american, unde Domnul Isus i-a spus unui vizionar, cu numele Javier Viesca, următoarele:

„Indiferent dacă vor sau nu vor, indiferent dacă pricep sau nu, Eu tot voi reveni, copiii Mei. Asta așa a fost profetit. Și asta

așa se va și întâmpla. Dar, atunci când voi reveni, în ce stare voi găsi sufletul vostru?" Într-adevăr, aceasta este treaba noastră, aceasta este partea pe care o avem noi de făcut. Mai bine ne-am preocupa de aceasta decât de subiectele de genul: oare este sau nu adevărat; acest lucru nu este posibil; de ce îi sperie pe oameni; aceștia sunt falși vizionari, etc. Este adevărat că există și vizionari falși. Dar aceștia nu sunt dintre aceia, pentru că vizionarii pe care eu îi amintesc sunt verificați de către episcopi, preoți, comunități, în unele cazuri chiar de 20-25 de ani. Iar Domnul a dovedit, nu odată, nu de două ori, ci de multe ori veridicitatea vizionarilor, la fel ca și la Medjugorje. Așadar, noi să facem conștiincios ceea ce ține de noi, ceea ce ne cere Dumnezeu, și să nu ne preocupe întotdeauna planul Lui. Ceea ce noi nu suntem acum capabili să înțelegem ne va descoperi El la timpul potrivit, dar, până atunci, să avem răbdare. Acum voi face o referire la Nașterea lui Isus: nimeni nu ar fi îndrăznit să viseze modul în care a pășit Mesia în lume, la vremea respectivă, pentru că fiecare și-a imaginat această venire a Lui după propria sa capacitate de pricepere. Tocmai de aceea nici nu L-au acceptat foarte mulți. Acestea sunt realități. Să ne aducem aminte: câți dintre evrei L-au acceptat pe Isus ca Mesia? Doar foarte, foarte puțini. Nu-i așa că, la sfârșit, s-a dovedit că, într-adevăr, Isus a fost Mesia? Cine a avut dreptate? Profeții și acei puțini oameni care L-au acceptat și L-au urmat pe Isus și pe apostoli. Așadar, așa stau lucrurile, dragii mei frați. Noi, doar să ne facem partea noastră. Iar dacă nu înțelegem ceva, atunci să facem ceea ce Isus ne cere. Ești nesigur? Nu îți este clar dacă un profet sau altul este veridic sau nu? Atunci rămâi în liniște și roagă-te. Cere Lumina Duhului Sfânt și atunci vei primi certitudinea de care ai nevoie.

Da, fraților, continui mesajul repetând ceea ce avem noi de făcut și ceea ce Domnul Isus scoate în evidență de multe ori: „Dar, atunci când voi reveni, în ce stare voi găsi sufletul vostru?” și ne mai spune: „Voi, cei care mă iubiți și căutați să faceți Voia Mea, pentru a o face, cereți orice și veți primi, dacă nu se împotrivesc legilor Tatălui Meu cel Sfânt”.

Lui Jennifer din Philadelphia, Domnul Isus îi spune: „Lumea este supusă foarte multor transformări care pregătesc cea de a

Doua Venire a Domnului Isus. Cei care nu cred că timpul acestor pregătiri a început vor fi foarte dezamăgiți atunci când se vor confrunta cu evenimente din ce în ce mai cutremurătoare, care au fost deja prevestite de către profeți.”

Dar, totodată, Domnul Isus răspunde într-un mod pozitiv unei vizionare care a întrebat: „Doamne, o mulțime de oameni se îndoiesc, sunt sceptici”, iar răspunsul: „Nu te preocupa de asta, tu doar roagă-te, pentru că în curând voi arăta semne și mai mari pe cer și pe pământ, care îi vor convinge și pe ei. Doar cei vicleni vor rămâne împietriți și-Mi vor întoarce spatele până la capăt. Voi doar rugați-vă în continuare, pentru că, datorită rugăciunilor și sacrificiilor voastre, voi salva multe dintre acesta suflete.”

Da. Domnul Isus a subliniat de mai multe ori că aceste intervenții supranaturale nu pot fi pricepute doar prin rațiunea umană, ci este nevoie și de Lumina Duhului Sfânt. De aceea ne zorește cu rugăciunea, cu spovada și cu Jertfa Sfintei Liturghii, respectiv ne îndeamnă să folosim cu regularitate aceste instrumente ale harurilor, pentru că, dacă nu le folosim – să spunem așa – ca să ne lărgim sufletul, și nu trăiește în noi Duhul Sfânt, atunci nu vom înțelege prea multe. În schimb, inima purificată, în care locuiește Duhul Sfânt, vine în ajutorul rațiunii noastre slabe, ca să poată vedea adevărul.

Al treilea element pe care l-aș sublinia în acest mesaj, ar fi amintirea vocațiilor de preoți și de călugări. Într-adevăr, foarte multe țări duc o mare lipsă de preoți și de aceea mulți episcopi cad în greșeala de a-i hirotoni preoți pe toți cei care merg la seminar. Aceasta este o uriașă capcană diabolică. Nu doar eu văd lucrurile astfel, ci foarte mulți dintre episcopi și teologi solicită o selecție serioasă printre candidați, și asta pentru ca doar cei potriviți și pregătiți pentru aceasta să fie consacrați în sacerdoțiu. Să fie hirotonit oricine, doar pe motivul penuriei de preoți, este o tragedie. Da. Există foarte multe cazuri scandaloase. Iar oamenii se îndepărtează de Dumnezeu exact din cauza acestora. Mass-media preia imediat aceste știri de scandal, nu doar pe cele din sfera lumească, ci și pe cele din rândul preoților. Când vorbesc despre toate acestea nu spun, din pă-

cate, nimic nou, tocmai de aceea și îndrăznesc să le rostesc de la acest microfon.

Așadar, Domnul ne spune că trebuie să ne rugăm și trebuie să așteptăm. Vizionarii fac apel la o viață spirituală serioasă, pentru că aceasta este singura soluție pentru răsturnarea situației tragice în care ne aflăm. Sarcina noastră principală este străduința spre o viață spirituală serioasă și spre sfințenie, și nu rezolvarea cazurilor sau înfăptuirea unor lucruri formale exterioare. Nu. Ci convertirea interioară, dezvoltarea vieții spirituale și, atunci, Duhul Sfânt poate să lucreze cu adevărat eficient în noi și printre noi.

Închei această emisiune cu mesajul dat lui Jennifer, din Philadelphia, în care Domnul Isus a spus așa: „Veniți la Mine, micuții Mei, deoarece vă rezerv încă foarte multe surprize frumoase, vouă și celor care îndrăznesc să se încreadă în Mine pe deplin, oferindu-mi în dar încrederea lor deplină. Permiteți-i Duhului Sfânt să vă călăuzească. În aceste timpuri, Duhul Sfânt își face foarte simțită prezența în întreaga lume. El este printre voi de mult, ca să vă adune laolaltă și să conducă poporul Meu ales în Împărăția minunată a Noului Cer și a Noului Pământ.”

Să dea Domnul să fie așa. Ne rugăm pentru asta, credem, mărturisim, dorim și năzuim după această Împărăție, pentru că această lume în care trăim s-a dezumanizat în totalitate. Foarte mulți nu se simt bine în ea, fiindcă păcatul câștigă tot mai mult teren, și foarte mulți oameni sunt acaparați într-un mod dureros. Isus ne repetă de multe ori: „Eu vin pentru că vreau să opresc răutatea, păcatul, deoarece nu vreau ca și mai mulți copii nevinovați să se piardă, să cadă victimă fiarei.”

Da, Doamne, dă-ne putere, înțelepciune, inteligență și mai ales însuflețire, pentru a fi copiii Tăi sinceri și colaboratorii Tăi, așa cum deseori ne-o ceri, pentru a ajuta la transformarea acestei lumi, pentru ca lumea să se reîntoarcă la Tine, fiindcă Tu ești Creatorul, Tu ești Dumnezeuul nostru, Tatăl nostru, care ai trimis un Mântuitor, Tu ești Cel care ne așteaptă pe toți acasă. Și, așa cum ne-o repeți de nenumărate ori în mesajele Tale, nu vrei să pierzi nici un suflet. Nici unul. Doamne, așa să fie, fă să nu se piardă nimeni. Pentru aceasta, dă-ne putere, inteligență,

înțelepciune, ca să fim vrednici colaboratori ai Tăi, în această
bătălie pentru suflete.

Dragii mei frați, cu aceste cuvinte eu îmi iau rămas bun,
dorindu-vă tuturor o nouă săptămână binecuvântată, în aceas-
tă perioadă caniculară. Și acest disconfort poate fi oferit pentru
salvarea sufletelor.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 16 iulie 2012

Partea a 14-a:

Despre a Doua Venire a Domnului Isus. Despre evenimentele mai importante ale perioadei de pregătire ce precede sfârșitul lumii. Falsele învățături legate de Domnia de 1000 de ani.

Îi salut cu multă iubire pe ascultătorii postului Radio Maria, acum, la sfârșitul lunii iulie, de aici din Italia. După o scurtă vacanță petrecută acasă – vă spun cu sinceritate – încerc să mă odihnesc aici. Concediul de anul acesta, petrecut acasă, s-a nimerit să fie un pic cam încărcat. Vă spun toate acestea pentru cei care încă nu și-au efectuat concediul, ca nu cumva să facă aceeași greșeală ca și mine: sa aibă programate 25 de ore din 24.

Este adevărat și faptul că noi, păstorii de suflete, în acest timp de har, trebuie să profităm de toate ocaziile pentru a re-duce în ocol oile rătăcite, încă înainte de marile transformări.

Cu aceasta, aș dori din nou să răspund celor care nu înțeleg cum de sunt atâtea apariții în zilele noastre, atâtea profeții și alte semne cerești, ca de exemplu în India, unde Sfânta Fecioară plânge cu lacrimi de sânge, și încă în două locuri, în nord și în sud. La nord, în orașul Uttar Pradesh, în biserica parohială a cartierului numit Ghaziabad, o statuie în mărime naturală a Sfintei Fecioare de la Lourdes plânge cu lacrimi de sânge, dar cu o asemenea abundență, cum eu nu am mai văzut niciodată. Iar în sud, în Kerala, lăcrimează o statuie a Mariei Rosa Mistica.

Dumnezeu, care cunoaște în amănunt planul distrugător al satanei, care este pe cale să se înfăptuiască, ne atenționează și ne zorește să ne convertim. Prin intermediul mesajelor date vizionarilor ne spune la ce ne putem aștepta în viitor. Cei care urmăresc aceste profeții, știu că, în curând, lumea se va confrunta cu ororile războaielor și cu distrugerile naturii răzvrătite. Din toate acestea reiese destul de clar că mulți dintre noi vom părăsi această lume, indiferent dacă ne place ori ba. Dar

nu este totuna cum plecăm, în ce stare a sufletului. Iată de ce sunt atât de multe profeții: pentru ca să ne pregătim pentru marea întâlnire cu Dumnezeu. Și până acum ar fi trebuit să ne pregătim, însă, din păcate, noi, oamenii, suntem tentați – cu rare excepții – să amânăm în mod iresponsabil pregătirea sufletelor noastre pentru acea mare zi în care ne vom întâlni cu Dumnezeu. De aceea, Domnul încearcă să ne îndemne la aceasta prin mijloace ieșite din comun, mai bine zis să ne trezească din visul aducător de moarte al păcatului și, astfel, să nu ne mai îndreptăm atenția asupra celor lumești, ci asupra a ceea ce este cel mai important, și anume, dobândirea mântuirii.

Și aparițiile de la Betania ne zoresc către lucrurile spre care mi-am îndreptat și eu atenția în ultimele emisiuni, descoperindu-ne unele amănunte care apar în mod tematic în Revelație, însă nu atât de detaliat. De exemplu, cea de a Doua Venire a Domnului Isus. Sfânta Scriptură vorbește despre asta, dar nu chiar atât de amănunțit. În schimb, aceste profeții ne descoperă amănunte care până acum ne erau necunoscute și a căror cunoaștere ne face să înțelegem mai bine Revelația lui Isus, fără a lua sau adăuga ceva doctrinei, respectiv învățaturii. În Scriptură, profeții au prezis cum se vor desfășura evenimentele, respectiv înfăptuirea lor, au revelat anumite amănunte ca, de exemplu, cea de a Doua Venire a Domnului Isus.

Sfânta Scriptură vorbește deschis despre aceasta, și încă de mai multe ori, dar nu cunoaștem cum se va întâmpla. Aceste profeții ne descoperă anumite amănunte, să zicem așa, ne pregătesc, ne prezintă în linii mari felul în care se va petrece Revenirea Domnului Isus. În lipsa unor informații mai amănunțite, până acum noi am crezut că aceasta va coincide cu sfârșitul lumii. În schimb, profețiile stau mărturie că sfârșitul lumii va fi precedat de o perioadă de pregătire, care pregătește lumea pentru sfârșitul lumii și, potrivit mesajelor Domnului Isus și ale Sfintei Fecioare, această perioadă a început deja.

Să vedem care sunt acele evenimente mai importante care sunt părți organice ale acestei perioade de pregătire. Primul este Marele Avertisment. În legătură cu acesta găsim mai multe informații în mesajele aparițiilor de la Garabandal, dar informații și mai amănunțite putem găsi în mesajele Marelui

Avertisment. Mesajele Marelui Avertisment pot fi găsite și sub forma unei cărți, iar pe internet,

- pe www.thewarningsecondcomming.com, în original,
- și pe www.avertisement.ucoz.com, în traducerea românească, unde puteți citi mesajele traduse la zi.

Așadar, primul mare eveniment, despre care vorbește fiecare profet actual, fără excepție, este Marele Avertisment. Al doilea mare eveniment, despre care, din păcate, mesajele actuale ale Domnului Isus și ale Sfintei Fecioare spun că este inevitabil, întrucât omenirea nu a luat în serios profețiile ultimilor 30 de ani și nu s-a convertit, este cel de-al treilea război mondial. Al treilea eveniment, un mare Miracol și un semn permanent care se va păstra în Garabandal, în Medjugorje și în multe alte locuri de apariții din lume. Al patrulea este marea purificare, care depinde de convertirile petrecute în timpul evenimentelor enumerate mai înainte. Dacă se vor converti doar puțini oameni în timpul Marelui Avertisment și al evenimentelor ce îi urmează, distrugerea va fi mai mare. În schimb, dacă se vor converti mai mulți, atunci mai puțini oameni vor trebui să-și ia rămas bun de la această lume. Când toate acestea se vor fi petrecut, atunci va începe epoca de pace de o mie de ani.

Dar să vedem ce spune despre aceasta unul dintre cei mai mari teologi ai Apocalipsului, Joseph Ianuzzi în cartea „Triumful Împărăției lui Dumnezeu în timp și la sfârșitul domniei de o mie de ani”, cel mai autentic volum care a fost scris vreodată despre domnia de o mie de ani consemnată în Cartea Apocalipsului. În capitolul 20 al acesteia, se vorbește în mod explicit de o epocă de o mie de ani, în care martirii învie și domnesc timp de o mie de ani. Această parte a Sfintei Scripturi a provocat deja destulă bătaie de cap. Da, din cauză că mulți s-au încrezut doar în propria rațiune și, lăsând la o parte învățăturile Bisericii, au dat frâu liber fanteziei și au propovăduit foarte multe ineptii șierezii.

Biserica a denumit „milenarism” învățăturile false despre epoca de o mie de ani. Repet: Biserica nu a condamnat domnia de o mie de ani, despre care Apocalipsul vorbește în mod explicit, ci învățăturile false ale unor grupări, referitoare la aceasta. Domnia de o mie de ani figurează în Scriptură, în unele locuri

foarte explicit, în altele mai voalat, iar aceste părți nu pot fi scoase sau lăsate la o parte ca și cum ele nu ar fi acolo.

Trebuie să existe și o interpretare corectă a acestui subiect. Joseph Ianuzzi, acest teolog excepțional, se apropie de această temă cu mult curaj, dar, totodată, cu înțelepciune, și, în studiul său, prezintă ce a condamnat și ce nu a condamnat Biserica în această temă. Magisteriul Bisericii nu i-a condamnat pe părinții apostolici și pe sfinții părinți ai Bisericii pentru afirmațiile lor legate de acest subiect din Scriptură, ci doar denaturarea acestora.

Ianuzzi clădește argumentația sa în mod explicit pe Sfânta Scriptură, pe Sfânta Tradiție, mai ales pe părinții apostolici și pe învățătura oficială a Bisericii. Și nu pe revelațiile particulare. Scrie despre o perioadă pe care Scriptura o numește domnie de o mie de ani, adică milenium. Dar, totuși, nu este o scriere milenaristă sau chiliastă, adică erezie. Subiectul principal este că judecata finală se va desfășura în două etape. Judecata viilor se va petrece la începutul acestui mileniu, iar cea a morților la sfârșitul lui. Doar judecata morților înseamnă sfârșitul lumii. Prima judecată va fi după învingerea lui anticrist și a celor care poartă asupra lor semnul lui. Aceasta este precedată de o mare încercare. Însă, înaintea judecății finale, va fi o eră de pace cum nu a mai fost de la crearea lumii. Oamenii vor fi tot atât de sfinți ca adevărații discipoli ai lui Cristos din timpul apostolilor. Urmează era sfinților. Aceste timpuri sunt aproape, le trăim deja, evidențiază autorul. Ajunge doar să umblăm prin lume cu ochii deschiși și să gândim rațional. Timpul marilor suferințe și a marii încercări este aproape.

Așadar, profeția în cauză a Cărții Revelației nu se referă la un viitor îndepărtat, ci la un proces care este deja în curs de desfășurare. De aceea, este important să găsim interpretarea corectă a acesteia, pentru a indica o direcție, pentru a căpăta o întărire, o îmbărbătare în aceste vremuri tulburi în care trăim acum și în acelea care încă ne stau în față.

De-a lungul secolelor, s-a format o prejudecată pe această temă și, din păcate, nici în zilele noastre nu este altfel. Cel care îndrăznește să se atingă de această temă este retrograd, conservator, este intitulat teolog care trăiește în evul mediu. Amin-

tesc, doar așa în treacăt, că în Biserica catolică această paradigmă – conservator și progresist – nu poate fi utilizată. Poate fi utilizată oriunde în lume, dar nu în Biserica catolică. Acest fapt este întărit de teologi, cardinali și episcopi savanți. În Biserica catolică există două mari grupuri: tabăra celor care se străduiesc serios către o viață de sfințenie, care sunt loiali învățăturilor lui Cristos, iar celălalt grup, ereticii de drept care, fără să fi așternut undeva în scris deviațiile lor teoretice și morale, din punct de vedere formal aparțin tot Bisericii catolice, însă prin viața lor reprobabilă slăbesc continuu Trupul Mistic al lui Cristos.

După această scurtă paranteză să ne reîntoarcem la subiectul dezbătut. Repet părerea lui Ianuzzi, care totodată este și a mea, iar pe deasupra este și o tristă constatare. De-a lungul secolelor, s-a format o gândire cu idei preconcepute. Dacă cineva vorbește despre o perioadă intermediară dintre sfârșitul timpurilor și sfârșitul lumii, lesne este catalogat ca adept al milenarismului sau al chiliasmului. Cu toate că acest timp intermediar este descris în mod explicit în Sfânta Scriptură și interpretarea lui corectă nu este erezie, iar veridicitatea lui este tot mai evidentă în lumina ultimilor treizeci de ani și a profetiilor actuale. Deoarece Magisteriul Bisericii nu a avut și nici acum nu are o învățătură echivocă pe această temă, Cerul s-a revelat în legătură cu aceasta în revelații particulare, pentru că timpul se apropie.

După toate acestea, sper că în multe persoane s-a năruit o lume clădită pe fantasmă și năzuințe proprii, eronate, care nu sunt în concordanță cu Voia lui Dumnezeu, hrănite de speranțe deșarte și țeluri de neatins. În mesajele aparițiilor din Betania, Sfânta Fecioară vorbește clar despre apropiata reîntoarcere a Domnului Isus și despre faptul că perioada de pregătire care o precedă, așa cum am mai spus, este acum. Acest timp de pregătire a început, trăim în el. Sfânta Fecioară vorbește de 30 de ani la Medjugorje despre perioada marilor haruri.

Atunci când Cerul vestește starea de urgență, nu este timp de trândăvie. De fapt, în viața către sfințenie, niciodată nu este loc pentru delăsare și trândăvie. Însă când Cerul dă mărturie că a început numărătoarea inversă, atunci într-adevăr a sosit

vremea să ne punem în mișcare. Dar, să-l ascultăm pe Sfântul Apostol Paul, care întotdeauna a judecat corect și cu mintea și cu inima, scriind în versetul 14 din capitolul 3 al scrisorii către Filipeni: *„Alerg spre țintă, spre răsplata chemării de sus a lui Dumnezeu, în Cristos Isus”*.

Cu acest citat din Scriptură îmi iau rămas bun de la ascultători, dorind tuturor o săptămână binecuvântată și, într-adevăr, să alergați pe calea sfințeniei, nu doar să vă plimbați, pentru că, așa cum spun profeții, și pentru alergare a mai rămas doar puțin timp.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 30 iulie 2012

Partea a 15-a:

Vizionarii nu sunt doar instrumente sau căi de comunicare ale harurilor lui Dumnezeu, ci, totodată, sunt și părtași ale acestora, și tocmai de aceea un criteriu important în cazul investigării unei apariții este moralitatea vizionarului în cauză. Mărturia renumitului ziarist american Michael Brown despre Maria Esperanza, vizionara din Betania.

Îi salut cu multă iubire pe dragii mei radio-ascultători acum, înaintea sărbătorii Ridicării la Cer a Sfintei Fecioare Maria, în timp ce mă gândesc la prima propoziție a mesajului Ei din 2 august, dat la Medjugorje, care este plin de speranță și sună așa: „Dragii mei copii! Sunt cu voi și nu mă dau bătută!”

Așadar, ne pregătim pentru cea mai frumoasă sărbătoare a lunii august, cu certitudinea că Măicuța Sfântă rămâne cu noi până la capăt pe parcursul mării purificări, până când se va înfăptui triumful Inimii Sale Neprihănite, așa cum a promis. Și Finca Betania aparține acestui proces de pregătire, respectiv aparițiile și mesajele date acolo, și care ne zoresc cu o insistență deosebită la reconcilierea între popoare și națiuni. Acolo, Sfânta Fecioară s-a prezentat de mai multe ori spunând: „Eu sunt Maica Reconcilierii între Națiuni”. Cu această emisiune închei scurta prezentare a aparițiilor de la Betania și voi continua cu o serie de apariții dragi sufletului meu, la care am participat personal, aproape la fiecare dintre ele. Este vorba despre Seuca.

În legătură cu aparițiile – oriunde se petrec ele și sub orice formă – Cerul are un plan concret și bine alcătuit care, în toate cazurile, este destinat salvării sufletelor. Dar aceste apariții nu plutesc în aer, ci există una sau mai multe persoane concrete pe care Dumnezeu le-a ales pentru această sarcină, pentru a transmite mesajele Sale urgente. Da! Sunt mesaje urgente, mai precis intervenții supranaturale ale lui Dumnezeu într-o lume

în care păcatul a luat o mare amploare, determinând astfel Cerurile să-și deschidă canalele neobișnuite ale harurilor, pentru ca acestea să se reverse din abundență. Zi de zi putem fi martori al acestei deosebite revărsări a harului, atunci când vizionarii apar unul după altul, vizionari pe care Dumnezeu îi trimite, cu adevărat, pentru a ne ajuta să rămânem pe calea cea dreaptă. Vizionarii nu sunt doar instrumente sau căi de comunicare ale harurilor lui Dumnezeu, ci, totodată, sunt și beneficiari ale acestora și, tocmai de aceea, viața morală a vizionarilor este un criteriu important în cazul investigării unei apariții. Se poate întâmpla, prin absurd, și ca viața vizionarilor să nu fie în totală concordanță cu mesajele transmise prin ei, deși, acele mesaje provin într-adevăr de la Dumnezeu. Deși aceasta este o situație mai puțin fericită, nu este un motiv suficient pentru a împiedica planul lui Dumnezeu, pe care El vrea să îl înlăture tocmai prin apariția respectivă. La fel este și cazul nefericit al lui Iuda, care nu a putut submina misiunea de răscumpărător a Domnului Isus. Este posibil ca acesta să fi împiedicat câțiva oameni ca să-L urmeze pe Isus și să-i accepte învățăturile, dar nu a putut împiedica planul lui Dumnezeu.

Prin aceasta vreau doar să clarific faptul că viața morală mai lejeră a unor vizionari nu este un motiv suficient pentru a declara unele apariții de proveniență dumnezeiască ca fiind false. În mod intenționat îndrept atenția asupra vizionarilor. Fac aceasta pentru că, mai recent, o seamă de teologi maghiari și străini pângăresc fenomenul Medjugorje, atât aparițiile cât și pe vizionari, prin scrieri bine redactate, în care, pe lângă câteva argumente serioase, se găsesc o mulțime de neadevăruri și calomnii. Nu știu și nici nu am de unde să aflu dacă toate acestea sunt rodul greșitei informări sau al relei intenții, decât eventual întrebându-i pe ei personal. În cazul unui teolog nu este lăudabilă nici una dintre motivații, dar, cu atât mai puțin, reaua intenție. Despre asta doar atât.

În schimb, despre străduința spre sfințenie și viața echilibrată și serioasă a vizionarei din Betania, depun mărturie nu doar episcopul locului, ci și toți cei care au cunoscut-o mai îndeaproape. Printre ei se găsește și cunoscutul ziarist american convertit, care a realizat și un interviu cu Maria Esperanza.

Acum, să ascultăm ce părere are Michael Brown despre această doamnă senină și neobosită:

„În viața mea nu am întâlnit o personalitate atât de minunată și agreabilă precum Maria Esperanza Bianchini. Chiar strângeam material pentru cartea mea, *Ultima oră*, care vorbește despre aparițiile Sfintei Fecioare. Toamna anului 1991 era spre sfârșite când am căutat-o la maternitatea din Caracas, unde aștepta venirea pe lume a unuia dintre nepoți. Cred că nu trebuie să precizez faptul că, în prealabil, am vorbit cu ea la telefon despre ora și locul întâlnirii. M-a frapat răspunsul ei în ceea ce privește locația întâlnirii, întrucât era vorba totuși de nașterea unui nepoțel, un copil al uneia dintre fiicele sale. Cu toate acestea mi-a stat la dispoziție cu toată bunăvoința. Abia ce începusem să vorbim, că ea s-a uitat adânc în ochii mei și a început să-mi înșiruie cele mai importante evenimente din viața mea, făcând referire la date și locuri exacte. După ce a terminat de dezvăluit unele întâmplări ale trecutului meu am rămas fără grai – deși noi, ziariștii, cu greu putem fi intimidați – dar, de data aceasta – poate pentru prima și ultima dată în viață – nu am avut cuvinte. În ziua următoare ascultam deja, la ea acasă, întâmplările petrecute cu Maria Esperanza, din povestirile rudelor și a celor apropiați care o înconjoară. Printre altele, au vorbit și despre un fenomen de lumină care o înconjura permanent pe vizionară, în timp ce se ruga noapte de noapte în capela de acasă. În astfel de momente se pogorau petale de trandafiri, ca niște fulgi de nea. Maria Esperanza a prezis anticipat și o minune Euharistică care, în data de 8 decembrie 1991, s-a și petrecut. După prefacere, Sfânta Ostie a început să sângereze. Această minune a fost mai târziu recunoscută oficial și de către episcopul diecezan. Eu însumi am simțit de mai multe ori mireasmă de trandafiri în casa Mariei, pe timpul când ședeam acolo. În prezența vizionarei mă umpleam de o inexplicabilă stare de liniște, pace și bucurie pe care nu o mai experimentasem niciodată până atunci. Când am mers în vizită la ea acasă pentru a doua oară, am compus și un cântec care vorbește despre bucurie, despre fericirea veșnică, cu toate că eu sunt un antitalent muzical. Ceea ce nu îmi pot explica nici în ziua de azi este puterea ei de atracție ieșită

din comun. Știu doar că tot timpul aș fi vrut să fiu lângă ea, să o văd și să o ascult cum vorbește. În privirea ei era ceva de o blândețe deosebită, ceva ieșit din comun de plăcut și liniștitor. Ne-am împrietenit foarte repede și ne-am întâlnit de mai multe ori în următorii ani. O însoțeam cu regularitate la întâlnirile de rugăciune pe care le-a ținut în diferite orașe și state ca, de exemplu, la New York, New Jersey, Arizona, Pennsylvania, etc. Cu ocazia întâlnirilor, am avut parte de foarte multe trăiri – aș putea spune – experiențe cerești. Când Lisa, soția mea, s-a întâlnit pentru prima dată cu ea, a simțit că Sfânta Fecioară o îmbrățișează, timp în care s-a simțit într-o stare de totală imponderabilitate. O nouă trăire personală și, totodată, și o amintire de neuitat, a fost acel stilou pe care ni l-a dăruit Maria Esperanza pentru a semna cu el certificatul nostru de căsătorie. Vorbeam la telefon cu regularitate. Odată, mi-a atras atenția asupra unui pericol pe care satana mi l-a pregătit drept capcană. Și, într-adevăr, a avut dreptate în cele mai mici detalii. Datorită avertizării ei am scăpat de la o mare nenorocire. În ceea ce privește fenomenele extraordinare legate de ea, aș putea spune că erau la ordinea zilei, dar, pentru mine, cel mai impresionant lucru a fost acea iubire cu care m-a învăluit. Nu am mai întâlnit niciodată o persoană care să știe să iubească așa ca ea. Această iubire se răsfrângea și asupra membrilor de familie. Așa se explică faptul că aceștia o însoțeau peste tot unde mergea să țină întruniri de rugăciune, chiar și în Statele Unite. Uneori se întâmpla ca să fie și 70 de persoane care o însoțeau. Are șase fete și un băiat, și foarte mulți nepoți. Are foarte mulți copii spirituali și, oricât pare de neverosimil, toate rudele apropiate – fiind aici inclus și soțul, copiii, ginerii și nora – toți o priveau ca pe îndrumătorul lor spiritual. Mulți o consideră pe Maria Esperanza cea mai mare mistică a lumii. Vizionară, mistică și, totodată, și stigmatizată. Cei care îi cunosc mesajele și profețiile, aceia știu că a prezis evenimentele teroriste din New York, de la 11 septembrie 2001. Eu însumi pot depune mărturie despre asta. Înaintea morții sale s-au întâmplat lucruri interesante cu persoanele apropiate. De exemplu, exact cu trei zile înainte de a se îmbolnăvi, am avut un vis cu ea. Am văzut-o în Rai, tânără și foarte frumoasă, într-

o lumină minunată. Iar soția mea a avut o viziune interioară cu ea, în timpul unei Liturghii, fără să știe de visul meu. După clipa morții, toți cei de față, fără excepție, au simțit o puternică mireasmă de trandafiri. Iar eu voi păstra pentru totdeauna în inima mea acele clipe de neuitat pe care le-am petrecut cu ea. Timpul petrecut împreună a fost o bucurie, o fericire de nedescris, pace. Consider că este una dintre cele mai importante persoane pe care le-am cunoscut. Nu te voi uita niciodată, Maria Esperanza! Nu voi uita ochii tăi care radiau iubirea lui Cristos, zâmbetul tău blând și mireasma sfințeniei tale!”

Într-adevăr, este emoționant felul în care vorbește acest ziarist convertit despre aleasa lui Dumnezeu. Cred că și noi, preoții, am putea învăța de la el în ceea ce privește evaluarea vizionarilor și a profeților. De altfel, Domnul Isus ne avertizează să nu îi ponegrim pe profeții Săi: „Dacă nu sunteți convinși că Eu i-am trimis – spune Domnul – atunci rămâneți în liniște, rugați-vă și cereți Duhului Sfânt să vă lumineze și să vă arate adevărul! Dar, sub nici o formă nu vă permit să îi răniți! Nu uitați că, odată, va trebui să dați socoteală pentru tot, dar în mod special pentru ultragierea și stânjenirea celor care vestesc adevărul!”

Cu aceste cuvinte eu îmi iau rămas bun, dorind tuturor o nouă săptămână binecuvântată și să avem cu toții parte de trăiri de neuitat, asemenea lui Michael Brown.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 13 august 2012

Partea a 16-a: Despre aparițiile de la Seuca

Îi salut cu multă iubire pe dragii ascultători ai emisiunii, în această căldură toridă care nu mai vrea să înceteze, cu toate că ne apropiem de sfârșitul verii.

De altfel, pentru mine acest lucru nu este ceva surprinzător, întrucât Domnul Isus vorbește vizionarilor despre schimbarea radicală a vremii ca un mare semn și, totodată, ca o pedeapsă a timpurilor din urmă, pe care am atras-o asupra noastră din pricina păcatelor. Dar, despre toate acestea nu vorbește doar Domnul Isus, ci și Sfânta Fecioară, peste tot pe unde apare. Tot astfel și la Seuca, Sfânta Fecioară, după ce zorește convertirea, vorbește și despre acele pedepse care pot fi așteptate în viitorul apropiat dacă omenirea nu se convertește în masă. Au trecut deja 17 ani de la debutul aparițiilor publice de la Seuca, ceea ce, după părerea mea, este un timp arhisuficient pentru ca o națiune sau o întreagă țară – ca și destinatară principală a aparițiilor – după o analiză lăuntrică și după o convertire la Dumnezeu să dea bogate roade spirituale. Dar, din păcate, toate acestea încă nu s-au realizat. Este adevărat că, atâta vreme cât au durat aparițiile, la aceste ocazii s-a strâns mai multă lume, dar nici pe departe atâția cât i-ar fi plăcut lui Dumnezeu să vadă ca răspuns la această intervenție cerească extraordinară. Credincioșii, să spunem așa, acei simpli adepți ai lui Cristos, s-au mai mișcat. Dar noi, preoții, am reacționat doar foarte puțin la acest eveniment istoric, zic eu, foarte important. Eu cred că pentru această mare indiferență noi, preoții, suntem de vină, care – cu mici excepții onorabile – cu un simplu gest al mâinii rezolvăm o apariție, și cu un alt gest al celeilalte mâini respingem tot ce ține de categoria carismelor extraordinare. Din păcate, raționalismul, care a influențat din plin acest secol și pe cel trecut, nu a cruțat nici gândirea religioasă. Utilizând aici o comparație, am putea spune că, din păcate, suntem cu picioarele (ambele) pe pământ, în timp ce noi, creștinii, ar trebui să fim doar cu unul. După părerea mea și Sf. Apostol Paul se referea exact la acest lucru când a scris credincioșilor din Colosse următoarele: *„Căutați cele de sus*

unde Cristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Cugetați la cele de sus și nu la cele de pe pământ”. Aceste cuvinte se găsesc în capitolul 3 verse-tele 1 și 2. Întâlnim multe asemenea afirmații în Biblie, ajunge doar să o luăm zi de zi în mână și să o răsfoim.

În ceea ce privește aparițiile de la Seuca, eu de mai multe ori am dat glas propriilor păreri, prin care am afirmat că aparițiile din acest loc s-au încheiat atât de repede, deoarece Sfânta Fecioară a întâlnit o mare indiferență și dezinteres din partea noastră. Urmăresc cu o frecvență aproape zilnică aparițiile care se petrec în lume, începând din Brazilia până la Medjugorje, și aceste apariții au depășit fiecare 20-25-30 de ani. În schimb, la Seuca aparițiile s-au încheiat după 10 ani.

Știu că pe acest subiect am putea avea discuții contradictorii, dar despre ceea ce spun acum se poate convinge oricine, ajunge doar să mergeți la Seuca într-o zi de 17 a oricărei luni și să vedeți câți oameni s-au obosit să meargă în pelerinaj în acest loc ales, să se roage sau să participe la un program spiritual, în timpul unei după amieze.

Mi-aduc perfect aminte de acea dată în care Sfânta Fecioară a vrut să îi părăsească și pe cei din Medjugorje, întrucât nu a găsit un ecou adecvat la acest glas ceresc extraordinar. În data de 23 aprilie 1984, într-o zi de joi, nu a avut loc apariția. Vizionarii au așteptat-o, ei obișnuindu-se deja cu apariția de joi, care era destinată credincioșilor parohiei, având pentru ei mesaje care conțineau sarcini concrete.

De data aceasta însă... nimic. Cerul a tăcut. Cred că nu trebuie să vă spun că s-au speriat atât vizionarii cât și credincioșii, deoarece, la începutul aparițiilor, Măicuța Sfântă i-a asigurat că, din Voia lui Dumnezeu, va rămâne în acest mod cu ei foarte multă vreme. În prealabil, Sfânta Fecioară a spus că a venit la Medjugorje tocmai pentru ca, mai întâi, să-i ajute pe localnici să pășească pe o cale mai bună, iar apoi, cu ajutorul lor, și întreaga lume.

Așadar, în joia următoare așteptarea a fost mare. Dar această așteptare, mulțumită preoților franciscani, nu a fost sterilă, ba dimpotrivă, a fost o cruciadă de rugăciune. Toți credincioșii, aproape fără excepție, la îndemnul preoților și al vizionarilor,

au început să trăiască în conformitate cu programul pe care Sfânta Fecioară l-a cerut de la ei în mesajele date anterior.

În data de 30 aprilie, joi, toți locuitorii satului, ca unul, au așteptat cu sufletul la gură momentul apariției, așteptând să vadă ce se va întâmpla. Este adevărat că, în ultima perioadă, nu luaseră prea în serios mesajele, dar acest lucru ajunsese de domeniul trecutului. De exact o săptămână, ei urmau în totalitate cerințele Maicii Sfinte. Și, iată... minune, Sfânta Fecioară este din nou aici. Locuitorii satului, cu lacrimi în ochi și cu mare bucurie în inimă, așteptau noile îndrumări ale Sfintei Fecioare. În cele din urmă, după ce apariția s-a încheiat, vizionara Maria Pavlovici a pășit către microfonul de la altar și a început să vorbească cu un glas tremurător:

„De îndată ce a apărut Sfânta Fecioară, am întrebat-o: Maică dragă, joia trecută de ce nu ai dat un mesaj pentru parohie?”

Iar Ea a răspuns:

„Nu vreau să forțez pe nimeni cu ceva ce nu îl atinge sau pe care el nu îl dorește. Cu toate că am avut mesaje deosebite pentru parohie, prin intermediul cărora aș fi vrut să măresc credința tuturor credincioșilor, din nefericire, doar foarte puțini au acceptat mesajele de joi. La început au fost destul de mulți care trăiau potrivit celor spuse de mine. Dar, în ultimul timp, oamenii întrebau de mesaje doar din curiozitate, nu datorită credinței sau din cinstire pentru Fiul meu Isus sau pentru mine.”

Auzind acestea, oamenii au fost foarte mișcați, și, în continuare, au trăit conform mesajelor. În joia următoare, Sfânta Fecioară a spus printre altele:

„Vă vorbesc și aș dori să vă vorbesc și în continuare. Voi doar să ascultați în continuare îndrumările mele.”

Iată pe ce se întemeiază părerea mea că aparițiile Sfintei Fecioare de la Seuca au fost atât de scurte. Mai ales noi, preoții, nu am fost prea atenți la acestea și nu i-am îndemnat și încurajat destul pe enoriașii noștri ca să-și deschidă inima către mesajele de la Seuca. Dar aceasta este deja de domeniul trecutului și, așa cum au spus localnicii de la Medjugorje, să învățăm din aceasta, ca pe viitor să fie mai bine.

Eu, acum, îndemn pe toată lumea, mai ales pe frații mei preoți, să citim, să studiem, să răspândim mesajele de la Seuca și, firește, să trăim potrivit acestora. Atâta vreme cât trăim în liniștea ordinii, așa cum a spus papa Pius al XII-lea în legătură cu mesajele de la Fatima, încă nu este târziu. Poate, astfel, Sfânta Fecioară, văzând intențiile noastre sincere, inimile noastre deschise și, în primul rând, viața plăcută lui Dumnezeu, se va reîntoarce la noi.

Iar acum să vedem cum a început aventura mea – dacă o pot numi așa – în legătură cu aparițiile de la Seuca. Am auzit pentru prima dată de aparițiile de la Seuca de la părintele Csala László, pe care l-am căutat în toamna anului 1996, ca să-l rog să mă înlocuiască în prima săptămână a lunii februarie, când trebuia să fiu prezent la Roma, la un exercițiu spiritual. Cât timp am predat la liceul catolic Sf. Ladislau, reușeam să găsesc mai ușor câte un înlocuitor. Dar, ca paroh la Tășnad, a devenit un pic mai greu să găsesc pe cineva care să asigure atribuțiile mele parohiale timp de o săptămână. Spre marea mea surpriză și bucurie, părintele László a acceptat cu plăcere înlocuirea mea și a sosit la Tășnad în ziua stabilită. I-am prezentat pe scurt parohia și cele ce avea de făcut câtă vreme eu voi fi plecat. Apoi ne-am așezat la masă, fiindcă deja se făcuse ora prânzului. Abia am început să savurăm supa fierbinte, care întotdeauna este o plăcere în zilele reci de iarnă, că părintele László a și deschis un subiect interesant care, mărturisesc că la prima auzire m-a frapat și pe mine, și, anume, că aici, la noi, în Ardeal, mai exact la Seuca, în vecinătatea parohiei de unde era prietenul meu, a apărut Sfânta Fecioară. Pare nevro-simil. Cine ar putea gândi oare ca Sfânta Fecioară să apară în aceste locuri din Transilvania? Deși părintele László nu era foarte convingător în relatarea evenimentelor ieșite din comun de la Seuca, totuși, pe mine m-a atins foarte tare acest lucru, întrucât știam că o femeie simplă, care își trăiește viața într-un mod obișnuit, nu ar fi capabilă să se dedea la o asemenea înșelătorie, în cazul în care este normală. Iar dacă ar fi bolnavă psihic, atunci imediat s-ar putea observa. Vizionarii falși provin mai degrabă din rândul celor prea evlavioși care, după o convertire subită, își asumă exerciții ascetice care le depășesc

capacitățile fizice și mentale și, astfel, în această stare de exaltare, se cred vizionari. În cazul unei femei simple, care, poate, uneori lipsea și de la Liturghia de duminică, nu se poate întâmpla astfel. Am trecut și eu prin cazuri asemănătoare, dar despre asta voi vorbi în emisiunea următoare, și, întrucât timpul a trecut, spun ca evanghelistul: și soarele apune.

Cu aceste gânduri îmi iau rămas bun de la dragii mei ascultători, dorind tuturor o nouă săptămână binecuvântată. Dumnezeu să vă binecuvânteze viața și munca dumneavoastră.

Emisiune difuzată în data de 3 septembrie 2012

Partea a 17-a:

Despre importanța îndrumătorului spiritual. În toate cazurile vizionarilor trimiși de Dumnezeu, Domnul Isus sau Sfânta Fecioară i- a îndemnat din start să-și aleagă un îndrumător spiritual. Continuarea prezentării aparițiilor de la Seuca.

Îi salut cu multă iubire pe stimații ascultători radio și continui de îndată cu descrierea evenimentelor de la Seuca, deoarece emisiunea de data trecută am încheiat-o exact cu relatarea experienței personale. Împărtășesc ascultătorilor toate acestea, ca să dovedesc că Dumnezeu întoarce totul spre folosul nostru, începând de la cele mai mici boacănă, până la cele mai mari păcate ale noastre, dacă ne convertim și rămânem statornici în iubirea Sa. Tocmai de aceea, nu există nici o situație de viață în care cineva ar putea spune că nici măcar Dumnezeu nu îl mai poate ajuta. Știu că există destul de mulți oameni care rostesc asemenea cuvinte în situații disperate, când în viața lor lucrurile iau o întorsătură nefavorabilă și povara crucii îi apasă cu greutate. Dar tocmai atunci nu este voie să spunem asta, stingând astfel acea licărire de speranță care și așa de abia pâlpâie. Ba, dimpotrivă, imediat trebuie să alergăm la Domnul pentru ajutor, pentru că, așa cum spune și psalmistul, El îl scapă pe cel drept din toate necazurile. Așadar, ca prim pas, trebuie să faci pocăință, adică să devii drept, pentru ca să poți experimenta minunile lui Dumnezeu. Sfântul Apostol Paul, în scrisoarea către romani, a spus așa: „Știm că toate conlucrează spre binele celor care îl iubesc pe Dumnezeu” (Rom 8,28).

Dar, după această scurtă introducere însuflețitoare, să purced la prezentarea aceluia scurt episod care s-a întâmplat cu mine și a cărei experiență îmi este întotdeauna de folos în recunoașterea vizionarilor adevărați.

Mi-aduc aminte, că în primul an de teologie am ridicat prea sus ștacheta exercițiilor ascetice și am făcut toate acestea pentru că am vrut să devin sfânt de la o zi la alta. Mi-am asumat

mortificări așa de mari, încât aproape mi-am pierdut vocația. Celui rău îi este totuna pe care parte reușește să te doboare. Pentru el este important să fii doborât la pământ.

Era în 1983, când comunismul era în agonie, și, de aceea, ei trebuiau să întreprindă totul pentru a se prezenta viabili, dându-se și la cele mai drastice și absurde îngrădiri economice. Așa s-a întâmplat că seara, după orele 21:00, nu mai vedeai nici o lumină, cu excepția flăcării palide și abia pâlpâinde a lămpii de petrol sau a lumânărilor. În magazinele alimentare nu găseai aproape nimic în afară de alcool, biscuiți și chibrituri. Sărăcia s-a accentuat tot mai mult și lupta pentru supraviețuire s-a întesit. Și la teologie s-a făcut simțită această degradare economică tot mai accentuată, în pofida faptului că parohiile mai înstărite dădeau o mână de ajutor în hrănirea teologilor. Niciodată în viața mea nu am mai mâncat atâta untură și varză ca la Alba Iulia. În ciuda acestui fapt eram fericit, pentru că știam că mi-am găsit locul și-L slujesc pe Domnul Isus și accept pentru El tot ceea ce experimentez. Așadar, este de înțeles că așteptam cu mare nerăbdare câte un pachet venit de acasă, care pentru mine sosea de regulă după ce ai mei tăiau porcul. Dar sosea întotdeauna înainte de Crăciun și de Paști.

Fiind Advent și, pregătindu-ne de Crăciun, exaltându-mă după pilda marilor sfinți, mi-a venit o idee genială, sau cel puțin așa am crezut eu. În curând sosește pachetul de acasă, ce mare ocazie de mortificare! Ce ar fi, dacă i-aș promite Domnului că nu voi gusta din conținutul pachetului de acasă, care era plin de bunătăți? Le-aș împărți pe toate între colegi și prieteni. În timp ce mă gândeam la asta în capelă, sufletul meu s-a umplut de bucurie: „Da, Doamne, promit să fac asta pentru Tine și pentru suflete”. Dar, pe măsură ce se scurgeau zilele de post ale Adventului și se apropia tot mai mult Sfânta sărbătoare a Crăciunului și, totodată, și ziua sosirii pachetului, în bucuria renunțării s-a amestecat și un pic de tristețe. Gândurile care îmi reveneau, deși nu foarte des, erau acestea: „Nu-i bine ceea ce faci, deoarece meniul zilnic este destul de sărac în calorii. Organismul tău are nevoie de bunătățile pline de calorii de acasă.”

În timp ce gândeam astfel, vedeam cu ochii sufletului conținutul pachetului pe care ai mei mi l-au descris amănunțit: friptură, cârnați, șuncă, chiftele și, apoi, o bunătate de cremes, dar, cu o voință de fier, am îndepărtat aceste gânduri spunând: „Pot deveni sfânt doar dacă accept mortificări și renunțări precum Sfântul Francisc, Sf. Benedict și alți sfinți care nu s-au cruțat pe ei înșiși în nici un domeniu”. Într-adevăr, voința, a cărei hrană este mortificarea regulată, fără antrenament face imposibilă sfințenia. Dar, baiul a fost că eu eram începător pe tărâmul vieții spirituale și mortificările pe care mi le-am asumat depășeau puterea mea spirituală. Aceasta a devenit imediat evident în timp ce planul s-a împlinit. În timp ce colegii mei au mâncat în fața mea întregul conținut al pachetului, fără ca eu să gust nici cea mai mică firimitură, sufletul mi-a fost străbătut de o adâncă tristețe și durere. Mi s-a făcut lehamite de toate, incluzând aici și viața spirituală și străduința mea către sfințenie. Iată că iese din nou în evidență disproporția, una dintre cele mai periculoase și perfide capcane ale satanei. Băgați de seamă că aceste principii sunt valabile în toate domeniile vieții, dar mai ales pe tărâmul vieții spirituale, adică nu este totuna, ce, pentru ce, când și cum facem.

Cred că nu trebuie să spun nimănui că tristețea mea a fost imediat observată de către colegii mei mai mari, cărora le-am destăinuit cu sinceritate motivele. „Bine te-a mai înșelat satana – a spus unul dintre ei. Altădată, dacă îți asumi asemenea mortificări, întâi sfătuiește-te cu îndrumătorul tău spiritual.” „Dar eu nici nu am îndrumător spiritual” – am răspuns. „Alege-ți unul și astfel îți va fi mai ușor și mai sigur să avansezi pe calea sfințeniei vieții”. Iată importanța îndrumătorului spiritual. Este pur și simplu de nelipsit în viața spirituală. Însuși Isus amintește de acest lucru spunând: „Cel care este propriul său conducător este ca și orbul care-l călăuzește pe cel nevăzător”.

Îndrumătorul spiritual, ca o persoană care vede lucrurile din exterior, recunoaște imediat capcanele celui rău, chiar dacă acesta se apropie prin lucruri bune, doar ca să te înșele. Nu există nici un vizionar ales de Dumnezeu, căruia, încă din primele momente, Domnul Isus sau Sfânta Fecioară să nu-i fi cerut să își aleagă un îndrumător spiritual.

În Medjugorje, încă din primele zile, Sfânta Fecioară i-a rugat pe vizionari să-și aleagă fiecare un preot drept îndrumător spiritual. Profeta irlandeză care primește mesajele referitoare la Marele Avertisment, a primit același îndemn de a-și alege un îndrumător spiritual. Este adevărat că a bătut din poartă în poartă, a colindat mai multe parohii, așa cum sincer a mărturisit în primul interviu realizat cu ea, până ce un preot a acceptat călăuzirea sa spirituală și care, de atunci, își face datoria într-un mod formidabil. Toată lumea știe că vizionara de la Seuca, Rozalia, a avut îndrumător spiritual, întrucât ea, la fiecare apariție, cerea binecuvântare asupra lui. După toate acestea, este evident că sunt suspecti vizionarii care nu au un îndrumător spiritual sau, dacă totuși au, însuși îndrumătorul spiritual este un presupus vizionar.

După această scurtă cateheză, revin la discuția purtată cu părintele László, pe care am început-o încă din emisiunea trecută și pe care acum o continui.

Așadar, l-am liniștit pe părintele László în mijlocul îndoielilor sale, spunându-i că după ce mă voi întoarce de la exercițiile spirituale voi merge până la Seuca și voi vedea la fața locului despre ce este vorba de fapt. Între timp, am alcătuit un chestionar format din aproximativ 25 de întrebări, ale căror răspunsuri le doream de la Rozalia.

Când am ajuns la parohia de la Seuca, Rozalia mi-a stat la dispoziție cu plăcere și nu a avut de obiectat nici despre înregistrarea audio a acestei discuții. Păstrez această înregistrare ca pe o relictă de valoare și încerc să o păstrez într-un loc sigur, pentru a nu ajunge în mâini neavizate. Este adevărat, nu a ajuns în mâini neavizate, însă, din cauza mutărilor succesive, s-a rătăcit pe undeva. Cei de acasă caută de zor această înregistrare, pentru a putea reda din ea în emisiunile viitoare. Și, de atunci, mă gândesc cu plăcere la acea primă întâlnire pe care am avut-o cu Rozalia care, mărturisind sincer, a lăsat în sufletul meu o puternică amprentă. Nu doar pentru faptul că m-a atins zâmbetul ei blând, smerenia sa profundă și inima sa deschisă, ci și pentru că, în urma răspunsurilor sale sincere și încrezătoare, am primit o certitudine că stau în fața unui profet adevărat al lui Dumnezeu. În mod interesant, încă de la prima

întâlnire, am bănuir că noi, sprijinindu-ne reciproc, trebuie să mergem mai departe mână în mână. Cred că am și făcut asta, mai ales ea, care s-a rugat continuu pentru mine, deoarece îi păsa de soarta mea și a postului Radio Maria. Cu ocazia aparițiilor, întotdeauna se interesa de mine, dacă se întâmpla să nu fiu de față. Data următoare când eram prezent, mă întreba drăguț și cu mult tact din ce motiv am lipsit. Gândindu-mă la aparițiile de la Seuca și, mai ales, la cele la care nu am fost prezent – deși, ca să fiu sincer, nu au fost prea dese aceste absențe – acum pot spune că dacă aș fi fost mai atent aș fi putut participa la toate. Dar asta este de domeniul trecutului.

Acum, gândesc și spun asta deseori, că pentru noi, ardelenii, este o datorie de prim rang să facem cunoscute mesajele de la Seuca într-un cerc cât mai larg și să trăim potrivit cu învățăturile cuprinse în acestea. Pentru asta să ne vină în ajutor cea Pururea Fecioară, Regina Luminii, și Rozalia care, sperăm, că acum o vede în mod direct pe Cea pe care a văzut-o sub forma unei statui și pe care doar a auzit-o.

Cu aceste gânduri, îmi iau rămas bun de la ascultători, dorindu-vă o săptămână binecuvântată.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 10 septembrie 2012

Partea a 18-a:

Prezentarea seriei extraordinare de evenimente de la Seuca

Îi salut cu multă iubire pe dragii mei ascultători, la sfârșitul lunii septembrie, și cred că nu doar eu mi-am adus aminte de poezia lui Petőfi Sándor, (Sfârșit de septembrie) ci și ascultătorii care cunosc puțin literatura maghiară. Deși aceasta este o poezie de dragoste, în care autorul îi spune iubitei sale Szendrey Julia, că iubirea sa va dura veșnic și o va iubi și dincolo de mormânt, primul vers, totuși, amintește de trecerea timpului, lucru destul de neobișnuit pentru o poezie de dragoste și care este mai degrabă un element nostalgic. După părerea mea și profețiile sunt așa, întrucât în mesaje figurează împreună trecutul, prezentul și viitorul, dar acest viitor nu este cel visat de om, nu este doar o însumare a unor realități îngădite de gândirea umană, ci, totodată, este și o realitate transcendentă, care pune în prim plan valorile veșnice. De aceea, în general, oamenii nu prea îndrăgesc profețiile, întrucât, de regulă, acestea se pun de-a curmezișul planurilor lor pământești nu tocmai salutare. De altfel, Dumnezeu tocmai asta dorește: să înalțe omul din îngrădirile materiale, din vederile sale obtuze, să-i ridice vălul de pe ochi pentru a recunoaște adevăratul țel al existenței sale. Totodată, profețiile ne îndreaptă atenția asupra valorilor veșnice, mai ales a iubirii și a atotputerniciei lui Dumnezeu, care singur poate reînnoi întreaga lume creată și firește că, în ea, reînnoiește și pe fiecare om.

După toate acestea, să vedem când și cum a început seria evenimentelor extraordinare de la Seuca.

Marian Rózsika, vizionara de la Seuca, s-a întâlnit pentru prima oară cu Sfânta Fecioară în data de 17 iunie 1995, în casa bunicii sale materno din Târnăveni. De mulți ani se frământa și se îngrijora din cauza orbirii cauzate de diabet și îi cerea mereu Fecioarei să o vindece, dar, dacă nu acesta ar fi planul lui Dumnezeu, atunci să-i redea lumina ochilor măcar atât cât să-l poată vedea din nou pe fiul său, Francisc, și pe rudele apropiate. Mai târziu, Rózsika a și primit acest dar când, printr-o

intervenție dumnezeiască extraordinară, și-a putut vedea fiul și rudele apropiate. Dar să nu anticipăm așa de mult, ci să vedem ce s-a întâmplat de fapt în aceea frumoasă zi de 17 iunie, în orele după amiezii.

„Eram culcată în pat și, necăjită, mă rugam Sfintei Fecioare să-mi redea vederea – povestește Rózsika cu cea mai mare sinceritate despre primele momente ale acestei aventuri cerești – când, deodată, am auzit un glas feminin care mi-a vorbit astfel:

– «De ce ești tristă?»

În această stare deprimată, nici nu am observat că a intrat cineva în camera mea. Am devenit mai atentă la sosirea musafirului când am auzit acest apel:

– «Nu fi tristă, pentru că Sfântul meu Fiu primește rugăciunile tale!»

Atunci, emoționată și consternată am întrebat:

– «Doar nu cumva ești tu, Măicuța mea?»

Atunci a venit răspunsul surprinzător:

– «Da, fiica mea, eu sunt!»

Închipuiți-vă doar simțământul care m-a umplut atunci. Minute în șir nu am putut spune nimic din cauza hohotelor de plâns. Sfânta Fecioară, la cererea mea repetitivă mi-a spus:

– «La timpul potrivit voi răspunde cererii tale.»

Așteptarea mea a durat luni de zile, până când a sosit răspunsul Sfintei Fecioare.

– «Deschide la întâmplare Evanghelia care-ți este la îndemână, și una din rudele tale să citească pasajul pe care, în orbirea ta, îl indici cu degetul tău!»

Totul s-a petrecut așa cum mi-a spus dinainte Sfânta Fecioară. Sora mea mai mică, Edit, a văzut înaintea sa capitolul 9 al Evangheliei după Sf. Ioan, deoarece acolo a fost locul unde mi-am pus degetul, pasaj pe care nu l-am citit niciodată în viața mea și nici nu l-am auzit. Această pericopă minunată vorbește despre vindecarea orbului din naștere. După ce sora mea Edit a citit cele 41 de versete ale acestei parabole, sufletul meu s-a umplut de o pace pe care nu am mai experimentat-o niciodată. Această minune cristică a avut o influență hotărâtoare în viața mea pământească și în cea veșnică. Dintr-o dată, am devenit fericită. Nici astăzi nu reușesc să pricep cum de am găsit în

acest pasaj evanghelic deplina consolare a orbirii mele definitive. La auzul acestor cuvinte ale lui Isus, până atunci necunoscute mie, am înțeles de ce a trebuit să orbesc. Atunci am înțeles că orbirea nu înseamnă cea mai mare nenorocire omească și că nu trebuie să îmi fie rușine atunci când, în autobuz sau în tren, mi se oferă locul, cu cuvintele: «Sărmana, e oarbă...».

Atunci, în lumina cuvintelor lui Isus, lupta mea interioară s-a terminat. Până atunci, lăsam să treacă timpul în întunecimea zilelor, așteptând o minune a recăpătării vederii. Inima mea nu a reușit să se resemneze cu această pierdere de neînlocuit, gândind că, în timp ce alții dețin darul fizic al vederii, pentru mine, lumina pământească a fost îngropată.”

Iar acum, în încheiere, aș dori să dau citire scrierii referitoare la această temă, a dr. Molnár Gyula, renumit mariolog, pe care noi îl numim doar simplu, nenea Gyula, și de care mă leagă o strânsă prietenie, care a luat ființă tocmai datorită Seucăi. El a transcris un pic, în mod liric, cuvintele simple ale lui Rózsi, transpunându-le în serioase adevăruri teologice. Citez:

„Pentru mine, lumina pământească a fost îngropată. Și, întrucât eu am fost cu adevărat singura care purtam doliu, în tragedia îngropării vederii mele, plângeam, și mult am mai plâns. Nimeni nu-i poate reproșa celui în haine cernite, aflat la marginea mormântului, că plânge neconsolat, că plânge în hohote. De unde veneau noi și noi lacrimi? De aceea, ca un sărman păcătos, am cerut, în rugăciune, ca minunea redării vederii să se petreacă din nou și în viața mea. Mă însuflețea speranța celor care așteaptă o minune. După mintea mea, știam că urmarea diabetului meu insulino-dependent pe care-l dobândisem încă din copilărie va fi moartea vederii și, potrivit științei medicale actuale, nu există înviere. Firește că inima mea nu a fost convinsă de aceste subterfugii. Cuvântul lui Isus adresat fariseilor plini de mândrie și învățătura Lui minunată mi-a adus răspuns la întrebarea, la dorința adresată Maicii Sfinte, visul meu, năzuința mea, acea lumină supranaturală primită în dar, în care nu există zori de zi și nici miez de noapte. La sfârșitul lungului capitol evanghelic mi s-au deschis ochii sufletești. Acea lumină îmi face viața fericită.”

Și eu doresc, dragi ascultători, ca această lumină, Lumina lui Cristos, să vă înfrumusețeze și să vă facă viața fericită, în pofida numeroaselor neazuri cu care ne confruntăm zi de zi. Nu avem voie să uităm ceea ce ne-a spus clar Domnul Isus: cine vrea să meargă după El, să-și ia crucea în fiecare zi și așa să-L urmeze. Ce fel de cruce dă El fiecăruia? Este o altă problemă. Esențial este să o purtăm cu credință, cu iubire și cu acea speranță vie care ne va deschide cândva poarta fericirii veșnice.

Cu aceste gânduri, eu îmi iau rămas bun, urând dragilor ascultători o nouă săptămână binecuvântată.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 24 septembrie 2012

Partea a 19-a:

Dumnezeu pregătește întotdeauna terenul și pe vizionari. Cronologia evenimentelor de la Seuca. Mesajul aparițiilor de la Seuca, 5 secrete comunicate, și mesajul Marelui Avertisment.

Îi salut cu multă iubire pe dragii radio-ascultători, cu ocazia prezentării seriei de apariții de la Seuca și, încă de la bun început, v-aș atrage atenția asupra minunatei pedagogii a lui Dumnezeu, care izvorăște întotdeauna din iubire, întrucât Dumnezeu este Iubirea însăși și, printre însușirile Sale, pe primul loc se află răbdarea, urmată apoi de tact. Referitor la aceasta, recomand citirea capitolului 13 din prima Scrisoare către Corinteni.

În cazul tuturor aparițiilor, incluzând aici și pe cele de la Seuca, Dumnezeu pregătește întotdeauna terenul și-i pregătește și pe vizionari. Așadar, să vedem, pe scurt, cronologia evenimentelor și, între timp, să admirăm metoda pedagogică a lui Dumnezeu și să învățăm din felul în care se apropie El de făpturile Sale cu o iubire nemărginită.

În anul 1995, Rózsika se afla la bunica ei din Târnăveni. Rugăciunile sale de multe ori se întindeau până târziu în noapte.

„Asaltam mereu Cerul cu rugăciunile mele – a recunoscut mai târziu sincer Rózsika – ca să-mi recapăt vederea pe care am pierdut-o în 1992”.

În luna ianuarie a anului 1995, în al treilea an de la pierderea vederii, a văzut o lumină roșie, pe care nu a putut-o asemui nici unui fel de lumină naturală. Această lumină îi apărea de mai multe ori pe zi și a durat până în 17 iunie, când, pentru prima dată, a auzit glasul Sfintei Fecioare.

În data de 8 decembrie a aceluiași an, la orele 11 din noapte, într-o lumină cerească, i-a apărut o statuie a Fecioarei, de aproximativ 75 de cm. Pe capul Mariei se afla o coroană formată din 12 stele, iar deasupra ei era o stea mare, din care se revărsa asupra statuii o lumină atât de puternică încât aceasta abia se mai putea distinge.

Preafericita Fecioara Maria îi apărea Rozaliei de trei ori pe an sub această formă a unei statui de lumină. Între anii 1995-1998 au avut loc doar apariții particulare, despre care nu a avut voie să vorbească în mod public. În acești trei ani, Sfânta Fecioară a învățat-o și a pregătit-o pentru împlinirea vocației sale de vizionară. În data de 4 noiembrie 1998, la orele 11 noaptea, a avut loc, în casa părintească, prima apariție publică de la Seuca. La această apariție au fost prezenți, în afară membrilor familiei, și câțiva vecini și prieteni. A doua apariție s-a petrecut la 21 martie 1999, la 11 noaptea, tot în casa părintească, în prezența a aproximativ 35 de persoane. La această apariție a fost prezent și părintele György István, parohul din Târnăveni care, mai târziu, a devenit confesorul și îndrumătorul spiritual a Rozaliei.

„La rugămintea noastră – spune Rózsika – Sfânta Fecioară a acceptat ca, de acum înainte, apariția să fie la ora 5 după-amiaza”.

În data de 17 iunie 1999 apariția s-a petrecut în curte, în prezența a aproximativ 200 de persoane. Apoi, cu aprobarea prealabilă primită din partea arhiepiscopului de Alba Iulia, vizionara a cerut Sfintei Fecioare ca aparițiile să aibă loc de acum înainte în biserica romano-catolică. La 4 noiembrie 1999, apariția s-a desfășurat deja în biserică, în prezența a 1500 de persoane. Din acest moment, urma ca aparițiile să se desfășoare fie în biserică, fie în curtea acesteia. Durata fiecărei apariții era de aproximativ 10-15 minute.

Ultima apariție a avut loc în data de 17 iunie 2005, în prezența a 120 de preoți și 25.000 de pelerini, prilej în care Sfânta Fecioară i-a vorbit lui Rózsika în limba maghiară. Și mesajul a fost dat în aceeași limbă. Sfânta Fecioară a declarat atunci că, aici la Seuca, numele ei este Regina Luminii.

La Seuca au avut loc în total 23 de apariții publice ale Sfintei Fecioare și, de fiecare dată, au fost primite și mesaje. De 22 de ori Sfânta Fecioară a vorbit în românește, iar ultima dată a vorbit în limba maghiară.

Conținutul mesajelor se potrivește în mare măsură cu cel al altor mesaje din alte părți ale lumii, accentuând de fiecare dată

importanța convertirii, folosirea cu regularitate a instrumentelor de har dătătoare de viață și care ne întăresc pe această cale.

Sfânta Fecioară ne zorește la rugăciunea zilnică; ziua noastră trebuie întrețesută cu rugăciune, iar din rugăciunile noastre nu poate lipsi Rozarul.

În viața spirituală, postul este indispensabil. Toate acestea trebuie oferite Domnului cu inima curată. De aceea, Sfânta Fecioară urgencează participarea la spovada regulată și la alte forme de căință, pentru ca omul să-și trăiască viața de zi cu zi cu inima curată. Despre aceste instrumente de har putem afla mai mult din cărțile de catehism sau din emisiunile mele mai vechi, pe care le găsiți pe site-ul www.masodikeljovetel.hu.

În ceea ce privește aparițiile de la Seuca, aș dori să mai ating încă două subiecte foarte importante. Primul este despre cele 5 secrete, iar al doilea este despre mesajul Marelui Avertisment, care s-a făcut auzit la Seuca, pentru prima dată, în ziua de 21 octombrie 2000.

Să vedem mai întâi secretele. Sfânta Fecioară i-a încredințat vizionarei 5 secrete, între anii 1999 și 2000, pe care ea a trebuit să le facă publice la o dată stabilită.

Iată secretele în ordinea lor cronologică.

Primul secret: Vor avea loc catastrofe naturale mai dese și mai mari decât au fost până acum. Trebuie să ne așteptăm la foamete, respectiv la boli incurabile.

Al doilea: Vor avea loc incendii, inundații, secetă și mari cutremure.

Al treilea: mulți copii sub 7 ani vor muri.

Aceste prime trei secrete sunt valabile pentru întreaga omenire, firește, doar în cazul în care lumea nu se convertește. Iată de ce vizionarii ne zoresc la convertire. Sfânta Fecioară a spus la Medjugorje unui grup de pelerini care au întrebat-o la un moment dat despre viitor:

„Dragii mei copii, nu uitați că viitorul depinde de convertirea voastră”.

Al patrulea secret sună așa: Încet-încet, în inimile oamenilor se stinge iubirea. România va fi zguduită de un mare eveniment și va curge mult sânge nevinovat dacă oamenii nu se convertesc.

Al cincilea secret: „Va veni vremea când Biserica va fi cântărită, pusă în balanță, când preoții vor rătăci și vor îmbrățișa o cale care îi duce la pieire. Când va părea că totul se prăbușește, atunci Biserica va învinge, pentru că va veni un papă pe nume Petru, care va conduce Biserica pe calea biruinței”. A daug doar că acest ultim secret, cel de-al cincilea, vizionara a avut permisiunea să îl divulge doar în data de 4 aprilie 2004.

Acum să vedem profețiile despre Marele Avertisment, și găsim foarte multe materiale pe internet legate de acest subiect. Aproape fără nici o excepție, toți vizionarii contemporani vorbesc despre Marele Avertisment, iar în ultimul timp informațiile legate de acest subiect abundă și în mass-media.

De Marele Avertisment, la care s-a făcut referire în mai multe profeții din ultimele secole, și despre care Sfânta Fecioară vorbește în mod accentuat și amănunțit la Garabandal, în Spania, mulți nici nu au auzit vreodată. Este și firesc, întrucât majoritatea oamenilor nu au de unde să afle despre asemenea lucruri sau altele asemănătoare, poate doar din media sau de la cei responsabili din Biserică. Da, noi preoții ar trebui să vorbim despre asemenea lucruri, potrivit voinței clare a Domnului Isus și a Sfintei Fecioare, ca să facem cunoscut oamenilor aceste mesaje, dar mai ales celor pe care Dumnezeu ni i-a încredințat.

La Seuca, Sfânta Fecioară a vorbit pentru prima dată despre Marele Avertisment în data de 21 octombrie 2000. Iată mesajul, în întregime:

„Dragi copii! Vă mulțumesc că ați răspuns la chemarea Mea, prin această fiică a Mea. Dragi copii, vă cer să vă rugați, să vă rugați, să vă rugați. Să-L căutați, să-L căutați, să-L căutați cât mai des pe Fiul Meu Cel Sfânt în Sfânta Euharistie. Dragi copii, vă cer să faceți novene și să vă rugați pentru intenția Mea. Vă cer să postiți, să vă spovediți și să vă împărtășiți. Dragi copii, fiți foarte atenți, se apropie avertismentul cel mare. Nu vă temeți, pentru că eu sunt cu voi. Dragi copii, ascultați acest mesaj, practicați-l și trăiți-l. Mai este puțin timp. Nu fiți triști, pentru că se apropie glorificarea Inimii Mele Neprihănite.”

Aș nota aici (și, după părerea mea, aceasta este și o dovadă puternică, care vine să întărească aparițiile de la Seuca), că vizionara Rózsika nu a auzit niciodată de Marele Avertisment sau despre triumful Inimii Neprihănite a Sfintei Fecioare. Despre toate acestea a auzit pentru prima dată de la Sfânta Fecioară, iar, mai târziu, a primit lămuriri de la preoți.

Dacă dragii ascultători au fost atenți, Sfânta Fecioară a accentuat în mod deosebit acest mesaj, spunând: fiți foarte atenți la acest mesaj și păstrați-l cu grijă, pentru că timpul este scurt. Și, într-adevăr, timpul fiind foarte scurt, nici eu nu voi intra în amănunte în ceea ce privește aparițiile de la Seuca, deși s-ar putea spune încă foarte multe, ba mai mult, chiar ar trebui spuse, ci aș începe să fac cunoscute mesajele Marelui Avertisment, pentru că Domnul Isus, în repetate rânduri, ne-a cerut nouă, preoților și episcopilor, să facem cunoscute urgent aceste profetii credincioșilor noștri, respectiv celor ce ne sunt încredințați, ca să se poată pregăti pentru viitor – primul pas al acestei pregătiri fiind convertirea.

Săptămâna viitoare, începând de luni, voi vorbi despre mesajele Marelui Avertisment, și pentru ca stimații ascultători să înțeleagă mai bine cele despre care voi vorbi, le recomand mărturia personală a profetei irlandeze, respectiv relatarea ei despre această serie de evenimente extraordinare.

Îndemn pe toată lumea să se ostenească și să asculte relatarea acestei foste femei de afaceri irlandeză, pe care Dumnezeu a ales-o să pregătească lumea pentru acest mare eveniment, Marele Avertisment, care, potrivit spuselor Domnului Isus, este cea mai mare intervenție a Milostivirii lui Dumnezeu de la Înviere încoace, în favoarea mântuirii oamenilor.

Cu acestea, îmi iau rămas bun de la dragii mei ascultători și doresc ca relatarea sinceră a vizionarei, în care creionează în mod emoționant prima ei întâlnire cu Domnul Isus, ca moment hotărâtor al convertirii sale, să fie și pentru dumneavoastră un moment de neuitat al unei convertirii sincere.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 1 octombrie 2012

Partea a 20-a:

Există profetii și revelații credibile? Principalele semne de recunoaștere a profetiilor adevărate. Dumnezeu nu doar trimite profeti, ci, de fiecare dată, dovedește și veridicitatea lor. Prezentarea mesajelor cunoscute sub numele „Marele Avertisment”.

Îi salut cu multă iubire pe dragii radio-ascultători, cu ocazia unei noi emisiuni „Deschidere către lumea aparițiilor”. În următoarele ediții ne vom ocupa de mesajele cunoscute sub numele de Marele Avertisment, mesaje care, aproape miraculos, s-au răspândit într-un timp foarte scurt în întreaga lume.

Trecând peste minunea răspândirii foarte rapide, ne întâlnim cu un alt fapt, aș putea spune, ieșit din comun, și anume, munca jertfelnică a voluntarilor din întreaga lume, care lucrează gratuit și se străduiesc zilnic ca aceste mesaje importante să fie cunoscute cât mai repede de toată lumea într-un cerc cât mai larg. Așa cum vom vedea în mesaje, însuși Domnul Isus cere tuturor să-și asume o parte din această uriașă lucrare mondială de salvare a sufletelor.

Știu că multora nu le lipsește bunăvoința și disponibilitatea de a munci, însă se îndoiesc în ceea ce privește veridicitatea mesajelor, ținându-se deocamdată departe de tot ceea ce înseamnă asumarea unei părți din lucrare și, firește, de a acționa conform celor cerute în mesaje. Tocmai de aceea, înainte de toate trebuie să ne convingem că aceste mesaje sunt credibile, adică sunt de la Dumnezeu.

În această privință, un rol îl avem în primul rând noi, preoții, întrucât Domnul ne-a chemat tocmai pentru a conduce sufletele ce ne sunt încredințate pe calea cea dreaptă, potrivit voinței lui Dumnezeu. Noi, preoții și teologii, dispunem de o cunoaștere adecvată și suntem înzestrați cu harurile necesare ca să-i putem deosebi pe profetii adevărați de cei falși și, totodată, ca să putem stabili proveniența mesajelor. Ca buni păstori, noi trebuie să paștem turma pe plaiurile înverzite și răcoroase ale

învățăturilor dumnezeiești și, totodată, să o păzim de atacurile lupilor și ale hoților. Turma se poate rătăci ușor, mai ales în ceea ce privește profețiile, dacă noi, păstorii, nu avem grijă de ea. Cel rău nu doarme, „ci dă târcoale, răcnind ca un leu, căutând pe cine să înghită” – scrie sfântul Petru în prima sa scrisoare. El aruncă și sămânța îndoielii în sufletele noastre, pentru ca noi să respingem și să negăm profețiile adevărate, împiedicând astfel convertirea oamenilor și salvarea sufletelor. Da, pentru că adeseori Domnul Isus și Sfânta Fecioară subliniază faptul că aceste mesaje au fost date cu scopul de a ne trezi sufletele din somnolență și de a le salva.

Referitor la acea declarație mult uzitată că, „eu nu am nevoie de profeții, mie îmi ajunge Biblia”, trebuie precizat un lucru. Fiecare om are nevoie de profeții, de harurile extraordinare ale lui Dumnezeu, deoarece care dintre noi poate spune despre sine că el este deja desăvârșit, că nu mai are nevoie de nici un har de la Dumnezeu, așadar, nici de aceste profeții? Dacă cineva ar gândi așa, singur s-ar da de gol și s-ar vădi trufia lui și lipsa de smerenie și de cunoaștere, pentru că un muritor de rând are nevoie de harurile obișnuite și ieșite din comun ale lui Dumnezeu, în fiecare clipă, pentru a crește într-un mod adecvat în viața de sfințenie, deoarece, din păcate, doar foarte puțini cresc într-un mod corespunzător pe calea desăvârșirii. Aceste haruri extraordinare sunt capabile să-l convertească și pe cel mai îndărătnic om, iar pe cei care au pășit deja pe calea credinței să îi umple de o nouă putere, de un nou avânt.

Cel care a fost deja la Medjugorje sau în alt loc înzestrat cu haruri deosebite, știe despre ce vorbesc, deoarece care dintre noi ar îndrăzni să spună despre sine că este suficient de puternic și de însuflețit în slujirea Domnului?

Sfântul Apostol Paul care, într-adevăr, era înaintat atât în cunoaștere, cât și în sfințenia vieții, i-a primit cu bucurie pe profeți, ba mai mult, a acceptat și profețiile referitoare la el (vezi capitolul 21 din Faptele Apostolilor). Așadar, dacă cineva spune că nu are nevoie de niciun profet sau profeție, exact prin aceasta se vădește că acea persoană are cea mai mare nevoie de acestea, întrucât omul poate face o asemenea declarație doar

din neștiință sau din mândrie. Omul smerit primește cu plăcere darurile lui Dumnezeu, fie ele din categoria celor obișnuite sau a celor ieșite din comun, ba chiar se bucură de ele, deoarece știe că Dumnezeu face toate acestea spre folosul nostru și este sigur de faptul că aceste haruri extraordinare îi călăuzesc pe foarte mulți oameni spre credință, printre ei fiind poate tocmai membri de familie, rude sau prieteni.

Încă un principiu pentru cei care pun sub semnul întrebării dreptul la existența mesajelor, respectiv al necesității lor: Dumnezeu este singurul care niciodată nu face nimic în zadar. În schimb noi, oamenii, da.

Există profeții și apariții adevărate? Da, există. Iar dacă este așa, atunci înseamnă că fiecare om, fără nicio excepție, are nevoie de ele, pentru că aceste haruri, așa cum am spus puțin mai devreme, îl ajută pe fiecare om pe calea spre desăvârșire. Repet, nimeni nu poate spune că el este deja desăvârșit, că nu poate înainta și mai mult pe această cale, întrucât desăvârșirea spirituală se dezvoltă până în clipa morții. Este o altă chestiune faptul că unii nu simt această nevoie.

După această scurtă introducere, acum să vedem care sunt semnalmentele principale și sigure ale profețiilor adevărate. Un lucru, însă, nu avem voie să uităm, și, anume, că Dumnezeu nu doar trimite profeți, ci, de fiecare dată, dovedește și autenticitatea lor. Iar noi nu avem decât să le recunoaștem și să le acceptăm cu iubire. Acum, voi încerca să mă apropiez de această temă din perspectiva omului de rând, întrucât mulți nu au posibilitatea să se întâlnească cu vizionari, să stea de vorbă cu ei sau să-i vadă în extaz și, cu atât mai puțin, să fie părtași la anumite evenimente miraculoase sau să fie martori oculari ale unor semne extraordinare, care, ele, în sine, au putere doveditoare, ca ei să accepte că profețiile sunt credibile. Pentru ei, așadar, rămân mesaje sau, eventual, atitudinea pozitivă și încredințarea a altor persoane față de mesaje.

De altfel, mesajele însele sunt dovezi suficiente cu privire la stabilirea provenienței lor, și, anume, că nu sunt o născocire a minții umane și cu atât mai puțin a satanei. Însuși Domnul Isus spune de mai multe ori, că din conținutul mesajelor și din rugăciunile date, se poate stabili cu exactitate proveniența

mesajelor. Primul și cel mai importat criteriu este concordanța dintre învățătura Bisericii și conținutul mesajelor, adică ele să nu conțină erori de credință sau de etică. Un semn bun este dacă mesajele ne îndeamnă la cinstirea sfinților, la rugăciune, la pocăință, la smerenie, la ascultare și mai ales la primirea Sfințelor Sacramente. După roade îi veți cunoaște, spune Domnul Isus. Un semn bun îl reprezintă faptul că aparițiile au ca rod convertiri, spovadă, împărtășanie, pacea sufletească.

Cu ocazia jubileului de 100 de ani al aparițiilor de la Lourdes, papa Ioan al XXIII-lea a spus, într-un discurs difuzat prin radio, că aparițiile slujesc nu pentru întemeierea unei noi credințe, ci pentru îndrumarea faptelor oamenilor.

Cred că la aceasta se referă și punctul 67 din Catehismul Bisericii Catolice, care spune clar că țelul revelațiilor particulare nu este acela de a corecta sau a completa revelația definitivă a lui Cristos, ci reprezintă un ajutor pentru ca să o trăim mai profund, într-o perioadă istorică dată. De asemenea, ne vin în ajutor și în recunoașterea semnelor timpurilor și să acționăm potrivit acestora.

Astăzi, când lumea se bălăcește în putreziciunea păcatului și construiește una după alta sisteme legislative păcătoase, Tatăl Ceresc nici nu ar fi un Dumnezeu iubitor dacă nu ar interveni în scopul împiedicării acestei autodistrugerii, pentru că, ceea ce se petrece aici – spune René Laurentin – este autodistrugere. În timp ce noi, catolicii, adesea strâmbăm din nas și ne închidem în fața profețiilor și a aparițiilor, mulți dintre protestanți și dintre necredincioși le iau în serios și se convertesc.

Să ascultăm ce declară un creștin evanghelic despre aparițiile mariane:

„Noi, creștinii evanghelici, am putea oare să trecem plini de prejudecată și părtinitori pe lângă aceste lucruri, fără a ne opri și a le cerceta într-un mod serios? Nu ar fi oare aceasta o atitudine periculoasă pentru noi? Nu ne-am asuma, oare, prin asta, o responsabilitate teribilă? Dacă Maria apare și vorbește lumii, asta se poate întâmpla doar prin voința lui Dumnezeu. Nu ar fi, oare, o eroare fatală dacă ne-am închide în fața acestor apariții?” – întrebă din nou acest autor evanghelic.

Acea frază, des utilizată, care afirmă că tu te poți mântui și fără să accepți aparițiile de la Lordes, Fatima, Betania, etc., apariții asupra cărora Biserica și-a dat binecuvântarea, este o declarație prostească, deoarece aceste apariții, așa cum am creionat un pic mai sus, nu ne dau o învățătură nouă, nici nu completează tezaurul de credință cu o învățătură nouă. O, nu, ci doar ne atenționează că nu ne trăim deloc credința sau o facem doar superficial. Și dacă, totuși, ne luăm în serios credința și toate împrejurările vieții noastre le potrivim conform acesteia, atunci noi trăim, în același timp, aceste profeții care – repet – de fiecare dată încurajează și urgentează învățătura lui Cristos și o indică drept singura cale adevărată de viață.

Un alt lucru important, pe care niciodată nu este permis să-l scăpăm din vedere, este că Maica aparițiilor, Sfânta Fecioară Maria, este întotdeauna aceeași, indiferent unde apare în lume. Nu există separat o Fecioară de la Lourdes, una de la Fatima, una de la Medjugorje etc., ci Ea este aceea despre care citim în Sfânta Scriptură; Cea căreia i-a apărut Arhanghelul Gabriel și care i-a spus lui Dumnezeu acel „Da”, nu doar în momentul zămislirii, ci și sub cruce. Ea este Mama lui Dumnezeu, care dă acum ocol întregului pământ ca să-i salveze de la osândă pe copiii ei sufocați în păcat și care, totodată, vine și la tine și-ți cere să o ajuți să salveze suflete, în cazul în care tu, deja, ești destul de puternic sufletește ca să te implicii în această lucrare. Dacă, însă, nu ești pregătit, atunci urmează acel program pe care ți-l prezintă prin intermediul mesajelor, ca să te întărești și să devii apostolul plin de râvnă al noilor timpuri.

În ceea ce privește mesajele Marelui Avertisment, eu până acum nu am găsit în ele nicio eroare de credință sau de etică. Este adevărat că mesajele sunt extraordinare, nu doar datorită conținutului lor, ci și a rapidității cu care s-au răspândit și au devenit cunoscute în întreaga lume. Acest fapt este amintit de însuși Domnul Isus în unele mesaje. În timp ce Medjugorje și alte locuri de pelerinaj au devenit cunoscute în lume în 25-30 de ani, mesajele Marelui Avertisment au devenit cunoscute în întreaga lume doar într-un an și jumătate.

„Fiica Mea” – a spus Domnul Isus vizionarei – „să nu crezi că ai atins toate acestea din propria-ți putere. Nu, toate acestea

sunt opera Duhului Sfânt, care lucrează acum într-un mod extraordinar în întreaga lume. Tocmai de aceea nimeni nu va putea împiedica această lucrare.”

Cei care ascultă cu regularitate postul Radio Maria, știu că săptămâna trecută, de trei ori am difuzat relatarea vizionarei care, cu o sinceritate de copil, ne dezvăluie întâmplările extraordinare ale acestei aventuri Dumnezeiești. Cei care și-au dedicat un pic de timp ca să asculte acest interviu, se pot convinge că este vorba despre o persoană sincer uimită, am putea spune consternată, de intervenția extraordinară a lui Dumnezeu, o persoană care nu mergea cu regularitate la biserică, ba mai mult, a ajuns până-n punctul în care era gata să-și piardă credința.

În relatare apare, iar și iar, descoperirea minunată a adevărului, problema efectului reciproc dintre subiect și mesaj, respectiv cea a scrierii și transmiterii mesajului care depășește capacitatea subiectului. Merită observată lupta interioară a primilor pași, atunci când vizionara aproape renunță din cauza unui șir de împotriviri, dar care, apoi, datorită unei noi puteri a harului, o ia de la început și, ascultând, continuă misiunea pe care i-a încredințat-o Domnul Isus.

În mai multe rânduri, am avut posibilitatea să vorbesc cu vizionari care, de fiecare dată, au povestit că, în perioada de început a aparițiilor, satana, prin diferite metode, a încercat să iște îndoială în suflet, chinându-i foarte mult. Tocmai de aceea, apariția cere vizionarilor să își aleagă un îndrumător spiritual care, în strânsă legătură cu ei, îi ajută nu doar să discearnă duhurile, ci îi ajută și în înaintarea lor spirituală. Apariția, în viața vizionarilor, nu reprezintă doar o experiență covârșitoare, ci ea devine și un mijloc al unei transformări uriașe.

În scopul unei mărturii credibile, vizionarii trebuie să învețe să umble pe calea sfințeniei cu ajutorul și cu folosirea regulată a instrumentelor de har. Rugăciunea, postul, spovada, împărțășania și multe alte instrumente mijlocitoare de har nu pot lipsi din viața lor. Prin acestea, ei devin puternici, pentru ca, învingând toate atacurile, să poată îndeplini misiunea ce le-a fost încredințată.

Și noi trebuie să facem același lucru, pentru a putea recunoaște semnele timpurilor, pentru a putea să-i primim cu bucurie pe profeții lui Dumnezeu și, împreună cu ei, braț la braț, să înaintăm în interesul salvării sufletelor.

În încheiere, vă supun atenției al doilea interviu realizat cu profeta irlandeză.*

Cu aceasta, eu îmi iau rămas bun, dorindu-vă o pregătire mântuitoare pentru Marele Avertisment.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 8 octombrie 2012

* Primul interviu realizat cu vizionara, de redactorii Radio Philadelphia, îl veți găsi la sfârșitul cărții, înainte de cuprins – n.tr.

Al doilea interviu realizat cu Maria numită după Milostivirea Divină

Întrebările au fost alcătuite de către părintele Selymes József, în luna noiembrie a anului 2011.

Lăudat fie Isus Cristos!

Părintele Selymes József îi salută cu mare dragoste pe toți cei care vor asculta înregistrarea de față...

Acest interviu, pe care l-am realizat cu vizionara, este cel de-al doilea și, totodată, și ultimul, întrucât vizionara a decis ca, deocamdată, să încheie cu declarațiile făcute prin intermediul mass-media. Nu ascundem faptul că acest interviu s-a născut tocmai din pricina atitudinii sceptice a multor oameni, care au mari rezerve legate de profesiunile Marelui Avertisment.

În timp ce mă gândeam la acești frați sceptici, mi-a venit în minte următorul pasaj din Sfânta Scriptură. Când și-a făcut apariția, Ioan Botezătorul a produs o mare surpriză, deoarece trecuse deja o mare perioadă de timp de când Dumnezeu nu mai trimisese poporului ales profeți. Este de înțeles de ce mesajul urgent și hotărât al Botezătorului a produs mare vâlvă, atât în rândul poporului, cât și în cercul conducătorilor religioși. Se făcuseră multe presupuneri în ceea ce privea persoana lui Ioan Botezătorul. Mulți credeau că el este Mesia. În schimb, în acest caz, înalții prelați și fariseii au procedat foarte corect atunci când au mers la Ioan Botezătorul și l-au întrebat pe el personal: „Cine ești tu? Ce ne spui despre tine?”

Chiar eu însumi am aplicat această metodă în ceea ce o privește pe profeta irlandeză, adică am mers la izvor ca să scot apă curată. În mi-nutele următoare să ascultăm, așadar, ce ne dezoăluie izvorul despre el însuși și despre băutura plină de viață care răcorește sufletul, adu-când speranță și alinare, adică despre mesaje și, mai ales, despre planurile apropiate pe care le are Dumnezeu cu noi.

Lilla: Vă salut cu dragoste, Maria dragă, în numele părintelui Selymes József și al meu personal. Eu mă numesc Lilla și acum îndeplinesc rolul de traducător. Întrebările pe care vi le

voi pune sunt alcătuite de părintele Selymes. Așadar, spunând mai pe scurt și un pic mai în glumă: eu acum sunt vocea feminină a părintelui Selymes József, de aceea și întrebările vi le voi adresa la persoana întâi.

În preambul, mai doresc doar să spun că acest interviu este o lucrare a Providenței care ne călăuzește către persoane și grupuri, prin intermediul greutăților și al suferințelor. Eu de mult m-am decis să răspândesc aparițiile și profețiile adevărate, dar trecând dincolo de faptul că Domnul cere în mod explicit acest lucru de la creștini, mi-am asumat rolul – ca după o cercetare amănunțită, firește – să răspândesc și mesajele urgente ale Marelui Avertisment.

Dar, din păcate, în ceea ce privește mass-media, mă lovesc de obstacole, întrucât ei ar dori informații mai amănunțite despre persoană, despre date și despre împrejurările date. Au obiecții de genul: nu știm cine este această persoană, în ce oraș locuiește, din care dieceză face parte, cine îi este episcopul, cine îi este îndrumătorul spiritual, fiindcă oricine poate întreține un website.

Firește că întrebările la care nu puteți răspunde deocamdată rămân fără răspuns, însă aș dori să le dezvoltăți pe cele care pot primi un răspuns. Interviul realizat de către postul de radio din Philadelphia ne este cunoscut, de aceea, nu vă voi întreba despre temele discutate acolo, în schimb voi cere unele explicații mai exacte la câte un punct din declarațiile făcute cu acel prilej.

După această scurtă introducere, să vină prima întrebare. Știm deja că locuiți în Irlanda. Putem afla eventual și numele orașului?

Maria: Nu, din păcate nu vi-l pot spune! Nu vreau să fiu rea, dar am fost deja amenințată, de aceea siguranța mea a devenit o problemă, și trebuie să-mi protejiez și familia. Și nici nu aș dori nici o reclamă, nici pentru mine și nici pentru familia mea; nu am năzuit niciodată să fiu în centrul atenției. Eu cred că mesajele sunt mult mai importante decât unde locuiesc eu. Pe de altă parte, arhiepiscopul știe foarte bine cine sunt, la fel și preoții. Cercetarea mesajelor a început deja din luna februarie și vă pot spune numele preoților, oricând doriți să vor-

biți cu ei, dar nici identitatea lor nu o voi dezvălui în fața mass-media. Nu aș dori sub nici o formă să atrag atenția asupra persoanei mele, pentru că, dacă aș fi vrut acest lucru și aș fi dorit să apar în mass-media, atunci aș fi ieșit din anonimat, dar nu pot face încă asta: nu sunt încă pregătită.

Lilla: Așadar nu ne puteți spune nici dieceza de care aparțineți sau, eventual, numele episcopului?

Maria: Vă pot spune, dar numai personal, dacă părintele dorește cu adevărat să știe, însă, ca să vă mărturisesc adevărul, vor trebui să treacă ani până ce vor fi luate niște decizii. Am fost întrebată despre foarte multe lucruri și sunt mulți preoți și episcopi care cred în veridicitatea mesajelor, dar sunt și mulți preoți și episcopi care nu cred. Cu timpul se va descoperi care este adevărul. Dar eu sunt deschisă pentru orice investigație amănunțită și am fost așa începând din prima zi. Niciodată nu am șovăit, pentru că am fost foarte copleșită de întreaga experiență. Primul loc unde m-am dus a fost parohia mea, implorându-l pe paroh să mă ajute, pentru că, efectiv, nu știam cum să mă raportez la tot ceea ce începuse să mi se întâmple. Niciodată nu mi-am dorit această muncă, nici nu am cerut-o vreodată, dar, întrucât Domnul Isus mi-a cerut-o, nu aș putea niciodată să-L refuz. El trăiește în inima mea și treaba mea nu este să apăr cuvintele Sale – nici nu voi face asta vreodată, întrucât nu cade în sarcina mea – dar ocrotesc cuvintele Sale și fac tot ce îmi spune. Mi-a spus să fiu întotdeauna ascultătoare, iar unul dintre lucrurile pe care mi le-a cerut este să țin ascunsă identitatea mea, firește, în fața lumii, nu a preoților.

Lilla: În mesajul din 17 februarie există o referire la numele a trei lideri politici care vor fi asasinați în scurt timp. În declarația anexată mesajului figurează și faptul că ați comunicat numele exact al acestor lideri mai multor persoane ecleziastice, precum și unui grup de ziariști. Putem ști cine sunt aceste persoane din cadrul Bisericii și cine sunt ziariștii?

Maria: Pot spune părintelui numele preoților, în cazul în care dorește să vorbească cu ei, îi poate întreba; dar trebuie să precizez că atunci ei nu m-au crezut... În data de 18 februarie am comunicat preoților aceste nume și le-am trimis și presei, prin e-mail. Ei sunt pregătiți să confirme ceea ce s-a întâmplat

deja, la fel și câteva persoane care urmăresc mesaje. Așadar, dacă aveți nevoie de dovezi, le puteți primi, dar numele lor nu le voi dezvălui la radio.

Lilla: Bine, mulțumesc! În mesajul din 20 octombrie Isus ne arată tuturor foarte clar că primul lider politic care trebuia să moară era colonelul Gaddafi. De altfel, la începutul acestui mesaj, Isus amintește că scepticismul multora s-ar putea diminua, întrucât unul dintre numele secretizate este cel al lui Gaddafi. Dacă este așa, atunci de ce aceste persoane din cadrul Bisericii și acei jurnaliști, nu confirmă lumii că într-adevăr Gaddafi este unul dintre numele care figurează în partea secretizată a mesajului din 17 februarie?

Maria: În primul rând, ar fi posibil ca preoții cu care eu sunt în contact să vorbească personal cu un alt preot, dar ei nu vor să apară în public, și de ce și-ar dori acest lucru? Mesajele sunt în curs de cercetare. Dar, dacă părintele dorește, sunt sigură că poate vorbi cu ceilalți preoți, ei au mesajul în e-mail și au și numele celorlalți doi lideri politici. Dacă părintele dorește să vorbească cu mine, în mod personal, sau cu preoții, să o facă.

Lilla: Dar ce este cu ziaristii?

Maria: Nici un ziarist nu și-a îndreptat atenția asupra mesajelor, dar un ziar are acest mesaj, este pregătit să-l confirme. Vă rog să înțelegeți că presa și cei care au primit acest mesaj nu vor să iasă în public, deoarece ar fi batjocoriți în propriile cercuri.

Lilla: O altă problemă este chestiunea legată de datele calendaristice, care a fost pronunțată pentru prima dată în 29 mai 2011. Citez cu exactitate: „Ziua Marelui Avertisment se împlinește în luni de zile”. Acesta este un mod declarativ, nici nu poate fi interpretat altfel, nici chiar din punct de vedere gramatical. Care este răspunsul dvs. referitor la aceasta?¹

¹ La vremea respectivă colegii maghiari au înțeles greșit această frază a mesajului, și întrebarea din interviu a fost pusă pe baza acesteia, dar traducerea corectă este așa: „Marele Avertisment se apropie cu fiecare lună”.

Maria: În acea zi am primit două mesaje, unul vorbea despre toleranță, iar celălalt despre Marele Avertisment. Dar care este întrebarea? (nu a înțeles întrebarea foarte bine).

Lilla: Dumneavoastră ați spus că timpul este foarte scurt, ceea ce înseamnă că Marele Avertisment va avea loc în anul acesta?

Maria: Isus mi-a spus că se va întâmpla în curând. Eu, înainte de aceasta, niciodată nu mai auzisem de Marele Avertisment, nici despre Iluminarea Conștiinței. Toate acestea nu însemnau nimic pentru mine, dar atunci când am primit aceste mesaje, am primit foarte multe ecouri. Isus a spus:

„Ascultați-Mă acum, copiii Mei de pretutindeni. Săbiile dreptății îi vor lovi pe aceia care au neglijat să se pregătească pentru Marele Avertisment.”

Marele Avertisment este un fel de Judecată de Apoi de o amploare mai mică. Isus mi-a spus: El nu vine pentru a judeca omenirea, pentru că atunci Raiul ar fi gol, ci, în marea Sa Milostivire, ne dă posibilitatea să ne convingem de adevăr și ne va arăta propriile păcate, cele pe care le-am comis de-a lungul vieții noastre. Atunci va depinde doar de noi dacă ne vom cere iertare sau nu. În acel moment încă nu ne va judeca, ci ne va mai da ceva timp. Ni se vor oferi toate șansele ca să ne întoarcem la El. Isus mi-a spus că razele milostivirii Sale – nu știam ce înseamnă aceasta – se vor revărsa asupra întregii lumi. Nu trebuie să ne fie teamă, dar vor fi și oameni cărora le va fi foarte frică, pentru că nu se pot ajuta pe ei înșiși. Isus mi-a cerut să mă rog pentru sufletele oamenilor care vor muri în timpul Marelui Avertisment și nu vor fi în stare de har.

Lilla: Cum se va manifesta Marele Avertisment?

Maria: Isus a spus că nu îmi va spune o dată exactă și, de regulă, nu spune date oamenilor. S-ar putea să existe unu-doi vizionari pe care îi va atenționa dinainte, dar mie mi-a spus că va avea loc în curând. Eu nu vreau să ghicesc data, nu pot să fac acest lucru. Se va întâmpla brusc: va apărea o cruce pe cer și va urma o mare explozie, datorată ciocnirii a două stele, și se vor vedea niște flăcări mari, roșii. Apoi, va urma o experiență mistică, care va dura 10-15 minute. Copiii sub 6 ani, care nu ar

putea pricepe despre ce este vorba, nu vor experimenta acest eveniment.

Lilla: Isus v-a spus ce trebuie să facem până atunci?

Maria: Da! Isus este îngrijorat din cauza sufletelor oamenilor. Vrea ca cei care urmăresc aceste mesaje să se roage pentru alții, pentru a avea parte și ei de mântuire. El este foarte milos-tiv, dar vom primi un timp limitat pentru a ne căi și pentru a ne întoarce la El, pentru că, din păcate, trăim în „timpurile din urmă”.

Lilla: Marele Avertisment va avea loc anul acesta?

Maria: Nu vă pot răspunde. Pentru mine, în mare, este clară încadrarea în timp, dar nu am permisiunea să o spun. În schimb, vă spun că este foarte, foarte aproape!

Lilla: Dacă veți avea mesaje urgente, ne-am bucura dacă ați lua legătura cu noi și vă vom ajuta în răspândirea lor. După părerea noastră, răspândirea foarte rapidă a mesajelor este o adevărată minune. Sunt traduse constant în aproape toate limbile și, astfel, mesajele ajung la foarte multă lume.

Maria: Dacă am înțeles bine, întrebările sunt puse pentru a obține o dovadă în favoarea credibilității mele. Eu înțeleg acest lucru. Dar ceea ce-i foarte important este mesajul Domnului Isus adresat lumii. Isus știe, la fel și Tatăl Ceresc, că mulți nu cred în existența Lui, de aceea revine: ca să ne dovedească că El există și ca să ne arate cum Îl rănim noi.

La început, această muncă a fost foarte grea pentru mine, deoarece niciodată nu mi-am dorit așa ceva, nu reușeam să cred că este adevărat ceea ce se întâmpla cu mine. Am crezut că mă îndrept spre nebunie. Am alergat imediat la un preot, deoarece nu știam ce altceva puteam să fac. Cu doi ani înainte de a primi mesajele, am început să o văd cu regularitate pe Sfânta Fecioară, deși niciodată nu îmi vorbea.

Dar și asta a fost, în sine, destul de cutremurător. Nu am înțeles de ce îmi apare mie, însă m-am obișnuit cu aparițiile Sale. Cred că au trecut cam 18 luni până când mi-a comunicat primul mesaj. A fost un drum foarte scurt, dar foarte intens, care a debutat în Irlanda, în data de 8 noiembrie 2010. În primele săptămâni nu am știut ce să fac cu toate acestea, a fost teribil – ca să mă exprim mai delicat. Tremuram, dar niciodată

nu am simțit frică. În prezența Maicii Sfinte simțeam un foarte mare respect.

Trebuie să recunosc că eu nu știam multe rugăciuni, ani de-a rândul nu primisem sacramentele, dar Isus m-a învățat toate: m-a învățat să mă rog, apoi trebuie să particip zilnic la Sfânta Liturghie, îmi spune ce așteaptă de la mine. Pe parcursul anului trecut mi-a comunicat și câteva secrete pe care nu am voie să le dezvălui.

Știi că aceasta este o cale grea, o mare provocare. Nu aștept ca preoții să mă creadă, și îi pot înțelege de ce se raportează astfel la vizionari, pentru că și eu, care sunt vizionară, am avut parte de batjocură din partea unor oameni care se autointitulează vizionari. Ei au fost trimiși la mine în mod intenționat, ca să mă tulbure.

Acum câțiva ani nici eu nu credeam în așa ceva. Nu mă interesau vizionarii și nici astfel de lucruri. Mi s-a spus deseori, pe parcursul anului: „cu siguranță ai vrut doar să atragi atenția asupra ta, de aceea ai înființat un web-site, oricine ar putea face asta”. Cred că ar putea fi așa, dar de ce aș face-o? De ce aș face-o eu? Lucrez cu normă întreagă. De mulți ani sunt o femeie de afaceri foarte ocupată, având o poziție de conducere la locul de muncă, iar dacă acolo s-ar ști ce alt rol mai am, a doua zi dimineață aș fi concediată, aș fi batjocorită și presa ar fi mereu la ușa mea, iar mesajele nu ar vorbi despre ceea ce vorbesc de fapt, ci despre mine. De aceea am decis ca, deocamdată, să rămân în umbră.

Dar aș dori să citesc o parte a mesajului pe care l-am primit astăzi de la Sfânta Fecioară. Este foarte puternic și te trezește la realitate. Prima parte a mesajului nu o voi citi, pentru că-mi este destinată doar mie. Sfânta Fecioară mă conduce în această lucrare, la ea alerg atunci când sunt tulburată sau când am parte de atacuri puternice. În ultimul timp am fost expusă la mari atacuri. Nu am știut ce înseamnă asta până ce nu m-am apucat de această lucrare, dar acum știu deja. Satana mă urăște și vrea să mă oprească.

„Fiica mea, tu ești profetul ales al timpurilor din urmă și doar tu poți primi atât de amănunțit Cuvintele Sfinte ale Fiului meu, cea care ai fost aleasă pentru aceasta. Te rog, permite ca

bucuria să-ți umple inima, acesta este unul dintre cele mai mari daruri pe care îl poți primi de la iubitul meu Fiu. Primește-l, nu fi neîncredătoare, niciodată să nu respingi Cuvintele Sale Sfinte, nu căuta interpretările altora, oricât ar fi ele de logice! Tu vei umbla pe această cale a crucii pentru a împlini profeția. Calea crucii îți va aduce multe greutăți în viață, dar doar dacă le vei primi cu resemnare și cu bucurie în inimă, forțele întinericului nu te vor vătăma; fii ascultătoare în toate cele ce ți se cer. Fii atentă, fii atentă, fii atentă, atunci când vorbește cu tine; dă-i timpul necesar și ascultă ceea ce vrea să îți spună și niciodată, dar niciodată, nu interpreta Cuvintele Sale Sfinte pentru a îndestula cerințele altora. Nu ai primit aprobare să faci aceasta. Din compasiune pentru simțămintele altora cedezi acestor ispite. Fii atentă la mine, a ta Mamă iubitoare: prin mine ai ajuns la Fiul meu. Prin harurile primite de la mine și printr-o pregătire îndelungată, ai devenit potrivită pentru această sfântă misiune. Prin scumpul meu Fiu, ai ajuns la Tatăl Ceresc. Prin Sfânta Treime, lumea se va salva, prin intermediul lucrării pe care o faci pentru iubitul meu Fiu. Copila mea, acesta este un mesaj important pentru tine și trebuie să îmi respecti sfatul. Cere-mi să învălui cu mantia mea fiecare pas al tău. Eliberează-ți mintea de tot ce ți-ar putea distra atenția și concentrează-te doar asupra Fiului meu. Doar aceasta trebuie să te preocupe. Îți mulțumesc că ai răspuns mesajului meu pe care a trebuit să ți-l împărtășesc.

Mama ta Sfântă, Regina Cerului!"

Lilla: Vă mulțumim că ne-ați împărtășit și nouă acest mesaj!

Maria: Eu nu mai încerc să mă justific sau să mă apăr, pentru că toate acestea nu vorbesc despre mine. Pentru a putea să îndeplinesc această misiune am primit putere treptat, pentru că, vă rog să mă credeți, s-au făcut toate încercările pentru a împiedica răspândirea acestor mesaje. Dar eu sunt hotărâtă să îndeplinesc dorințele sfinte ale lui Isus și voi rămâne statornică în aceasta, cu orice preț. Voi face totul pentru ca milioane de oameni să se convertească prin intermediul mesajelor. Așa cum am mai spus, aici nu este vorba despre mine și sub nici o formă nu este vorba despre bani. Nu am nici un câștig din asta, în schimb, pot să pierd totul. Câștigul meu adevărat este viața

mea spirituală, și tot ce fac este dintr-o iubire curată pentru Isus. El mi-a cerut să duc la bun sfârșit această misiune. M-am chinuit, am luptat împotriva ei, am încercat să-i întorc spatele, dar acum nu aș mai renunța.

Lilla: Aceste atacuri vin din partea lumii, a Bisericii sau din ambele părți?

Maria: Nu, nu din partea Bisericii! Când am mers la un preot, a citit primele trei mesaje și a izbucnit în lacrimi; pur și simplu i-a atins sufletul. Eu nu aș fi putut scrie așa ceva. Nici cel mai talentat scriitor nu ar fi putut scrie în 15 minute un astfel de text. Acestea nu sunt niște mesaje alcătuite, nu eu le-am compus.

Nu, nu din partea Bisericii a venit atacul. În mod interesant, atacul nu a venit din partea necredincioșilor, ci tocmai din partea credincioșilor și din partea altor persoane care se cred vizionare. Aceste atacuri necruțătoare au fost șocante pentru mine, pentru că nu reușeam să înțeleg cum de aceste persoane, dacă sunt cu adevărat vizionare, se comportă cu o asemenea ură față de mine. M-au căutat, dar niciuna dintre ele nu a fost adevărat vizionar, nici una... Sunt pline de autosuficiență, și vor să ajungă în centrul atenției, încearcă să facă rost de bani, să strângă bani. Pentru ce? Știți, realizarea sitului meu a costat într-adevăr bani, dar altminteri, nu avem nevoie de bani, pentru că toți cei care muncesc în răspândirea mesajelor o fac în mod gratuit. Este atât de ușor să fii atras de lucrurile materiale și lumești. Dar aceste mesaje sunt date ca să slujească doar pentru folosul omenirii, la nimic altceva.

Lilla: Care dintre mesaje îl considerați cel mai important?

Maria: Sunt multe mesaje, dar a fost unul al cărui titlu este: „Scara care duce spre desăvârșirea spirituală”. L-am primit în noiembrie sau în decembrie, nu mai știu exact, deoarece calculatorul meu nu este deschis.

Nu îmi aduc aminte de data exactă, dar a fost cu adevărat extraordinar. Nu am înțeles nimic din acesta. Au fost mesaje din care nu am înțeles nici un cuvânt, de aceea a trebuit să caut înțelesul fiecărui cuvânt ca să-l pot înțelege. De exemplu, a fost un astfel de cuvânt, pe care nu l-am înțeles, l-am scris așa cum l-am auzit, am încercat să-i caut înțelesul pe Google, apoi am

întrebat un preot: ce înseamnă asta? Se referea la oameni care doreau să obțină mari haruri prin avansarea în viața spirituală. Mesajul a fost atât de profund, încât nu am fost în stare să înțeleg nici un paragraf. Au fost și alte surprize.

Am avut parte, din partea lui Isus, și de revelații particulare, deoarece eu mă îndoiam. A avut mult de furcă cu mine în primele câteva luni. Mi-a spus de mai multe ori: „Te rog, te rog, de ce ești atât de speriată, noi suntem familia ta sfântă, suntem familia ta”. Apoi am început să plâng și în mine s-au declanșat simțăminte pline de afecțiune.

Uneori, Îl simt pe Isus atât de aproape de mine. Acum simt durerea Lui, pe care mi-am asumat-o singură. El mi-a cerut-o, iar eu am răspuns da. Este greu să suferi. Unii spun că suferința trebuie asumată cu bucurie dar, ca să fiu sinceră, eu încă nu am ajuns în acea fază, deoarece aceasta presupune timp. Nu mă răzvrătesc împotriva suferinței, dar uneori simt că este prea mult și atunci Îi spun: „Te rog, nu mai pot continua!” Însă, apoi, tot nu reușesc să Îi întorc spatele, Îl iubesc prea mult ca să pot face asta. Îl văd și firește că, atunci când Îl văd, niciodată nu pot să-I spun nu.

Am fost rănită cumplit din cauza acestor mesaje, prietenii mei au crezut că mi-am pierdut mințile, dar, apoi, totuși, doi dintre ei m-au crezut. Isus mi-a dat și semne personale, ca eu însămi să pot crede că totul nu este doar în imaginația mea. Unul dintre aceste semne a fost vindecarea mâinii mele drepte, care îmi crea probleme de ceva timp. Apoi, au fost și alte semne: simțământul nopții spirituale. Până atunci nu știam ce înseamnă aceasta și nu aș dori-o nici celui mai mare dușman al meu. A fost teribil! Încep să mă obișnuiesc și acum știu întotdeauna când vine. Atunci, încerc să rămân în liniște, să nu vorbesc nimic despre asta (să nu mă plâng). Nu sufăr fizic, ci acestea sunt niște suferințe spirituale. Sau, dacă sunt martora unor lucruri păcătoase, se întâmplă uneori că mi se face rău. Vorbesc aici de păcate grave, căci cu toții suntem păcătoși.

Lilla: Ce se va întâmpla după Marele Avertisment?

Maria: În timpul Marelui Avertisment se vor converti milioane de suflete. Printre ele vor fi și suflete care nu vor persevera în a rămâne de partea adevărului, se vor îndepărta din

nou de Dumnezeu. Vor exista și păcătoși împietriți, care nu vor fi în stare să se convertească, dar Isus este foarte răbdător și foarte milostiv. De aceea, le va da timp, dar nu foarte mult.

Lilla: Viața lumii se va desfășura altfel?

Maria: Isus mi-a adesea spus că rugăciunea are o mare putere de a înlătura, de a anula. De exemplu, și în acest an au existat evenimente care au fost anulate datorită rugăciunilor. Săptămâna trecută a fost anulat un mare eveniment tragic. Am primit informații legate de viitor, dar Isus nu mi-a comunicat date, momente în timp, pentru că orice poate fi anulat. În schimb, știu că răbdarea Tatălui Ceresc a ajuns la capăt. Nu va mai permite mult timp să se petreacă ceea ce acum se întâmplă în lume. După aceea, pe pământ va urma minunata Eră de Pace. Dar nu știu prea multe despre asta – că va dura sau nu o mie de ani – știu foarte puține despre acest subiect. Știu că păcatul va fi șters, că nu va mai exista. Oamenii vor primi toate șansele să se convertească, dar dacă nu se vor converti... gata! După aceea, nu vor mai avea posibilitate de convertire.

Lilla: Răspândirea rapidă a mesajelor este o adevărată minune. Și Isus face referire la acest fapt, nemaivorbind de acei voluntari care traduc și răspândesc mesajele. Sunt convinsă că și Vaticanul știe de aceste mesaje. Nu ați primit semnale de la Vatican, că ar dori să se întâlnească cu dvs.? Nu ați fost căutată de la Vatican?

Maria: Nu! Un preot, care mă supraveghează, mi-a spus clar că nu va recunoaște mesajele până când Marele Avertisment nu va avea loc. Isus a spus că nu mai avem timp...

Lilla: Ar fi important ca mesajele să fie cunoscute înainte de Marele Avertisment, nu-i așa?

Maria: Foarte puțini preoți și-ar asuma sarcina de a vorbi public despre aceste mesaje, deoarece – așa știu eu – ar avea nevoie de permisiunea episcopului lor. Uitați-vă la situația Medjugorje-ului... Și în această situație va fi nevoie de timp mai mult. Dar am primit e-mailuri de la preoți, de la episcopi, iar unii dintre ei sunt foarte cunoscuți în lume, ați fi chiar foarte mirați dacă ați cunoaște numele lor. Mi-au scris și, spre marea mea mirare, m-au asigurat de sprijinul lor. Toate acestea sunt înălțătoare pentru mine, deoarece, vă spun, acest drum

este cu adevărat unul singuratic. Primesc sprijin atât de minunat de la episcopi și preoți, de la călugărițe... Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru acești oameni minunați pe care mă pot sprijini. Slavă Domnului că există aceștia.

Lilla: Radio Maria poate face ceva în răspândirea mesajelor?

Maria: Acest lucru este foarte simplu. În primul rând, Isus a spus: „Vă rog, vă rog, nu vă panicați, nu vă îngrijorați, aceasta este o veste minunată, un dar extraordinar!”. Isus mi-a spus că, în anii trecuți, a vorbit mai multor vizionari despre Marele Avertisment; acesta este un dar extraordinar, nu trebuie să ne fie teamă de el, ci trebuie să îl așteptăm. Când am început să o văd pe Sfânta Fecioară, am mai văzut și alți sfinți și nu știam cine sunt. Unul dintre ei a fost o călugăriță, care avea pe cap un văl apretat în formă unghiulară, care mie mi s-a părut foarte ciudat. Doar apoi am aflat de la un preot că aceasta este Sfânta Faustina, ea a purtat un astfel de văl. L-am văzut și pe Sfântul Augustin. Sfânta Fecioară mi-a spus cine sunt pentru că eu nu știam nimic despre persoanele lor. L-am văzut și pe Sfântul Benedict, pe Sfânta Tereza de Avila, Sfânta Bernadette și pe Papa Ioan Paul al II-lea și am mai văzut-o pe Sfânta Fecioară înainte de a naște. Acest fapt m-a mirat foarte tare pe mine. Așadar, la început, îmi părea chiar că este foarte aproape de sorocul nașterii, ceea ce pe mine m-a mirat, dar de atunci nu o mai văd așa. Această viziune, însă, pentru mine, a fost ieșită din comun.

Dacă ar trebui să ne fie frică de ceva? Nu, deloc! Acesta este un dar minunat!

Lilla: Este pentru prima dată când aud vorbindu-se așa despre Marele Avertisment, fiindcă de cele mai multe ori se vorbește despre el ca despre o pedeapsă, ca despre ceva de care ar trebui să ne fie teamă.

Maria: O, nu! Isus se bucură de ceea ce va face. A spus că se bucură atât de mult că poate să ne ofere acest dar, tuturor femeilor, bărbaților și copiilor de peste 6 ani. Vor primi acea certitudine pe care au așteptat-o.

Lilla: Aceasta este cu adevărat o veste bună!

Maria: Vom primi acea certitudine pe care unii dintre noi am așteptat-o întreaga viață: atei, necredincioșii, liber-cugetătorii,

catolicii, protestanții, evreii, musulmanii, etc. Cu toții vom vedea adevărul. Nu doar faptul că Tatăl Ceresc există, ci și că Isus este parte a Sfintei Treimi. Aceasta este o mare șansă. Isus a spus că cei care sunt în starea de păcat grav trebuie să treacă printr-o purificare și vor simți o durere atât de intensă, ca și cum ar fi în Purgatoriu: dar este nevoie de aceasta, deoarece adevărul este o purificare, adevărul este un avertisment. Apoi, vom fi potriviți pentru a fi părtași ai noii ere.

Tatăl Ceresc mi-a spus că va veni să-și revendice de la cel rău Împărăția Sa de pe Pământ. Suntem atât de norocoși! Aceste gânduri mi se învârtteau în cap, chiar din primele zile după ce mi-am revenit din șoc și am început să pricep mesajele: „Cât suntem de norocoși că Dumnezeu există!”. Am avut perioade în viață când nu am fost sigură dacă eu cred cu adevărat. De aceea, unul din lucrurile care m-au izbit la aceste mesaje a fost că am simțit o mare ușurare știind că Dumnezeu există! Este cu adevărat ceva minunat, iar El este atât de Milostiv! Vrea să-l salveze pe fiecare păcătos, indiferent de gravitatea păcatului său. Acesta este adevărul. El iubește pe toată lumea, chiar și pe criminali, pe păcătoșii împietriți; îl iubește pe păcătos, dar disprețuiește păcatul. Cu toții suntem fiii Săi, fiicele Sale, cu toții suntem egali în ochii Săi, iar dacă cineva moare în starea de păcat de moarte, nu este treaba noastră să-l judecăm, nu este treaba noastră să decidem soarta definitivă a acelui om. Doar Tatăl Ceresc, în dreptatea Sa, poate face acest lucru. Noi nu avem niciun drept să-i judecăm pe alții.

Lilla: Ce va fi cu cei care vor muri în acea zi?

Maria: Ei sunt aceia pentru care Isus se îngrijorează cel mai tare. Dar a spus să ne rugăm Rozarul Îndurării Divine pentru acele suflete: rugăciune, rugăciune, rugăciune – asta dorește! Dacă facem așa, atunci se vor salva. De aceea cere Isus atât de multă rugăciune. Cere multă-multă rugăciune. Vă spun, spre exemplu, că atunci când am vorbit cu El despre faptul că oamenii nu vor să audă mesajele Sale, a răspuns: pentru că sunt mulți care transmit mesaje, însă doar puțini dintre ei sunt adevărați. Apoi, în iunie, a spus: „Tu ai putea spune că nu ascultă mesajele, dar ei nu le pot asculta dacă nu au auzit de ele. Fii

curajoasă și spune-le cât mai multor oameni și roagă-i să răspândească cuvintele Mele!”

Așadar, aceste cuvinte îmi erau adresate mie, deoarece Isus a văzut că nu am făcut totul în scopul răspândirii mesajelor. „Cheamă-i, roagă-i, explică-le că este important să citească mesajele Mele. Înainte de a le respinge trebuie să le citească, pentru că doar atunci când vor primi puterea provenită de pe buzele Mele dumnezeiești, doar atunci când Duhul Meu îi va atrage, vor înțelege în fine că Eu, Isus Cristos, sunt cel care vorbește lumii.”

Ceea ce mă surprinde în această misiune, este faptul că aceste mesaje au fost deja traduse în 14 limbi (în 2014 există deja traduceri în peste 40 de limbi – n.tr.) și acestea sunt traduceri corecte și nu superficiale. Căutând cu motorul Google vom găsi 58 de limbi, dintre care doar 12 sunt veridice, aici incluzând și traducerea chineză, care chiar ieri a fost postată pe internet. După părerea mea, e ceva uimitor!

Zilnic, site-ul este vizionat de 10-15 mii de oameni. Mulți atei s-au convertit. Am primit email-uri de la atei care au mărturisit că, atunci când au citit mesajele, cu ei s-a întâmplat ceva de necrezut. Pentru mine, acest fapt este o mare ușurare, fiindcă, astfel, văd cum lucrează Duhul Sfânt. Dar, firește, sunt și atacuri care, uneori, sunt atât de neîndurătoare, încât e ceva de necrezut. Au încercat să distrugă site-ul, calculatorul meu, au fost oameni care au înființat site-uri false, folosindu-se de mesajele primite de mine, și pe care le-au rescris ca și cum ar fi fost ale lor proprii, apoi au cerut bani pentru ele. Noi nu cerem bani. La început, a trebuit să strângem o mică sumă pentru a realiza site-ul, apoi, însă, nu a mai fost nevoie să cerem donații de la oameni făcând apel la mesaje. Nu este deloc necesar!

Lilla: Ați dori să transmiteți ceva ascultătorilor postului Radio Maria?

Maria: Da! Nu încerc nici să mă apăr, nici să mă justific în vreun fel, pentru că orice aș spune celor care nu vor să audă aceste mesaje, nu ar conta deloc. În schimb, îndemn pe toată lumea să citească aceste mesaje! Și să-mi spună, după ce le-au citit, dacă nu li s-a aprins inima. Fiindcă acest efect l-au avut asupra mea. Acum, când le citesc retroactiv, uneori izbucnesc

în lacrimi. Cine ar avea talentul să scrie asemenea mesaje? Cine?

Acestea nu pot fi născocite. Dacă ar fi fost scrise cu ani înainte și acum ar fi publicate zi după zi – atât de multă înțelepciune cuprind... și atât de multă iubire! Nu există niciun dubiu că autorul acestor mesaje nu este un om. Doar deschideți-vă inimile și mințile și întrebați-vă: oare, în timpurile din urmă, nu ar veni Isus ca să-i pregătească pe copiii Săi? Ar apărea doar așa, brusc, fără să ne pregătească? Nu, nu ar face așa ceva!

Pe de altă parte, ar trebui să mă aștept ca oamenii să creadă orice profet care apare? Nu, sub nici o formă! Trebuie să fim foarte circumspecți! Și eu am fost la fel. De aceea am și mers imediat la parohul meu. Nu am vrut ca totul să fie o născocire a imaginației mele, deoarece, dacă ar fi fost vorba despre asta, nu aș fi putut suporta această situație. Să faci așa ceva, (a răspândi fantezii ale imaginației proprii drept mesaje adevărate) este un lucru atât de eronat și, chiar dacă cineva ar face așa ceva dintr-o eroare, și atunci este un lucru foarte urât să continui o asemenea activitate. Îndoielile mele s-au risipit, apoi, uneori, au revenit, dar acum nu mă mai îndoiesc de autenticitatea mesajelor. Ele îmi umplu inima de iubire pentru Dumnezeu, și sute de mii de oameni s-au convertit prin intermediul lor. Dacă au un asemenea efect, ele nu pot proveni de la satana.

Am fost acuzată că acestea nu sunt mesajele luminii. Dacă nu sunt mesaje ale luminii, ce credeți, de unde sunt? Din imaginația mea? De la forțele întunericului? Nu aș crede. Ar fi oare născocirea unei minți fanatice, care este atât de plină de iubire pentru Isus încât inventează mesaje? Nu. Eu lucrez cu normă întreagă. Din 24 de ore, am la dispoziție doar 2-3 ore în care, în cele din urmă, pot și eu să mă așez și să respir un pic. Pe lângă un asemenea ritm de lucru și pe lângă îngrijirea unei familii de 4 persoane, ar fi imposibil să mă mai ocup și de inventarea unor mesaje.

Lilla: Lucrați cu normă întreagă?

Maria: Sigur că da! Nu am altă alegere! Eu sunt cea care susține familia! Mesajele mi-au schimbat modul de a privi lucrurile. Unul dintre lucrurile pe care l-am observat, și de care m-am și mirat, este că nu mă mai interesează hainele. Înainte

am fost o roabă a modei, acum însă nu mă mai interesează. Lucrurile care înainte îmi produceau plăcere, acum nu mă mai satisfac. Ceea ce contează este doar Sfântul Cuvânt al lui Isus care poate salva omenirea. Doar asta contează. M-am schimbat foarte mult, dar nu în lucrurile exterioare. Încerc să nu schimb foarte multe la modul în care arăt, ca să nu fie bătător la ochi. Dar, în interior, sunt cu totul alt om.

Lilla: Vi s-a inversat scara de valori?

Maria: În totalitate! Este atât de extraordinar faptul că mici lucruri, care îmi aduceau bucurie, nu mai reprezintă nimic, iar altele, care nu reprezentau nimic, acum mă umplu de bucurie.

Lilla: Isus poate schimba viața oricui?

Maria: Nu știu cum de m-a ales tocmai pe mine, întrucât eu eram ultima de pe acest pământ pe care ar fi putut-o alege pentru această misiune incredibilă...

Lilla: Credibilitatea dvs. este confirmată, printre altele, și de faptul că nu ați fost o persoană care și-a practicat religia!

Maria: Întotdeauna am fost credincioasă, chiar de mic copil, pe atunci eram o membră foarte activă a Legiunii Mariei, apoi, însă, am devenit delăsătoare.

Lilla: Ați mai fi dispusă la un interviu, cândva, în viitor?

Maria: Da, firește!

Lilla: Mulțumim frumos pentru interviu!

Maria: Cu mult drag.

Interviul a fost difuzat în emisiunea
din data de 8 octombrie 2012

Partea a 21-a:

Continuarea profețiilor referitoare la Marele Avertisment. Cine este al șaptelea înger? Ce înseamnă sintagma: „timp nu va mai fi”.

Marele Avertisment este ultima profeție și, totodată, și cea mai importantă, de aceea avem o sarcină de prim rang ca să ne asigurăm asupra autenticității sale. După ce am cercetat și ne-am convins de autenticitate, nu ne rămâne decât să trăim potrivit mesajelor.

Îi salut cu multă iubire pe radio-ascultătorii care acum dețin multe cunoștințe despre profețiile Marelui Avertisment, întrucât în săptămânile trecute am auzit de mai multe ori mărturia sinceră a acestei așa numite a șaptea trâmbiță, al șaptelea înger. Da, și pe mine m-a mirat această declarație a Domnului Isus atunci când, în mesajul din 5 martie 2012, a fost utilizată această denumire. Imediat am și căutat în Sfânta Scriptură, ca să văd despre ce este vorba aici. Trebuie să știm că în Biblie vom găsi numeroase referiri la aceasta, mai ales în Vechiul Testament, într-o formă mai învăluită, iar în Noul Testament, în Cartea Apocalipsului, la capitolul 10, se vorbește clar despre a șaptea trâmbiță, adică despre sarcinile celui de-al șaptelea înger.

Este adevărat că până ce nu ne-au fost cunoscute mesajele profetice ale Marelui Avertisment – citind Cartea Apocalipsului – multe nu au fost foarte clare pentru noi, dar acum sunt. Domnul Isus ne descoperă treptat conținutul așa numitei Cărți Pecetluite. Printre altele, Domnul Isus ne spune, în mesajul din 13 iulie 2012, următoarele:

„Profețiile pecetilor, în timp ce Eu le deschid și-ți revelez ție conținutul lor, vor dovedi de asemenea că vorbesc lumii prin tine, cel de-al 7-lea Înger, al 7-lea Mesager”.

Acum, să ascultăm partea referitoare la acestea din Cartea Revelației:

„Și am văzut un alt înger puternic, coborând din cer, învăluit într-un nor. Deasupra capului său era curcubeul, fața lui era ca soarele, iar picioarele lui ca niște stâlpi de foc. El avea în mână o carte mică, deschisă. Și-a pus piciorul drept pe mare, iar pe cel stâng pe pământ și a strigat cu glas puternic, așa cum rage leul. Când a strigat el, au răsunat cu vuiet cele șapte tunete, iar când au răsunat cele șapte tunete, voiam să scriu, dar am auzit un glas din cer spunând: «Sigilează ceea ce au vorbit cele șapte tunete și nu le scrie!» Atunci, îngerul pe care-l văzusem stând [în picioare] pe mare și pe uscat și-a ridicat mâna dreaptă spre cer și a jurat pe cel care este viu în vecii vecilor, pe cel care a creat cerul și cele ce sunt pe el, pământul și cele ce sunt pe el, marea și cele ce sunt în ea: «Timp nu va mai fi!». Însă în zilele când va vorbi cel de-al șaptelea înger, când va fi gata să sune din trâmbiță, se va împlini misterul lui Dumnezeu, așa cum le-a ves-tit el slujitorilor săi, profeților.” (Ap 10,1-7)

Mărturisind sincer, eu am citit de foarte multe ori Cartea Revelației, dar nu am știut ce înseamnă această profeție, cine este al șaptelea înger și, mai ales, nu am înțeles ce înseamnă această sintagmă „timp nu va mai fi”. Nu doar eu sunt așa cu acestea, ci toată lumea, întrucât nimeni nu avea de unde să știe ce înseamnă conținutul acestei profeții, pentru că aceste profeții, așa cum Domnul Isus amintește de mai multe ori, au fost pecetluite până acum, adică nu au fost inteligibile pentru noi. Acum a sosit timpul – spune Domnul Isus – ca acea așa numită Carte Pecetluită, Cartea Revelației, să fie dezvăluită prin cel de-al șaptelea înger, care este însăși vizionara.

„Tu, fiica Mea, ești cel de-al 7-lea Înger, trimis să îi pregătească pe copiii lui Dumnezeu pentru a reînnoi credința lor, astfel încât ei să poată fi salvați. Fiica Mea, glasul tău va finaliza, în cele din urmă, planul lui Dumnezeu pe pământ, pentru a descoperi Adevărul celei de-a Doua Veniri a Mea.”

Domnul Isus ne arată anticipat și faptul că aceste profeții nu vor fi luate în seamă de către mulți oameni, ba mai mult, mulți vor ataca foarte dur aceste mesaje. Dar să ascultăm, cuvânt cu cuvânt, ce spune Domnul, în continuare, în acest mesaj: „În timp ce vei dezvălui secretele celor șapte peceti pe care Eu, Isus, Mielul lui Dumnezeu, le deschid acum, mulți se vor înfuria”.

Merită observat cât de extraordinar și așa zis teologic a compus Domnul Isus aceste fraze. Face toate acestea pentru ca nimeni să nu aibă dubii despre care Isus este vorba. Repet o parte a mesajului: „...Eu, Isus, Mielul lui Dumnezeu”. Creștinilor le este clar cine este Isus, Mielul lui Dumnezeu. Dar și pentru alții poate deveni clar, dacă își dau silința și cercetează.

Dacă stimații ascultători radio au fost atenți mai devreme la citatul din Biblie, există în el o foarte interesantă sintagmă, care nu se mai găsește nicăieri în Scriptură sub această formă, citez: „*Timp nu va mai fi*”. Aici, ar mai fi de consemnat un lucru important, și anume, că în mai multe versiuni ale Scripturii au tradus greșit sintagma **ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται*** din Ap 10,6. Aceasta nu înseamnă că „nu va mai fi nici o amânare”, ci „timp nu va mai fi”. Teologii au gândit că aceste cuvinte se referă la sfârșitul lumii dar, precum observăm, nu este așa, pentru că sfârșitul timpurilor și evenimentele legate de acesta preced sfârșitul lumii, pregătind lumea pentru acest eveniment unic extrem de important.

Dar, să citim din nou această propoziție din Cartea Apocalipsului:

„Atunci, îngerul pe care-l văzusem stând [în picioare] pe mare și pe uscat și-a ridicat mâna dreaptă spre cer și a jurat pe cel care este viu în vecii vecilor, pe cel care a creat cerul și cele ce sunt pe el, pământul și cele ce sunt pe el, marea și cele ce sunt în ea: «Timp nu va mai fi!»” (Ap 10,5-7).

S-a jurat pe cer, pe pământ, etc. – am auzit – că timp nu va mai fi. Așadar acum va fi sfârșitul timpurilor, în aceste zile, atunci când va suna glasul trâmbiței celui de-al șaptelea înger, și acest glas nu este altceva decât acele mesaje pe care le-am primit prin intermediul vizionarei irlandeze. Toate acestea nu sunt părerile sau gândurile mele, ci sunt spuse de Domnul Isus, citez:

„Fiica Mea, tu ești a șaptea trâmbiță, al șaptelea înger, profetul timpurilor din urmă, prin intermediul căreia dau mesaje omenirii, înainte, în timpul și după Marele Avertisment. Prin intermediul tău comunic cu omenirea până în ultima clipă, până la reînnoirea deplină a Pământului, până la debutul Nouului

Cer și al Noului Pământ.” – repetă adesea Domnul Isus vizionarei.

După această scurtă introducere să ne întoarcem din nou la problematica autenticității, pentru că este foarte important să ne asigurăm de faptul că aici într-adevăr Dumnezeu este cel care comunică cu lumea, prin intermediul acestei profete, înainte de marile schimbări, în timpul și după aceste schimbări, așa cum Domnul Isus ne spune destul de clar în mai multe mesaje. Întrucât aceasta este ultima profeție și, totodată, și cea mai importantă, devine o sarcină de prim rang să ne asigurăm de autenticitatea, veridicitatea ei.

Cei care au urmărit și cel de-al doilea interviu pe care noi l-am realizat cu vizionara, au putut auzi că toate întrebările pe care le-am pus au fost destinate, fără nici o excepție, descoperirii veridicității vizionarei. Am alcătuit acest set de întrebări pentru ca, din răspunsurile primite, să căpătăm o cât mai mare certitudine asupra autenticității acestei profete. Poate că am exagerat un pic pentru că, biata de ea, la un moment dat spune – dar să o ascultăm pe ea:

„Dacă înțeleg bine, întrebările sunt puse pentru a primi o certitudine legată de veridicitatea persoanei mele. Eu înțeleg acest lucru. Dar ceea ce este cel mai important, este mesajul lui Isus dat lumii. Isus știe, la fel și Tatăl Ceresc, că mulți nu cred în existența Lui. De aceea, se reîntoarce ca să ne demonstreze că El există și să ne arate cum Îl rănim pe El.”

La sfârșitul interviului, fără a o mai tracasă, iar și iar, cu întrebări asemănătoare, vizionara însăși înșiră câteva argumente care atestă veridicitatea ei și care îl conving pe orice om cu o judecată sănătoasă că avem în față un profet adevărat al lui Dumnezeu. Să o ascultăm din nou pe ea:

„Da! Nu încerc nici să mă apăr, nici să mă justific în vreun fel, pentru că orice aș spune celor care nu vor să audă aceste mesaje, tot nu ar conta. În schimb, îndemn pe toată lumea să citească aceste mesaje! Și să-mi spună, după ce au citit mesajele, de nu li s-a înflăcărat inima? Fiindcă acest efect l-au avut asupra mea. Acum, când le citesc retroactiv, uneori izbucnesc în lacrimi. Cine ar avea talentul să scrie asemenea mesaje? Cine? Acestea nu pot fi născocite. Dacă ar fi fost scrise cu ani

înainte și acum ar fi publicate zi de zi – atât de multă înțelepciune cuprind... și atât de multă iubire! Nu există niciun dubiu că autorul acestor mesaje nu este un om. Doar deschideți-vă inimile și mințile și întrebați-vă: oare, în ultimele timpuri, nu ar veni Isus ca să-i pregătească pe copiii Săi? Ar apărea doar așa subit, fără să ne pregătească? Nu, nu ar face așa ceva! Pe de altă parte, ar trebui să mă aștept ca oamenii să creadă orice profet care apare? Sub nici o formă, nu! Trebuie să fim foarte circumspecți! Și eu am fost la fel. De aceea m-am și dus imediat la parohul meu. Nu am vrut ca totul să fie o născocire a imaginației mele, deoarece, dacă ar fi fost vorba despre asta, nu aș fi putut suporta această situație. Să faci așa ceva (a răspândi drept mesaje adevărate fantezii ale imaginației proprii), este un lucru atât de eronat. Și chiar dacă cineva ar face așa ceva pentru a induce în eroare, ar fi un lucru foarte urât să continui o asemenea activitate. Îndoielile mele s-au risipit, apoi, uneori, au revenit, dar acum nu mă mai îndoiesc de veridicitatea mesajelor. Îmi umplu inima de iubire pentru Dumnezeu, și sute de mii de oameni s-au convertit prin intermediul lor. Dacă au un asemenea efect, ele nu pot proveni de la satana. Am fost acuzată că acestea nu sunt mesajele Luminii. Dacă nu sunt mesaje ale Luminii, ce gândesc, de unde sunt? Din imaginația mea? De la forțele întunericului? Nu aș crede. Ar fi oare născocirea unei minți fanatice, care este atât de plină de iubirea pentru Isus încât inventează mesaje? Nu. Lucrez cu normă întreagă. Din 24 de ore, am la dispoziție doar 2-3 ore în care, în fine, pot și eu să mă așez și să respir un pic. Pe lângă un asemenea ritm de lucru și pe lângă îngrijirea unei familii de 4 persoane, ar fi imposibil să mă mai ocup și de inventarea unor mesaje.”

Așadar, profețiile trebuiesc cercetate. Când cercetăm profețiile, ne supunem învățaturii Domnului care dorește cu adevărat să cercetăm totul, dar nu dorește să zăbovim prea mult asupra câte unei profeții, ca și cum ar fi fost dată unui geniu sau ar fi un secret greu de descifrat. Nu. Așa cum am spus deja de nenumărate ori, profețiile venite de la Dumnezeu sunt ușor de recunoscut, pentru că El imediat aduce și dovezi în favoa-

rea trimișilor aleși de El, adeseori prin minuni și semne extraordinare.

După ce am cercetat și am acceptat mesajele ca fiind adevărate, nu ne mai rămâne decât să trăim potrivit acestora. Pentru că în situația actuală, luând în considerare atâtea ispite și nenorociri ale vieții din societatea actuală, care ne periclitează mântuirea, acesta este cel mai bun program spiritual care ne oferă protecția necesară împotriva atacurilor satanei.

De exemplu, Sfânta Fecioară a spus odată la Medjugorje: „Cel mai bun post este cel cu pâine și apă”. Prin aceasta, Fecioara Maria nu a spus că prin alte forme de post nu se poate realiza nimic. Nu. Ea doar ne-a adus la cunoștință cea mai eficientă formă de post.

La fel este valabil și pentru programele spirituale cuprinse în mesaje. Nu exclud alte forme de evlavie, ci spun doar că, luând în calcul decadența vieții sociale de care, folosindu-se, satana este capabil de atacuri copleșitoare, aceasta este cea mai bună metodă împotriva lui. În societatea noastră perversă și decăzută la mai toate nivelele sale, și care ascunde o multitudine de pericole, cel mai bun program spiritual ne este oferit chiar de către Dumnezeu, prin profeții Săi.

Repet: primul pas, în ceea ce privește profețiile, este să ne asigurăm de veridicitatea lor, că ele provin într-adevăr de la Dumnezeu. Dacă ai dobândit această certitudine, atunci, imediat, trebuie să începi a trăi conform celor cuprinse în mesaje, în caz contrar satana îți va fura imediat din inimă această certitudine obținută, presărând-o cu tot atâtea neghină a îndoielii. Firește că interesul lui este să nu urmărim îndemnurile mesajelor și să rămânem în ritmul lănced al vieții de dinainte. Și face toate acestea, deoarece el știe că în viitor vom cădea imediat sub influența ispitelor și a încercărilor care sunt în calea noastră, în cazul în care nu ne întărim în viața spirituală, urmând întru totul mesajele profeților, care ne îndeamnă și ne ajută pe calea sfințirii vieții.

Chiar și aceia care urmăresc mesajele trebuie să ducă o luptă dură pentru a-și păstra puritatea sufletească. În schimb, cei care nu trăiesc potrivit mesajelor, aceia nu au prea multe șanse să rămână pe linia de plutire.

Domnul Isus amintește adesea în mesajele Sale că, în viitor, credința ne va fi pusă la încercare într-o asemenea măsură, încât nici nu am fi îndrăznit să visăm vreodată la așa ceva. Domnul ne mai atenționează adesea și despre faptul că în aceste timpuri satana atacă cu mare putere, întrucât și-a dobândit acest drept din cauza răspândirii incredibile în lume a păcatului grav.

Astfel, nimeni nu se poate simți în siguranță, nici chiar sufletele evlavioase. Așadar, trebuie să fim treji și statornici. Sfântul apostol Paul nu întâmplător folosește cuvinte atât de dure pentru însuflețirea credincioșilor din Filipi: „De aceea, iubiții mei, ...lucrați la mântuirea voastră cu teamă și cutremur... ca să fiți fără vină și curați, copii neprihăniți ai lui Dumnezeu în mijlocul unei generații perverse și rătăcite între care voi apăreți ca niște luminători în lume.” (Fil 2,12.15) Firește că Sfântul Paul s-a re-ferit aici la o teamă mântuitoare și nu la una bolnăvicioasă. Prin aceasta, apostolul vrea să spună că nimeni nu se poate baza în totalitate pe sine însuși, pentru că atunci a și căzut deja. Și pentru ca nimeni să nu lăncezească în râvna sa, nici chiar dacă se lovește de obstacole dificile sau dacă simte că s-a săturat de toate. În ceea ce am obținut să fim perseverenți! – ne atenționează din nou Sfântul Paul.

Cu aceste gânduri și cu cel de a vă însufleți unii pe alții, până ce nu a apus soarele asupra acestei zile, eu acum îmi iau rămas bun de la dragii mei radio-ascultători.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 15 octombrie 2012

* ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται.

Locul cuvântului	Forma greacă	Sensul în rom.	Parte de vorbire	Analiză	Forma din dicționar	Variații
Ap 10, 6.33	ὅτι	că	conjunctie		ὅτι	Nu sunt

Informații în dicționar: 1. dacă; 2. fiindcă

Locul cuvântului	Forma greacă	Sensul în rom.	Parte de vorbire	Analiză	Forma din dicționar	Variații

Ap 10,6.34	χρόνος	timp	substantiv	n.sg.nom.	χρόνος, -ου	χρόνος !, χρόνον !, χρόνου !, χρόνω !, χρόνοι, χρόνους !, χρόνων !, χρόνοις !
------------	--------	------	------------	-----------	-------------	---

Informații în dicționar: 1.Durată, perioadă, măsurată în ore, zile etc. 2. Perioadă determinată istoric; epocă

Locul cuvântului	Forma greacă	Sensul în rom.	Parte de vorbire	Analiză	Forma din dicționar	Variații
Ap 10,6.35	οὐκέτι	nu mai	adv. + negație		οὐκέτι	Nu sunt

Informații în dicționar: nu mai

Locul cuvântului	Forma greacă	Sensul în rom.	Parte de vorbire	Analiză	Forma din dicționar	Variații
Ap 10,6.36	ἔσται	va fi	verb.	Ind.viit. sg.	εἰμί	εἰμί, ἔσομαι, 0, 0, 0, 0

Partea a 22-a:

Luăm oare în serios învățăturile Domnului Isus? Oare, ne pregătim serios pentru marile schimbări ce ne stau înaintea, ba chiar mai mult, pentru mântuire? Și vizionara irlandeză a trecut printr-o perioadă de pregătire înainte de a fi primit mesaje. Să facem cunoștință cu mesajele Marelui Avertisment, al căror singur scop este convertirea oamenilor și întoarcerea lor către Dumnezeu. Analiza a cinci fraze din primul mesaj primit de la Sfânta Fecioară.

Îi salut cu multă iubire pe dragii radio-ascultători, în acest răstimp de „mare har”, acum, când mesajele din lumea întreagă ne îndeamnă din ce în ce mai mult ca să ne pregătim sufletele.

În data de 18 octombrie 2012, Sfânta Fecioară îi spune, printre altele, unei vizionare mexicane, Glynda Lomax: „Mulți privesc cu teamă către viitor din cauza evenimentelor profetite, dar nu se pregătesc deloc pentru aceste transformări. Mulți gândesc că ei au dreptul la o viață comodă. Dar, vă întreb eu, oare Fiului meu Isus i-a fost comod să-și dea viața pentru voi pe Cruce? I-a fost oare comodă biciuirea și răstignirea? Martirilor le-a fost oare comod să moară pentru adevăr? Este o nesăbuiță să vă pregătiți așa pentru viitor.”

Într-adevăr, așa este. Într-o perioadă de timp, pe care vizionarii o numesc, de mai bine de 30 de ani (vezi Medjugorje) „timp de mare har” – iar în mesajul din 16 octombrie Domnul Isus repetă vizionarei irlandeze ceea ce a spus de sute de ori, și anume, că profețiile prevestite în Cartea Apocalipsului au început deja – să trăiești în continuare ca și cum nimic nu s-ar întâmpla, este într-adevăr o dovadă de mare nesăbuiță.

Sintagma de a fi pregătit în permanență nu este pentru noi necunoscută, întrucât figurează de mai multe ori în Evanghelie. Noi, creștinii, suntem cu adevărat norocoși, deoarece cu-

noaștem adevărul, însă, în pofida acestui fapt, întrebarea rămâne aceeași: Luăm oare în serios învățătura Domnului Isus? Oare, ne pregătim serios pentru marile schimbări care ne stau înaintea, ba chiar mai mult, pentru mântuire?

Precum am putut constata în emisiunile anterioare, analizând viața vizionarilor, fiecare, fără nici o excepție, a trebuit să treacă printr-o perioadă de pregătire înainte de a fi primit mesaje.

Așa s-a întâmplat și în viața vizionarei irlandeze. Dar în ce constă această pregătire? Aceasta diferă în cazul fiecărui vizionar. În cazul profetei irlandeze, această perioadă a început în anul 2008, într-o biserică, când, îngenuncheată fiind în fața unei statui a Sfintei Fecioare, se ruga pentru însănătoșirea unei prietene. Când și-a ridicat capul ca să privească la Sfânta Fecioară, a văzut-o ca fiind vie și a mai văzut că își mișca buzele, în timp ce mai mulți sfinți treceau prin fața ei. Cei care au ascultat interviul realizat cu ea cunosc bine întâmplarea, dar să ascultăm din nou această parte:

„Ce s-a întâmplat de fapt... Am vizitat pe cineva la spital, am intrat în biserică și m-am rugat în fața statuii Sfintei Fecioare, nu foarte mult timp... Asta s-a petrecut cu un an înainte... În timp ce mă rugam, Sfânta Fecioară a apărut la altar și atunci... nici nu știu cum să spun... am fost șocată.

Reportera: Erați singură atunci în biserică?

Maria: Da... o, nu... mai era cu mine o persoană.

R: Și ea a văzut?

M: Da, și acest lucru a fost de mare ajutor, deoarece am știut că nu doar eu am văzut-o. Când am văzut-o pe Sfânta Fecioară nici să mă mișc nu mai eram capabilă, atât de mult m-a impresionat. Și am văzut că plângea... Eram șocată... Am ieșit în grabă din biserică, tremurând și neștiind ce să fac. Apoi, peste câteva zile m-am reîntors, pentru a-i face o nouă vizită la spital acelei persoane, am fost de mai multe ori și de fiecare dată am intrat în acea biserică. Cu fiecare ocazie – acum eram eu singură – am văzut diferite ființe umane apropiindu-se de mine dinspre statuia Sfintei Fecioare. Nu știam cine sunt... Am văzut o fetiță ce purta un șal, un bărbat cu barba scurtă care

purta pe cap ceva de genul unei căciuli de culoare închisă. Nu știam cine sunt, nici acum nu știu...

R: Putea fi oare Padre Pio?

M: Putea fi și el... de atunci l-am văzut deja... dar putea fi el mai tânăr. Apoi, am văzut o călugăriță care purta pe cap un văl dreptunghiular și avea o alură atât de deosebită. Mă întrebam... cine sunt aceștia pe care îi văd? A fost cu adevărat șocant. Și asta s-a repetat. Dar, ca să scurtez povestea, aceste viziuni se tot repetau de o vreme și atunci, în cele din urmă, am mers, împreună cu câțiva prieteni la o grotă, un loc de pelerinaj, nu departe de locuința mea. Am auzit de la careva dintre ei că acolo există un grup de rugăciune al Rozarului, și ceva m-a determinat să merg acolo. Iar când am ajuns și am privit statuia Sfintei Fecioare, aceasta a devenit din nou vie. Și imediat l-am zărit pe Papa Ioan Paul al II-lea și pe călugărița cu vălul dreptunghiular, care acum știu că este Sfânta Faustina.

R: A, Sfânta Faustina...

M: Am văzut mai multe persoane, dar nu știam cine sunt... de atunci, mi s-a spus că unul dintre ei era Sfântul Benedict.

R: Sfântul Benedict? El este un sfânt cu o putere foarte mare.

M: Mai era acolo și Sfântul Augustin... Eu niciodată nu mai auzisem de ei și pentru mine nu reprezentau nimic. Știam că se petrece ceva cu mine, deoarece în acest timp au început să se întâmple și alte lucruri ciudate. Am început să mă gândesc la răstignire, și încet, treptat, mă simțeam foarte răscolită atunci când mă gândeam la răstignire. În cele din urmă, începusem să mă trezesc la 3 noaptea și-mi curgeau lacrimile când mă gândeam la Isus răstignit pe Cruce. Nu știam care este problema mea, dar știam că sunt în deplinătatea facultăților mintale, pentru că sunt o femeie ocupată care-și trăia viața pentru carieră. Am un loc de muncă foarte solicitant... și știam că nu pot merge a doua zi la birou ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat, pentru că trebuia să lucrez și trebuia să-mi trăiesc viața pe cât de normal se putea, însă simțeam un tremur în interiorul meu, dar nu-mi era frică...

Apoi, în data de 8 noiembrie, am simțit un imbold ca la ora 15 să mă rog Rozarul. Nu știu de ce, dar ceva m-a determinat să pregătesc camera și am început să mă rog... Și atunci am primit primul mesaj de la Sfânta Fecioară.”

Precum am văzut, între debutul evenimentelor și primul mesaj a avut loc o perioadă de pregătire, care este hotărâtoare în viața unui vizionar. Prima apariție este o trăire cu totul ieșită din comun, care rămâne de neuitat, pentru totdeauna. Așa, nici noi nu avem voie să uităm că trăim „timpuri de har”, adică trăim profețiile Cărții Apocalipsului. Să nu facem aceeași greșală pe care au făcut-o evreii atunci când Domnul Isus le-a citit în sinagogă profeția lui Isaia și la sfârșit a zis: „Astăzi s-a împlinit Scriptura aceasta pe care ați ascultat-o cu urechile voastre”.

Cei prezenți, întâi s-au mirat, pe urmă s-au scandalizat de cuvintele Sale și s-au răzvrătit împotriva Lui. Ba chiar au vrut să Îlucidă, dar El a trecut printre ei – scrie sfântul evanghelist Luca. Merită citit acest pasaj și trebuie să medităm serios la cele scrise în acest al patrulea capitol al Evangheliei sfântului Luca.

Revin cu aceeași întrebare: Cine a avut dreptate? Domnul Isus, în care contemporanii nu l-au recunoscut pe Mesia sau nazarinenii care au gândit că toate acestea sunt imposibile, adică, ca profețiile lui Isaia să devină realitate exact în timpul vieții lor.

De neconceput, nu-i așa, dacă ne gândim serios la asta?

Tocmai de aceea, Domnul Isus ne cere multă rugăciune și o schimbare radicală a vieții noastre, pentru ca să nu ne cuprindă și pe noi teama și nici necredința, deoarece, într-adevăr, nu este un lucru ușor de acceptat că această generație, aici și acum, trăiește profețiile Cărții Apocalipsului. Firește, încă în forma mai „light” (mai ușoară), evenimentele mai dure vor începe să se petreacă din decembrie încolo. Ca să înțelegeți mai bine acest lucru, faceți-vă timp și citiți mesajul din 20 iulie a acestui an.

Iar acum să facem cunoștință cu mesajele Marelui Avertisment, care, potrivit spuselor Domnului Isus, sunt ultimele mesaje date omenirii.

Vizionara a primit primul mesaj de la Sfânta Fecioară în data de 8 noiembrie, la orele 15.30, după ce s-a rugat Rozarul Milostivirii Divine. Ascultați cu atenție acest mesaj, pentru că el cuprinde toate argumentele, pentru întrebările care pot apărea mai târziu, în ceea ce privește apariția și mesajele. Citez:

„Copila mea, tu trebuie să faci o lucrare de mare responsabilitate și nu trebuie să lași pe nimeni să te oprească. Adevărul trebuie să iasă la lumină. Tu ai fost aleasă pentru a face aceasta. Copila mea, fii puternică. Ridică-ți privirea spre Dumnezeu și roagă-L să te conducă, pentru a duce la bun sfârșit misiunea pe care ți-am încredințat-o.”

Să ne oprim aici pentru un moment și să analizăm conținutul acestor cinci fraze. Chiar de la început apare dovada provenienței mesajului. Citez: „misiunea pe care ți-am încredințat-o”. Ce spune vizionara, pe cine a văzut? De la cine a primit primul mesaj? Iar, la sfârșitul mesajului, cine se semnează ca transmitător al mesajului? „Maria, iubita ta Mamă întru Cristos, Regina Pământului”. Iată, în semnătură, o sumedenie de dovezi care atestă proveniența mesajului. Nu figurează doar Maria, sau Sfânta Fecioară, sau doar Mama ta, ci, Maria, iubita ta Mamă întru Cristos, Regina Pământului. Nu cred că Sfânta Fecioară s-ar fi prezentat așa doar pentru că i-ar plăcea să se laude cu titlurile pe care le-a primit de la Dumnezeu. O, nu! Ea este smerita roabă a Domnului. Așadar, laudăroșenia este exclusă. Atunci, nu rămâne altă explicație, decât dorința de a ne arăta clar proveniența mesajului.

Îl citez aici, cu bucurie, pe Aiden Wilson Tozer, un păstor de suflete deținător a două doctorate, scriitor, redactor al unui periodic și mentor spiritual. Într-unul din studiile sale, punând o întrebare care nu poate fi ocolită atunci când ne întâlnim cu vizionari sau profeți, printre altele scrie, citez:

„Cum poți să îi deosebești pe adevărații profeți de cei falși? Păi, aceasta pare o sarcină destul de grea, dar de fapt nu este.” Și, în continuare, enumeră acele argumente pe care și eu le-am prezentat în emisiunile mele anterioare. L-am citat pe acest pastor, care de altfel nici nu este catolic, pentru a argumenta din nou că nu este dificil să recunoaștem și să discernem profețiile adevărate de cele false.

Așadar, nu doar eu spun aceasta, ci și mulți alții. Atunci, este de înțeles de ce Dumnezeu aduce imediat dovezi în favoarea aleșilor Săi, întrucât vrea ca mesajele Sale să ajungă la cât mai mulți oameni, într-un timp cât mai scurt, mesaje ale căror unică menire este convertirea oamenilor și călăuzirea spre Dumnezeu și nu înfricoșarea, amenințarea sau satisfacerea curiozității. Însă, ce fel de simțăminte stârnesc aceste mesaje în fiecare din noi este o altă chestiune. Firește că va scoate la iveală ceea ce se găsește în sufletul nostru. Evident că vei reacționa la mesaje în funcție de starea ta sufletească. Dacă însă mesajele stârnesc teamă, atunci înseamnă că nu toate sunt în regulă cu tine. Dacă le tratezi cu superficialitate, atunci, de asemenea, ai o problemă. Dar dacă le iei în serios și te străduiești să trăiești conform conținutului lor, atunci înseamnă că știi de unde vii, încotro te îndrepti, și-ți este clar și motivul pentru care trăiești pe acest pământ.

Dar, să continuăm analiza acestor prime cinci fraze care, ele, în sine, certifică proveniența mesajelor.

„Adevărul trebuie să iasă la lumină” – auzim mai departe în mesaj. Acum mă gândesc exact la acei lideri cărora nu le este clară, nici în cea mai mică măsură, responsabilitatea uriașă a vocației lor. Și, pentru a rămâne la putere, mint întreaga lume fără a clipi măcar. În schimb, viziunea trebuie să vestească adevărul chiar și dacă este repudiată, batjocorită sau atacată.

„Tu ai fost aleasă pentru a face aceasta” – adică nu tu ai vrut să fii vizionară, să devii faimoasă. „Tu nu ai făcut nimic pentru aceasta. Eu, Tatăl Ceresc te-am ales pentru aceasta. Ridică-ți privirea spre Dumnezeu și roagă-L să te conducă, pentru a duce la bun sfârșit misiunea pe care ți-am încredințat-o.” Iată, o imagine clară. După părerea mea, dacă ne-am gândi serios la conținutul mesajelor, nu ne-ar mai chinui îndoielile. Problema este că mulți parcurg cu repeziciune, doar din curiozitate, aceste mesaje și deja așteaptă următorul mesaj, fără a pune în practică ceva din conținutul lor.

La vremea respectivă, mi-a atras atenția faptul că părintele Slavko Barbarić – renumitul călugăr franciscan de la Medjugorje – știa pe dinafară toate mesajele Sfintei Fecioare. Atunci când l-am întrebat cum de este posibil acest lucru, mi-a spus

următoarele: „Este foarte simplu. Le citesc zilnic de mai multe ori și încerc să trăiesc potrivit lor. Mesajul este acolo, pe biroul meu, lângă patul meu, lipit pe oglinda din baie, unde mă bărbieresc, în mașină, în cartea de rugăciuni și în buzunarul meu.” Iar dacă facem așa – acestea fiind deja spusele mele – se întipăresc în mintea noastră, în inima noastră, în viața noastră și, astfel, ne sfințim.

Deci, fără nici un dubiu, trebuie să citim de mai multe ori mesajele, să medităm asupra lor, să-i mulțumim lui Dumnezeu pentru ele, Cel care nu doar transmite mesaje, ci, așa cum spune, le însoțește cu haruri extraordinare, pentru ca, transpunându-le în viață, să putem respinge orice atac al satanei.

De altfel, Domnul Isus ne explică totul: situația în care se află lumea, încotro se îndreaptă, cărui fapt se datorează această decadentă morală, criza economică și celelalte; ce se va întâmpla cu Biserica, cu lumea și, mai ales, ne spune amănunțit ce avem noi de făcut, acum și aici, pentru a veni în sprijinul evitării a ceea ce se mai poate evita, precum și a limitării aceluia rău pe care nu îl mai putem evita, dar îl mai putem diminua.

„Toți sfinții sunt alături de tine și te ajută în munca ta – continuă sfânta Fecioară. Acele figuri pe care le-ai văzut vor veni cu toții în ajutorul tău, ca să poți transmite mesajele mele nelimitat, pentru a putea fi auzite de către toata lumea. Te vor conduce. Nu va fi ușor, dar știu că îți place să perseverezi. Tot ce se întâmplă a fost profețit. Ești un instrument de comunicare al Cuvântului lui Dumnezeu către toți copiii Săi.”

Să ne oprim din nou, pentru o clipă, la acest pasaj. Aici găsim trei elemente importante, care sunt totodată și dovezi ale provenienței divine a mesajelor. Primul: Tot ce se întâmplă a fost profețit. Cred că la acestea nu trebuie explicații în plus, pentru că logica lui Dumnezeu ne este cunoscută din Vechiul Testament, dovedind contemporanilor Săi că El este Mesia. Eu, acum, aș aminti doar o pildă evanghelică și câteva pasaje din Sfânta Scriptură. Pilda pe care aș dori să o amintesc este cea a ucenicilor din Emaus, care este amintită doar în Evanghelia după sfântul Luca, unul dintre ucenici fiind chiar el însuși, cel care relatează evenimentele chiar de la sursă. Unde vreau să ajung de fapt este răspunsul lui Isus, care face referire la pro-

feții Vechiului Testament, cei care au spus totul despre venirea lui Mesia. În versetele 26 și 27 din capitolul 24, Domnul Isus spune: „*«Oare nu trebuia Cristos să sufere acestea și să intre în gloria Sa?»* Și, începând de la Moise și toți profeții, le-a explicat din toate Scripturile cele referitoare la El.” Versete asemănătoare, în care Domnul Isus face referire la Vechiul Testament sunt: Evanghelia după sfântul Matei, capitolul 21, versetul 42; capitolul 22, versetul 29; capitolul 26, versetul 54; Evanghelia după sfântul Marcu, capitolul 12, versetele 10 și 24; capitolul 14, versetul 49; iar în Evanghelia după sfântul Luca, capitolul 4, versetul 21; capitolul 24, versetele 27, 32 și 45. Și am mai putea enumera. Am amintit doar câteva, pentru ca cei pe care îi interesează să poată căuta. Așadar, Domnul Isus face referire de nenumărate ori la profețiile Vechiului Testament, spunând:

„Nu au fost acestea prezise de profeți?” – și altele asemenea.

Nimeni să nu creadă că Sfânta Fecioară din greșeală face referire la profețiile pentru timpurile actuale. Deoarece – spune Ea –, tot ceea ce se întâmplă acum și se va mai întâmpla a fost prezis de profeții Vechiului și Noului Testament. Iată, încă din primul mesaj face referire la profeții. Iar, în următoarele mesaje, Domnul Isus ne spune foarte clar că El, Mielul lui Dumnezeu, Cel care este singurul vrednic pentru această misiune, va dezvălui acum tuturor, prin intermediul celei de-a șaptea trâmbițe, adică profeta irlandeză, acea Carte a Apocalipsului care a fost Pecetluită.

„Ești un instrument de comunicare al Cuvântului lui Dumnezeu către toți copiii Săi” – spune Sfânta Fecioară. Această frază nici nu mai trebuie explicată, atât este de explicită și de clară. Dumnezeu vrea să aducă la cunoștința tuturor acea schimbare radicală, spirituală și fizică, al cărei timp a sosit chiar acum. Domnul are la îndemână toate instrumentele, incluzând aici și mass-media și mai ales internetul, care este capabil să transmită numeroase informații, în fracțiuni de secundă, de la un capăt la altul al pământului. Nemaivorbind de miile de voluntari care, prin insuflarea Sfântului Duh, lucrează cu o frecvență cotidiană la traducerea și răspândirea mesajelor. Acestor oameni Domnul Isus le promite o răsplată aparte.

De ce nu ai fi și tu printre ei? Domnul Isus face apel la fiecare om de bunăvoință, și printre ei și la tine, cel care ascuți acum această emisiune, ca să ajuți și tu la salvarea sufletelor, până nu este prea târziu. Ce poți face în acest scop? Tu vei ști. De altfel, dacă citești aceste mesaje cu regularitate, vei recunoaște unde îți este locul în această acțiune de salvare a sufletelor, de nivel mondial.

Și pentru aceasta, doresc ca lumina Sfântului Duh să se poare asupra fiecărui radio-ascultător în parte și să-i aducă acea dorință care a înflăcărat sufletele apostolilor, acea necurmată sete pentru mântuirea sufletelor.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 22 octombrie 2012

Partea a 23-a:

Continuarea analizei primului mesaj dat profetei irlandeze

Îi salut cu multă iubire pe dragii radio-ascultători și voi purcede imediat la continuarea analizei primului mesaj pe care Sfânta Fecioară l-a dat profetei irlandeze, în data de 8 noiembrie 2010, citez:

„Nu uita niciodată că Dumnezeu îi iubește pe toți copiii Lui, chiar și pe păcătoșii care-L ofensează. Roagă-te pentru toți și pentru fiecare în parte. Sfânta Familie se va întregi din nou.”

„În acest punct am fost mirată – spune vizionara – și tocmai de aceea am întrebat-o pe Sfânta Fecioară: «Am înțeles bine această parte? Că Sfânta Familie se va întregi din nou?»

Sfânta Fecioară a zâmbit dulce și a continuat: «Ia creionul și scrie, așa este corect, și transmite acest mesaj înainte de a fi prea târziu. Aceste mesaje sunt de la Dumnezeu și trebuie să fie respectate. Am încredere în tine, că vei avea grijă ca ele să ajungă în această lume necredincioasă într-un mod cât mai eficient. Este foarte important să rămâi tare, pentru Fiul meu. Știu că suferi cu El, pentru El și prin El. Bucură-te, pentru că așa este corect. Ești binecuvântată, copila mea, pentru că ai fost aleasă pentru această îndatorire. Fii tare. În fiecare zi să te rogi pentru a fi călăuzită. Nu te teme, cu timpul vei fi tot mai tare. În fiecare zi voi fi cu tine și cu familia ta. Duhul Sfânt lucrează prin tine, ca să poți face public Adevărul planului Tatălui pentru pământ. Copila mea, lasă toate îndoielile deoparte. Aceste mesaje divine nu sunt din imaginația ta. Sfânta Scriptură, care a fost profețită, este pe cale să se împlinească. Roagă-te pentru toți copiii lui Dumnezeu. Fiul meu iubit este rănit în fiecare zi. Păcatele omenirii Îl chinuiesc. De la moartea Sa pe Cruce nu a mai suferit atât de mult ca acum. Ai în tine energia și spiritul de care ai nevoie, ca să realizezi, cu binecuvântarea lui Dumnezeu, misiunea ta. Purificarea ta s-a încheiat, ești gata pentru lupta ce te așteaptă. Du-te, copila mea. Pune-ți scutul, stai cu capul ridicat și ajută în lupta împotriva celui rău. Să nu disperi dacă, din când în când, te simți izolată. Toți îngerii și sfinții te

conduc la fiecare pas, și printre ei este Ioan Paul al II-lea, Sf. Faustina și Sf. Iosif. Îți mulțumesc, copila mea, pentru credința ta. Ești o adevărată luptătoare, și Dumnezeu Tatăl, ca și preaiubitul meu Fiu, te iubesc foarte mult. Ești una cu Isus și mâna ta este condusă de Duhul Sfânt. Du-te, copila mea, și fă lucrarea ce ți-a fost încredințată, și folosește toate mijloacele ce-ți stau la dispoziție în această perioadă de mare importanță în istoria omenirii. Dumnezeu să te binecuvânteze, copila mea. Maria, Mama ta iubitoare, Regina pământului.»”

Dacă dragii mei radio-ascultători au fost atenți, au observat că acesta nu este un text poetic, un text stilistic în care frazele se înlănțuie una după alta, făcându-l un text pe care să-l savurăm. Nu! Ci, aici, ne întâlnim cu o înșiruire de fraze simple, ușor de înțeles, care cuprind adevăruri de neclintit. Trecând peste faptul că Sfânta Fecioară o încurajează și o însuflețește pe vizionară, îi dă și o sumedenie de instrucțiuni în ceea ce pri-vește viitorul și, totodată, îi dă și dovezi că aceste mesaje pro-vin de la Dumnezeu. Vom încerca acum să analizăm, pe scurt, conținutul acestui mesaj.

Prima frază sună așa: „Nu uita niciodată că Dumnezeu îi iubește pe toți copiii Lui, chiar și pe păcătoșii care-L ofensează”. În marele adevăr care s-a făcut auzit în prima frază, Ea indică înspre persoana lui Dumnezeu, care este însăși iubirea și, datorită acestui fapt, El îl iubește pe fiecare copil al Său, chiar și pe aceia care Îl ofensează. Iată o mare dovadă a iubirii și îndurării nemărginite a lui Dumnezeu. Dumnezeu îi iubește pe copiii Săi, pe creațiile Sale, chiar și pe păcătoși, doar păcatul nu-l iubește. El disprețuiește păcatul, deoarece acesta este în totală opoziție cu chintesența Sa.

Următoarea frază ne indică o însușire foarte importantă a creștinului: „Roagă-te pentru toți, pentru ca fiecare să aibă parte de har”. Uneori, cât este de dificil a-i convinge pe oameni să-i ierte pe semenii lor, pe părinți, pe rude. Cu toate că sunt creștini, țin supărare și nici nu vor să ierte. În schimb, Sfânta Fecioară scoate în evidență îndurarea și iubirea lui Dumnezeu, mai ales disponibilitatea Sa de a ierta. Deoarece Dumnezeu, așa cum spune în multe mesaje, este dispus să ierte păcatele oricui, chiar și în ultima clipă. Ajunge doar să

suspinaăm către El și să-I cerem iertare cu o inimă sinceră. Atunci când ținem supărare, nu există iubire adevărată, aceasta fiind departe de iubirea cristică.

Iată o nouă dovadă uriașă în sprijinul autenticității mesajelor: noi, creștinii, care ne numim ucenici ai lui Cristos, trebuie să îi iubim și pe dușmanii noștri, deci, pe toată lumea! Păcatul, nu, dar pe creaturile Sale da.

Apoi, în timp ce Sfânta Fecioară o zorește pe vizionară să răspândească mesajele înainte de a fi prea târziu, în următoarea frază dă răspuns tuturor la întrebarea care se ridică de fiecare dată când este vorba despre o apariție sau o profeție. Aceste mesaje sunt de la Dumnezeu și trebuiesc respectate.

Atunci când Dumnezeu transmite mesaje, să nu gândească vreodată cineva că o face în modul în care doar cunoscători în ale teologiei să fie capabili să recunoască proveniența lor divină. O, nu. Dumnezeu nu face așa ceva. Este o altă chestiune faptul că teologii le analizează și Biserica dă binecuvântare asupra unor apariții sau a altora. Când Dumnezeu transmite mesaje, o face – așa cum am mai spus, dar repet – regizând totul, inclusiv împrejurările, astfel încât și cel mai simplu om să recunoască imediat că aici vorbește Dumnezeu. Altminteri, Dumnezeu s-ar contrazice pe El însuși dacă, din împrejurări și din conținutul mesajelor, doar oamenii deștepți și cunoscătorii în ale teologiei ar putea recunoaște proveniența divină.

Dumnezeu nu face așa ceva, pentru că – așa cum a adus la cunoștința oamenilor în mai multe mesaje – dorește ca aceste mesaje să ajungă la cât mai multă lume, într-un timp cât mai scurt.

Da, pentru că doar Dumnezeu este cel care cunoaște viitorul cert, și doar El știe de ce este important pentru noi, oamenii, să fim în stare de har în orice moment. Dumnezeu, prin intermediul profeților, a vorbit întotdeauna oamenilor într-un limbaj simplu, neexcluzându-i, firește, nici pe cei cunoscători în ale teologiei. În cazul profețiilor, este importat să avem rațiunea și inima deschise.

Aceste mesaje nu le cauzează greutatea oamenilor bine intenționați și celor care Îl caută pe Dumnezeu. Dacă, totuși, unora le-ar cauza, atunci să facem ceea ce ne sfătuiește Domnul Isus:

să ne oprim, să ne rugăm, să cerem lumina Duhului Sfânt; dar, sub nicio formă nu ne este permis să acuzăm în mod pripit, să-i atacăm pe profeții lui Dumnezeu sau să împiedicăm această lucrare.

Dumnezeu transmite aceste mesaje pentru a salva sufletele. Dacă tu simți că nu ai nevoie de acestea, nici o problemă, rămâi în liniște, roagă-te, și dacă și în urma rugăciunii simți că nu ai nevoie de ele, atunci mergi în pace. Așteaptă deznodământul, oricum vei vedea care este adevărul. De altfel, dacă ai citi scrierile Sfintei Scripturi și pe cele ale profeților, atunci aceste mesaje nu ți-ar cauza dificultăți.

Aș cita acum doar câteva fraze din profetul Baruh, în care se recunoaște cu smerenie și cu sinceritate că s-a greșit amarnic atunci când au fost nesocotiți profeții și mesajele dumnezeiești primite prin intermediul lor. De aceea, trebuie să suferim acum blestemul robiei și toate aceste năpaste care s-au abătut asupra noastră – spune profetul Baruh în capitolul 2.

Dar să cităm ad literam:

„Am păcătuit înaintea Domnului, am fost neascultători și nu am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru ca să umblăm după hotărârile Lui pe care le-a dat să fie înaintea feței noastre, din ziua când Domnul i-a scos pe părinții noștri din țara Egiptului și până în ziua aceasta, am fost neascultători față de Domnul Dumnezeul nostru, ne-am purtat cu ușurință ca să nu ascultăm glasul lui. S-au lipit de noi relele și blestemele pe care i le-a stabilit Domnul lui Moise, slujitorul lui, în ziua când i-a scos pe părinții noștri din țara Egiptului, ca să ne dea țara unde curge lapte și miere, cum este în ziua aceasta. Nu am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru, du-pă toate cuvintele profeților pe care i-a trimis la noi. Am mers fiecare după gândirea inimii lui rele, slujind altor dumnezei și făcând rele înaintea ochilor Domnului Dumnezeului nostru”.

Cred că este de ajuns atât, ca să înțelegem de ce ne trimite Dumnezeu profeți.

În încheiere, permiteți-mi să vă povestesc o întâmplare interesantă legată de veridicitatea mesajelor. Într-o zi, în timp ce citeam aceste mesaje, mi-a venit o idee. M-am gândit să tipăresc câteva dintre ele și să le arăt călugăriței care stă la poartă și care, în fiecare dimineață, îmi deschide cu mult drag ușile,

atunci când merg să celebrez Sfânta Liturghie. De altfel, această soră Ecaterina are în anturajul său o faimă de mare sfințenie și este de notorietate faptul că s-ar părea că aude în adâncul inimii sale glasul Domnului Isus, care îi transmite scurte mesaje. Această soră a trăit timp de 65 de ani, fără întreruperi, în această mănăstire, este foarte smerită, se roagă mult, este supusă, tăcută, am putea spune că nu-i place să vorbească mult. Probabil că tocmai datorită acestor însușiri a reușit să trăiască într-o singură mănăstire aproape o viață de om.

Într-o dimineață, mergând, ca de obicei, să celebrez Sfânta Liturghie, am rugat-o să citească aceste mesaje și să-și facă o părere despre ele, fiindcă aș vrea să știu care este originea lor. De regulă, după Sfânta Liturghie, călugărițele îmi servesc și micul dejun, prilej care i-a dat ocazia sorei Ecaterina să citească mesajele. La ieșire, sora mă aștepta și, la întrebarea pe care i-am pus-o în legătură cu părerea dânzei, mi-a răspuns cu smernie și un pic zâmbind:

„Părinte József, eu nu cred că în aceste mesaje nu ați recunoscut glasul Domnului Isus”.

„Într-adevăr, soră, slavă Domnului, eu L-am recunoscut, dar, din păcate, sunt atât de mulți care încă nu L-au recunoscut, iar eu, prin asta, aș dori să îi ajut”.

Cu aceste gânduri, eu îmi iau rămas bun de la dragii mei radio-ascultători, dorindu-le o nouă săptămână binecuvântată, îndemnându-i, firește, să citească aceste mesaje și să le ia în considerare, pentru că au menirea să ne convertească și să ne sfințească.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emissiune difuzată în data de 29 octombrie 2012

Partea a 24-a:

Analiza primului mesaj al Domnului Isus, dat profetei irlandeze, în data de 9 noiembrie 2010. Acest mesaj nu este o odă de iubire care poate fi citită, uneori, în scrierile misticilor, ci este anunțarea unei etape din planul divin, care trebuie să se înfăptuiască în viitorul apropiat. Despre o scrisoare a unei fete americane de 10 anișori pe care, în marea sa durere sufletească, a scris-o președintelui Barack Obama.

Îi salut din nou, cu multă-multă iubire, pe dragii mei radio-ascultători, înflăcărându-i cu câteva cuvinte ale Sfântului apostol Paul, pe care le-a scris la vremea respectivă lui Tit.

„De fapt, harul lui Dumnezeu s-a arătat ca mântuitor pentru toți oamenii, învățându-ne să respingem nelegiuirea și poftele lumești, ca să trăim în veacul de acum cu înțelepciune, cu dreptate și cu evlavie, așteptând speranța fericită și arătarea gloriei marelui Dumnezeu și a Mântuitorului nostru, Isus Cristos” – citat care poate fi găsit în capitolul al doilea al scrisorii către Tit, versetele 11-13.

Înainte de a începe să fac cunoscut și să analizez primul mesaj al Domnului Isus, cred că este important să citez un pasaj din Scriptură care vorbește despre așteptarea celei de-a Doua Veniri. Primii creștini au luat acest lucru foarte în serios și una din rugăciunile lor permanente a fost „Marana Tha!”, adică „Vino Doamne, Isuse!”

Într-adevăr, prima și cea mai importantă sarcină a noastră, a muritorilor, ar trebui să fie pregătirea continuă pentru marea întâlnire cu Domnul Isus. A pleca nepregătit din această lume pământească este un mare risc și, totodată, o iresponsabilitate. Mereu i-am admirat pe primii creștini care, asemeni nouă acum, au trebuit să mărturisească despre Domnul Isus în mijlocul unei lumi păgâne, să trăiască cinstit, în pace și iubire cu toată lumea.

În zilele noastre, atunci când la toate nivelurile vieții sociale, începând de la cel mai înalt nivel până la cel mai de jos, oamenii pică în masă examenul de cinste și corectitudine, nu este de mirare dacă Dumnezeu zilnic ne atenționează despre urmările grave ale acestui mod de viață corupt. Toate mesajele trimise de Dumnezeu omenirii se grupează în două categorii, concentrându-se asupra convertirii și a reparării, respectiv a ispășirii.

Dumnezeu ne prezintă și în acestea păcatul și urmările lui grave, precum în Biblie, de aceea tonul unor mesaje poate părea dur. Dar, în cea mai mare parte, Tatăl Ceresc ne cheamă pe calea mântuirii cu un glas plin de iubire și de îndurare.

Primul mesaj pe care Domnul Isus l-a dat profetei irlandeze, nu este o odă de iubire ce poate fi citită, uneori, în scrierile misticilor, ci este anunțarea unei etape din planul divin, care trebuie să se înfăptuiască în viitorul apropiat. Tatăl Ceresc încearcă de foarte mult timp să trezească la realitate făpturile Sale, dar, din păcate, nu cu mare succes. În fine, într-un fel sau altul a sosit timpul, adică s-a împlinit pentru schimbare.

De aceea a venit Domnul Isus să ne spună toate acestea și, tocmai de aceea, prima frază a mesajului este hotărâtă și serioasă, citez: „Iată, s-a apropiat timpul pentru a spune lumii că dreptatea Mea îi va lovi pe toți cei care Mă resping”. Toate acestea sunt cuvinte directe și pe înțeles. Timpul de har, pe care Domnul Isus l-a vestit la vremea respectivă, prin intermediul profeților și al vizionarilor, începe să se apropie de sfârșit. Iar Domnul Isus nu ne spune toate acestea nouă, celor vizați, adică copiilor Săi preaiubiți, ca să ne sperie.

O nu, ne-a spus aceasta în foarte multe mesaje, o face pentru a ne pregăti pentru aceste mari schimbări. Nici nu ar fi un Dumnezeu iubitor dacă nu ne-ar înștiința despre acele mari schimbări care, într-adevăr, necesită o serioasă pregătire sufletească și trupească, noi fiind actorii principali, implicați în mod direct.

În celelalte părți ale mesajului Dumnezeu ne asigură de nemărginata Sa milostivire, care niciodată nu s-a împuținat, în pofida faptului că mulți dintre copiii Săi i-au întors spatele, alegând plăcerea de moment a păcatului. Dar acum trebuie să ne grăbim, pentru că, așa cum apare de mai multe ori în me-

saje, schimbările care ne stau înaintea vor atinge pe fiecare om, fără nici o excepție. Cei care se împotrivesc ispitelor, se pot bucura de pe acum, pentru că vor avea parte de o mare răsplată și de bucurie. În schimb, cei care vor întoarce în continuare spatele învățaturii Evangheliei se vor pierde fără nici o scăpare.

„Pământul este acum acoperit de întuneric. Cei care Mă urmează, suferă împreună cu Mine când privesc la această lume păcătoasă, care a întors spatele nu doar Tatălui Ceresc, ci și Mie, care am adus o mare jertfă pentru a-i salva de la osânda veșnică”.

Din păcate, Domnul Isus are dreptate în totalitate. Pământul este acum acoperit de o uriașă întunecime spirituală și morală, iar oamenii, în care mai licărește o mică flacără a bunăvoinței și a demnității umane, suferă mult.

Azi dimineată, când am deschis calculatorul și am început să citesc mesajele Marelui Avertisment, conform obiceiului pe care-l am, iar apoi am frunzărit printre știrile din lume, m-a șocat, adică m-a îngrozit răspunsul pe care Barack Obama, președintele Statelor Unite, l-a dat scrisorii unei fetițe de 10 ani, pe nume Sophia Bailey Klugh. Aceasta, în marea sa durere sufletească, i-a scris președintelui următoarea scrisoare:

„Mă numesc Sophia Baylei Klugh și am 10 ani. În loc să am o mamă și un tată, eu am doi tați. Din această cauză sunt mereu batjocorită la școală de colegii mei și sunt marginalizată. Apelez la tine pentru ajutor, pentru că tu ești un erou. Dacă ai fi în locul meu și ai avea și tu doi tați, așa cum am eu, și nu ai avea mămică, iar din această cauză ai fi batjocorit mereu la școală, tu ce ai face? Te rog să răspunzi!”

Și, într-adevăr, Obama a răspuns prompt scrisorii fetiței. Iată scrisoarea, cuvânt cu cuvânt:

„Dragă Sophia, citindu-ți scrisoarea, m-am simțit foarte mândru și m-a cuprins o deosebită încredere în ceea ce privește viitorul națiunii noastre. Tu, Sophia – scrie primul om al Casei Albe – ești foarte norocoasă că ai lângă tine doi părinți care să îți poarte de grijă, iar ei, de asemenea, sunt norocoși că au o fetiță grozavă ca tine. Iar noi doi, mai suntem norocoși și pentru faptul că putem trăi într-o țară în care toată lumea se naște

cu drepturi egale, indiferent de înfățișarea exterioară cu care se naște, adică cu ce fel de trup, unde crește și cine îi sunt părinții. O regulă foarte importantă este: să-i tratăm pe alții așa cum am dori să fim și noi tratați. Amintește-le această regulă colegilor de clasă atunci când îți spun cuvinte ce-ți rănesc simțămintele. Îți mulțumesc pentru invitația la cină, pe care, din păcate, nu o pot onora. Te rog, transmite salutările mele și taților tăi, care te cresc. Cu salutări cordiale, Barack Obama.” – până aici ține citatul acestei scrisori nerușinate.

Întotdeauna am împărtășit învățătura Domnului Isus, atât în ceea ce privește celibatul cât și căsătoria, prin care unirea dintre un bărbat și o femeie înseamnă o alianță pe viață, care durează până la moarte, și tot ceea ce este în afara acesteia eu consider ca fiind o perversitate nerușinată, așa cum consideră și Sfântul Apostol Paul.

Să ascultăm acum învățătura Sfântului Apostol Paul, care se află în primul capitol al scrisorii către romani, citez:

„Într-adevăr, mânia lui Dumnezeu se revelează din cer asupra oricărei nelegiuiri și nedreptăți a oamenilor care înăbușă adevărul prin nelegiuire; ...Aceștia au schimbat adevărul lui Dumnezeu în minciună: au cinstit și au adus cult creaturii în locul Creatorului, care este binecuvântat în veci. Amin! ...De aceea i-a lăsat Dumnezeu [pradă] patimilor rușinoase: astfel, femeile lor au schimbat raporturile firești cu cele împotriva naturii. La fel și bărbații, abandonând raportul firesc cu femeia, s-au aprins de patimă unii pentru alții; săvârșind nerușinarea bărbați cu bărbați, și-au primit ei înșiși cuvenita răsplată pentru perversiunile lor.” (Rom 1,18.25.24.26-27)

Iată unde a decăzut lumea, și se mai spune că nu trebuie dramatizată situația. Privind-o, eu cred că lumea se găsește într-o situație dramatică, nemaifiind nevoie de nici o exagerare în plus.

Însă, problema este că mulți sunt orbi din punct de vedere spiritual și nu sunt pe ancorați în realitate, ci vânează himere. Și nu se vor trezi decât atunci când le va cădea în cap prima cărămidă.

Dragi prieteni, când, într-o societate, hrana care conține otrăvă letală este etichetată ca fiind comestibilă, ba mai mult, ea este oferită astfel încât să provoace poftă, și această recomandare

este făcută chiar de către șeful statului, aceasta chiar înseamnă sfârșitul a toate, respectiv sfârșitul timpurilor, care va pune capăt – slavă Domnului – o dată pentru totdeauna, acestei lumi perverse și sataniste. Această eră, ridicată în slăvi, a produs deja multă nenorocire și suferință, care, potrivit spuselor Domnului Isus, a împins în flăcările iadului milioane de suflete.

Iată de ce Domnul Isus continuă mesajul astfel:

„Sunt tulburat și plâng cu lacrimi triste și amare, când văd cum Mă resping și a doua oară. Îi rog pe discipolii Mei să se adune laolaltă în această perioadă de suferință în lume. Trebuie să lase deoparte indiferența, să se roage și să se unească cu Mine, pentru a-i putea ajuta pe cei al căror suflet este acaparat de satana.”

Gândesc că cererea Domnului Isus este justificată. El ar dori ca să ne folosim de toate mijloacele, incluzând aici și rugăciunea zilnică, și să pășim cu seriozitate pe calea sfințeniei, fiindcă doar așa Îl putem ajuta – atât cât mai este timp – să salveze sufletele.

Cu aceste cuvinte, eu îmi iau rămas bun de la dragii radio-ascultători, dorindu-vă o nouă săptămână binecuvântată și, totodată, îndemnându-vă să vă rugați zilnic cel puțin un Rozar pentru mântuirea sufletelor.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 12 noiembrie 2012

Partea a 25-a:

Să nu ne amăgim cu faptul că suntem creștini, poporul ales al Noului Testament, deoarece aceasta încă nu ne oferă garanție pentru nimic.

Continuarea analizei primului mesaj al Domnului Isus, pe care l-a dat profetei irlandeze. „Dumnezeu este iubire”. El nu consideră pe nimeni un caz imposibil și nu renunță la nimeni cu mare ușurință. Acesta este mesajul pe care ni-l tot spune prin intermediul profetilor și că, dacă este necesar, merge până la limita voinței libere a omului, dar nu trece dincolo de ea.

Îi salut din nou, cu multă iubire pe dragii mei radio-ascultători, cu ocazia acestei emisiuni jubileu sau, așa cum mi-a spus deunăzi un prieten drag, un pic mai în glumă:

„Ai observat oare că această emisiune este cea de-a douăzeci și cincia, așadar avem un mic jubileu de argint? Așa că ar trebui să spui, dacă nu ceva aurit, măcar ceva argintat!” – îmi spunea râzând cu poftă.

„Bine – i-am răspuns –, am să mă rog și am să-I cer Duhului Sfânt să vă transmită cu această ocazie ceva argintat.”

În timp ce mă gândeam la aceasta, mi-au venit în minte mai multe lucruri: ca, de exemplu, să mă uit în Biblie la acele pasaje în care figurează cifra 25 ca dată. Am găsit în exact șapte locuri anumite evenimente importante care au legătură cu cea de-a douăzeci și cincia zi din lună.

Primul a fost în capitolul 6 al cărții lui Neemia, unde găsim o descriere destul de amănunțită a vieții evreilor de după ieșirea din robie, când s-au întors acasă din Babilon și au început reconstrucția Ierusalimului, precum și reconstrucția a ceea ce era mai scump pentru ei, și anume templul. Ceea ce pentru ei a reprezentat un lucru deosebit și, totodată, o mare bucurie, nu

este altceva decât reconstrucția zidurilor dăruite ale templului. Au sărbătorit acest eveniment în ziua a douăzeci și cincina a lunii lui Elul. Într-adevăr, templul de piatră, construit pentru slava lui Dumnezeu, reprezintă o valoare uriașă și pentru a oferi un ajutor neconținut în zidirea templelor sufletelor. Dumnezeu își găsește plăcerea în ambele temple, dar mai ales în cel al sufletului, și dacă cineva are nesăbuița să dărâme pe unul dintre ele, atunci trebuie să se aștepte la o pedeapsă severă.

Căutând, în continuare, data de 25, am descoperit-o și în capitolul 4 al cărții Macabeilor, unde, în cea de-a douăzeci și cincina zi a lunii lui Kislev, este vorba din nou despre o reîncepere. Pe noul altar de jertfă, construit în această zi, evreii aduc jertfă pentru prima dată. Apoi, mai târziu, când au terminat de reconstruit templul, l-au sfințit sau, așa cum zic ei, l-au purificat, întrucât păgânii l-au pângărit la vremea respectivă atunci când l-au dărâmat. Au pus și această sărbătoare în ziua a douăzeci și cincina a lunii lui Kislev, făcând referire la profetul Neemia, care a stabilit dinainte data de 25 ca fiind zi de sărbătoare.

Aici, însă, voi face referire la un text din Macabei, care ne oglindește clar adevărul pe care evreii de atunci l-au recunoscut și l-au și scris, dar noi nu vrem să îl credem. Noi credem că putem trăi fără de Dumnezeu, sub denumirea de creștini, fără a ne gândi câtuși de puțin la consecințe. Evreii de atunci, așa cum va reieși din pasajul următor, au învățat din greșelile trecutului. Nu ne-ar strica nici nouă dacă am fi mai atenți la porunca lui Dumnezeu, ca nu cumva soarta noastră să fie aceeași sau chiar mai rea decât cea a evreilor din vremea respectivă. Iar acum să vedem întâmplarea.

Purificarea templului s-a petrecut în aceeași zi în care păgânii au săvârșit profanarea lui, adică în ziua a douăzeci și cincina a lunii Kislev. Au sărbătorit cu bucurie, timp de opt zile, ca și de sărbătoarea corturilor. În acest timp, se gândeau că nu demult au fost nevoiți să prăznuiască în peșteri sărbătoarea corturilor, asemenea animalelor.

De altfel, despre asta vorbesc și profețiile actuale. Ne atrag atenția că am părăsit calea mântuirii, pe care ar trebui să umblăm, și ni se cere convertirea urgentă, ca nu cumva să avem

parte și noi de soarta evreilor de pe vremea respectivă. S-ar putea ca și noi să trebuiască să ne refugiem în munți, precum animalele, și să trăim în peșteri, unde ne vom ruga și vom celebra Sfinte Liturghii.

Să nu ne amăgim cu faptul că suntem creștini, poporul ales al Noului Testament, deoarece acest lucru nu ne oferă nici o garanție, pentru că, așa cum am văzut, Domnul nu și-a menajat nici poporul Său ales, al Vechiului Testament, atunci când a păcătuit. Așadar, nici pe noi nu ne va menaja dacă rămânem pe calea păcatului. Trebuie să ne convertim și să luăm în serios învățătura Bisericii lui Cristos, altminteri – potrivit unor mesaje –, întreaga Europă va cădea într-o grea robie și, ulterior, îi va putea părea rău că nu a ascultat de profeții pe care Dumnezeu i-a trimis din timp la noi.

Apoi, în legătură cu data de 25, mi-am amintit și de aparițiile de la Medjugorje. Chiar dacă prima apariție a avut loc în data de 24, Sfânta Fecioară a cerut vizionarilor să serbeze aniversarea în data de 25, și, astfel, începând din 1986, mesajele Sfintei Fecioare, adresate lumii, sunt date vizionarilor în fiecare lună, în ziua de 25.

Iar acum, după această introducere care s-a nimerit să fie destul de lungă, să continuăm cu analizarea primului mesaj al Domnului Isus, pe care l-a dat lumii prin intermediul profetei irlandeze. Citez:

„Credincioșii Mei, nu vă temeți să vă uniți vocile la unison pentru a propovădui iubirea Mea pentru lumea întreagă”.

După părerea mea, această frază dovedește de la sine faptul că Dumnezeu este cel care vorbește, cel care iubește pe toată lumea, fără nici o excepție. Este exact ceea ce noi uităm mereu și tocmai de aceea satana este în stare să ne târască atât de ușor în păcat.

„Dumnezeu este iubire” – citim adesea în Scriptură. Aceasta înseamnă că El iubește nemărginit pe toată lumea și tocmai de aceea ar dori să îi vadă pe toți în Împărăția Sa, chiar și pe sataniști. Nu consideră pe nimeni un caz imposibil și nu renunță la nimeni cu ușurință. Acest lucru ni-l transmite mereu prin intermediul profetilor, precum și faptul că merge până la limita voinței libere a omului, dar nu trece dincolo de ea. Nu

încalcă acest drept, pentru că, altminteri, nu am mai avea demnitate umană și am fi reduși la nivelul unor simple păpuși neputincioase în mâna unei puteri absolute.

Dumnezeu vrea ca tu să-L iubești în mod liber, fără nici o constrângere externă sau internă. Ar dori ca tu să înțelegi măreția fapturii create și acea bogăție nemărginită pe care ți-a dat-o în dar. Aici, gândește-te, înainte de toate, la viața ta, dar nu doar la cea pământească, care este doar un scurt început în raport cu veșnicia, ci gândește-te la viața veșnică, pe care, de asemenea, o vei primi în dar, dacă o accepți. Dumnezeu ne-a cerut în trecut, și ne cere și în prezent, să învățăm a accepta acest dar nemărginit, pe care-l numim viață veșnică, dar dumnezeiesc care întrece orice închipuire – fie ea chiar genială – despre Rai.

Îl chem din nou în ajutor pe Sfântul Apostol Paul, care încearcă să ne facă să înțelegem cu adevărat cât de minunat este Raiul:

„Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut și urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, pe acestea le-a pregătit Dumnezeu celor care îl iubesc pe El” – spune apostolul în prima scrisoare către Corinteni, în capitolul al doilea.

Pe vremea când eram paroh și vizitam bolnavii în prima vineri din lună, le ascultam toate plângerile și problemele – ceea ce este și firesc pe de o parte – și deseori am auzit următoarele: de ce Bunul Dumnezeu permite atât de multă suferință, de care ei au parte zi de zi, a cărei durere se amplifică, devenind uneori de nesuportat. Ca răspuns, cel mai adesea îi îmbărbătam cu următoarele:

„Tanti Vetuța, dragă! Doar atât vă întreb pe dumneavoastră: nu merită oare să rezistăm cu răbdare până la capăt și să trăim suferința, pe care oricum nu o mai putem ocoli, într-un adevărat spirit creștin, fără să cârtim, în schimbul unei vieți veșnice fericite?”

Prin aceasta nu doresc să subestimez dificultatea suferinței, întrucât și eu am experimentat ce înseamnă să suferi. Și eu am avut parte de grele suferințe trupești și sufletești, atunci când soarta m-a lovit și păreau de nesuportat, totul devenind dintr-o dată atât de întunecat. Dar să nu uităm că, exact Isus este cel

care poate aprinde lumina în inimile noastre, întrucât El este Lumina Veșnică, cea spre care trebuie să alergăm pentru a cere ajutor ca să putem duce crucea până la capăt. Repet, nu doresc să subestimez greutatea suferinței, o nu, ci aș vrea doar să vă luminez asupra faptului că această viață pământească – fie ea cât de nenorocită – este un nimic față de veșnicie.

Ca să fiu mai pe înțeles: dacă bunul Dumnezeu ar vrea ca întreaga noastră viață pământească să conștă doar din suferință, și atunci ar merita suportată fără cârtire și iubindu-L pe Dumnezeu din toată inima, pentru că, ceea ce câștigăm prin aceasta este o fericire ce nu va avea sfârșit. Ar fi bine dacă ne-am gândi adesea la aceasta, pentru ca Satana să nu poată să ne înșele și să ne împingă spre disperare atunci când suferim cumplit. Se mai întâmplă ca și crucea mea să devină mai grea, iar cel rău imediat este prezent pentru a-mi stârni îndoială referitoare la iubirea și bunătatea lui Dumnezeu în ceea ce mă privește. Atunci, eu îi spun doar următoarele, asemeni parohului din Ars: Hei, pușlama! Nu uita că această mizerie se termină, mai devreme sau mai târziu, dar fericirea pe care eu o câștig prin aceasta va dura veșnic!”

Îl voi chema din nou pe Sfântul Paul în ajutor care, după părerea mea, a fost unul dintre cei mai mari teologi și mistici ai timpului său, pentru ca ale sale cuvinte să ne consoleze pe noi toți, cei care, uneori, suferim cumplit, simțind poate că Dumnezeu ne-a părăsit. Citez din capitolul 8 al scrisorii către Romani:

„Însă întâi suferim cu El, ca împreună cu El să fim și glorificați. Eu consider că suferințele timpului prezent nu se pot compara cu gloria viitoare care ni se va revela.”

Dacă meditam un pic, în reculegerea rugăciunii, atunci îi vom da dreptate Apostolului Paul, și din nou vom lua putere din cuvintele adresate nouă de către Dumnezeu și ne vom purta Crucea mai departe, înaintând spre veșnicie.

Revenind la declarația Domnului Isus, prin care spune că El iubește pe toată lumea, pentru mine este o dovadă uriașă, care confirmă veridicitatea mesajelor, dacă mă gândesc că poate eu trebuie să mă forțez cu adevărat să-l iert pe vecinul care poate

nu m-a salutat destul de zâmbitor – eventual din cauza unei nopți nedormite – în timp ce eu dădeam de mâncare găinilor.

În citatul de mai sus al mesajului Domnului Isus, El ne spune nu doar că iubește pe toată lumea, ci ne roagă și pe noi, cei care-L urmăm, să vestim aceasta tuturor.

Apropo de aceasta, îmi aduc aminte de aselenizarea navei spațiale Apollo 15, pe care am văzut-o într-o înregistrare sincronizată în limba maghiară. M-a atins foarte tare mărturia lui James Irwin care, după ce s-a întors de pe Lună, a călătorit în lumea întreagă și a povestit tuturor, inclusiv în mass-media, despre experiența divină extraordinară de care a avut parte cu ocazia aselenizării. În timp ce se ruga în continuu Psalmul 121, se minuna de Creatorul, cel care a creat o lume atât de minunată. A mai spus că ceea ce l-a durut cel mai tare a fost faptul că până atunci niciodată nu a vorbit, ca și creștin, despre iubirea lui Dumnezeu.

Asta ne cere și nouă Domnul, să învățăm mai întâi să-L iubim foarte mult și, în același timp, să spunem și altora cât de mult ne iubește Dumnezeu.

Citind primul mesaj al Domnului Isus, în cuvintele care urmează tonul devine mai sever și mai insistent – ca să mă exprim mai blând –, iar dacă o luăm ad literam – și așa ar trebui –, atunci este de fapt un ultimatum pentru lume. Dar nu doar atât, pentru că Domnul Isus ne spune ce trebuie să facem în perioada următoare pentru a nu ajunge la osânda veșnică.

Să ascultăm cu iubire cuvintele pe care ni le adresează Domnul Isus, citez:

„Vă rog pentru ultima oară pe toți, creștini, musulmani, hinduși, evrei și de oricare religie ați fi, deschideți-vă ochii la adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu. Dumnezeu vă vorbește prin profeți. Adevărul este scris și documentat în cuvintele Sfintei Scripturi și nimeni nu poate să-l corecteze, să-l schimbe sau să-l răstălmăcească conform interpretărilor proprii. Există doar un singur Dumnezeu. Lăsați lupta la o parte, deschideți-vă ochii și urmați-Mă în Viața Veșnică. Vă iubesc atât de mult încât Mi-am dat viața pentru voi. Ați uitat? Prin Milostivirea Mea Dumnezeiască, vă rog încă o dată să vă întoarceți la Mine. Prin Milostivirea Mea Dumnezeiască, voi veni pe pământ ca să

încerc să vă ajut să priviți în inimile voastre în căutarea adevărului. Nu permiteți înșelătorului să vă distrugă. Căutați adevărul. Iubirea, doar iubirea adevărată, este calea către Împărăția Tatălui Meu. Vă rog, amintiți-vă de Milostivirea Mea Divină. Vă iubesc pe toți și pe fiecare în parte. Rugați-vă pentru iertare. Întindeți-vă mâna și permiteți-Mi să vă conduc în Împărăția Tatălui Meu. Mă voi întoarce pe Pământ, precum a fost profetizat dinainte. Timpul întoarcerii Mele va fi atât de curând încât pe mulți îi va surprinde nepregătiți. Mulți se vor speria și nu vor crede ceea ce se întâmplă. Profeții Mei nu mai au mult timp la dispoziție spre a pregăti omenirea pentru acest mare eveniment.”

Și, într-adevăr, este adevărat, întrucât eu urmăresc zilnic mesajele a peste 50 de vizionari, dintre care unora Sfânta Fecioară le-a declarat că, pentru ei, aparițiile se vor încheia în curând.

Așa cum Domnul Isus a spus vizionarei de mai multe ori, ea a fost aleasă ca ultimul profet, a șaptea trâmbiță și prin intermediul ei va comunica cu lumea în timpul și după Marele Aver-tisment. Așadar, ea este ultimul profet prin care Dumnezeu adună și pregătește poporul Său pentru era Noului Paradis.

Acestea fiind spuse, ce urări de bine aș putea să le spun dragilor mei ascultători, decât să treacă cu bine de așa numita mare strâmtoare și să pășească împreună cu cei dragi în Noul Paradis de pe Pământ. Domnul Isus pregătește întreaga omenire pentru acest mare eveniment.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 19 noiembrie 2012

Partea a 26-a:

Continuarea analizei primului mesaj al Domnului Isus. „Credincioșii Mei, vă chem pe toți să luați în seamă Avertismentul Meu! Răspândiți adevărul! Avertizați omenirea, ca să se roage pentru Milostivirea Mea. Adevărul despre a Doua Venire va trebui vestit de către oamenii obișnuiți.”

Îi salut cu multă iubire pe dragii mei radio-ascultători, în acest an al credinței, când Biserica ne îndeamnă, printre altele, să creștem și să ne întărim în credință. După părerea mea, nu întâmplător ne îndeamnă viziionarii de zeci de ani ca să trăim și să ne aprofundăm credința în Isus Cristos.

Potrivit mesajelor Domnului Isus, în viitorul apropiat ne va fi pusă la încercare credința într-o asemenea măsură încât nici nu am îndrăzni să visăm. De aceea, acum a sosit timpul să ne adunăm, să ne regăsim și să salvăm ceea ce mai poate fi salvat, dacă, eventual, până acum nu am trăit potrivit credinței noastre. Din mesajele viziionarilor răsună fără echivoc învățătura Scripturii: „Nu este altă mântuire decât în Isus Cristos”, scrie în Faptele Apostolilor, capitolul 4.

În zilele noastre, când în societatea noastră pot fi găsite toate formele și variațiunile de culte, aici incluzând și satanismul, profețiile capătă o însemnătate aparte, numindu-L pe Cristos Răscumplătorul și Mântuitorul lumii și al omenirii.

În haosul caracteristic vremurilor noastre, un pericol permanent îl reprezintă rătăcirea și negarea lui Dumnezeu. Este de înțeles atunci, că Dumnezeu nu poate sta cu mâinile în sân privind la distrugerea uriașă a satanei, care câștigă din ce în ce mai mult teren într-o societate prea modernă și prea tehnologizată. Așadar, nu trebuie să ne mirăm și, cu atât mai puțin, să ne smintim din cauza aparițiilor și a profețiilor care îndeamnă la abandonarea idolilor creați de mintea și de mâna omenească, chemându-ne, totodată, să ne întoarcem la Dumnezeu.

Așadar, timpul este aproape, schimbările sunt în prag, nu este loc de pasivitate și, cu atât mai puțin, de împotrivire. Acum, să vedem continuarea primului mesaj al Domnului Isus, dat profetei irlandeze, citez:

„Credincioșii Mei, vă chem pe toți să luați în seamă Avertismenul Meu! Răspândiți adevărul! Avertizați omenirea, ca să se roage pentru Milostivirea Mea. Fac totul ca să salvez fiecare suflet căruia îi va părea rău de păcatele sale, chiar și în ultima clipă a vieții sale. Eu nu pot și nu voi dirija voința voastră liberă. Vă avertizez, ca să țineți cont de cuvintele Mele. Vă iubesc pe toți. Vă cer să vă rugați pentru convertire înainte de Sfârșitul Timpurilor, care aproape a sosit. Nu aș vrea să-i sperii pe aceia care Mă urmează, însă vă rog insistent pe toți să salvați sufletele. Amintiți tuturor cât este de important să se detașeze de lucrurile lumesti. În locul acestora, căutați smerenia simplă, lipsită de egoism și idolatrie.”

Eu cred că mesajul este clar. Aceste cuvinte nu sunt inventate de mine, și cu atât mai puțin cele referitoare la faptul că omul secolului al XXI-lea a devenit idolatru și satanist. De asemenea, nu este o invenție a mea faptul că sfârșitul timpului este la o aruncătură de băț. Toate acestea sunt spuse de Domnul Isus care ne roagă pe noi și, de asemenea, și pe tine, cel care ascuți această emisiune, să vestim aceste mesaje tuturor, independent de reacția pe care o vor stârni în oameni.

Analizând puțin citatul de mai sus, aș scoate în evidență următoarele: „Răspândiți adevărul...” În zilele noastre, când aproape totul este învăluit în minciună, începând de la coșul de gunoi al măturătorului de stradă, până la parlament, nu este simplu să rămânem de partea adevărului, cu atât mai puțin de a-l scoate în evidență; dar, în pofida acestui fapt, adevărul trebuie răspândit, pentru a fi cunoscut de fiecare om, fiindcă doar adevărul te eliberează și te mântuiește. Minciuna, este cea care, în absolut toate cazurile, te duce pe calea întunericii, pe calea robiei, iar dacă nu-i întorci spatele la timp, vei cunoaște roadele sale amare pentru veșnicie.

Isus Cristos este Adevărul Veșnic, iar ceea ce este în afara Lui este minciună și uneltire a satanei. Cei care Îl urmează pe Cristos vor trebui să vestească adevărul în toate situațiile vieții

și în toate împrejurările, așa cum au făcut-o apostolii și adevărații mărturisitori ai credinței, chiar cu prețul vieții.

În continuare, Domnul Isus ne asigură că El va face totul pentru a salva acele suflete care merg pe calea osândei, însă are nevoie și de colaborarea noastră în această misiune uriașă de salvare a sufletelor, pentru a le smulge din ghearele satanei. Ceasul ticăie, și numărătoarea inversă a început, din păcate. De aceea ne spune Domnul Isus, ca, în acest timp de har, când trăim deja profețiile scrise în Cartea Apocalipsului, să ocolim orice pierdere de timp inutilă, să părăsim orice strădanie lumească, concentrându-ne doar asupra a ceea ce este important: la sfințenie și la sfințirea altora.

Iar acum voi citi ultima parte a mesajului, citez:

„Oamenii simpli vor conduce răspândirea Adevărului despre a Doua Venire a Mea.

Din cauza răspândirii rapide a întunericului spiritual promovat prin ateism și prin cultul satanei în lumea tristă și nerecunoscătoare de azi, sufletele simple, adevărații credincioși, trebuie să ia asupra lor această sarcină. Acum, când lumea merge spre Marea Strâmtorare despre care vorbește Evanghelia, rugați-vă pentru salvarea omenirii. Depinde de liberul arbitru al oamenilor dacă sunt gata sau nu să caute iertarea păcatelor lor. Niciodată să nu se teamă. Iubirea Mea este infinit de milostivă. Mântuitorul vostru, Isus Cristos” – am încheiat citatul și, totodată, și primul mesaj al Domnului Isus.

Dacă vrem să fim sinceri cu noi înșine, atunci trebuie să spunem că, din păcate, Domnul Isus are dreptate atunci când spune anticipat că oamenii simpli vor răspândi adevărul despre a Doua Venire, întrucât Biserica Lui nu își asumă aceasta. Chiar dacă Domnul, în mod personal repetă în mai multe mesaje acest apel către noi, doar puțini își asumă răspândirea lor. Conform planului de mântuire, la vremea respectivă, poporul ales ar fi trebuit să vestească lumii pe Mesia, dar, din păcate, Israel nu a făcut-o. Iar a Doua Venire ar trebui vestită de Biserica lui Cristos, dar se vede că nu o va face.

În schimb, încet, s-a format tabăra celor care recunosc semnele timpurilor și își asumă această uriașă misiune de nivel mondial. Din păcate, din nou istoria se repetă, firește, nu

pentru că așa ar trebui să se întâmple neapărat, ci pentru că marea parte a omenirii a căzut din nou victimă a capcanei celui rău, întrucât nu a reușit să respingă ispita satanei, chiar cu prețul vieții. Tocmai de aceea, din nou se potrivește asupra lumii noastre fiecare cuvânt din spusele Domnului Isus, și anume, profeția asupra Ierusalimului, citez:

„Ierusalime, Ierusalime, care ucizi profeții și bați cu bâte pe cei tri-miși la tine, de câte ori nu am vrut să adun copiii tăi, precum găina își adună puișorii sub aripi, dar voi nu ați voit! Iată părăsită vă va fi lăsată casa.”

Acestea pot fi citite în capitolul 23 al Evangheliei după sfântul Matei. Citind aceste mesaje, unii dau curs fricii de viitor, dar eu din nou pot răspunde prin cuvintele lui Isus care se pot găsi tot la Matei, în capitolul 10, citez:

„Și nu vă fie teamă de cei ceucid trupul, dar sufletul nu-l pot uci-de. Fie-vă mai curând teamă de Acela care poate da pierii și sufletul și trupul în gheenă.”

Aceasta este de înțeles, întrucât viitorul nu este în mâinile noastre, chiar dacă îl putem influența într-o anumită măsură, prin îndreptarea vieții noastre. Așadar, este inutil a ne teme de viitor, deoarece destinul ei nu este în mâinile noastre, ci în cele ale lui Dumnezeu, cel care este Tatăl nostru iubitor și milostiv. Așadar, ne putem încrede în El, că orice face sau permite în viața noastră este în interesul nostru și întoarce totul în bine. În cazul apariției fricii, rezolvarea nu este alta decât abandonarea cu credință în El, ceea ce deschide și canalele de haruri, inclusiv consolarea dumnezeiască care, în final, va alunga și frica.

Iată așadar importanța credinței, conform Evangheliei: Ar tre-bui să ne fie teamă de un singur lucru, că-L rănim pe Dumne-zeu cu păcatele noastre.

Cu aceasta, eu îmi iau rămas bun de la dragii mei ascultători ai postului Radio Maria. Iar acum, în ajun de Advent, ce aș putea să le urez mai bun, decât să trăiască această perioadă premergătoare Crăciunului cu o spiritualitate de rugăciune și pocăință, căutându-L cu adevărat pe Dumnezeu.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 26 noiembrie 2012

Partea a 27-a:

O dată cu luna decembrie a anului 2012 am intrat în a doua etapă a purificării Pământului. Mesajele Domnului Isus și ale Sfintei Fecioare, legate de acest subiect, date vizionării brazilience Luz de Maria și profetei irlandeze.

Îi salut cu multă iubire pe ascultătorii postului de radio, aducându-vă totodată aminte de un eveniment important despre care Domnul Isus vorbește în mai multe mesaje, și anume că, odată cu această lună decembrie intrăm în a doua etapă de purificare a Pământului. Cei care urmăresc cu regularitate, pe internet, mesajele care au ajuns cunoscute sub numele de Marele Avertisment, știu deja toate acestea. Celor care nu au asemenea posibilități, le spun eu acum, întrucât această serie de emisiuni este destinată, în mare parte, celor care nu au acces în alt mod la aceste mesaje.

Așadar, a început cea de-a doua etapă de purificare de păcate a Pământului, iar aceasta va dura trei ani și jumătate, ceea ce concordă în totalitate cu profețiile din Cartea lui Daniel și din Apocalips, la care Domnul Isus face adesea referire. În ceea ce privește anul 2012, Domnul Isus, în data de 20 decembrie 2010, amintește pentru prima dată în mod explicit acest an, la finele căruia debutează partea doua și, totodată, cea mai grea, a acelor mai sus amintiți ani, și anume cei trei ani și jumătate, așa-numiți „Marea Strâmtorare”. Dar să vedem acest text, cuvânt cu cuvânt, în care Domnul Isus amintește doar anul, dar nu și luna.

„Fiica Mea, reține următoarele: Omenirea este avertizată, prin aceste mesaje, despre securea care va cădea asupra celor care Îl vor respinge în continuare pe Tatăl Veșnic. Se apropie timpul pentru începutul Marii Strâmtorări. Acest eveniment va începe la finele anului 2012 și nu trebuie să fie confundat cu timpul sau cu data celei de-a Doua Veniri a Mea, pentru că această dată nu va fi profețită în aceste mesaje. Oricine încearcă să indice data celei de-a Doua Veniri a Mea pe Pă-

mânt este un mincinos și nu un profet adevărat. Însă, prin aceste mesaje, Eu revelez ani ai evenimentelor specifice, care preced și vor duce la această a Doua Mea Venire. Dumnezeu nu va permite un plan care ar duce la decimarea populației lumii. Precum a fost anunțat demult, Marea Strâmțorare se va desfășura acum în fața ochilor unei lumi neîncrezătoare. Acesta este timpul când sabia dreptății va lovi peste tot.”

Este foarte clar aici: nu este vorba despre sfârșitul lumii – Domnul Isus subliniind de mai multe ori acest lucru în mesaje – ci este vorba despre sfârșitul timpurilor și despre acea intervenție divină extraordinară care este singura capabilă să oprească distrugerea care ne atinge la toate nivelurile. Dacă Dumnezeu, de dragul celor aleși, nu ar interveni – vezi capitoul 24 din Evanghelia după sfântul Matei – atunci satana ar distruge pământul în totalitate.

Eu pot să accept și faptul că unii au rezerve în ceea ce privește mesajele – zilnic întâlnindu-mă cu oameni care cunosc aceste profeții – dar nu avem voie să uităm un lucru: că Domnul Isus și Sfânta Fecioară au vorbit despre sfârșitul timpurilor și despre această mare purificare ce va atinge pământul, nu doar profetei irlandeze, ci și multor altor vizionari și profeți din lumea întregă.

Acum, eu aș aminti doar pe câțiva dintre ei, care sunt recunoscuți în lume ca vizionari credibili și care primesc mesaje de zeci de ani, fiecare dintre ei fiind îndrumați spiritual de către episcopi sau preoți, exact ca și vizionarii din Medjugorje. Acești vizionari se supun în totalitate propriului episcop, precum și Magisteriului Bisericii.

Întrucât am amintit de mai multe ori că acești vizionari sunt supravegheați de către episcopi sau preoți, cineva ar putea întreba ce alt rol important ar mai avea aceste persoane ecleziastice în afară de călăuzirea spirituală. Răspunsul la această întrebare se ascunde în natura profeției, care întotdeauna va fi subordonată Magisteriului Bisericii. Iar acest for, după cum se știe, este unul ierarhic. Astfel, episcopul în cauză este chemat să supravegheze și, totodată, să investigheze proveniența profețiilor. Iar aceasta înseamnă că Magisteriul Bisericii, la vizionarii pe care îi voi aminti și care au trecut proba timpului de

mai bine de 25 sau 30 de ani, nu a găsit nimic de obiectat în privința moralității, a fidelității și iubirii față de Biserică, a ascultării necondiționate și, mai ales, a conținutului mesajelor.

În primul rând, aș aminti-o pe cunoscuta vizionară braziliancă, Luz de Maria, ale cărei profeții au fost deja traduse și în limba chineză, și care neliniștește și ea lumea cu același gen de mesaje ca și profeta irlandeză. Iar acum să ascultăm câteva pasaje din aceste mesaje.

„Dragii mei, nu uitați că acest timp, în care avansați cu repeziciune către acel mare eveniment spre care converg toate mesajele mele date până acum, nu mai este un timp. Marele Avertisment este un dar uriaș dat omenirii de către nemărginita îndurare a Sfintei Treimi. Cu ce așteptări privesc oamenii către Marele Avertisment și cum vorbesc despre el? Se gândesc ei oare adesea la această mare și milostivă faptă dumnezeiască, pe care o va trăi în curând această generație? Pe pământ, păcatul a depășit măsura oricărei închipuiri și timpul, care nu mai este un timp firesc, a determinat intervenția Tatălui Ceresc pentru a nu se pierde și mai multe suflete. În timp ce oamenii se distrează, sărbătoresc și se zbat pentru plăcerile lumești, îngerii din Ceruri sunt în doliu și plâng din cauza pedepsei pe care această generație o va îndura în curând, pedeapsă divină pe care și-a atras-o asupra sa exact din cauza păcatelor.” Acest mesaj a fost primit de la Sfânta Fecioară, în data de 7 septembrie 2011.

Următorul mesaj, care s-a făcut auzit în 21 octombrie 2011, este dat vizionarei de către Domnul Isus:

„Maica Mea cheamă neobosită la convertire, în foarte multe țări ale lumii, această generație păcătoasă, dar mulți nu sunt atenți la cuvintele Sale, ci își bat joc de Ea și o resping. Marele Avertisment, al cărui timp este foarte aproape, este dat exact din cauza celor care s-au cufundat cu totul în această lume și nu vor să audă aceste avertizări cerești extraordinare. Dar, când va sosi timpul, vor vedea adevărul și vor suferi foarte tare din cauză că nu au avut bunăvoința să urmeze aceste mesaje. Marele Avertisment nu se va lăsa așteptat, va sosi în curând. Tocmai de aceea fac apel la preoții Mei fideli, ca să pregătească turma care le este încredințată, să-i atenționeze ca să

se ferească de orice păcat, să se roage mai des și să fie în permanență în stare de har.”

Următorul mesaj a fost primit de la Sfânta Fecioară tot de către Luz de Maria, în data de 26 octombrie 2011. Citez:

„Dragii mei copii, nu aș vrea să pierd nici un suflet, tocmai de aceea mijlocesc pentru voi în fața Tronului Sfintei Treimi, până când se va petrece Marele Avertisment, ca oamenii, convertindu-se, să se căiască de păcatele lor și să se întoarcă la Dumnezeu. Copiii mei, vă iubesc și-mi voi face auzit glasul până în ultima clipă, ca să-i reunesc și să-i călăuzesc pe copiii risipiți ai lui Dumnezeu.”

Următorul mesaj a fost primit de vizionară în anul 2012, în data de 27 martie. Citez:

„Acum, timpul este deja foarte aproape, iar mult așteptatul eveniment, despre care se vorbește tot mai mult, se va împlini în curând și toată lumea va trebui să se confrunte cu propria conștiință. Binecuvântat moment este acesta care reunește poporul Meu și-l conduce la lumina Mea. Iubirea mea nemărginită și deplinătatea Sfântului Duh va conduce la adevăr partea omenirii rămasă în viață.”

În cele din urmă, un mesaj foarte important, pe care Sfânta Fecioară l-a transmis, în data de 26 noiembrie 2012, aceleași vizionare. Citez:

„Sunteți foarte aproape de marile schimbări de la sfârșitul timpurilor, dar nu de sfârșitul lumii. Atunci când se va sfârși această eră, omenirea purificată va deveni o nouă creație și va umbla pe căi noi. Copila mea, Fiul meu se va întoarce ca să separe grâul de neghină, va veni ca să strângă recolta. Sabia omenirii va fi întotdeauna dispusă să distrugă, în schimb, mâinile Mele sunt gata, în fiecare clipă, să dăruiască iubirea și milostivirea Fiului meu, Isus Cristos. Nu pentru că omenirea ar fi meritat aceasta, o, nu, ci pentru că Eu sunt Maica Iubirii. Războaiele se vor înmulți acum în lume, dar văd că în ciuda acestui fapt omenirea nu se străduiește să devină mai rezonabilă și să-și schimbe viața în bine. Semnele se vor tot înmulți și nici glasul Meu nu va tăcea, până ce nu voi strivi definitiv capul Satanei.”

După acest scurt intermezzo, să continuăm cu mesajele vizionarei irlandeze, mai exact mesajul din 20 iulie 2012, în care Domnul Isus indică începutul exact a acelor vestiți trei ani și jumătate, care vor încheia definitiv o eră, dăruind o nouă lume oamenilor fideli lui Dumnezeu.

Dar acum să ascultăm cuvânt cu cuvânt acest mesaj important. Citez:

„Mult iubita mea fiică, cei trei ani și jumătate rămași din Perioada Strâmtorării vor începe în decembrie 2012. Aceasta este perioada în care Anticristul va apărea ca un erou militar. Sufletul lui aparține deja Satanei, care deține fiecare parte din el. Puterile de care el dispune vor face ca, în timp, să fie văzut de oameni nu doar ca om al păcii, ci chiar ca fiind Eu, Isus Cristos, Salvatorul Omenirii. Cu timpul, ei vor crede de asemenea că el, Anticristul, a fost trimis să vestească a Doua Venire.”

Mesajul continuă, firește, iar cei interesați îl pot găsi pe internet, precum și sub formă tipărită. În aceste mesaje primim informații foarte importante, dar motivul pentru care eu le citez pe acestea două în mod deosebit, este tocmai indicarea exactă a anului și a lunii, timp în care debutează a doua etapă a Marii Strâmtorări. Știu că, în pofida acestui lucru, în mulți se cuibărește îndoiala referitoare la veridicitatea acestor mesaje, dar Domnul Isus îi liniștește spunând în alte mesaje:

„Știu că există foarte mulți oameni de bună-credință, care primesc cu îndoială aceste mesaje și evenimentele cuprinse în ele. Tocmai de aceea, vine timpul când lumea va primi semne mai mari pentru ca toată lumea să știe: timpul a sosit.”

În ceea ce privește datele, cunosc acea sintagmă generalizată care se folosește în aceste cazuri, și anume, că Dumnezeu nu ne comunică date. Cel care are astfel de păreri, se dă de gol în privința necunoașterii Sfintei Scripturi, pentru că în emisiunile anterioare eu am citat tocmai din Scriptură câteva locuri unde chiar vorbește despre un timp clar delimitat, amintind zile și luni. Și, în legătură cu aceasta, am făcut observația, că Dumnezeu nici nu ar fi un Tată iubitor dacă nu ne-ar atenționa despre pericolele care ne stau înaintea, ca să ne putem pregăti pentru ele.

Firește că nu trebuie să ne fie teamă! Eu mă minunez de pedagogia lui Dumnezeu, indiferent dacă vine prin Scriptură sau prin aceste mesaje. Am putea să spunem că în aceste mesaje este clară pedagogia specifică lui Dumnezeu. Se prezintă exact ca și în Biblie.

S-ar putea ca stimații ascultători să-și amintească de întâmplarea lui Abraham și Isaac, atunci când Dumnezeu îi cere lui Abraham să-și sacrifice fiul, pe Isaac. Dacă citim cu atenție acest text, atunci putem observa modul treptat pe care și eu l-am evidențiat acum în aceste mesaje. Dumnezeu nu îi spune imediat să-și sacrifice fiul, ci pornește un pic mai de departe:

„Ia pe fiul tău, pe Isaac, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești.”

După cum știm, Abraham a avut doi fii, unul de la Agar, celălalt de la Sara. Dumnezeu, în fiecare caz dă timp să ne pregătim pentru evenimentele dureroase, atât din punct de vedere sufletesc, cât și din alte puncte de vedere, așa cum vedem și în cazul lui Abraham. În timp ce s-a făcut auzită porunca: *„Ia pe fiul tău, pe Isaac, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești...”*, Dumnezeu și-a construit cererea treptat, lăsându-i timp lui Abraham ca să se pregătească sufletește, să prelucreze cererea care era dureroasă pentru el.

Dumnezeu doar în al treilea pas l-a numit pe Isaac ca jertfă: *„...și du-te în pământul Moria și adu-l acolo ardere de tot pe un munte pe care ți-l voi arăta Eu.”*

Și astăzi vibrează în mine acea mare lipsă de compasiune și de tact cu care am fost înștiințat, la vremea respectivă, despre moartea fratelui meu. Persoana în cauză, fără nici cea mai mică formulă de pregătire, mi-a aruncat în față: „Auzi, fratele tău a murit!” Ar fi fost altfel dacă ar fi început așa: „Ia loc un pic, pentru că trebuie să-ți comunic un lucru foarte important care, din păcate, este trist pentru tine, etc.”, lăsându-mi și mie un pic de timp ca să mă pregătesc sufletește pentru această veste tristă. Din primele cuvinte nu aș ști despre ce veste tristă este vorba, dar aș ști că trebuie să mă pregătesc pentru ea.

Așadar, pedagogia Domnului este minunată căci – așa cum am spus – le dă timp copiilor Săi pentru convertire și, totodată, și pentru pregătire, ca să aibă o șansă cât mai mare de supraviețuire.

Dacă o luăm așa, Sfânta Fecioară a spus la Medjugorje, cu mai mult de 30 de ani în urmă: acestea sunt ultimele apariții pe pământ și, printre altele, în 1983 i-a mai spus Mirjanei, atunci când preoții și episcopii au întrebat-o: „Care este motivul pentru care Sfânta Fecioară vă apare în fiecare zi?”

Mirjana a răspuns: „Sfânta Fecioară vine atât de des ca să pregătească omenirea pentru a Doua Venire a lui Isus Cristos.”

Dar despre acestea am vorbit mai pe larg într-o altă emisiune, numindu-i și pe aceia care au fost prezenți la acest dialog.

În legătură cu Medjugorje, nu este permis să uităm nici faptul că există zece secrete și, după împlinirea celui de-al zecelea secret, această epocă se încheie definitiv și Dumnezeu va da omenirii în dar o nouă lume.

Domnul Isus și Sfânta Fecioară nu spun doar profetei irlandeze lucruri care să-ți facă părul măciucă, ci și multor alți vizionari din lume; și, prin toate aceste mesaje, Dumnezeu vrea să ne atragă atenția asupra importanței și, totodată, a urgenței convertirii. Aceste mesaje nu doar ne zoresc spre convertire, ci, totodată, ne pun în față și o oglindă, ca să vedem clar: oare, într-adevăr, Dumnezeu a fost cel mai important până în acest moment în viața noastră, sau altceva? Și, dacă nu a fost Dumnezeu, ci altceva, atunci străduiește-te ca Dumnezeu să devină cel mai important în viața ta și nu îți va mai fi teamă. Asta nu ți-o garantez doar eu, ci toți aceia care, zi de zi, luptă și se străduiesc ca Dumnezeu să fie cel mai important în viața lor.

Și, atunci când acest fapt se întâmplă, teama dispare, pur și simplu, din inima ta și în locul ei pătrunde bucuria pe care însuși Duhul Sfânt ți-o dăruiește pentru ca, zi de zi, de dimineață până seara, să-L cauți pe Domnul. Însuși psalmistul a trăit acest lucru și ne spune *„Căutați-L pe Domnul și se vor lumina fețele voastre”*.

Cu aceste gânduri, eu îmi iau rămas bun de la dragii mei radio-ascultători și, în timp ce le transmit urări de bine pentru perioada de Advent, vă îndemn pe fiecare dintre dumnea-voastră, ca zi de zi să-L căutați pe Domnul și fața Lui, și atunci bucuria, și nu frica, va fi cea care vă va umple inimile.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 3 decembrie 2012

Partea a 28-a:

Prezentarea unei noi intervenții divine extraordinaire. Argumentele serioase ale cunoscutului teolog austriac convertit, Cristian Schmaranzer, prin care dovedește proveniența dumnezeiască a mesajelor Marelui Avertisment.

Îl salut cu multă iubire pe fiecare radio-ascultător și, precum v-ați obișnuit deja cu mine de-a lungul anilor, vă împărtășesc, cu regularitate, acele intervenții dumnezeiești extraordinare – care de fapt sunt daruri – pe care Cerul ni le trimite în zilele noastre.

De exemplu, în data de 4 decembrie, s-a aflat despre lacrimile de sânge care au apărut pe Statuia Sfintei Fecioare Maria din centrul orașului Martano, regiunea Lecce. Cei care cunosc bine harta Italiei, știu că această localitate se află în călcâiul cizmei. Așadar, acest orașel se află acolo jos, în sud.

O altă lăcrimare cu sânge a început în Argentina, în data de 2 decembrie, în orașul Salto Grande, la 350 km nord de Buenos Aires. Poate că stimații ascultători își aduc aminte de una dintre emisiunile anterioare, unde citam pasaje mai importante din mesaje; într-un asemenea mesaj, Sfânta Fecioară a spus că glasul ei se va face auzit în lume până în ultima clipă. Cred că, în ultimii ani, lăcrimările tot mai dese ale Sfintei Fecioare strigă destul de tare către această lume surdă, zorind în continuu convertirea, până mai este timp.

În prezent, semnele extraordinare și evenimentele trimise de Dumnezeu s-au înmulțit atât de mult în lumea noastră, încât doar oamenii surzi și orbi sufletește nu le observă. De aceea, Domnul Isus i-a spus Gloriei Polo, unei doctorițe columbiene lovită de fulger, că nu există surzenie mai mare decât a celui care nu vrea să audă.

Dumnezeu înmulțește aceste semne extraordinare pe fiecare continent, în fiecare țară, pentru ca nimeni să nu poată spune „eu nu am văzut, nu am auzit și nu am știut de ele, și de aceea

nu m-am convertit". În timp ce Îi mulțumim Tatălui Ceresc pentru aceste comori divine cu care, în zeci de ani, i-a îmbrățișat la Inima Sa pe foarte mulți frați ai noștri, și ne-a păstrat și pe noi în credință, nu putem pierde din vedere nici acele atacuri cu care cel rău încearcă să batjocorească, să blocheze, să întârzie aceste mesaje și răspândirea lor într-o arie cât mai largă.

Dar nu trebuie să ne întristăm din cauza tuturor acestor atacuri, pentru că Domnul Isus ne asigură că în curând vine timpul când întreaga lume va ști că aceste profeții sunt adevărate, cuvânt cu cuvânt, și ele slujesc doar pentru trezirea credinței în Cristos și întărirea ei. Aproape zilnic ajung la mine întrebări referitoare la veridicitatea evenimentelor extraordinare, din ce în ce mai dese. Firește că nu aș avea timpul fizic ca să răspund la toate aceste întrebări, tocmai de aceea încerc să îmi redactez emisiunile în așa fel încât, totodată, să dau și răspuns acestor întrebări și să risipesc culmile înalte ale necredinței care se pun pieziș în calea Cuvântului lui Dumnezeu.

Pentru aceasta, îl chem în ajutor pe cunoscutul teolog austriac convertit, de nivel mondial, Cristian Schmaranzer care, prin argumente sale serioase dovedește proveniența divină a mesajelor Marelui Avertisment.

Să ascultăm acum cu drag argumentele pe care le aduce Cristian Schmaranzer în favoarea veridicității acestor mesaje. Citez:

„Există dispute în ceea ce privește veridicitatea mesajelor; ele sunt abordate din diferite puncte de vedere: unii sunt pro, alții contra. Și eu mă confrunt mereu cu diferite atitudini față de mesajele «Marelui Avertisment», respectiv cu întrebările care îmi sunt puse în legătură cu acest subiect. Mă ocup în mod curent și intensiv de mesaje și de întregul material, și sunt convins de veridicitatea acestor mesaje.”

„În cele ce urmează voi enumera cele mai importante argumente cu privire la poziția mea – din cauza limitării spațiului nu le voi prezenta pe toate – ca prin aceasta să îndeplinesc acel îndemn al bibliei care spune: «Nu disprețuiești prorociile. Ci cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun!» (1Tes 5,19-21). Următoarele mele motivații le scriu ca teolog; centrul de

greutate al activității mele începând din anul 1994 s-a axat pe cercetarea mesajelor și a aparițiilor. Cunosc nenumărate apariții și mesaje și, tocmai datorită acestora, am devenit un catolic fidel dintr-un evanghelic liber cugetător și liberal.”

În legătură cu aceasta, aș semnala doar că Schmaranzer nu este singur. Din fericire, în întreaga lume, milioane de oameni au descoperit credința adevărată, mulțumită profetiilor și aparițiilor adevărate. Dar să vedem în continuare ce mărturisește despre el însuși și despre studiile sale.

„I-am cunoscut personal pe unii vizionari ai acestor tipuri de apariții și mesaje, am avut posibilitatea de a le organiza turnee de conferințe în care i-am însoțit și îi mai însoțesc și acum. Datorită preocupării mele legate de apariții și mesaje studiez continuu învățăturile Bibliei, învățăturile și dispozițiile Bisericii, respectiv aparițiile și mesajele primite de către diferite persoane, pe care le compar între ele.”

„Am citit de mai multe ori fiecare frază a mesajelor «Marelui Avertisment» și am verificat dacă sunt sau nu în contradicție cu Biblia, cu învățăturile Bisericii sau cu alte mesaje cerești.”

„Prima cerință în interesul studierii acestor mesaje este să trăim în harul lui Dumnezeu, în spirit de rugăciune și întotdeauna să fim dispuși ca, atunci când situația impune, să ne schimbăm opinia și, cu o inimă sinceră, să Îi cerem Tatălui, lui Isus Cristos și Duhului Sfânt să ne ajute și să ne dăruiască harul de a discerne falsul de adevăr.”

Domnul Isus – în cazul în care dragii mei ascultători își mai aduc aminte – a transmis chiar o rugăciune în acest sens, deoarece El știe că, pentru acceptarea și înțelegerea acestor fenomene, nu este suficientă mintea umană limitată, ci avem nevoie, în mod deosebit, de harul lui Dumnezeu.

„Dacă, din start, atitudinea noastră este negativă față de mesajele «Marelui Avertisment», dacă în aceste mesaje căutăm argumente care să ne întărească în această atitudine negativă, atunci vom și găsi asemenea elemente, care să poată fi folosite în acest scop. Dar, la fel este și în cazul Bibliei – în orice caz, printr-o asemenea procedură, am fi nedrepti față de Biblie și față de Adevăr. Și la fel este și în cazul mesajelor «Marelui Avertisment».”

„Mai trebuie să îndeplinim o ultimă cerință: în afară de faptul că ne preocupăm temeinic de mesajele date, prin timpul adecvat oferit atât rugăciunii cât și mesajelor, este necesar să le citim nu doar cu rațiunea ci și cu inima și, între timp, să rămânem drepti, potrivit îndrumărilor Apostolului Paul care, în scrisoarea către romani, spunea: „Nu fiți înțelepți în ochii voștri”..., nu tindeți prea sus, rămâneți smeriți. Nu vă considerați înțelepți! Aceasta se referă și la studierea Bibliei și la studierea tuturor mesajelor cerești... Argumente prin care eu consider ca fiind veridice mesajele «Marelui Avertisment»” – continuă Schmaranzer în scrierea sa.

„Ca prim argument aș aminti că, drept urmare a influenței mesajelor «Marelui Avertisment», în diferite țări au avut loc convertiri ale oamenilor vorbitori de limbi diferite, și se convertesc în continuare, până în ziua de azi. Aceasta înseamnă că ei au descoperit o credință vie, pe care înainte nu o aveau, și care le dă puterea necesară de a începe să se roage sau să-și intensifice rugăciunea, și să se îndrepte către Biserică pentru prima dată sau din nou. Dacă sunt catolici, revin la sacrameente, iar creștinii lăncezi devin practicantți zeloși. Cunosc personal asemenea cazuri, iar mărturiile lor pot fi citite pe pagina de internet care găzduiește aceste mesaje.

Potrivit mesajelor de la Fatima, recunoscute și de Biserică, prin rugăciune și jertfe se poate obține ca sufletele care se îndreptată către iad să fie salvate. Exact asta fac mii de oameni, ca urmare a influenței mesajelor «Marelui Avertisment» (mai ales prin rugăciunea zilnică a Cruciadei). Dintre aceștia, mulți nu au făcut asta înainte, nu în asemenea măsură, sau nu atât de perseverent ca și acum. Prin aceste așa-numite «roade bune» văd eu cea mai importantă dovadă a veridicității acestor mesaje.

Referitor la obiecția conform căreia mesajele ar proveni de la Satana, și că binele cuprins în ele ar sluji doar țelului de a camufla originea lor diabolică, spun următoarele: Acest lucru nu este posibil, deoarece, tocmai adversarul lui Dumnezeu, care este inteligent, nu ar observa că de aproape doi ani adună încontinuu suflete pentru rai, și astfel se lipsește pe sine însuși de ele? Că îi conduce pe oameni către o credință fidelă Bise-

ricii, către o viață de rugăciune, către sacramele, iar prin aceste mesaje o antrenează și pe Sfânta Fecioară Maria în viața de credință? Că își descoperă propriile uneltiri? Că ne ferește de el însuși și lucrează pentru țelurile divine? Și, prin toate acestea, adversarul să nu fi obținut nimic pentru propriile sale interese? Este o absurditate să gândim în felul acesta.”

„Mulți gândesc că în sprijinul ideii că mesajele ar proveni de la cel rău stă faptul că, din cauza chestiunii veridicității, se ajunge în parte la confuzie sau chiar la divizare între credincioși. Acest argument nu stă în picioare în judecarea provenienței divine a mesajelor, deoarece el nu dovedește proveniența lor de la diavol, fapt valabil și în cazul profețiilor biblice, a activității lui Isus de acum 2000 de ani, respectiv în cazul tuturor aparițiilor adevărate.

Veridicitatea acestui mesaj este dovedită, totodată, și de spiritualitatea divină de netăgăduit și de conținutul rugăciunilor Cruciadei de Rugăciune, despre care am pomenit deja. Din punctul meu de vedere, acestea nu pot fi luate drept creație omenească, cu atât mai puțin drept creație diabolică.

O altă dovadă în sprijinul veridicității mesajelor este și faptul că multe dintre evenimentele prezise dinainte au avut loc, ca, de exemplu, catastrofe naturale, cum ar fi inundația din sudul Franței din anul 2011. Acest eveniment a fost prezis în mesajul din data de 5 mai 2011, pentru vara anului 2011 și s-a petrecut cu 6 săptămâni după terminarea verii, legată fiind de starea vremii din bazinul Mării Mediterane. Guvernul Franței a contabilizat-o drept o catastrofă naturală.

La fel a fost prezisă și intriga din interiorul Bisericii, îndreptată împotriva papei Benedict al XVI-lea (vezi mesajul din 26 noiembrie 2010), criza financiară (17 aprilie 2011), care s-a și manifestat prin criza din zona Euro, respectiv un atac de proporții din partea credincioșilor împotriva acestor mesaje, a celor care cred în alte mesaje. Multe dintre persoanele consacrate lui Dumnezeu atacă, la rândul lor, aceste mesaje, aspect asupra căruia ne atenționăm mesajul din data de 5 iunie 2012.

Potrivit mesajelor «Marelui Avertisment», putem să ne mai așteptăm la împlinirea multor evenimente. Acestea sunt semne

care stau mărturie despre proveniența supranaturală a mesajelor. Alte mesaje sau apariții au avut alte semne, de exemplu, vindecări, miracole ale soarelui, parfum de trandafiri, etc.”

Pentru moment aș încheia argumentația lui Christian Schmaranzer, teologul convertit, și îmi iau rămas bun de la dragii mei radio-ascultători, în speranța că săptămâna viitoare vom putea continua cu prezentarea acestor argumente serioase.

Vă doresc tuturor, în continuare, o pregătire de Advent binecuvântată.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 10 decembrie 2012

Partea a 29-a:

Din mesajele Marelui Avertisment răsună fără echivoc o cunoaștere dumnezeiască, atotștiutoare și atotputernică. Continuarea prezentării argumentelor teologului convertit, Christian Schmaranzer.

Îi salut cu multă iubire pe dragii radio-ascultători, în debutul celei de-a doua părți a perioadei de pocăință din Advent, atunci când textele liturgice se concentrează asupra Nașterii Domnului. În prima parte a Adventului, textele liturgice ne îndreaptă atenția asupra celei de-a Doua Veniri a Domnului Isus, despre care un bun creștin nu ar avea voie să uite nici odată. Cine ar crede – pentru că mulți nu vor să creadă nici azi – că aceste texte liturgice ale Bisericii, care s-au făcut auzite de-a lungul secolelor, prin intermediul preoților și al enoriașilor, devin realitate, acum, în timpurile noastre, adică acum se împlinesc. La fel ca la vremea respectivă, când Domnul Isus a citit acasă la El, în sinagoga din Nazaret, profețiile referitoare la Mesia, iar când a încheiat lectura, a strâns sulul Scripturii și a spus: „Această profeție acum s-a împlinit. Iată Eu sunt cel despre care au scris Isaia și alți profeți”. Cu toate că evangheliștii nu au consemnat reacția ascultătorilor, însă, dacă facem un mic efort de imaginație putem să ne închipuim fețele celor plini de ură în inimile lor și care, scandalizați, l-au apucat pe Isus, l-au târât pe marginea unei prăpăstii de unde au vrut să-L arunce în neant. Dar evangheliștii consemnează momentul: „*Însă el, trecând prin mijlocul lor, a plecat*” (v. Lc 4,14-30)

Din păcate, și în zilele noastre experimentez aceeași reacție în cazul foarte multor preoți și credincioși, atunci când le fac cunoscute mesajele și profețiile Marelui Avertisment. În cel mai bun caz zâmbesc ușor ironic, dar adesea răbufnește din ei supărarea și mă încolțesc dur, spunându-mi să-i las în pace și să nu-i mai înspăimânt cu zvonuri apocaliptice, și, între timp, îmi înșiruie, fără să răsufle, acele bine cunoscute argumente uzate, de care sunt deja sătul: „Avem Biblia, Sfânta Liturghie,

sacramentele, Isus este printre noi, nu avem nevoie de profeți și profetii, și, de altfel, de ce trebuie să-i înspăimântăm pe oameni cu fel și fel de grozăvii?; să vorbim mai degrabă despre lucruri frumoase, care înalță sufletul, și să mai lăsăm aceste știri înspăimântătoare”.

„Vă cer iertare – îi întrerup –, dar nu contraziceți voi oare propriile voastre rugăciuni și, totodată, pe voi înșivă, atunci când roștiți, mai ales acum, în perioada de Advent: «Vino, Doamne Isuse»? – și le citez textele liturgice din perioada Advent-ului, unde, de nenumărate ori, se aude acest îndemn adresat lui Cristos. Cum se poate ca în rugăciunile voastre să-L chemați și chiar să-L zoriți să vină: «Vino, Doamne Isuse, și nu mai întârzia», iar când, în cele din urmă, ne anunță că vine, voi vă scandalizați”? La auzul acestora, rămân fără replică și, ca niște oameni bine educați, îmi doresc toate cele bune, întorcându-mi spatele.

Într-adevăr, Domnul Isus are dreptate când, în unele mesaje, spune că nu este suficient să ne apropiem doar cu mintea de misterele divine, ci trebuie să ne deschidem și inima, cu o căință sinceră, către Sfântul Duh, ca să ne dea lumina necesară recunoașterii și înțelegerii semnelor timpului.

Prin această serie de emisiuni doresc, printre altele, să vin în ajutorul celor care se îndoiesc și al celor neîncredători, aducând în fața lor teologi cu renume mondial și, astfel, să risipesc negura îndoielii, în spatele căreia de fiecare dată stă înșelătorul, cu scopul de a ne despărți de Dumnezeu.

În cele ce urmează continui cu prezentarea argumentației lui Christian Schmaranzer, acest teolog austriac convertit, care dovedește proveniența divină a mesajelor Marelui Avertisment. Citez:

„Conform percepției mele, vine în sprijinul autenticității mesajelor și faptul că mulți dintre cititorii acestora observă că, în timpul lecturării mesajelor, simt cum Milostivirea și Iubirea lui Dumnezeu îi cuprinde, îi întărește și îi consolează, oferindu-le hrană sufletească. Aceasta este și experiența mea, și aud pe mulți alții spunând al fel. Mărturii în legătură cu aceasta putem găsi pe paginile de internet

(ex. www.thewarningsecondcoming.com).

Acest efect întăritor și edificator al mesajelor «Marelui Avertisment» este demn de luat în considerare, deoarece ele ne pregătesc, în primul rând, pentru cea de-a Doua Venire a lui Isus și pentru evenimentele premergătoare, incluzând și marea strâmtorare apocaliptică, precum și vremurile de încercare și de prigoană, cum nu au mai fost și nici nu vor mai fi, prezise de Isus.” (vezi Evanghelia după sfântul Matei, capitolul 24 și Cartea Apocalipsului, capitolul 12).

„Cu toate că mesajele «Marelui Avertisment» explică aceste evenimente dureroase, care au fost deja vestite de Biblie, mulți oameni dau mărturie despre faptul că aceste mesaje nu îi înspăimântă și nu îi întristează, ci, mai degrabă, îi întăresc în credință și se simt din nou motivați, iar în aceasta eu văd, din nou, o dovadă a autenticității mesajelor. Firește că există și dintre aceia pe care aceste mesaje îi înspăimântă și îi neliniștesc. Dar în asta nu văd un contraargument față de veridicitatea mesajelor, și aceasta din următoarele motive:

Potrivit învățaturii Bisericii, și ultima carte a Bibliei, Apocalipsul, a fost scrisă la inspirația Sfântului Duh și mărturisește adevărul în aceeași măsură ca și celelalte cărți ale Bibliei. Cu toate acestea, în cei care nu le înțeleg și nu le acceptă potrivit interpretării lui Dumnezeu, provoacă neliniște și teamă; în același timp, pe alții, care le înțeleg și le acceptă în Duhul lui Dumnezeu, îi întărește în credință și îi pregătește pentru această perioadă decisivă din istoria omenirii.

Mergând mai departe, mesajul «Marelui Avertisment» constituie un izvor nesecat de înțelepciune divină, adevăr și învățătură. Corespunde în totalitate cu învățăturile Bibliei, cu învățăturile Bisericii, respectiv cu mesajul pe care îl transmit și celelalte revelații cerești autentice contemporane.”

Acum, deschid o paranteză, în care vin cu propria-mi experiență în sprijinul foarte serioaselor și importantelor declarații, mai sus amintite, ale lui Schmaranzer.

„Chiar dacă mesajul «Marelui Avertisment» explică mai profund câte un anumit lucru, prezentându-l exhaustiv sau raportându-l la situația prezentă, aceste descrieri amănunțite tot nu contravin Sfintei Scripturi, învățăturilor Bisericii sau altor mesaje contemporane adevărate”.

Aici, din nou, aş deschide o mică paranteză, făcând referire la partea a 27-a din Emisiunea „Deschidere către lumea aparițiilor”.

„După mine – spune Schmaranzer în continuare – mai vine în sprijinul mesajelor, și contează ca argument, și faptul că acestea fac cunoscute tuturor oamenilor, fără excepție, învățăturile Bibliei și ale Bisericii, cu o mare iubire, dar în mod clar și fără prescurtări. Așadar, la fel ca în cazul profetilor biblici, nu se raportează la faptul că mesajele sunt ascultate sau nu cu plăcere. Mesajele susțin cu strictețe faptul că Adevărul nu s-a schimbat și nici nu se va schimba nici în timpurile noastre, chiar dacă noi credem acum că multe lucruri le cunoaștem mai bine decât înainte, ca de exemplu, în anumite locuri, învățăturile despre porunci sunt acum altfel explicate față de cum erau în trecut, unele păcate nu mai sunt considerate grave, respectiv se evită proclamarea unor adevăruri de credință care ar provoca o neplăcere în spiritualitatea acestui timp.”

Iarși deschid o paranteză, ca să certific tot ce a spus înainte acest teolog. Sunt mai bine de 4 ani de când trăiesc și lucrez neîntrerupt în Italia, și am avut posibilitatea să aud destul de multe predici sau conferințe ale multor preoți, ale câtorva episcopi și cardinali și am observat consternat că niciunul nu a vorbit nici de Iad, nici de Purgator, în ciuda faptului că multe din aceste predici au fost spuse cu ocazia unor înmormântări. Vorbeau încontinuu despre înviere și despre cât de bun și de milostiv este Dumnezeu, cât de mult ne iubește, că iartă totul și că noi nu am venit aici ca să sărbătorim moartea, ci învierea.

Ei știu ce prăznuiesc cu ocazia unei înmormântări, însă faptul că milostivirea lui Dumnezeu trebuie să și fim capabili să o primim este o dogmă fundamentală de credință. Iar dacă eu, în întreaga mea viață, nu am fost deloc interesat de Dumnezeu sau doar foarte puțin, și asta în felul meu, așa cum, de altfel, obișnuiesc mulți în occident, atunci am puține șanse de mântuire. Așadar, este nelalocul lui să vedem și să arătăm doar o parte a medaliei, iar cealaltă parte niciodată.

Isus nu a făcut așa. Să luăm, deci, Evanghelia în mână și să citim! Isus, într-adevăr, a spus că Dumnezeu este iubirea ne-

mărginită și că ne iubește foarte mult, că este îndurător, că iartă, dar, în același timp, a spus și ce trebuie noi să facem pentru a-L putea primi pe Dumnezeu-Milostivire. Și a mai spus: dacă cineva refuză în continuu Milostivirea lui Dumnezeu, într-un mod îndărătnic, atunci el se osândește. Așadar, Isus a vorbit și despre osândă. A vorbit și despre pedeapsă și despre multe altele. Să luăm Scriptura, să o răsfoim și să cerem Duhului Sfânt să ne ajute să interpretăm corect cuvintele lui Isus.

În continuare, Schmaranzer dezvăluie despre ce vorbesc cu adevărat mesajele Marelui Avertisment. Citez:

„Spun, în continuare, că, după mine, ar fi imposibil ca un om să poată născoci, timp de doi ani, asemenea mesaje profunde și rugăciuni care au un atât de mare efect de hrănire spirituală”.

Din nou inserez aici gândurile mele, pentru că, într-adevăr, și eu consider acesta un argument covârșitor. Ca o femeie de afaceri obișnuită, care era pe punctul de a-și pierde credința, să scrie timp de doi ani asemenea mesaje prin puterea propriei capacități mentale, este total exclus. Este imposibil. Să scrii asemenea mesaje fără un imbold sau inspirație divină, este la fel de imposibil ca și cum eu aș lua în mână o vioară și aș cânta perfect o piesă de Brahms, în pofida faptului că eu niciodată în viața mea nu am învățat să cânt la vioară, ba mai mult, nici nu am luat vreodată în mână o vioară, în afară de momentul în care Melinda Dumitrescu m-a rugat, la Medjugorje, să o ajut să pună instrumentele în mașină.

Dacă dragii mei ascultători au observat, mesajele Marelui Avertisment presupun o cunoaștere teologică atât de amplă și sunt formulate într-un stil apocaliptic plin de profunzimi, încât toți teologii din lume nu ar fi capabili de așa ceva. Din mesajele Marelui Avertisment răzbate, fără echivoc, o cunoaștere dumnezeiască atotcuprinzătoare și atotputernică.

Schmaranzer contiună:

„După ce m-am ocupat temeinic, consacrand mult timp – inclusiv prin intermediul internet-ului – de scrieri, conferințe sau întrebări în cadrul cărora s-a luat poziție împotriva acestor mesaje de avertizare, am ajuns la următoarele concluzii: **Deseori, mesajele sunt atacate doar în general, fără o fundamentare**

concretă, nu sunt prezentate argumente concrete și, astfel, după o cercetare amănunțită, aceste argumente sub nici o formă nu pot fi numite adecvate sau acceptabile.

Voi încerca să fac această frază mai inteligibilă, deschizând o nouă paranteză: Există persoane care nu au citit deloc aceste mesaje, dar le resping pentru că ele nu le plac.

„În cele ce urmează aș dori să prezint câteva exemple în acest sens, pentru a veni în sprijinul afirmațiilor mele. Desigur, în cadrul acestui articol, nu este loc decât pentru câteva dintre ele.

Unul dintre argumentele aduse împotriva mesajelor «Mare-lui Avertisment», este că se vorbește despre mai multe Biserici, în timp ce Biserica Catolică afirmă că există doar două, și anume cea Catolică și cea Ortodoxă, în timp ce celelalte nu pot fi considerate Biserici, ci doar comunități creștine. Întrucât Isus, într-un mesaj autentic nu ar vorbi despre altă Biserică decât cea Catolică, aceste mesaje nu pot fi decât false.

Legat de aceasta, Domnul Isus spune în mesajul din 23 mai 2011: «... aceste mesaje au fost date lumii... pentru ca toți să se salveze... incluzându-i și pe aceia care-L urmează pe Dumnezeu pe căi diferite. Oamenii, în special catolicii, se vor simți încurcați că nu îi voi avantaja pe ei față de alți copii ai Mei de religii diferite. Am ales să prezint astfel cuvintele Mele, ca toată lumea să le audă, nu doar cei câțiva aleși... Deși înțelegeți că adevărul nu s-a schimbat niciodată,... să știți... că trebuie să extind iubirea Mea asupra tuturor copiilor lui Dumnezeu».

Asta înseamnă – continuă Schmaranzer – că Isus, în aceste mesaje, nu folosește termeni specifici catolici, ci un stil general de vorbire, în care se pot găsi și termeni ca «Biserica Evanghelică» sau «Biserica Baptistă» – care sunt uzitate la fel și de dicționare, respectiv de site-ul Wikipedia.”

Iar acum, închei din nou prezentarea argumentelor teologului convertit, Christian Schmaranzer, în speranța că vom continua săptămâna viitoare. Nu voi pierde ocazia, nici de data aceasta, să le urez stimaților ascultători radio o perioadă de Advent binecuvântată și o pregătire mântuitoare pentru praznicul Nașterii Domnului.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emissiune difuzată în data de 17 decembrie 2012

Partea a 30-a:

Răspunsul teologului austriac convertit, Christian Schmaranzer, la obiecțiile ridicate, răspuns prin care se situează de partea veridicității mesajelor Marelui Avertisment. Baza de investigație a mesajelor slujește tezaurului de credință și nu persoanei vizionarei. Scrisoarea pe care Tomislav Vlašić, paroh la Medjugorje, a trimis-o în data de 2 decembrie 1983, papei Ioan Paul al II-lea, la îndemnul vizionarilor.

Îi salut cu multă iubire pe dragii radio-ascultători, în această ultimă zi a anului. Nu știu cum sunt alții, dar eu, în această zi, sunt cuprins de un simțământ deosebit. Ultima zi a anului: și las cuvântul „ultima” să sune ca un ecou. Această zi nu se va mai întoarce niciodată. A fost odată, a apus, și nu mai e. Parcă abia a trecut perioada când salutăm primele zile ale anului 2012, iar acum nu a mai rămas din acest an decât o zi. Timpul nu stă, ci curge mereu. Și, în timp ce mă gândeam la toate acestea, sufletul mi s-a umplut de o profundă recunoștință față de Dumnezeu, care este Domnul timpului și al veșniciei, care ține totul în mâinile Sale și coordonează totul, care se îngrijește de toți și de toate, inclusiv de mine.

Tocmai de aceea, contemplând lumea trecătoare, sufletul nu mi-a fost străpuns de pumnalul ascuțit și amar al fricii, ci mi-a fost umplut de un sentiment profund de iubire și de recunoștință. Iubirea este atemporală, întrucât sursa ei este Dumnezeu și, tocmai de aceea, nici nu are sfârșit.

Mulțumire și recunoștință pentru toate, Doamne! Recunoștință pentru minunatul dar al credinței care ne ridică până la porțile Raiului. Recunoștință pentru speranța care ne trece peste toate obstacolele și nu ne lasă să lăncezim. Recunoștință pentru iubirea care ne unește cu Tine, cu fericirea veșnică.

Legat de timpul trecător, aş evoca o scurtă amintire din copilărie. Am şi acum în faţa ochilor o icoană a Preasfintei Inimi a lui Isus, care împodobeşte peretele sălii de cateheză. Părintele Vince a pus-o acolo nu cu mult după sosirea sa la Căpleni (jud. Satu Mare). Acest vrednic preot franciscan, a cărui personalitate impunea autoritate, uneori cuprins de o bună dispoziţie copilărească, avea o mare devoţiune pentru Inima lui Isus.

Această icoană înrămată, de mari dimensiuni, avea o particularitate. Preasfânta Inimă a lui Isus se afla în mijlocul unui ceas, de unde, de altfel, porneau şi arătătoarele ceasului. Iar sub ceas erau scrise cu litere mari, roşii, următoarele: „Una dintre aceste ore va fi ultima, tocmai de aceea, închid fiecare minut în această Inimă”. Dacă privim în viitor cu această încredere, atunci sigur nu ne va fi teamă nici de profeţiile care anunţă sfârşitul timpurilor, nici de a Doua Venire a lui Isus, care, aşa cum ştim, vine ca să îi răsplătească pe toţi după faptele lor. Atunci, haideţi la treabă! Să facem bine tuturor, cât mai avem timp, mai ales fraţilor noştri întru credinţă, şi să lăsăm răul la o parte.

După această scurtă introducere, să vedem în continuare răspunsul teologului austriac convertit, Christian Schmaranzer, la obiecţiile ridicate, răspuns prin care se situează de partea veridicităţii mesajelor Marelui Avertisment. Citez:

„A mai fost criticat şi faptul că în mesajele «Marelui Avertisment» se pomeneşte despre Isus care suferă şi astăzi, chiar mai mult decât în timpul crucificării Sale, ceea ce este imposibil, deoarece El este acum în Rai, unde nu mai există suferinţă. Drept contraargument eu spun: Sfânta Margareta Maria Alacoque, ale cărei trăiri mistice sunt recunoscute de Biserică, şi de la care provine cultul Preasfintei Inimi a lui Isus şi devoţiunea Primei vineri din lună, dedicate Inimii Preasfinte, în descrierea celei de-a 3-a viziuni despre Inima lui Isus, din 1647, de sărbătoarea Trupului şi Sângelui lui Isus, consemnează: «Isus mi-a dezvăluit iubirea nemărginită pe care o are pentru oameni, ...de la care nu a primit decât ingratură şi negare, şi a spus: Asta Mă îndurerează mult mai tare decât orice am suferit în timpul pătimirii Mele.»”

„Un alt argument împotriva autenticității mesajelor este că, niciunul dintre profeții Bibliei nu a rămas anonim, pe când, profeta acestor mesaje nu își comunică nici numele și nici adresa.

Motivul principal este că ea, până în anul 2009, când cerul a intervenit în viața ei într-un mod neobișnuit, a fost agnostică și nu a fost preocupată de religie. A avut parte doar de puțină pregătire și cunoștințe religioase. De aceea, anonimatul o protejează de capcanele ridicate de adversarii ei, care au mult mai multă pregătire religioasă.”

Referitoare la aceasta, remarca mea este următoarea: Este adevărat, deoarece nu odată am fost și eu martor la situații când vizionarii au fost înjurați, batjocoriți în față, acuzați fiind de toate relele posibile. Într-o asemenea ocazie, în a treia zi de Paști a anului 1995, am sărit în apărarea Mirjanei când, o italiancă impertinentă, ieșindu-și din fire, nepăsându-i de mulțimea prezentă, a început să o acuze pe Mirjana de tot felul de neadevăruri. Nu ne este permis să uităm că Sfânta Fecioară a spus că cel rău atacă dur orice intervenție dumnezeiască extraordinară, întrucât el știe că aceste haruri extraordinare salvează din ghearele lui milioane de suflete.

Dar, să luăm ca bază Biblia, care este acceptată de toată lumea. Ajunge doar să răsfoim scrierile profeților și vom căpăta o imagine clară despre atacurile neîndurătoare ale celui rău. În cele mai multe cazuri, satana îi folosește tocmai pe liderii religioși pentru a-i reduce la tăcere pe profeții lui Dumnezeu. Iar dacă luăm în mână scrierile Noului Testament, pe care mulți le cunosc mult mai bine decât pe cele ale Vechiului Testament, atunci căpătăm o imagine clară despre lucrarea întunecată a satanei, care nu l-a cruțat nici pe însuși Fiul lui Dumnezeu, ci i-a creat neplăceri tot timpul, peste tot pe unde a putut, și a atacat vestirea Cuvântului, uneori întinzându-i capcane viclene, exact prin persoana liderilor religioși evrei. Aici aș aminti în primul rând legea levirat-ului, pe care, teologii de atunci, au luat-o ca bază pentru a-i întinde lui Isus o uriașă capcană (vezi capitolul 22 din Evanghelia după sfântul Matei). Tot aici putem citi și despre problema plății impozitului, care figurează în versetele imediat următoare, cu diferența că prima capcană a fost născocită de saducheii, împreună cu cei care erau de par-

tea lui Irod, iar cea cu impozitul de către farisei. Domnul Isus răspunde la ambele întrebări și le reproșează, ceea ce ar putea face și acum, deoarece ne smintim din cauza profețiilor și îi prigonim pe vizionarii lui Dumnezeu tocmai pentru că nu cunoaștem nici Scriptura și nici puterea lui Dumnezeu.

De altfel, Dumnezeu i-a interzis să iasă în public nu doar profetei irlandeze, ci și foarte multor vizionari contemporani, ca, de exemplu, brazilienței Luz de Maria, franțuzoaicei Chaterine, apoi unui alt vizionar, cunoscut sub numele de Divina Sapienza, pe al cărui site scrie cu litere mari, citez:

„Persoana care primește aceste mesaje trebuie să rămână necunoscută, din porunca lui Dumnezeu, dar vă garantăm că nici un cuvânt nu este publicat fără aprobarea și știința conducătorului spiritual”.

Am putea să mai înșirăm și alți vizionari, dar este de prisos. Cei care sunt interesați în mod deosebit de acest subiect, pot obține informații mai amănunțite. Așa cum ne spune și Schmaranzer, acesta nu este deloc un argument împotriva veridicității mesajelor. Și un proverb, destul de uzitat, certifică cele de mai sus, spunând: „Nu privi la cel care spune, ci privește la ce spune!” Și așa și este corect, deoarece adevărul este o realitate obiectivă și nu una subiectivă, și, în consecință, nu se schimbă niciodată, indiferent de cine este rostit. Un lucru nu devine adevărat doar pentru că este spus de tatăl meu sau de parohul meu, ci pentru că acesta este adevărat. La fel, minciuna rămâne minciună, chiar dacă este rostită de președintele țării. Iar la baza cercetării veridicității mesajelor stă tezaurul de credință și nu persoana vizionarului. Firește, este un lucru pozitiv dacă persoana vizionarului este cunoscută, și depune mărturie în sprijinul mesajelor prin exemplul propriei vieți, adică este prima care trăiește cele cuprinse în mesaje.

Dar să vedem în continuare argumentele lui Schmaranzer, ajungând imediat la sfârșitul lor. Citez:

„Față de Isus, ea nu se ridică la nivelul acestei sarcini. (Vezi mesajul al 490-lea din 13 iulie 2012). În mesaje ea a fost rugată de mai multe ori să nu argumenteze conținutul mesajelor și să nu le apere, tocmai din cauza pregătirii ei precare. Totodată, fiind mamă a 4 copii și femeie de afaceri care, pe lângă acestea,

a primit și o misiune apostolică de nivel mondial, dacă ar trebui să iasă din anonim, acest efort i-ar depăși atât puterea cât și timpul. Dacă și-ar descoperi identitatea, atunci probabil mulți oameni, de pretutindeni, s-ar îndrepta către ea cu diferite întrebări. (Limba maternă a profetei este engleza, prima limbă din lume). Probabil, mulți ar și vizita-o, așa cum știm din situația altor vizionari.

Din acest motiv, pentru mine este pe deplin de înțeles anonimul vizionarei. A declara drept false aceste mesaje doar din cauza acestui anonim ar fi o concluzionare lipsită de logică și, teologic, neadevărată.”

„Mesajele de la Medjugorje nu pomenesc despre cea de-a Doua Venire a lui Isus, prin urmare, dacă mesajele «Marelui Avertisment» vorbesc despre aceasta, atunci ele sunt false. Firește că și această concluzie este incorectă, întrucât nu toate subiectele sunt atinse în fiecare viziune. Așa este, de exemplu, dogma care spune că Maria este Co-răscumpărătoare, cerută în temeiul aparițiilor de la Amsterdam, recunoscute și de Biserica, și care, până acum, nu este pomenită în aparițiile de la Medjugorje.”

Argumentele logice ale lui Schmaranzer, la obiecțiile ridicate, sunt corecte, în pofida faptului că are lacune în ceea ce privește aparițiile de la Medjugorje. Spun asta, deoarece Sfânta Fecioară a vorbit la Medjugorje, încă de la primele mesaje, de apropiata a Doua Venire a Domnului Isus. Să nu mă înțelegeți greșit, aceasta nu se dorește a fi o critică la adresa lui Schmaranzer, întrucât este imposibil să cunoști în amănunt toate aparițiile care se petrec în aceste timpuri. Pentru mine este foarte clar că un om, un teolog, nu poate ști totul. În schimb, este providențial faptul că unii teologi cunosc mai bine unele profeții și mesaje, iar alții altele. Tocmai de aceea ei se completează reciproc și, astfel, putem prezenta o imagine mai clară a intervenției extraordinare a lui Dumnezeu din aceste timpuri.

S-ar putea ca unii dintre radio-ascultătorii de acum să-și aducă aminte de emisiunile mele, realizate despre aparițiile de la Medjugorje, unde am vorbit despre scrisoarea pe care preotul franciscan Tomislav Vlašić, a trimis-o Sfântului părinte, Papa Ioan Paul al II-lea, la îndemnul vizionarilor, dar mai ales

a Mirjanei, care primise deja cele 10 secrete în data de 25 decembrie 1982. În această scrisoare au fost enumerate, punctual, mesajele care nu au fost făcute publice la vremea respectivă, dar care, mai târziu, au ieșit încet-încet la iveală. Primul dintre ele, legat de viitor, pe care l-aș evidenția și pe care se pare că l-am uita cu plăcere, este cel în care Sfânta Fecioară a punctat: că locul ultimelor sale apariții pe Pământ este Medjugorje. După ce se vor împlini, unul după altul, evenimentele cuprinse în secrete, satana își va pierde definitiv domnia pe Pământ și tocmai de aceea atacă cu atâta forță și atât de deschis, pentru că știe foarte bine că nu mai are mult timp. Pe măsură ce se apropie sfârșitul lui, și atacurile devin tot mai puternice și tot mai evidente. Scopul lui este ca și în aceasta ultimă etapă a istoriei să smulgă cât mai multe suflete. Le atacă puternic, mai ales pe acelea care iau în serios mesajele Sfintei Fecioare.

Lumea – se continuă în scrisoare – trebuie să treacă printr-o purificare uriașă. Omenirea trebuie să parcurgă o Cale a Crucii cum nu a mai cunoscut până acum. Toate acestea premerg transformarea radicală a lumii – sau, așa cum spune Sfânta Fecioară – schimbarea ei la față. La sfârșitul tuturor acestora se va realiza triumful Inimii Ei Neprihănite, ceea ce nu este altceva decât înfăptuirea Noului Cer și a Noului Pământ, adică triumful final al lui Cristos, victoria finală a lui Cristos.

Pentru a putea fi salvate cât mai multe suflete, în acest timp de har, Sfânta Fecioară caută suflete dispuse să se ofere ca jertfă, capabile să-și ofere pe deplin viața lui Dumnezeu.

În data de 25 martie 1987, Sfânta Fecioară repetă ceea ce a mai spus vizionarilor și în primele zile: „Eu sunt aici ca să pregătesc calea pentru Fiul meu”. Așadar, Sfânta Fecioară a vorbit la Medjugorje despre apropiata a Doua Venire a Domnului Isus. Reiese foarte clar și din citatul de mai sus, întrucât triumful Inimii Neprihănite, spun teologii, nu este altceva decât înfăptuirea Împărăției lui Cristos pe Pământ.

Cu acestea, eu îmi iau rămas bun de la dragii mei radio-auscultători, urându-le totodată și un an nou binecuvântat și plin de pace și haruri.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 31 decembrie 2012

Partea a 31-a:

Continuarea argumentelor teologului austriac, Christian Schmaranzer, împotriva obiecțiilor ridicate de către cei care atacă mesajele Marelui Avertisment. Despre sintagmele chiasm și milenarism. Despre patru momente ale sfârșitului lumii. Domnul Isus ne revelează în mai multe mesaje, în antagonism cu ereticii, că a Doua oară nu va fi printre noi într-un trup fragil, vulnerabil, slab etc., la fel ca prima dată, ci într-o cu totul altă formă.

Îi salut cu multă iubire pe dragii radio-ascultători și în acest nou an care, potrivit mai multor vizionari, va fi, totodată, și un an al marilor transformări. Vizionara australiană, Bonnie, în data de 5 ianuarie 2013 a primit un mesaj care spune așa: „Anul 2013 va fi pentru voi anul surprizelor. Mulți vor exclama așa: O, Doamne, cum de s-a putut întâmpla aceasta? Oare ce va mai urma? Dar tu, fiica Mea, și toți cei care Îmi aparțineți, este necesar să vă păstrați calmul și să nu permiteți ca evenimentele din jurul vostru să vă înspăimânte. Multe se vor întâmpla pe parcursul acestui an, care îi vor înspăimânta și-i vor umple de teamă pe mulți, dar poporul Meu trebuie să fie atent și să se concentreze asupra Mea, Mântuitorul lor. În acest an, pentru toată lumea va deveni din ce în ce mai clară prăpastia dintre lumină și întuneric.”

Adevărul este că eu aștept cu nerăbdare momentul în care Dumnezeu începe să înfăptuiască evenimentele profețite dinainte, chiar dacă va fi mult mai greu decât este acum. Sper că nu sunt doar eu cel care așteaptă acest lucru. Potrivit profețiilor, tocmai împlinirea acestor evenimente va duce la convertirea serioasă a celor care, deocamdată, se îndoiesc de aceste mesaje, iar pe necredincioși îi va aduce la Dumnezeu. „Totul se întâm-

plă pentru voi” – spune sfântul Apostol Paul – adică pentru mântuirea noastră. Deoarece Dumnezeu dorește – mai spune Apostolul în scrisoarea către Timotei – ca fiecare om să se mântuiască și să ajungă la cunoașterea adevărului. Intenția lui Dumnezeu de a mântui fiecare om nu poate fi pusă la îndoială, întrucât El ni l-a dat pe însuși Fiul Său. De aceea, să avem mare încredere în El și să observăm că și din aceste profeții, care uneori au un ton dramatic, răzbate marea Lui iubire.

Asa cum Domnul Isus a spus-o de mai multe ori, El nu vrea să ne sperie prin aceste mesaie, ci dorește exact contrariul: vrea să ne ofere speranță și curaj atunci când ne dezvăluie planurile distrugătoare ale satanei, cu privire la viitor, pe care noi le-am atras asupra noastră, prin păcatele noastre. Nu Domnul vrea distrugerea, ci satana, iar acest lucru este posibil, deoarece, prin păcatele noastre, i-am deschis cale liberă. Domnul este însuși bunătatea și iubirea, care nu găsește bucurie în nimicirea păcătosului, ci vrea ca el să se convertească și să trăiască.

Da, El vrea convertirea noastră, și nu doar a mea, a ta, sau a câtorva oameni, ci dorește convertirea întregii lumi. Dar, dacă această convertire nu se va întâmpla, atunci trebuie să ne așteptăm la o tragedie. Niciodată nu este permis să uităm un lucru: nu este vina lui Dumnezeu dacă tu, în ciuda numeroaselor avertismente venite din Cer, nu te dai jos din barca satanei, care se scufundă – ci este doar vina ta.

În prezent, Dumnezeu, prin profeții Săi, ne cheamă din ce în ce mai des, și ne zorește din ce în ce mai mult, ca să ne dăm jos din barca satanei, plină de satisfacții lumești, dar care ne duce spre adâncurile iadului, și să urcăm în barca sigură, indestructibilă, a lui Dumnezeu, care ne duce spre mântuirea veșnică. Situația nu se schimbă cu nimic, chiar dacă tu tot repeți, în mod prostesc, că toate aceste profeții sunt false și că această barcă, în care tu călătorești, nu este pe cale să se scufunde și nici nu este a satanei. A repeta aceste lucruri este inutil, pentru că o profeție nu este adevărată în funcție de câți oameni o acceptă sau o resping.

În schimb, un lucru este sigur, indiferent ce se întâmplă. Dumnezeu nu poate fi acuzat de nimic, pentru că tot răul, care ne așteaptă în viitor, este cauzat de invidia și ura pe care sata-

na o are față de noi și, firește, în primul rând de noi, cei care, săvârșind păcat peste păcat, îi permitem ca el să fie centrul și conducătorul vieții noastre sociale.

Domnul Isus ne amintește de mai multe ori acest adevăr teologic: „Nu Eu vreau distrugerea care vă așteaptă în viitor, ci satana este distrugătorul, în brațele căruia voi, în mod iresponsabil, vă aruncați neîncetat. Eu tocmai de aceea sunt și acum aici, ca să vă ajut prin profeții Mei. Dar voi nici acum nu vreți să vă eliberați de păcat, chiar dacă lucrarea tot mai distrugătoare a satanei se vede deja cu ochiul liber. Adunați-vă odată, priviți înlăuntrul vostru și convertiți-vă, ca măcar să salvați ceea ce este cel mai important, și anume, sufletul vostru.”

Într-adevăr, Milostivirea lui Dumnezeu este nesfârșită, Cel care, în ciuda unui dezinteres general și a unei batjocuri ce pare să nu se mai termine, ne transmite în continuare mesaje și își continuă planul mondial de salvare a sufletelor, atât cât mai ține perioada de har.

Dar să vedem, în continuare, argumentele teologului austriac, Christian Schmaranzer, împotriva obiecțiilor ridicate de către cei care atacă mesajele Marelui Avertisment. Citez:

„Alt argument adus împotriva mesajelor Avertismentului, este că ele propovăduiesc învățăturile Milenarismului, care au fost respinse de Biserică, adică despre Domnia lui Isus pe Pământ timp de o mie de ani, despre care este scris în capitolul 20 al Cărții Apocalipsului lui Ioan”.

„După studierea temeinică a materialului, se poate totuși stabili că, deși Biserica respinge ideea că în timpul istoric firesc, înainte de revenirea lui Isus și judecata finală ce urmează acestei reveniri, ar putea avea loc o împărăție de pace, religioasă sau politică (vezi punctul 676 din Catehismul Bisericii Catolice), lasă, în schimb, deschisă întrebarea dacă, înainte de judecata finală, odată cu sfârșitul lumii, ar putea avea loc a Doua Venire a lui Isus, care ar fi urmată de o eră de pace pe pământ”.

„În schimb, ceea ce ne spun mesajele «Marelui Avertisment» și alte mesaje profetice ale timpurilor noastre, este că noi trăim acum timpurile din urmă și că Isus Cristos, așa cum a fost profețit și în Matei 24,29-31, va veni pe norii cerului și va face

judicata, însă aceasta nu înseamnă sfârșitul lumii, ci înseamnă că vor rămâne pe pământ doar cei care vor să trăiască cu Isus, sub domnia Lui. Aceștia vor trăi era de pace de o mie de ani. Aceasta corespunde și Revelației lui Ioan, care propovăduiește că, încă înainte de sfârșitul lumii, pe Pământ va avea loc o eră de pace de o mie de ani, când, după judecata timpurilor din urmă, Isus Cristos va domni ca Mesia, ca Împărat al Păcii, împreună cu martirii și credincioșii fideli, iar satana nu va mai putea înșela neamurile.”

„Biserica Catolică nu a susținut niciodată despre capitolul 20 din Cartea Apocalipsului că ar fi fals. Dacă există mesaje profetice care susțin și ele ceea ce este scris în această parte a Bibliei, atunci, din punct de vedere ecleziastic, aceste mesaje cu siguranță nu pot fi catalogate drept concepții eronate.”

Ca să înțelegem mai bine mesajele Domnului Isus și să nu încadrăm, într-un mod diletant, cu un gest evaziv, în erezia milenarismului orice mesaj al Domnului Isus care vorbește despre a Doua Sa Venire și despre Era de Pace de o mie de ani, să vedem în ce constă de fapt această erezie. Această erezie are două denumiri, una dintre ele așa numita *chiliasm*, care provine din două cuvinte din limba greacă: *kilia* și *eté*. *Kilia* înseamnă o mie, iar semnificația lui *eté* este an. Sintagma *milenarism* este mai aproape de noi datorită provenienței ei din latină, cuvânt care înseamnă, de asemenea, o mie de ani. În cele ce urmează, voi utiliza și eu acest cuvânt, pentru a denumi domnia de o mie de ani. Milenarismul este o erezie escatologică, despre acea domnie de o mie de ani, în care Domnul Isus, reîntorcându-se la noi și trăind printre noi în trup omenesc, va realiza în timpul nostru istoric firesc, înainte de sfârșitul lumii, o împărăție religioasă sau politică, o eră a păcii, care va dura o mie de ani. Pe scurt, esența și învățătura acestei erezii este: că cei aleși, firește milenariștii, după număr exact 144.000, vor învia, fiecare se va întoarce la familia lui și la preocupările lui de dinaintea morții sale.

În schimb, în mesajele Marelui Avertisment, Domnul Isus nu despre așa ceva vorbește, ci despre cu totul altceva. Chiar dacă în mesajele Domnului Isus pot fi întâlnite unele elemente și expresii asemănătoare celor din erezia milenarismului. De

altfel, acest lucru este de înțeles, întrucât în ambele cazuri tema este aceeași, dar modul de înfăptuire este altul, și încă cu totul diferit. Nu este permis să uităm niciodată acea axiomă, adică un adevăr fundamental infailibil, care trebuie folosită adesea în gândirea teologică, și anume, că „*asemănător nu este totuna cu identic*”. Două ouă sunt asemănătoare, dar nu sunt identice. Doi frați gemeni, pot fi asemănători până la a-i confunda, dar ei nu sunt unul și același, adică nu sunt identici. Același lucru este și în cazul ereziei milenarismului și al mesajelor Domnului Isus. Întrucât tema este aceeași, au și elemente comune. Una este o învățătură, aici, în cauză fiind erezia milenarismului, o închipuire omenească, o interpretare dată unui pasaj din Scriptură, în schimb, cealaltă este explicația corectă a profetiei din pasajul biblic în cauză.

Recomand citirea capitolului 20 din Cartea Revelației, din care reiese clar – coroborându-l și cu alte texte biblice – că prima înviere trebuie înțeleasă ca atare, cuvânt cu cuvânt, și nu în sens spiritual. Dar, să încercăm să analizăm împreună acest text. Celor care au anumite cunoștințe de bază în catehism, le atrage deja atenția versetul 6 care spune așa: *„Fericit și sfânt, cine are parte de învierea cea dintâi! Cea de-a doua moarte nu are putere asupra acestora.”* Așadar, dacă prin prima înviere trebuie să înțelegem o înviere spirituală, așa cum recomandă unii dintre cei care interpretează Biblia, asta nu exclude o recădere în păcat și osânda vesnică, adică a doua moarte. Pentru a face lumină asupra sintagmei primei învieri, luăm în considerare versetul 54 din capitolul 6 al Evangheliei după sfântul Ioan, în care Domnul Isus spune: *„Cine mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, are viața veșnică, iar eu îl voi învia în ziua de pe urmă”*. Întreb eu, ce rost ar avea această expresie, dacă s-ar referi la învierea universală de la sfârșitul lumii? În ce ar consta privilegiul, răsplata celor care se împărtășesc des și bine, dacă ei învie o dată cu toată lumea? În scrisoarea către Tesaloniceni, capitolul 4, versetul 15, citim că întâi vor învia cei care au murit întru Cristos. Acest lucru îl întărește și Ioan în Evanghelia sa, în versetul 28 din capitolul 5. Iar în scrisoarea către evrei, capitolul 11, versetul 35, stă scris: *„Ca să ajungă la o înviere mai de preț”*. Conform textului original: *„Creitonos*

anastaseos". În cartea lui Daniel, la capitolul 12, versetul 13, găsim: „Iar tu, mergi până la sfârșit. Te vei odihni, te vei ridica pentru partea ta de mostenire la sfârșitul zilelor”. Așadar, va exista o înviere în care doar cei drepti vor învia. Din citate răzbate clar că în Cartea Revelației, capitolul 20, versetul 6, accentul nu cade pe domnia de o mie de ani, ci pe faptul că va exista o primă înviere, cea a dreptilor, mai exact a martirilor, a fecioarelor, și va fi și o a doua înviere, cea generală, care precede judecata finală. Nu este neapărată nevoie ca între cele două să treacă o mie de ani, pentru că o mie, ca și număr, poate fi înțeles și simbolic. Mai degrabă, trebuie să vedem că cei privilegiați vor învia în desăvârșire. În lumina mesajelor Marelui Avertisment, însumând și interpretând corect acest pasaj din Cartea Revelației, am putea stabili că evenimentele sfârșitului lumii vor avea patru momente.

Primul: moartea cea dintâi, adică moartea personală a fiecăruia, prin care omul iese din coordonatele lumii materiale.

Al doilea: prima înviere, adică învierea în desăvârșire a celor privilegiați, a martirilor, a fecioarelor, a sufletelor euharistice (vezi capitolul 14 al Evangheliei după sfântul Luca).

Al treilea: a doua înviere, învierea universală, în Ziua Judecării de Apoi.

Al patrulea: a doua moarte, adică osânda veșnică.

Dacă citim astfel, într-o viziune mai amplă, capitolul 20 din Cartea Apocalipsului, atunci observăm imediat faptul că acest capitol este structurat în jurul celor două morți și a celor două învieri, și nu în jurul celor o mie de ani, pe care de altfel nu-i exclud, dar ei sub nici o formă nu constituie esența evenimentului.

Încă un lucru, foarte important în ceea ce privește reîntoarcerea Domnului Isus și prezența Sa printre noi. Domnul Isus arată în mai multe mesaje, în antiteză cu ereticii, că El a doua oară nu va fi printre noi într-un trup fragil, vulnerabil, slab etc., la fel ca prima dată, ci într-o cu totul altă formă. Domnul Isus repetă de mai multe ori acest lucru și îl accentuează clar, și face asta pentru ca apropiata apariție a anticristului, care se va da drept Mesia, să nu ne inducă în eroare.

Să vedem acum, cuvânt cu cuvânt, ce spune Domnul Isus în legătură cu aceasta.

Primul mesaj este cel din 12 august 2012, care poartă următorul titlu: „Anticristul va pretinde a fi Eu, Isus Cristos”. Voi cita din aceste mesaje doar pasajele ce au legătură cu această temă, dar le recomand dragilor radio-ascultători să le citească în întregime.

„Anticristul – spune Domnul Isus – pregătește falși profeți, ca să-i inducă în eroare pe copiii Lui Dumnezeu și să-i facă să-l accepte pe anticrist ca fiind Isus al lor... Ei vor declara, la început în mod subtil, că anticristul va fi Cristos Regele... Trebuie să-i avertizez pe toți copiii Lui Dumnezeu. Eu niciodată nu voi veni în trup, a doua oară. Eu nu voi apărea în lume ca un conducător. Și nici nu voi săvârși minuni, de data aceasta, ca să vă demonstrez cine sunt Eu, altele decât minunea Avertismentului și minunea de pe cer, care va fi vizibilă o vreme, după ce Avertismentul va avea loc.”

Următorul mesaj este din 28 septembrie 2012 și poartă titlul: „Acest om va spune lumii că el este Mesia și va fi aplaudat de multe figuri de seamă ale lumii”.

„Dar unul dintre ei îi va induce în eroare, în mod deosebit, pe mulți, deoarece se va prezenta pe sine ca fiind regele, într-un mod umil, pentru a-i convinge pe oameni că el este Eu, Isus Cristos... Acesta este omul care va spune că el este Mesia. El va spune tuturor că este Isus Cristos, care s-a întors să își anunțe a doua venire. El este anticristul. Să nu vă lăsați amăgiți nici o clipă. Eu, Isus Cristos, am venit în trup întâia dată pentru a mântui omenirea. Să știți, însă, că de această dată nu voi mai veni în trup... Orice om care pretinde a fi Isus Cristos și care pășește pe pământ ca om, este un mincinos.”

Ca un ultim mesaj pe această temă, vă citez din cel primit în data de 30 decembrie 2012, al cărui titlu este: „El, cu puteri oculte, va face ceea ce vor părea a fi vindecări miraculoase pentru cei cu boli în fază terminală”.

„Războaiele din Orientul Mijlociu se vor accelera și se vor răspândi. Ele vor implica și Vestul și Estul. Tulburările vor fi oprite de către omul păcii, fiara, anticristul. În timp, mulți vor crede că el este Dumnezeu, Mesia, datorită marii puteri pe care

va părea că o are. Puterile lui i-au fost date de către satana, tatăl răului... Vă rog, discipolii mei, să avertizați lumea că Eu, Isus Cristos, nu voi veni în carne și oase. Aceasta nu se poate. Am venit deja o dată pe pământ în trup, și aceasta nu se poate întâmpla și a doua oară. Când voi veni din nou, va fi în modul în care am plecat.”

Eu cred că nu este nevoie de o explicație mai clară. Așadar, un lucru este sigur, că Domnul Isus nu va fi printre noi în trupul de dinaintea învierii Sale, ci în modul și trupul de după învierea Sa. Cum va fi aceasta în mod precis, nu știe nimeni, dar dacă ne străduim serios să trăim în iubirea Domnului Isus, atunci, potrivit mărturiilor mesajelor, îl vom vedea în curând.

Cu aceste cuvinte, eu îmi iau rămas bun de la dragii mei radio-ascultători și le doresc să aibă parte de prima înviere!

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 14 ianuarie 2013

Partea a 32-a:

Despre atât de mult accentuata frică sfântă, pe care satana o folosește ca să împiedice răspândirea mesajelor lui Dumnezeu. Alte argumente ale lui Christian Schmaranzer, care vin în apărarea mesajelor Marelui Avertisment.

Îi salut cu multă iubire pe toți radio-ascultătorii, în speranța că această emisiune nu va stârni în stimații ascultători doar frică, așa cum unii, în mod intenționat, adesea accentuează aceasta, ci le va oferi și o perspectivă sănătoasă asupra viitorului, și, totodată, și hrană spirituală, în măsura în care îi îndeamnă la rugăciune constantă și la o viață spirituală serioasă. În ce privește mesajele Marelui Avertisment, într-adevăr, ele au stârnit mare vâlvă în societatea noastră înfometată de senzație, dar nu într-o asemenea măsură cum și-ar fi dorit-o Domnul Isus.

Este de înțeles, deoarece profețiile adevărate sunt atacate în mod neîndurător de către satana, care propagă profețiile false prin toate mijloacele. Pildă ne este profeția maya despre sfârșitul lumii, profeție la care întreaga lume a reacționat cu promptitudine. Firește că totul se datorează mass-media care, zi după zi, timp de luni întregi, ne-a băgat pe gât această poveste de adormit copiii. Trist este că și mulți creștini au luat de bună această profeție falsă.

Într-adevăr, sora mea a avut dreptate când a remarcat, la un moment dat, cât sunt de indiferenți chiar și catolicii în ceea ce privește mesajele. Dacă printre știrile de la TV ar figura și mesajele despre Marele Avertisment, atunci oamenii le-ar lua în serios, dar, întrucât sunt difuzate doar la Radio Maria, și doar la postul din Ardeal, nu mulți se preocupă de ele.

Toate acestea certifică acea tristă realitate, că cetățenii societății noastre moderne nu prea mai gândesc. Ei sunt mulțumiți dacă au stomacul și buzunarul pline, și permit ca alții să gândească în locul lor, în speță oamenii din sfera media și specialiștii care le distrug sufletele. Ceea ce este propagat în mass-

media noastră păgână, este considerat a fi literă de lege de aproape toată lumea. Înghițim foarte ușor toată acea hrană spirituală pe care media ne-o bagă sistematic pe gât.

De aceea, ar fi bine ca fiecare, în mod personal, să-și facă timp și să citească mesajele, și să se convingă de adevărul acestui dar dumnezeiesc ieșit din comun.

Înainte de a continua cu argumentele lui Christian Schmaranzer, care vin în apărarea mesajelor Marelui Avertisment, aș dori să ating, din nou, problematica fricii, pentru că, potrivit unora, aceste mesaje stârnesc sentimentul fricii în unii oameni. Există persoane care invocă teama și spaima când se referă la mesajele Marelui Avertisment sau la alte profetii, deși Dumnezeu este un Domn al păcii și al iubirii. Eu, lângă aceste cuvinte aș mai pune și conjuncția „și”, pentru că atunci propoziția ar fi mai corectă. Ca, de exemplu: Dumnezeu este cu adevărat și un Dumnezeu al păcii și al iubirii, dar nu numai, ci mai este și un Dumnezeu al multor altor lucruri, chiar și al fricii – dacă așa vă place. Dar, să privim puțin mai îndeaproape această mult accentuată frică sfântă, pe care satana o folosește ca să împiedice răspândirea mesajelor lui Dumnezeu.

În primul rând, însă, trebuie să stabilim un adevăr fundamental, și anume, că frica există în sufletul fiecărui om, tocmai din cauza păcatului originar.

Ia să ne aducem aminte despre întâmplarea căderii în păcat, când Dumnezeu îl întreabă: „Adam unde ești?” iar răspunsul: „M-am ascuns, pentru că mi-a fost frică”. Firește că eu acum nu voi vorbi despre o teamă maladivă, care poate fi un caz patologic, ci despre acea frică care ne acompaniază întreaga viață. Să nu-mi spuneți că șoferii apasă pedala de frână când văd semnul „Stop” al semaforului dintr-o pură iubire de aproapele, ca nu cumva să provoace nici cea mai mică neplăcere semenilor care se apropie de șosea. O, nu! Ci ei fac asta mai degrabă din teama de a nu fi amendați. Eventual, teama de a nu le fi suspendat permisul de conducere îi îndeamnă ca, de fiecare dată, să ia în serios indicatorul de „stop”, chiar și la intersecțiile cu vizibilitate foarte bună, sau chiar noaptea, când știu că la ora aceea nimeni nu ar mai putea fi pe drum, însă, în

schimb, ar putea trece pe acolo o patrulă a poliției care ar putea să îi vadă.

Sau, de exemplu, să luăm cazul unui elev care, sunt convins, nu învață la fiecare materie din dragoste foarte mare pentru știință. O, nu! Ci, mai degrabă, pentru că nu ar dori să ia o notă proastă. Îi este teamă de o dezapreciere.

Sau, oare, un muncitor în fabrică se scoală cu noaptea în cap, în ciuda frigului iernii, și merge la muncă doar pentru că iubește atât de mult acea fabrică sau acel loc de muncă (deși s-ar putea să existe și destule excepții)? O, nu! Ci pentru că îi este teamă să nu fie concediat dacă nu-și ia în serios serviciul și să rămână șomer.

Aș mai putea da foarte multe exemple despre situațiile în care frica, teama motivează faptele oamenilor. Iar dacă analizăm în mod serios problematica fricii, trebuie să spunem că aici, în viața pământească, unde binele există împreună cu răul, este chiar necesară o teamă sănătoasă, pentru că altfel, în lipsa ei, omul ar deveni lipsit de scrupule și ar face orice răutate – a se vedea știrile cotidiene.

Așadar, frica este prezentă în sufletul fiecărui om, într-o măsură mai mică sau mai mare, în funcție de cât de prezentă este iubirea lui Dumnezeu. În cazul în care cuiva îi este foarte frică, ar trebui să o apuce cu avânt pe calea sfințeniei, pentru ca, treptat, în inima lui să crească iubirea lui Dumnezeu și, astfel, teama s-ar diminua.

Datorită structurii mele sufletești, aș putea spune că îmi place să învăț, să cercetez, să cunosc cât mai multe lucruri importante și de valoare. Firește că pentru asta uneori trebuie să stau de vorbă cu oameni bine pregătiți și plini de experiență. Odată, am întrebat câțiva bărbați și câteva femei, care trăiau în faimă de sfințenie, dacă se tem de moarte – și, vă spun sincer, că răspunsul lor nu m-a mirat atunci când au spus da.

De altfel, acest lucru este și normal, pentru că în însăși firea omului este sădită frica de necunoscut. În unii mai mult, în alții mai puțin, dar, într-o oarecare măsură, frica este prezentă în fiecare om și, așa cum am spus-o mai devreme, aceasta este din cauza păcatului strămoșesc. Și, așa cum am văzut, Dumnezeu o poate folosi în interesul nostru.

Măsura fricii, în fiecare caz, este stabilită de măsura în care îl iubim pe Dumnezeu. În sufletul celui care se străduiește serios să Îl cunoască și să Îl iubească pe Dumnezeu, teama ocupă un loc insignifiant. Dar cel care merge pe calea păcatului, acela este cu adevărat chinuit de teamă, întrucât în sufletul său nu sălășluiește Dumnezeu păcii, ci fiara înfricoșătoare, satana, care îi stârnește teama.

După toate acestea, acum și tu, drag ascultător, știi că nu mesaje ți-au provocat frică în suflet, ci faptul că poate nu ești în regulă în fața lui Dumnezeu. Mesajele sunt doar lumină și sunt ca și o oglindă pentru tine, care-ți arată clar starea ta sufletească și, dacă nu ești în regulă, atunci într-adevăr îți este teamă, dar dacă ești în regulă în fața lui Dumnezeu, atunci teama nu este semnificativă.

De exemplu, mie nu îmi este teamă, nu pentru că așa vreau eu, ci pentru că iubirea lui Dumnezeu ponderează teama în sufletul meu care, repet, este o cauză a păcatului strămoșesc. Prin respectarea poruncilor, de tot atâtea ori, deschid o largă cale prin care Dumnezeu își revarsă iubirea Sa asupra mea, și mă străduiesc să scot afară din sufletul meu tot ce nu este Dumnezeu.

Ție îți este teamă nu pentru că așa vrei tu, ci pentru că ești căldicel sau pentru că ești departe de Dumnezeu și, atunci, chiar ai de ce te teme. Să nu uităm că frica este, totodată, și un important instrument în mâna lui Dumnezeu, pentru a călăuzi omul pe calea mântuirii. Cu foarte puține excepții, primii pași în viața spirituală îi facem fiind obligați de frică, deoarece ne este frică de pedeapsa lui Dumnezeu și de osânda veșnică.

Și, în cele din urmă, după ce omul, datorită fricii, ia tot mai în serios viața de credință și începe să pășească pe calea virtuților, atunci teama în suflet se diminuează din ce în ce mai mult, până ce va ajunge la locul ei, la măsura și puterea ce i se cuvine. În acest caz, nu frica este cea care domină sufletul nostru, ci iubirea lui Dumnezeu.

Cred că am atins tema fricii într-un mod destul de inteligibil. Așadar, este inutil să tot invocăm teama atunci când ne referim la mesaje, pentru că – repet – nu din cauza tonului lor dramatic este prezentă teama în sufletul tău într-o mai mare

măsură, ci pentru că nu există în tine acea necesară iubire de Dumnezeu. Așadar, dacă vrei să scapi de frică, atunci ia-ți frumos viața în mâini, convertește-te, pune-L pe Dumnezeu pe primul loc și vei vedea că frica va ajunge la locul ei și în sufletul tău va domni pacea, liniștea și iubirea lui Dumnezeu.

De aceea, Schmaranzer spune că frica nu poate fi folosită drept contraargument împotriva veridicității mesajelor Marelui Avertisment.

Iar acum, hai să vedem, în continuare, argumentele teologului austriac, Christian Schmaranzer, prin care dovedește proveniența divină a mesajelor Marelui Avertisment. Citez:

„Aș aminti un ultim argument, cel mai folosit în privința «Marelui Avertisment», și anume, că mesajele ne sfătuiesc să ne facem un anumit stoc de bunuri materiale (hrană și altele de acest gen), care să fie suficiente pentru câteva săptămâni. Mulți afirmă că într-un mesaj adevărat nu am fi chemați să ne asigurăm asemenea bunuri lumești.

În legătură cu aceasta, să ne gândim că mesajele despre «Marele Avertisment» vorbesc despre Cea de-a Doua Venire a lui Isus și despre evenimentele premergătoare ei, când, potrivit cuvintelor lui Isus, scrise în Evanghelia după sfântul Matei, capitolul 24, versetul 21, va fi o mare strâmtorare, cum n-a mai fost încă până acum, și nici nu va mai fi. Pentru acest caz extrem, se recomandă, pe lângă pregătirea sufletească, și anumite măsuri lumești de precauție. În Biblie găsim exemple în care Dumnezeu – cu privire la întâmplările extreme ce vor urma – a dispus ca oamenii să întreprindă și măsuri de precauție lumești, ca, de exemplu în Geneza, capitolul 6, versetul 21, l-a instruit pe Noe, să ducă în arcă un anumit stoc de hrană, iar în Geneza 41,35-36, Dumnezeu a transmis faraonului din Egipt, prin intermediul unui vis, și a lui Iosif, care a interpretat visul, ca să strângă grâne în cei șapte ani bogați, pentru următorii șapte ani de foamete.

Văzând aceste fapte biblice, cum am putea argumenta împotriva mesajelor în care am primit sfatul de a asigura anumite rezerve materiale, din cauza evenimentelor extreme ce vor veni, rezervă care nu este mai mare decât stocul recomandat,

sau chiar cerut fiecărui cetățean de către protecția civilă, organul de stat responsabil cu acest lucru?

Cunosc încă multe argumente care vor să dovedească că me-sajele de avertizare conțin greșeli, și, de aceea, sub nici o formă nu pot fi considerate ca fiind adevărate. La fel ca și în cazul argumentelor mai sus amintite, se poate demonstra că și aceste argumente nu sunt adecvate și corecte.

Studiind în amănunt toate cazurile, contraargumentele mesajelor «Marelui Avertisment» s-au dovedit a fi fundamentate sau pe o informație greșită sau pe o interpretare eronată. În diferitele cazuri, sunt eronat interpretate ori atenționările ori învățătura Bisericii și a Bibliei sau alte mesaje cerești contemporane, așa cum am amintit mai sus un caz concret.

Dintre toate atacurile îndreptate împotriva autenticității mesajelor «Marelui Avertisment», nu am găsit încă nici unul care ar fi acceptabil și care, în cele din urmă, s-ar dovedi a fi potrivit.”

Putem concluziona că: în cazul în care cineva vrea să rămână la părerea sa contradictorie, după ce a auzit toate aceste argumente clare, să o facă. Dar un lucru nu trebuie uitat nici atunci: că Domnul Isus, în Evanghelii, subliniază adesea necesitatea de a fi mereu pregătiți, pentru că nu știm nici ziua și nici ora aceluia moment în care trebuie să plecăm din această lume.

Cu acestea, eu îmi iau rămas bun de la dragii radio-ascultători, dorindu-le tuturor o nouă săptămână binecuvântată.

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 28 ianuarie 2013

Partea a 33-a:

Domnul Isus i-a spus profetei irlandeze următoarele: „Profețiile Mele, fiica Mea, îți sunt comunicate cu acuratețe” . Detalii din mesajul primit la 1 iunie 2011 și din cel din 7 septembrie. „Nu vă temeți de Marele Avertisment, așteptați-l cu bucurie”.

Îi salut cu multă-multă iubire pe dragii radio-ascultători, în această perioadă sfântă a postului, care bănuiesc că va fi memorabilă, întrucât, în curând cardinalii se adună pentru conclave, pentru a-l alege pe noul papă. Mulți așteaptă curioși sau, dimpotrivă, îngrijorați, acest eveniment istoric, deoarece mai mulți profeți ai zilelor noastre au prezis plecarea din Vatican, înainte de vreme, a papei Benedict al XVI-lea. Domnul Isus a semnalat dinainte acest eveniment trist, nu doar profetei irlandeze, ci și altor vizionari, care au primit mesaje cu teme asemănătoare despre acest eveniment crucial.

Da, este un eveniment de cotitură, din mai multe puncte de vedere care, totodată, constituie și o condiție preliminară a sosirii intervenției extraordinare, epocale a lui Dumnezeu, Marele Avertisment. Întrucât condiția preliminară a fost îndeplinită literalmente – așa cum a fost prezisă în profeții – nimic nu mai stă în calea Marelui Avertisment.

Domnul Isus a vorbit vizionarei încă din 2010 despre papa Benedict, cerând continuu rugăciune pentru el, pentru ca el să nu fie nevoit să plece înainte de vreme de la Vatican, până când, în cele din urmă, în data de 1 iunie 2011, Domnul a transmis un mesaj cu următorul titlu: „Zilele papei Benedict sunt numărate”. După scurta introducere obișnuită, mesajul continuă, și, dintre rânduri, iese în evidență o propoziție importantă, clară, care, totodată, va fi fundamentul celorlalte comunicări. Sună așa: „Profețiile Mele, fiica Mea, îți sunt comunicate cu acuratețe”, adică ele sunt comunicări concrete, nu teoretice, nu simbolice, ci conțin informații concrete, referitoare la anumite evenimente. Apoi, repetă propoziția care este totodată și

titlul acestui mesaj: „Zilele iubitului Meu Vicar sunt acum numărate”. Și, ca nu cumva să se înțeleagă greșit, și, ca această informație să nu lase loc la tot felul de presupuneri, în următoarea frază Domnul Isus detaliază cele spuse mai sus, citez: „El va pleca de la Vatican încă înainte de Marele Avertisment”. Așadar, nu moartea va pune capăt papalității sale, ci plecarea sa. Motivul exact al acestei plecări este arătat în detaliu de Domnul Isus în alte mesaje, ulterioare, spre care eu nu m-aș îndrepta acum – cândva va veni timpul și pentru asta –, ci aș reveni la ideea de la început, care se concentrează pe evenimentul Marelui Avertisment.

Mi-aduc aminte că, învărtindu-mă și eu în jurul acestei teme, am încercat de mai multe ori să ghicesc – bazându-mă, firește, pe informațiile care îmi stăteau la dispoziție – momentul evenimentului Marelui Avertisment. Am încercat asta până în 1 iunie 2011, când am auzit condiția enunțată mai sus.

Așadar, întâi Sfântul Părinte trebuie să plece din Vatican, și doar după aceea ne putem aștepta la această intervenție divină, unică și minunată.

În focul argumentațiilor, unii au încercat să mă convingă – bazându-se pe un mesaj al Sfintei Fecioare, din data de 28 ianuarie 2012 – că, datorită multelor rugăciuni rostite pentru Sfântul Părinte, pericolul a fost îndepărtat, și, astfel, el va putea rămâne în continuare la Vatican, să conducă și pe mai departe, în pace și iubire, Biserica Catolică. La toate acestea, răspunsul meu a fost doar atât: nicăieri nu există un mesaj concret în care să fie specificat, fără echivoc, că Sfântul Părinte va rămâne în scaunul Sfântului Petru până în ziua morții sale, ci Sfânta Fecioară, în mesajul cu pricina, spune că zilele lui au fost prelungite.

„Dar, dacă interpretăm într-un sens mai larg acest mesaj – spunea partenerul meu de discuții – poate însemna și că Sfântul Părinte poate rămâne în Scaunul Sfântului Petru până la moartea sa.” „Nu. Această propoziție nu înseamnă mai mult decât ceea ce spune de fapt. Restul este părerea ta. În schimb, mesajul din 1 iunie 2011 este enunțat clar și exact, tocmai pentru a nu lăsa loc părerilor, mai ales celor eronate.”

Repet, ceea ce am tot spus în câteva din emisiunile mele anterioare: Dumnezeu nu ne transmite profețiile pentru ca ni-meni să nu le ia în seamă sau pentru a fi tratate doar așa, superficial, așa cum a făcut Biserica Catolică, care a tratat în mod nefericit profețiile primite, timp de secole. Și Dumnezeu nici nu ne dă profeții formulate în asemenea fel încât să fie nevoie să cugetăm zeci de ani asupra lor: oare ce a vrut să ne spună prin aceste mesaje? Nu, nu este deloc așa, ci este exact așa cum spune Domnul prin profetul Isaia: „N-am grăit acestea într-ascuns, undeva în vreun colț întunecos al pământului”. Sau, într-un psalm, autorul spune clar că Dumnezeu nu face nimic fără a ne aduce la cunoștință. În Sfânta Scriptură putem găsi multe astfel de enunțuri. Așadar, Dumnezeu nu ne dă profeții ca să le aruncăm într-un colț, ci ni le dă ca să Îl luăm în serios, atât pe El, cât și ceea ce ne spune El.

Mai este o declarație foarte importantă a Domnului Isus care a fost enunțată în acest mesaj din 1 iunie, tocmai pentru a risipi îndoielile și a întări încrederea în profetii. Citez:

„Ai încredere în Mine atunci când îți spun că satana nu-Mi sabotează Cuvântul și nu poate influența aceste mesaje pe care ti le dau Eu. De această dată nu se va petrece nici o influențare, pentru că este o misiune de cea mai mare importanță, și ti se oferă o apărare deplină, fiica Mea... Aceasta este o misiune foarte importantă, spre deosebire de celelalte misiuni pe care le-am dat altor profeti. Exprimându-ne în cuvinte omenesti, putem spune că este nevoie de multă putere din partea ta. Ceea ce este important acum, este ca pur și simplu să comunici cu Mine prin Rugăciune, prin Adorație și Sacramente. Orice altceva trebuie exclus.”

Îmi este clar faptul că nu este ușor de crezut conținutul, aproape de basm, al acestor profeții, pentru că, oare cine ar fi îndrăznit să se gândească, chiar și doar un singur muritor de pe acest pământ, că Dumnezeu, exact în aceste timpuri, cu dragostea sa milostivă, va pune pe picioare această lume întoarsă total cu susul în jos? Dacă ne apropiem de aceste mesaje doar cu rațiunea umană, excluzând orice instrument de har, este egal cu a aduna îndoieli peste îndoieli și a ne sminti. Însuși Domnul Isus ne atrage de mai multe ori atenția asupra acestui lucru.

Pentru a înțelege aceste mesaje, măcar în parte, să acceptăm aceste comunicări ale timpurilor de pe urmă, și, pentru a nu cădea mereu în capcana satanei, care atacă aceste mesaje cu toate forțele, și noi trebuie să urmăm acel program spiritual pe care Domnul Isus l-a prescris vizionarei. Este absolut necesară o viață continuă de rugăciune, spovadă și împărtașanie frecventă, și am putea să mai enumerăm dintre mijloacele care sunt necesare ca să-l păstreze pe om în stare de har, zi de zi, lună de lună, an de an. Dacă toate acestea lipsesc din viața mea, atunci nu-L înțeleg nici pe Bunul Dumnezeu, nu înțeleg nici viața mea, nici lumea, nu-i înțeleg nici pe semenii mei și nu voi înțelege nici multe alte lucruri.

Repet, fără o viață evanghelică adevărată, ne va fi imposibil să înțelegem aceste mesaje și, prin urmare, să ne putem pregăti pentru vremurile apocaliptice care ne stau înaintea și care ne vor pune la încercare trupește și sufletește.

În încheiere, aș dori să citez câteva fraze din mesajul primit în data de 7 septembrie 2011, al cărui titlu este: „Nu vă temeți de Marele Avertisment, așteptați-l cu bucurie”. Citez:

„Fiica Mea mult iubită, spune-le dragilor Mei copii că nu trebuie să se teamă de Marele Avertisment. Mulți se vor speria și acest lucru este de înțeles. Dar ei trebuie să Mă asculte pe Mine cu atenție. Eu voi veni la fiecare dintre voi. Mă veți vedea și Mă veți simți pe Mine, în inimi și în suflete. Prezența Mea va inunda sufletele voastre cu cea mai pură iubire și milostivire, de aceea ar trebui să vă bucurați. În final, Mă veți vedea pe Mine, și sufletele vor fi învăluite de iubire și entuziasm. Mulți vor suferi chinul, așa cum îl îndur Eu, când își vor vedea păcatele derulându-se. Când vor vedea cât de mult M-au supărat, Mă vor implora cu inimile zdrobite să-i iert... În multe cazuri, vor alerga la Mine și copiii care neagă existența Mea, cu toate că sunt conștienți de adevăr. Mă vor ruga să-i îmbrățișez și nu vor mai vrea să le dau drumul.

Nici chiar cei mai îndărătnici păcătoși nu vor reuși să rămână indiferenți față de acest eveniment supranatural. Copiii Mei, trebuie să ignorați zvonurile. Ignorați povestile senzationale. Nu este nimic de care ar trebui să vă temeți. Trebuie să așteptați Marele Avertisment cu o bucurie curată în inimi. Este

important să vă pregătiți sufletește pentru acest mare eveniment. Mulți nu arată interes sau nu cred în lumea divină. Acest eveniment le va deschide ochii spre faptul simplu că viața nu se termină pe pământ. Ea continuă veșnic. Acesta este motivul pentru care trebuie să-și pregătească sufletele... Nu uitați, copiii Mei, Eu sunt Mântuitorul vostru. Eu vă iubesc pe toți, într-un mod care depășește puterea voastră de înțelegere.”

Cu aceste cuvinte de îmbărbătare ale Domnului Isus, îmi iau rămas bun de la dragii mei radio-ascultători, dorindu-vă tuturor un post binecuvântat și îndemnându-vă, totodată, să vă pregătiți și în continuare pentru acest dar minunat al lui Dumnezeu, Marele Avertisment!

Să ne auzim din nou cu bine!

Emisiune difuzată în data de 18 februarie 2013

Primul interviu realizat cu Maria numită după Milostivirea Divină

(Acest interviu a fost realizat în data de 11 octombrie 2011, de Radio Philadelphia – n. tr.)

Maria (în continuare **M**): A fost un drum minunat, ați dori să vă povestesc cum s-a întâmplat?

Reporter (în continuare **R**): Da, ne-ar interesa foarte mult. Cu dumneavoastră lucrurile s-au petrecut dintr-o dată sau treptat?

M: În primul rând, trebuie să spun că am fost o catolică delăsătoare, nu mă interesa cu adevărat religia, și trebuie să mărturisesc sincer că eram pe cale de a-mi pierde credința. De ani de zile nu primisem sacramentele, incluzând aici și Sfânta Spovadă, nu mă interesau toate acestea, pentru că viața mea avea o cu totul altă turnură decât mersul la biserică sau la Sfânta Liturghie... Eram o femeie de afaceri de succes.

Ce s-a întâmplat de fapt... Am vizitat pe cineva la spital, am intrat în biserică și m-am rugat în fața statuii Sfintei Fecioare, nu foarte mult timp... Asta s-a petrecut cu un an înainte... În timp ce mă rugam, Sfânta Fecioară a apărut la altar și atunci... nici nu știu cum să spun... am fost șocată.

R: Erați singură atunci în biserică?

M: Da... o, nu... mai era cu mine o persoană.

R: Și ea a văzut?

M: Da, și acest lucru a fost de mare ajutor, deoarece am știut că nu doar eu am văzut-o. Când am văzut-o pe Sfânta Fecioară nici să mă mișc nu mai eram capabilă, atât de mult m-a impresionat. Și am văzut că plângea... Eram șocată... Am ieșit în grabă din biserică, tremurând și neștiind ce să fac. Apoi, peste câteva zile m-am reîntors, pentru a-i face o nouă vizită la spital acelei persoane, am fost de mai multe ori și de fiecare dată am intrat în acea biserică. Cu fiecare ocazie – acum eram eu singură – am văzut diferite ființe umane apropiindu-se de mine dinspre statuia Sfintei Fecioare. Nu știam cine sunt... Am vă-

zut o fetiță ce purta un șal, un bărbat cu barba scurtă care purta pe cap ceva de genul unei căciuli de culoare închisă. Nu știam cine sunt, nici acum nu știu...

R: Putea fi oare Padre Pio?

M: Putea fi și el... de atunci l-am văzut deja... dar putea fi el mai tânăr. Apoi, am văzut o călugăriță care purta pe cap un vâl dreptunghiular și avea o alură atât de deosebită. Mă întrebam... cine sunt aceștia pe care îi văd? A fost cu adevărat șocant. Și asta s-a repetat. Dar, ca să scurtez povestea, aceste vizțiuni se tot repetau de o vreme și atunci, în cele din urmă, am mers, împreună cu câțiva prieteni la o grotă, un loc de pelerinaj, nu departe de locuința mea. Am auzit de la careva dintre ei că acolo există un grup de rugăciune al Rozarului, și ceva m-a determinat să merg acolo. Iar când am ajuns și am privit statuia Sfintei Fecioare, aceasta a devenit din nou vie. Și imediat l-am zărit pe Papa Ioan Paul al II-lea și pe călugărița cu vâlul dreptunghiular, care acum știu că este Sfânta Faustina.

R: A, Sfânta Faustina...

M: Am văzut mai multe persoane, dar nu știam cine sunt... de atunci, mi s-a spus că unul dintre ei era Sfântul Benedict.

R: Sfântul Benedict? El este un sfânt cu o putere foarte mare.

M: Mai era acolo și Sfântul Augustin... Eu niciodată nu mai auzisem de ei și pentru mine nu reprezentau nimic. Știam că se petrece ceva cu mine, deoarece în acest timp au început să se întâmple și alte lucruri ciudate. Am început să mă gândesc la răstignire, și încet, treptat, mă simțeam foarte răscolită atunci când mă gândeam la răstignire. În cele din urmă, începusem să mă trezesc la 3 noaptea și-mi curgeau lacrimile când mă gândeam la Isus răstignit pe Cruce. Nu știam care este problema mea, dar știam că sunt în deplinătatea facultăților mintale, pentru că sunt o femeie ocupată care-și trăia viața pentru carieră. Am un loc de muncă foarte solicitant... și știam că nu pot merge a doua zi la birou ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat, pentru că trebuia să lucrez și trebuia să-mi trăiesc viața pe cât de normal se putea, însă simțeam un tremur în interiorul meu, dar nu-mi era frică...

Apoi, în data de 8 noiembrie, am simțit un imbold ca la ora 15 să mă rog Rozarul. Nu știu de ce, dar ceva m-a determinat să pregătesc camera și am început să mă rog... Și atunci am primit primul mesaj de la Sfânta Fecioară.

R: Ați văzut-o pe Sfânta Fecioară? A venit la dumneavoastră? Ați auzit-o?

M: Da, dar nu am auzit niciun sunet, nimic de genul acesta, deși buzele i se mișcau. Aveam la mine pix și hârtie, nu știu de ce eram atât de pregătită, dar am simțit că ceva se întâmplă. Și aceasta a fost ocazia când mi-a comunicat primul Ei mesaj. N-am avut nici cea mai vagă idee ce înseamnă... dar să vă citesc un fragment din acel mesaj:

„Copila mea, tu trebuie să faci o lucrare de mare responsabilitate și nu trebuie să lași pe nimeni să te oprească. Adevărul trebuie să iasă la lumină. Tu ai fost aleasă pentru a face aceasta. Copila mea, fii puternică. Ridică-ți privirea la Dumnezeu și roagă-L să te conducă, pentru a duce la bun sfârșit misiunea pe care ți-am încredințat-o. Toți sfinții sunt alături de tine și te ajută în munca ta.”

Și atunci m-am oprit, am privit cu atenție și i-am văzut din nou pe toți...

R: Au fost aceiași sfinți pe care i-ați văzut în celelalte ocazii?

M: Da. Pe toți! Atunci, m-am oprit și am întrebat: „Într-adevăr, Tu ești cea care îmi vorbești?” Am pus pixul jos și am spus: „Într-adevăr, Tu ești cea care îmi vorbești sau ce se întâmplă?” Apoi am auzit: „Ia creionul și scrie, așa este corect, și transmite acest mesaj înainte de a fi prea târziu. Aceste mesaje sunt de la Dumnezeu și trebuie să fie respectate. Am încredere în tine că vei avea grijă ca ele să ajungă în această lume necredincioasă într-un mod cât mai eficient. Este foarte important să rămâi tare, pentru Fiul meu. Știu că suferi cu El, pentru El și prin El. Bucură-te, pentru că așa este corect. Ești binecuvântată, copila mea, pentru că ai fost aleasă pentru această îndatorire. Fii tare.”... Iar mesajul a continuat. Nu am înțeles de loc ce înseamnă acest mesaj. Aceasta s-a petrecut după amiaza la trei și jumătate. Apoi, în noaptea ce-a urmat, dormeam adânc, dar m-am trezit brusc la ora trei noaptea și am simțit ca și cum aș fi fost ridicată din trupul meu... nu reușesc să mă exprim

altfel. Am aprins lumina, m-am uitat la ceas. Era lângă mine, din întâmplare, o icoană a lui Isus, deoarece acum sunt sigură că începuse deja convertirea mea și cineva îmi dăduse această icoană. Era o icoană veche. Era pusă doar așa, acolo, și când am privit la ea, spre marea mea uimire, înfățișarea Lui a prins viață și gura a început să se miște. Știam că vorbește, dar nu auzeam nimic. Era lângă patul meu un plic vechi, am luat în mână și pixul... știam că vrea să îmi spună ceva. Acesta a fost primul Lui mesaj. Era, cred, ora trei dimineața, dormeam adânc, și în următorul moment am primit acest mesaj. A fost cu totul ieșit din comun, nu aș fi putut să-l inventez. Citesc primul aliniat...

R: Vă rog.

M: „Iată, s-a apropiat timpul pentru a spune lumii că dreptatea Mea îi va lovi pe toți cei care Mă resping.

Mila Mea nu cunoaște limite pentru cei care urmează adevărul suferințelor Mele de pe Cruce.

Se pot bucura aceia care pot să țină piept ispitelor zilnice. Ceilalți, care întorc spatel în învățăturilor Mele, sunt orbi la ceea ce am promis atunci când am murit pentru păcatele lor pe cruce. Simt o durere adâncă și mă simt neconsolat din cauza faptului că păcătoșii, pe care îi iubesc și pentru păcatele cărora Mi-am dat viața pe cruce, M-au abandonat.” Iar mesajul continuă...

R: Cum v-ați simțit în momentul în care ați primit acest mesaj și ați primit chemare pentru o asemenea slujire? Ați mai spus cuiva sau atunci încă ați păstrat tăcerea asupra celor întâmplate?

M: A doua zi dimineața l-am sunat pe cel mai bun prieten al meu și i-am spus că ori am înnebunit ori se întâmplă ceva. Am sperat, într-un fel, că toate acestea sunt semne ale unei nebunii, ceva de genul unui colaps, și aș fi preferat, la vremea respectivă, această variantă, decât ceea ce mi se întâmpla. Nu știam ce să fac cu tot ceea ce se întâmpla cu mine. Și nici nu vroiam să știu. Totuși, aveam un simțământ care mă zorea, ceva care mă atrăgea. Apoi, l-am sunat pe preotul care mă cunoștea de 20 de ani. A început să râdă, pentru că eu eram ultima persoană despre care și-ar fi putut închipui așa ceva.

R: Da. Exact asta face totul atât de surprinzător, că Dumnezeu v-a ales pe dumneavoastră. Gândesc că și dvs. simțiți la fel, pentru că ați spus că era aproape de necrezut și, totuși, Sfânta Fecioară v-a apărut dvs., și ați primit aceste daruri. Așadar, ați trecut printr-o convertire reală prin intermediul acestora, iar Dumnezeu ne cheamă pe toți la o adevărată convertire a inimii, nu-i așa?

M: Da. De atunci am primit 250 de mesaje, dintre care unele nu sunt publice.

R: Aceste mesaje sunt destinate tuturor sau cele mai multe sunt personale?

M: Nu. Aceasta se întâmplă cu un motiv întemeiat, mesajele sunt destinate lumii, pentru că se vor întâmpla foarte multe, însă niciodată nu am primit date, dar i-am spus – acum că m-am întărit, pentru că în decurs de aproape un an am trecut prin tot felul de traume: „eu nu știu ce să fac cu acestea, nu vreau asta, ia-o de la mine”. Mă trezea în fiecare dimineață la ora trei, dar într-a cincina zi L-am rugat să nu o mai facă.

R: Vă mai treziți la ora trei dimineața?

M: Nu. Doar foarte rar, când are să îmi comunice un mesaj foarte important. Într-un astfel de mesaj a spus că lumea se va schimba. Dar, să nu uitați – și mi-e rușine să mărturisesc acest lucru – că eu nu am citit niciodată Biblia și nu știu nimic despre ea. În copilărie, nu aveam acasă Biblie, nu ne-au învățat prea multe despre ea și cred că cei mai mulți catolici pot spune asta. Cumva, nu era important, să nu mă întrebați de ce. Isus mi-a spus că Milostivirea Lui îl determină să comunice lumii aceste mesaje. Nu revine imediat ca să judece lumea, pentru că dacă ar face așa, ar fi foarte puțini oameni în Rai, ar fi un loc gol. Apoi mi-a mai spus : „Îți dau ție aceste mesaje, ca să aduci convertire la toate religiile existente în lume, ca acestea (mesajele) să facă apel la fiecare religie din lume ca să asculte Cuvântul Tatălui Ceresc.” Pentru că va veni din nou ca să ne salveze și, de data aceasta, ne va da un avertisment. Ei... eu nu aveam nici cea mai vagă idee despre ce înseamnă acest avertisment. Mi-a spus că se va întoarce și va da fiecăruia posibilitatea să se răscumpere în ochii Săi. „Nu te-ai fi gândit că Mă voi reîntoarce să salvez din nou pe toată lumea?” Pentru că El îi iubește pe

toți. Nu știam că la Garabandal au fost vizionari care au primit mesaje asemănătoare.

R: Da au fost. Începând chiar cu La Salette.

M: Fiecare om din lume Îl va vedea și El îi va atinge cu iubirea Lui. Fără nicio excepție. Toți vor simți această atingere. Te vei trezi într-o dimineață și vei vedea o cruce pe cer – asta mi-a spus Isus – vei vedea două comete sau două stele și se va petrece pe cer ceva de genul unei explozii. Fizic nu te va vătăma, dar foarte mulți se vor înspăimânda crezând că vine sfârșitul lumii. Dar nu este așa. Îți vei vedea păcatele și cu ce i-ai separat pe alții, așa cum le vede El. Din păcate, pentru unii, pentru păcătoșii împietriți, va fi foarte greu, ei vor suferi foarte mult în acest răstimp, vor trăi chinurile iadului, iar alții, cu păcate mai puțin grave, vor trăi chinurile purgatorului; și a mai spus că aceasta va dura puțin, dar fără acest avertisment nu ne-am putea mântui.

R: Cu toții vom vedea aceasta în același timp?

M: Nu pot să definesc aceasta, pentru că nu mi-a comunicat date. Am impresia că se va întâmpla dimineața, dar nu știu data. A spus că va fi în curând și am observat că mesajele au devenit foarte urgente.

R: Atunci când spune „în curând” și vă transmite aceste mesaje, auzim foarte des că aceasta este perioada de purificare care va fi urmată de perioada încercărilor. Credeți și dvs. așa, Isus aceasta vă spune?

M: Întrucât nu am înțeles conținutul multor mesaje atunci când le-am scris, nu am înțeles exact nici asta, dar am înțeles că va fi în curând. La mijlocul lunii ianuarie, Domnul Isus mi-a spus că 2011 este anul purificării. Nu am știut ce înseamnă. Eu m-am gândit că vom suferi din cauza crizei economice, nu prea am înțeles, dar a spus că aceasta se va întâmpla în curând. Am făcut următoarea greșală: atunci când am început să notez unele mesaje – cu toate că le scriam corect – am început să le interpretez. De exemplu: dacă Domnul spune luni, atunci asta poate însemna chiar și un an. Asta a fost problema mea. Ceea ce știu este că se va întâmpla în curând.

R: Dacă 2011 este anul purificării, asta înseamnă că ne apropiem de timpul în care va avea loc Marele Avertisment.

M: Așa este.

R: V-a spus Domnul Isus în ce constă acest Mare Avertisment? Va aduce atingere întregii lumi?

M: Va fi atinsă fiecare persoană care are deja discernământ. Cred că de la vârsta de 6-7 ani în sus, fiecare persoană.

R: Va fi un eveniment de o mare anvergură.

M: Da. Va zgudui întreaga lume. Va atinge pe toată lumea.

R: Și ce se va întâmpla cu atei? V-a vorbit Isus despre ei? Și ei vor fi atinși?

M: Cu toții. Nu contează cine sunt, aici incluzând și atei. Atunci nu vor fi judecați, ci vor căpăta timp ca să se răscumpere în ochii Lui. Vor suferi o vreme, însă doar cei mai împietriți păcătoși nu se vor întoarce. Mi-a cerut să mă rog în fiecare zi pentru ei.

R: V-a spus ce îi provoacă cea mai mare durere?

M: Da.

R: Și ce este?

M: Ooo, ce-L rănește cel mai tare – și chiar este un mesaj pentru poporul american pe care îl voi citi imediat – este avortul. Nu prea cunosc eu aceste lucruri. Nu știu care sunt cele șapte păcate capitale. Dar a amintit de mai multe ori avortul.

R: În aceasta suntem într-un acord, pentru că lumea s-a întors cu susul în jos în ceea ce privește toate poruncile lui Dumnezeu, și cu siguranță are o asemenea înrâurire asupra Domnului Isus, atunci când întreaga mass-media vuită despre libertatea sexuală. Nu este de mirare că Sfânta Fecioară lăcriează.

M: Eu L-am văzut pe Isus cât de cumplit suferă. În viziuni L-am văzut plângând și era atât de trist, încât mi se rupea inima.

R: L-ați văzut împreună cu Mama Lui?

M: Niciodată împreună. I-am văzut separat. I-am văzut din toate părțile. Deși a trecut doar un an, i-am cunoscut foarte bine. Deși încep să mă obișnuiesc, prezența lor revarsă o lumină atât de puternică, încât mă extenuază. Dar îi simt durerea în mai multe feluri. Mi-a cerut să mă ofer ca jertfă pentru salvarea sufletelor. Nu am știut ce înseamnă aceasta, dar am spus da, apoi nu, apoi i-am cerut să aștepte. L-am sunat pe îndru-

mătorul meu spiritual și l-am întrebat ce înseamnă aceasta, iar el mi-a explicat. Apoi, mi-am oferit un pic de timp înainte de a decide. Apoi, am mers la biserică, împreună cu îndrumătorul meu, și m-am oferit Lui, iar acum sufăr în uniune cu El.

R: Asta înseamnă că purtați o cruce grea?

M: O,... nu, nu-i nici o problemă.

R: Ați putea să ne împărtășiți mesajul pe care Isus l-a transmis poporului american?

M: Da. Dar vă rog să fiți înțelegători, deoarece încă nu am avut timp să-l transcriu pe calculator.

R: O, înseamnă că l-ați primit astăzi?

M: Da, la 3:30 după-amiaza. Am să citesc, atunci, mesajul:

„Multiubita Mea fiică, doresc să mă adresez poporului american. Mesajul Meu pentru ei este următorul. Voi, copiii Mei dragi, suferiți mult în aceste timpuri. Sunteți supuși unei purificări necesare pentru curățirea sufletelor voastre. Păcatele cele mai mari cu care Mă chinuie America sunt avortul și desfrânarea. Mulți dintre copiii Mei au fost pervertiți de înșelătorul care conduce sistemul vostru monetar și cel politic, din spatele ușilor închise. Atât de mulți dintre ei nu sunt conștienți de aceste lucruri. Vă chem acum, să vă rugați pentru a scăpa de planurile viclene cu care acesta vrea să vă distrugă țara. Rugăciunea, copiii Mei, va ajuta să se diminueze pedeapsa pe care Tatăl Meu o va trimite asupra lumii pentru păcatul avortului. Rugați-vă, rugați-vă și uniți-vă, ca să-L preamăriți pe Tatăl Meu. Pentru că, unind toate religiile care Îl cinstesc pe Tatăl, Dumnezeu Creatorul lumii, puteți să vă ajutați țara.

Trebuie să vă rugați pentru iertare și să aveți încredere că rugăciunile voastre vor primi răspuns, la momentul hotărât de Tatăl Meu.”

Citesc după manuscrisul meu, de aceea mă mai opresc din când în când.

R: Nu-i nici o problemă.

M: „Îmbrățișați-vă frații și surorile de toate confesiunile, care cred în Dumnezeu Tatăl, și rugați-vă toți în unire pentru iertarea păcatelor țării voastre. Copiii Mei, țara voastră este atât de întinsă și, de aceea, este foarte important ca Eu să pot salva cât mai multe suflete. Acest lucru pot să-l fac doar prin converti-

rea care se va produce în timpul Marelui Avertisment și prin rugăciunile și credința voastră. Întoarceți-vă cu toții la Mine. Nu faceți discriminare față de religiile celorlalți, încredeți-vă doar în Dumnezeu Tatăl și El va răspunde rugăciunilor voastre. Voi, dragii Mei copii, sunteți atât de rătăciți. Vi s-au prezentat atâtea lucruri confuze și lucruri false despre existența lui Dumnezeu Tatăl. Voi folosiți religia ca pe o fațadă, ca să vă puteți descărca veninul asupra celor care sunt mai nefericiți decât voi. A sosit timpul să acceptați Adevărul că doar prin iubirea voastră față de aproapele vă veți putea întoarce în brațele Creatorului vostru, Dumnezeu Tatăl. Vă iubesc cu o compasiune sfâșietoare, care îmi străbate ființa. Mă străduiesc să vă salvez și să vă conduc în era nouă și minunată de pace care vă așteaptă pe acest pământ. Pentru a intra în acest nou Paradis, sufletele voastre trebuie să fie libere de păcat. Rugați-vă pentru harul de a cere iertarea păcatelor voastre și a păcatelor săvârșite de conducătorii voștri. Vă las în pace și iubire.

Iubitul vostru Mântuitor, Isus Cristos.”

R: O, acest mesaj este destinat Americii. Atunci când spune că: „vă iubesc cu o compasiune sfâșietoare”, ce expresie minunată...! Nu am mai auzit niciodată spus așa...

M: Aceste mesaje... cu toate că unele sunt dure, sau unele surprinzătoare, toate sunt pline de iubire. Deși uneori tremur atunci când le consemnez, simt acea mare iubire care se revarsă din ele. Pur și simplu este de necrezut.

R: V-a spus Isus din ce va consta încercarea, strâmtorarea care va urma după purificare?

M: Da! Dar nu vă spun acum foarte multe despre asta, pentru că știu că, momentan, multe s-au diminuat deja, ceea ce este o veste foarte bună. Isus se bucură foarte mult de multele rugăciuni care sunt rostite în întreaga lume. A spus că deja se convertesc milioane și rugăciunile multor oameni, care urmăresc zi de zi mesajele pe site-uri, au adus rezultate fantastice. Isus mi-a spus aceasta în câteva mesaje private.

Dar, prima dată va avea loc Avertismentul, iar după aceea vom avea câțva timp... cred că este vorba de câteva luni, dar nu mai mult de un an. Și atunci, în acea fază, doar cei care se întorc la Tatăl Ceresc vor putea merge mai departe cu El.

Atunci vor avea loc și încercările, dar sper ca, datorită rugăciunilor, acestea să se atenueze.

R: Așadar, spuneți că mai întâi va avea loc Avertismentul, iar aceasta se va petrece curând. Nu știți o dată...

M: Isus mi-a spus luna în care va avea loc dar nimic mai mult. Nu știu o dată concretă. Niciodată nu mi-a spus vreo dată concretă pentru nici un eveniment.

R: Isus v-a comunicat luna când va avea loc?

M: Da

R: Și ne-o puteți spune și nouă?

M: Nu!

R: A, înțeleg, nu o puteți face. Știu că adesea l-ați amintit pe Tatăl Ceresc, dar cei mai mulți oameni nu se roagă Tatălui Ceresc, ci mai degrabă lui Isus sau Sfintei Fecioare sau Duhului Sfânt. Dvs. spuneți că oamenii ar trebui să se roage mai degrabă Tatălui Ceresc, și de la El să ceară darul discernământului și cel al înțelepciunii?

M: Abia mă obișnuisem cu faptul că primesc mesaje de la Isus, până când, odată, Sfântul Duh l-a anunțat pe Tatăl Ceresc. Tremuram, am fost atât de speriată atunci când am primit primul mesaj de la El. Încerc să îl găsesc... Este plin de iubire....

R: L-ați văzut pe Tatăl Ceresc?

M: Da! Da!

R: Aaa, L-ați văzut... L-ați putea descrie pe Tatăl Ceresc sau cum ați văzut-o pe Sfânta Fecioară?

M: Voi încerca să Îl descriu așa, făcând o comparație cu felul în care Îl văd pe Isus. Eu, când mă gândeam la Dumnezeu, îmi închipuiam doar o singură persoană, nu trei, ca Sfânta Treime, aceasta nu ajungea până la înțelegerea mea. Așadar, atunci când am început să văd și o altă față, nu am știut cine este. Isus este destul de suplu, cu o piele mai închisă, cu un păr ondulat arămiu, este foarte iubitor, dar părul Tatălui Ceresc este mult mai închis la culoare, este creț, are buzele mai proeminente, este foarte iubitor – nici nu reușesc să Îl descriu – emană măreție.

R: Pictorii îl portretizează de regulă cu un păr lung, cărunt...

M: Nu, nu este așa! Nu este deloc așa. Și pe mine m-a surprins asta foarte tare. Acum, încerc să găsesc primul mesaj pe

care l-am primit de la El. Țin minte că eram foarte speriată, tremuram, pentru că Îi simțeam mânia. Oamenii spun că Dumnezeu nu se supără, dar eu asta am simțit în acea zi, că este foarte mânios. Cu toate acestea, i-am simțit iubirea, deși supărarea Sa era evidentă. Pe mine m-a surprins foarte mult acest lucru, deoarece nu m-aș fi gândit niciodată că Dumnezeu se poate mânia, că Isus se poate mânia... dar, cu adevărat, ei știu să fie și supărați.

R: Da, cred că este o mânie justificată, deoarece a revărsat atâtea haruri asupra noastră, a tuturor, și, cu toate astea, noi Îl ignorăm și Îl excludem din toate, mai ales aici, în America, dar bănuiesc că așa este și în alte părți ale lumii.

M: Este atât de ciudat să mă aud pe mine vorbind despre asemenea lucruri, și uneori mă întreb: Ce aș fi spus dacă aș fi auzit pe cineva vorbind așa acum trei ani? Aș fi gândit că este lunatic. De aceea, ce mi-a fost greu, primind aceste mesaje, este această ignoranță, această necredință, când oamenii spun că asta nu poate fi adevărat. Dar, bineînțeles, acum m-am schimbat, m-am întărit și acum nu mă mai doboară aceste lucruri.

R: Îmi imaginez, dar mă gândesc că toate acestea se petrec cu un anumit scop. S-ar putea, ca dintre cei care acum ne ascultă, mulți simt că încă nu l-au primit niciodată pe Dumnezeu în inimile lor și s-ar putea să fi păcătuit într-o asemenea măsură sau să fi trăit o viață fără Dumnezeu, încât să creadă că nu au nici o șansă ca vreodată Dumnezeu să-i îmbrățișeze.

M: Despre aceasta Isus mi-a spus că El iubește pe fiecare păcătos, detestă păcatul, dar iubește pe fiecare păcătos, chiar și pe cel mai împietrit. Nu te respinge dacă ceri ceva de la El, ascultă pe toată lumea. Nu te va judeca, ci te va asculta. Deschide-ți inima dacă vrei ca Isus să te asculte cu adevărat. Dacă ești disperat, roagă-te Tatălui Ceresc, în numele Fiului Său, și roagă-L pe Tatăl să-ți asculte rugăciunea, pentru că El nu poate refuza nimic atunci când Îl rogi în numele Fiului.

R: Aceasta este ca și în rugăciunea Milostivirii: Pentru Pătimitirea Sa dureroasă, Tată Ceresc, îți ofer Trupul și Sângele...

M: Mi-a spus, că mesajele pe care le transmite prin intermediul meu sunt o manifestare a Milostivirii Sale, iar rugăciunea Milostivirii a fost cu adevărat o profeție, nu doar o rugăciune,

ceea ce înseamnă că își va revărsa Razele Milostivirii asupra întregii omeniri; a însemnat că se va reîntoarce, pentru a ne salva, pentru ultima dată.

R: Așadar, avem posibilitatea să ne schimbăm viața, inima și să aducem pace în această lume. Fiecare trebuie să înceapă cu el însuși și să facă un pas înainte în acest sens.

M: Iar acum, El ne dă acest har, pentru a face aceasta într-un mod mult mai simplu.

R: Atunci când ați primit aceste mesaje... și știu că ați primit deja peste 250, începând de anul trecut. Primiți mesaj aproape în fiecare zi?

M: Am primit mesaje în fiecare zi. Unele dintre ele nu am voie să le spun, dar Isus m-a îndrumat încă de la început. Sunt multe lucruri pe care trebuie să le fac: trebuie să particip în fiecare zi la Sfânta Liturghie și să primesc Sfânta Împărtășanie, trebuie să particip de 3-4 ori pe săptămână la Adorația Euharistică, știu și cât timp trebuie să petrec în rugăciune în fiecare zi. Trebuie să fiu foarte ascultătoare față de El, pentru că, prin această ascultare, pot salva suflete.

R: Ați spus că lucrați în domeniul afacerilor. Mai lucrați încă?

M: Da.

R: Cum puteți face față la toate aceste îndatoriri, deoarece oamenii spun adesea că „nu am timp pentru rugăciune”.

M: Este interesant, nu?

R: Da, dar dacă îl punem pe Dumnezeu pe primul loc în viața noastră, atunci El se îngrijește de toate, nu-i așa?

M: Așa este. Deși, într-un anumit fel, este foarte greu, deoarece omul se comportă diferit în situații diferite. Pe de altă parte, eu cred că, dacă există un echilibru, nu putem fugi din lume, trebuie să trăim în lume, este important să comunicăm cu oamenii, sunt importante relațiile dintre oameni. Dumnezeu nu vrea să părăsim totul, să ne închidem într-o biserică și să ne petrecem acolo toată ziua. Isus mi-a spus că atunci când Îi vorbim peste zi cu cuvintele noastre, este și aceasta tot o rugăciune și încă una puternică.

R: Cu siguranță, deoarece, atunci când ne întâlnim cu prietenii noștri, stăm de vorbă cu ei, nu-i așa, iar El vrea să îi fim

prieteni, de aceea este important să vorbim cu El, să ne facem timp pentru aceasta.

M: Da. Isus vorbește despre iubirea de aproapele, care constă în a fi plini de bunătate îndreptată către toată lumea, să nu înșelăm pe nimeni, să nu ne comportăm urât cu nimeni, să nu vorbim rău despre alții. Isus este profund rănit atunci când vede că cineva se comportă urât cu semenul său. Isus are o asemenea sensibilitate, dar, cu toate acestea, este și puternic și hotărât.

R: Atunci când vorbiți despre Avertismentul care va avea loc, și simțiți în inimă că nu este departe, așadar, credeți că trebuie să ne pregătim, pentru că 2011 este anul purificării? Și, cu adevărat, am văzut cutremure, inundații, uragane și multe altele care ne-au năpădit, nu doar aici, în America, ci și în întreaga lume. Ce credeți, acestea sunt „durerile facerii”?

M: Da, acestea sunt durerile facerii, deja de trei ani și jumătate suntem în perioada încercărilor.

R: Chiar? Și ce credeți, acestea se vor intensifica?

M: Știți, eu nu cred în sperieturi. Nu știu ce cuprinde Cartea Revelației, deși mi-au vorbit mai mulți despre asta, încerc să nu mă bag în aceste lucruri, pentru că mi-e teamă să nu influențez mesajele pe care le primesc. Dar, ceea ce aș vrea cu adevărat să vă spun este că Milostivirea lui Dumnezeu este nemărginită, El vrea să ne salveze, nu vrea să ne nimicească, dar răbdarea Lui este pe sfârșite. Aceasta dă posibilitate oamenilor să se convertească, să se roage, pentru că rugăciunea poate ușura intensitatea și efectul încercărilor, iar de asta sunt sigură. Va fi o perioadă foarte grea, dar nu va dura mult timp.

R: Nu va dura mult, dar toată lumea va ști ce se întâmplă de fapt.

M: Da, toată lumea... și, ceea ce se va întâmpla după aceea este că două comete se vor ciocni, va exista o explicație științifică și va fi cercetat totul din punct de vedere științific.

R: Și aceasta se va manifesta sub forma unei cruci?

M: Nu, întâi va apărea pe cer Crucea.

R: Aaa, întâi va apărea o cruce și aceasta va fi o cruce luminoasă, strălucitoare?

M: Nu știu exact acest lucru, dar Isus a spus că acest timp trebuie să fie un timp al meditației, al introspecției, un timp în care să ne rugăm pentru noi înșine, pentru familiile noastre, pentru prietenii noștri, cerând harul răscumpărării păcatelor noastre. Aceasta va ușura suferința pe care o vom îndura în timpul Avertismentului. Oamenii nu vor suferi fizic, în timpul Avertismentului, însă vor suferi din cauza păcatelor lor. Din nefericire, mulți nu vor reuși să supraviețuiască aceluși șoc și vor muri din cauza spaimii. Deși nu avem de ce să ne fie teamă, lor le va fi foarte frică. Isus dorește ca noi să ne rugăm pentru aceste suflete, deoarece, pentru acestea este El îngrijorat cel mai tare.

R: Am putea spune că, dacă trăim în comuniune cu Dumnezeu, dacă facem tot ceea ce ne stă în putință, dacă trăim așa cum Isus ne cere, dacă acordăm timp pentru rugăciune, dacă ne rugăm pentru țara noastră, pentru politicieni, pentru cei care plănuiesc și contribuie la atrocitățile îndreptate împotriva lumii, atunci nu avem de ce să ne temem, nu-i așa?

M: Nu, doar că nu trebuie să ne fie frică, dar aceasta va fi pentru credincioși o ocazie plină de bucurie.

R: Trăim într-o perioadă captivantă, avem posibilitatea să ne schimbăm viața și să ne întoarcem inima către Dumnezeu.

M: Suntem foarte norocoși că trăim în aceste timpuri, deoarece – așa cum însuși Isus a spus – „în secolele trecute, oamenii nu au primit acest mare dar al Milostivirii, ci au murit în păcatele lor, fără să fi primit acest dar minunat. Sunteți foarte norocoși că aveți posibilitatea să trăiți în aceste timpuri.”

R: Așadar, chiar și omul cu inima cea mai împietrită va avea posibilitatea să se schimbe?

M: Da.

R: Maria, acum suntem în legătură directă pe părintele Neil și ar vrea să vorbească cu dvs. Doriți să vorbiți cu el?

M: Firește.

R: Părinte Neil, bine ați venit la emisiunea noastră, intitulată: „Când Duhul te conduce”.

Fr. Neil: Mulțumesc că mi s-a oferit această posibilitate!

R: Stăm de vorbă cu Maria numită după Milostivirea Divină. Aveți vreo întrebare pe care doriți să i-o puneți?

Fr. Neil: Da. Vă salut, Maria! A fost o bucurie să vă ascult. Preot fiind, m-am gândit, ați putea să ne împărtășiți și nouă, dacă a fost dificil să găsiți un conducător spiritual care să fie gata să colaboreze cu dvs., să vă îndrume?

M: Primul lucru pe care l-am făcut a fost să caut un preot. Din prima zi am căutat un conducător spiritual. Am găsit pe unul care, codindu-se, m-a trimis la un altul care, la rândul lui, m-a trimis la un al treilea și a continuat, tot așa, până la al cincilea. Al cincilea preot a izbucnit în lacrimi și a spus că nu își poate asuma îndrumarea mea, pentru că nu are suficientă putere pentru asta. Următorul preot la înștiințat pe arhiepiscop despre toate acestea, care a acceptat să cerceteze mesajele. Acest arhiepiscop în vârstă a decis că o persoană ca mine nu poate primi mesaje de la Isus, că nu sunt o vizionară tipică și, în câteva luni, a renunțat la mesaje, fiindcă a găsit în primul mesaj ceva ce l-a contrariat. În primul mesaj, Isus a folosit cuvântul „disperare” și el a spus că Isus niciodată nu ar folosi un asemenea cuvânt: „disperare”. L-am întrebat pe Isus despre asta și El mi-a răspuns că acest cuvânt exprimă o îngrijorare accentuată. Dar preotul a spus că nu mai revine asupra mesajelor până ce Marele Avertisment nu se va fi petrecut, apoi, va porni din nou cercetarea lor.

Fr. Neil: Din cele 250 de mesaje pe care le-ați primit, au fost și mesaje care vă erau destinate doar dvs. personal și pe care nu le-ați împărtășit altora?

M: Da, există mesaje pe care nu le fac publice.

R: Există și mesaje care sunt destinate preoților? Este vreun mesaj dintre acestea pe care ni-l puteți împărtăși, destinat preoților care acum ne ascultă?

M: Sunt expresii pe care Isus le folosește referitor la ei, care sunt speciale: îi numește slujitori sfințiți. Isus știe că se confruntă cu vremuri foarte grele, că le va fi pusă la încercare credința, într-o asemenea măsură, cum nici nu și-ar fi putut imagina.

R: Aceasta a fost înaintea atacului forțelor celui rău împotriva preoților, înainte de scandalul sexual?

M: Se petrece deja. Nu va fi o perioadă ușoară, deoarece va fi și o încercare prin care vor voi să interzică toate religiile, nu

doar pe cea creștină. Vor încerca să interzică propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu în mod public. Dar nu pot spune mai multe despre asta, pentru că sunt lucruri pe care nu le pot face publice. Aceasta este o încercare la care creștinii de pretutindeni vor trebui să-i facă față, însă nu numai creștinii, ci și musulmanii, budhiștii, evreii, toate religiile, pentru că ei nu vor suporta nicio religie.

Fr. Neil: Aceasta va duce către o religie mondială, despre care scriu unii?

M: Da, așa este! De exemplu, eu trăiesc în Europa și, conform constituției europene, nu este permis să se predea religie în școli.

R: În Europa nu este voie să se învețe religie în școli?

M: Nu.

R: E groaznic.

M: O, nu. În Irlanda, unde trăiesc – da, nu-mi este frică să spun că trăiesc aici – trebuie plătit pentru ca ai noștri copii să poată învăța religie la școală.

R: În școlile de stat?

M: Mulți părinți sunt împotriva ca în școlile de stat să li se predea copiilor religie, indiferent despre ce religie este vorba.

R: Dacă stăm să ne gândim, și aici, în America, l-au exclus de pretutindeni pe Dumnezeu. În școlile de stat copiii nu mai au voie să cânte colinde de Crăciun.

M: În Irlanda au fost îndepărtate statuile din biserici.

R: Statuile din bisericile catolice?

M: Da, multe statui au dispărut. Trăim vremuri întunecate.

R: Cine a îndepărtat statuile?

M: Nu știu. Preoții care sunt acolo se străduiesc din răspuțeri, dar acum, în Europa, este o mare întunecime spirituală. Nu este corect, din punct de vedere politic, ca să pomeniști de Isus, de Dumnezeu.

R: Irlanda a fost o țară credincioasă...

M: Da, așa este, Irlanda a fost o țară credincioasă în Europa, dar mi-e teamă că nu mai e.

R: Isus, când vede toate acestea, nu este de mirare că ne dă mesaje atât de groaznice în ceea ce privește încercările care ne stau în față.

M: Așa este.

Fr. Neil: Sunteți supusă adesea atacurilor spirituale? Aveți perioade de întuneric?

M: M-am așteptat la această întrebare. Da, sigur. Acum, că înțeleg mai multe, firește că sunt supusă la astfel de atacuri.

R: Sunteți permanent supusă la atacuri? Eu bănuiesc că da.

M: Da, bineînțeles. Numai că acum sunt capabilă să le rezist, acum sunt foarte puternică și primesc multă protecție. Aceasta nu înseamnă că nu sunt supusă acestor atacuri, ci că acum pot să le fac față mult mai bine decât la început, când a fost groaznic, dar acum sunt mai puternică.

R: Dvs. știți când sunteți atacată datorită chemării pe care ați primit-o?

M: Acum știu să mă bucur deja, în ciuda tuturor acestora. Mai demult atacurile mă terorizau. Acum, vă spun doar așa, sub formă de glumă, că acum aproximativ două săptămâni, am avut parte de un atac neîndurător, și, într-o seară, am privit la Isus și El la mine și am spus – zâmbind, așa, pe jumătate – de ce se întâmplă toate acestea cu mine, de ce tot timpul eu sunt ținta? Iar El atunci a început să râdă și, firește, am râs și eu.

R: Este o dovadă că suntem în luptă, nu-i așa? Maria, îl mai avem cu noi pe părintele Neil Bockline și mai avem 3 minute la dispoziție înainte de a încheia emisiunea. Am putea să le dăm ascultătorilor adresa site-ului unde se găsesc toate mesajele?

M: Da, firește! www.thewarningsecondcoming.com (în româ-nește, mesajele se găsesc pe profetieadvertiment.ro – n.tr.)

R: Îi îndemn pe toți cei care ascultă acum această emisiune, să intre pe acest site și să citească acele mesaje, deoarece sunt importante. Părinte, mai avem 2 minute la dispoziție și aș dori să ne rugăm acum. Ați putea spune a binecuvântare specială asupra Mariei Milostivirii Divine? Așa cum am auzit, trebuie să își ducă crucea, și nu-i este ușor, cu tot ceea ce trebuie să se confrunte. Mulți spun: „și eu aș vrea să o văd pe Sfânta Fecioară, mi-ar place să vorbesc cu Tatăl Ceresc”, dar ea a primit o chemare specială, care nu este ușoară. Maria, mă bucur foarte mult că azi ați fost împreună cu noi.

M: Și eu mă bucur. Ați fost buni cu mine și vă mulțumesc frumos! Știu că poate fi dificil, și vă mulțumesc!

R: Cu plăcere! Părinte Neil. Știu că sunteți un preot deosebit, de aceea, vă rog să spuneți asupra ei o binecuvântare specială. Se poate?

Fr. Neil: Firește. „Doamne Isuse, cu umilință Te rog, să reverseși și în continuare asupra Mariei puterea și harul iubirii Tale, al milostivirii, al inspirației, al înțelepciunii, al perseverenței, căreia i-ai încredințat această grea misiune. Iubește-o și în continuare, alină-i durerile, pentru ca întotdeauna să fie conștientă că face Voia Ta și că Tu din iubire ai pățimit pentru noi. Prin faptul că a spus «da» acestei misiuni, să aibă și ea puterea de a suferi împreună cu Tine, iar întunericul îndoielilor să nu-i clinească niciodată credința și, din harul care izvoarăște din sacrameinte și prin iubirea Ta, să rămână în continuare pe această cale și să rămână deschisă în a împărtăși aceste mesaje, pentru ca noi toți să ne deschidem inimile, urechile și să conștientizăm că, într-adevăr, timpul este foarte scurt. Dar nu trebuie să ne fie teamă, ci trebuie să ne reîntoarcem la Tine cu toată ființa noastră, cu sufletul, cu trupul și cu rațiunea noastră. Și să ne binecuvânteze pe toți Atotputernicul Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin.”

R: Mulțumesc Maria, mulțumesc părinte Neil, că ați fost alături de noi. Dumnezeu să vă binecuvânteze!